

Giới thiệu Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm

Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm là tựa truyện teen hấp dẫn nói về nó_Nguyễn Hoàng Băng Nhi (Anna): 17 tuổi. Là một người con gái vô cùng xinh đẹp, đáng yêu, thông minh với chỉ số IQ cao ngất ngưỡng là 300/300 và có chiều cao lí tưởng 1m75. Nó có 1 làn da trắng không tì vết, mái tóc dài uốn cong phía dưới có màu hạt dẻ, body siêu chuẩn còn hơn cả người mẫu. Học siêu giỏi, nhưng quậy thì miễn bàn. Đai đen teawondo, karate, Judo...(chị này đa tài). Sử dụng thành thạo các loại vũ khí cũng như ám khí. Là bang chủ bang Black Rose. Tên gọi trong tổ chức là Min.

Hắn_Hoàng Nhật Quân(Ken): 17 tuổi, là cậu ấm của tập đoàn AQ đứng đầu thế giới. Đẹp trai, nhí nhảnh như con cá cảnh, khuôn mặt rất baby với đôi mắt to, mũi cao, miệng có cái răng khểnh, body chuẩn k cần chỉnh, mái tóc màu hạt dẻ với phong cách hàn quốc. Rất thông minh với chỉ số IQ là 297/300 nhưng có lúc thì ngốc đột xuất. Cao 1m89. Đai đen karate, teawondo... và rất giỏi trong việc sử dụng ám khí và cũng thành thạo trong việc sử dụng vũ khí. Tính tình thì trẻ con, vui vẻ, hoà đồng vs bạn thân còn vs mn xung quanh thì lun lạnh nhạt, là bang chủ của bang Black Dragon.

Còn những nhân vật sau sẽ được giới thiệu trong truyện online hay. Mời bạn đọc khám phá.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Giới Thiệu Nhân Vật

Nó_Nguyễn Hoàng Băng Nhi (Anna): 17 tuổi. Là một người con gái vô cùng xinh đẹp, đáng yêu, thông minh với chỉ số IQ cao ngất ngưỡng là 300/300 và có chiều cao lí tưởng 1m75. Nó có 1 làn da trắng không tì vết, mái tóc dài uốn cong phía dưới có màu hạt dẻ, body siêu chuẩn còn hơn cả người mẫu. Học siêu giỏi, nhưng quậy thì miễn bàn. Đai đen teawondo, karate, Judo...(chị này đa tài). Sử dụng thành thạo các loại vũ khí cũng như ám khí. Là bang chủ bang Black Rose. Tên gọi trong tổ chức là Min

Đặng Ngọc Thoại My(Emma): 16 tuổi. Là con của di Linh, cũng là em họ của nó. Xinh đẹp. Thông minh với chỉ số IQ 279/300, cao 1m68. Tài giỏi nhưng k biết đánh nhau. Là 1 người con gái dịu hiền, ngoan ngoãn. K bao giờ làm trái lời mẹ và chị họ. Học trường AL.

Hắn_Hoàng Nhật Quân(Ken): 17 tuổi, là cậu ấm của tập đoàn AQ đứng đầu thế giới. Đẹp trai, nhí nhảnh như con cá cảnh, khuôn mặt rất baby với đôi mắt to, mũi cao, miệng có cái răng khểnh, body chuẩn k cần chỉnh, mái tóc màu hạt dẻ với phong cách hàn quốc. Rất thông minh với chỉ số IQ là 297/300 nhưng có lúc thì ngốc đột xuất. Cao 1m89. Đai đen karate, teawondo... và rất giỏi trong việc sử dụng ám khí và cũng thành thạo trong việc sử dụng vũ khí. Tính tình thì trẻ con, vui vẻ, hoà đồng vs bạn thân còn vs mn xung quanh thì lun lạnh nhạt, là bang chủ của bang Black Dragon.

Nhỏ_Phạm Tuyết Hà(Mary): 17 tuổi. Đại tiểu thư của tập đoàn SM đứng thứ 4 thế giới. Là pn thân của nó, rất tốt với nó, lun coi nó như chị em trong nhà. Tính tình nhí nhảnh, đáng yêu, rất nhiều chuyện và cũng very very mê trai, rất xinh đẹp chỉ thua nó mà thôi. Có mái tóc ngắn đen huyền ngang vai. IQ 280/300. Cao 1m72. Đai đen karate, Judo, sử dụng thành thạo các loại vũ khí và chuyên chế độc dược, thuốc nổ. Là nhị bang chủ của nhóm Black Rose. Tên gọi trong tổ chức là Mun

Lâm Nhã Phương(Emy): 17 tuổi. Là công chúa tập đoàn XZ đứng thứ 4 thế giới. Là pn thân của 2 đứa nó. Cao 1m71. IQ 285/300. Đai đen Teawondo, karate. Tài giỏi giống 2 con kia. Tính tình vui vẻ, cởi mở, hoà đồng, đôi khi cũng rất dễ xúc động. Là fan cuồng của tiểu thuyết, truyện tình yêu... Là tam bang chủ của bang Black Rose. Tên gọi trong tổ chức là Saphia

Triệu Minh Duy(Bin): 17 tuổi. Cậu ấm tập đoàn EZ đứng thứ 3 thế giới. Là pn thân của hắn, cũng gần giống hắn về các loại thể. Có kím đồng tiền. Rất giỏi trong lĩnh vực của gái. IQ 290/300. Tóc vàng và cắt theo sì-tay Hàn Quốc. Chiều cao 1m87. Là nhị bang chủ của bang Black Dragon.

Trịnh Nhật Long(Jun): 17 tuổi. Là cậu ấm tập đoàn KT đứng thứ 3 thế giới. Loại thể giống 2 thằng pn. Rất giỏi về công nghệ thông tin. IQ 289/300. Tóc đen, cắt theo sì-tay Hàn Quốc(chơi chung với nhau bởi vậy kiểu tóc cũng giống nhau lun). Cao 1m86. Là tam bang chủ của bang Black Dragon.

Hoàng Tuấn Anh(Kin): 16 tuổi. Là em họ của Nhật Quân. Đẹp trai, học giỏi, rất thông minh với chỉ số IQ 280/300. Đai đen teawondo. Tóc vàng ánh kim và cắt theo sì-tay Hàn Quốc. Cao 1m81.

***Ba mẹ nó(chỉ là ba mẹ nuôi) qua đời lúc nó mới được 6 tuổi trong 1 vụ tai nạn giao thông và nó đc nhận nuôi lúc nó 4 tuổi, do vậy nó phải sống với di Linh(là em của ba nuôi nó). Di Linh đối xử với nó rất tốt, lun xem nó như là con đẻ của mình. Không bắt nó phải làm những việc nặng nhọc mà chỉ khuyên nó phải cố gắng học tập thật giỏi để không phụ lòng mong mỏi của cha mẹ nuôi nó trước khi mất. Vì vậy, nó đã nghe lời di Linh thi vào trường KW mặc dù với học lực của nó thì zô các trường đại học danh tiếng khác cũng k thành vấn đề nói chỉ là trường trung học.

Trường KW là 1 trường trung học dành cho quý tộc và nếu học trường này sẽ có khả năng đậu vào các trường đại học danh tiếng với khả năng trúng tuyển là 99% nhưng hs thường, thuộc dạng trung bình khá vô được đây rất khó, chủ yếu là do học bổng. Nhưng ít có người như vậy lắm. Thường chỉ có hs giàu có hoặc là có địa vị trong xã hội mới vô được đây và tất nhiên học lực cũng thuộc dạng giỏi. Diện tích trường này vô cùng lớn khoảng 5000m². Trường học được chia thành nhiều dãy theo từng khoá học, và được trang bị đầy đủ các thiết bị hiện đại. Mỗi dãy có 5 lầu, mỗi lầu đều có trong bị 2 cái thang máy to, có thể chứa được 10 người. Sức học của hs ở đây rất cao và dĩ nhiên sức quậy cũng không hề nhỏ. Trường này do 3 trong số 10 tập

Sau khi hét xong nó liền phóng cái vèo xuống giường làm VSCN trong 1'30" rồi chạy xuống nhà lấy cái sandwich do Thoại My đưa gắm cho đỡ đói. Sau đó liền bay vụt ra sân ngay chỗ em xe yêu quý của nó đang đậu. Sau khi leo lên em xe, nó liền đạp vèo vèo đến trường với tốc độ tên lửa, ai đi ngang cũng phải né nó hết trơn ák(hồng né cho chết.hihe) (T_T)~~

*****8h*****

-” Reng! Reng! Reng!!!”

Khi vừa đến nơi thì cùng lúc tiếng chuông reo lên. Nó mừng quýnh lên, nhảy tung tung trước sân trường rồi còn hét liên hồi ‘yeah!!yeah!!’ nữa mới sợ. Đến khi bắt gặp những ánh mắt khinh bỉ, chỉ chỉ chỏ chỏ của mọi người thì nó mới ý thức đc là nó bị hổ nặng. Nên sau đó nó gãi đầu cười cười như con dỏ, rồi chạy bán sống bán chết lên phòng hiệu trưởng mong thoát nạn. Đến trước phòng hiệu trưởng, nó gõ nhẹ.

-” Cộc! Cộc! ”

Bên trong có tiếng nói trầm trầm nói vọng ra mà theo nó nghĩ chắc là ông hiệu trưởng.

– Mời vào!

Đúng như nó nghĩ, giọng nói đó 9 là của ông thầy hiệu trưởng.

– Dạ chào thầy! Em tới nhận lớp. tên Nguyễn Hoàng Băng Nhi ăk!

– Ukm. Em chờ tôi một chút.

Nói xong ông thầy HT gọi cho 1 gv nào đó. 2' sau 1 cô giáo trông có vẻ trẻ bước vào.

– Thầy gọi tôi có việc gì ăk?

– Cô đưa em Băng Nhi đi nhận lớp đi!

– Vâng!

Nói xong bà cô bước đi trước và gọi nó theo sau. Vừa đi bà cô vừa nghĩ “Trông cô bé có vẻ rất hiền”. Trong khi đó thì nó lạ nghĩ “Minh đã gây án trọng tội với 2 người này rồi. Hảhả. Trò hay còn dài. hãy đợi đây” (^_~)|~. Bà cô dừng lại trước cửa lớp, quay sang nói với nó:

– Em chờ cô 1 chút.

– Vâng ăk!_ lúc này nó đang đứng trước lớp 11A.

Bà cô bước vào lớp trong gương mặt rạng rỡ, nhưng chuyện đó là chuyện của 1' trước mà thôi. Bước vào lớp lâu như vậy mà không đưa nào chịu để ý đến sự có mặt của bà, làm bà tức muốn học máu miệng. Bà cô tức quá cầm cây thước gõ rầm rầm trên bàn. Quát:

– CÁC EM CÓ THÔI NGAY KHÔNG...???

Cả lớp lúc này mới để ý tới sự koa mặt của bà. Liền trở về chỗ ngồi, ngồi ngay ngắn. Bà cô thấy thế thì hạ hỏa nói với lớp.

– Hôm nay lớp ta koa hs mới.

– Bạn nào vậy cô? là girl hay boy??

– Đúng! đúng! girl hay boy vậy cô??

–..v..v...

Vừa nghe koa hs mới là cả lớp nháo nháo cả lên. Bà cô liền nói.

– Là girl. Em vào đi!

Bà cô vừa nói xong thì nó bước vào, làm cả lớp mất hứng. Tại sao??? tại vì trước mặt mn bây h là 1 cô gái xấu xí, nghèo nàn. Do nó đi học thường trang điểm xấu xí, để người khác k vậy lấy nó or lm phiền nó nên trước mặt mn bây h mới xuất hiện 1 cô gái xấu xí có mái tóc màu nâu cột theo kiểu 2 lúa, đeo kính dày cộm như đít chay, đôi mắt màu đen, da đen như bông cau, trông xấu xí vô cùng. Cả lớp bây giờ ù rù nằm dài ra bàn. Nó cũng chẳng để ý đến mấy chuyện đó liền quay sang hỏi bà cô chỗ mình ở đâu. Bà cô bây h ms nhớ sắp chỗ cho nó. Bà liền chỉ tay về phía cái bàn cuối lớp gần cửa sổ và nói:

– Đó là chỗ của em

Sau khi thấy căn cứ địa nó liền đi thẳng về phía đó. Ngồi xuống, nó liền nằm oài trên bàn. Sau đó đánh 1 giấc lun, không biết trời trăng mây nước gì hết. Một lúc sau có 1 chàng trai bước vào lớp với khuôn mặt không biểu cảm. Đang đi về chỗ thì nghe thấy tiếng oanh vàng của bà cô phát ra

– Sao bây h em mới vào lớp?_ Bà cô nói vs khuôn mặt khó chịu

– Em gặp sự cố._ Hấn vừa nói vừa quay lại nhìn bà cô vs khuôn mặt không thiện cảm lm bà cô xanh mặt

– Đc rồi. Nhưng không đc koa lần sau đầu nha!

– Bt rồi!_ns xong hấn jk về chỗ mk rồi chột khựng lại khi thấy koa 1 kẻ đang ngồi chỗ của mk. Hấn lên tiếng

– Đi ra chỗ khác!

–

– Tôi ns là jk ra chỗ khác! Cô nghe không?

–

Đối phương không koa dấu hiệu đáp lại. Lm hấn tức ói máu. Lần đầu tiên koa người lợ jk giọng ns của hấn

”Thật bực mk! Cô ta là ai mà dám tỏ thái độ như vậy cơ chứ. Cô đc lắm! Dám lm tôi bề mặt cơ đấy! Hừ!”

– CÔ KOA NGHE TÔI NS GÌ KHÔNG HẢ???_ hấn quát vs tần suất cao, muốn bay lun cả máy nhà lun ấy chứ. Lúc này nó ms ngóc đầu dậy, nhìn hấn vs khuôn mặt đặng đặng sát khí

– ANH KOA IM NGAY KHÔNG? NGỦ MÀ CŨNG KHÔNG ĐC YÊN NỮA! KOA TIN TÔI MÓC MẮT ANH CHO CHÓ ẮN NGAY VA LUN KHÔNG? KHÔN HỒN THÌ NGẬM CÁI MIỆNG LẠI ĐI ! HỪ!

Ns rồi nó hậm hực nằm xuống ngủ tiếp. Làm cho ai kia đơ như cây cơ lun. Lần đầu tiên koa người dám chửi hấn, mà còn là con gái nữa ms ác chứ.

”Thù này nhất định ta sẽ trả! Hãy đợi đấy! cái con xấu xí quê mùa kia!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Bạn Mới

–” Reng! Reng!”

Vừa nghe tiếng chuông thì tất cả các thành viên trong lớp liền bật dậy(trừ nó và hấn) trong khi đó giáo viên còn đang đứng ở trên lớp, cả bọn đồng thanh

– Mời thầy ra lớp.

Ông thầy nghe thấy vậy thì mặt nổi gân xanh hét lên nhưng không lm j đc bọn họ vì đã hết tiết. Ông thầy đứng lên phui mông bước đi, trong khi đó chân thì giậm đùng đùng xuống sàn nhà, không khéo chắc sập lun cái tầng này quá. Vừa đi ông vừa lầm bầm lào bào”cái lớp chết tiệt, thật quá hỗn láo mà, lần sau sẽ biết tay ta”

Sau khi thấy ông thầy bước ra khỏi lớp tất cả liền co chân nhắm thẳng cửa mà ào ra như ong vỡ tổ, có vài đứa chạy nhanh quá tông ông thầy ngã lặt dặng. Ông ngồi dậy chửi bọn họ chỉ chơe mà có đứa nào nghe đâu lm ông quê một cục ‘bà chà bứ’.

Riêng chỉ koa mình nó và hấn vẫn ngồi y như cũ, không ai koa ý định ra ngoài cả. Nhưng bất chợt một cô gái chạy cái vèo vào chỗ nó và hấn đang an toạ. Nó bây h thì vẫn còn ngủ do tối qua nó chơi game tới 2h sáng mới đi ngủ nên bây h đc dịp ngủ lun một giấc cho đã. Còn hấn thì ngồi bấm điện thoại liên hồi, hình như đang nhắn tin với ai đó(koa aj thắc mắc tại sao các bạn nữ trong lớp này không bu hấn không??? Thật ra thì lúc đầu koa rất nhiều nữ sinh bám lấy hấn nhưng sau khi nghe hấn nói 1 câu thì tất cả không ai dám đến gần hết. Thật ra thì hấn nói:” Tên nào mà dám đến gần Nhật Quân này thì sẽ không yên đâu”)

Nhỏ đó đang chạy thì đột nhiên thắng lại trước bàn nó. Nhòm nó. Sau đó nhỏ cất giọng nói ‘ngọt ngào’ của mình lên(lm như mún quyền rũ nó lun hay gì đó)

– Băng Nhi ơi... Minh với cậu xuống căn-tin ăn nhé!_trông khi nói nhỏ còn chớp chớp mắt rất chi là đáng yêu

Vừa nghe thấy tên mk thì nó ngốc đầu dậy, ngược mặt lên “Ồi chu choa... là người hay thiên thần đây” trước mặt nó bây h là 1 cô gái xinh đẹp có mái tóc màu đen huyền và có đôi mắt màu nâu rất đẹp. Vừa thấy nhỏ nó đã koa cảm tình rồi, bởi khuôn mặt đáng yêu và không kém phần nghịch ngợm của nhỏ rất phù hợp với mẫu bạn thân của nó(lm như là kiếm bạn trai z không bằng) nên nó đã đáp trả nhỏ bằng 1 nụ cười hiền và miệng nhỏ khẽ hỏi

– Cậu nói gì cơ?

-“Rằm” nhỏ té lật đật trước câu hỏi rất chi là dễ xương của nó. Nhỏ cứ tưởng nó đã nghe rồi ai dè...

– Àk! Minh muốn hỏi cậu koa muốn xuống căn-tin ăn sáng với mình không?

Nghe tới ăn nó mới nhớ là sáng h nó koa cho cái gì vào bụng đâu, đến đây nó gật đầu đồng ý ngay do bụng nó cũng đang kịch liệt biểu tình. Ns xong hai đứa nó hí hửng bước ra khỏi lớp. Hân vừa thấy nó đi thì đã dời tầm nhìn ra khỏi màn hình điện thoại, thay vào đó hân nhìn chằm chằm bóng lưng của nó “Con nhỏ này bình thường thấy xấu xí lắm cơ mà, sao lúc nó cười, nụ cười của nó lại đẹp như vậy chứ. Hazzj... không lẽ từ khi gặp con nhỏ đó thì mất thẩm mỹ của mình giảm xuống hay sao ák, thật là chán quá đi ák...”

Hai đứa nó vừa đi vừa ‘tám’ lm mn nhìn nó và nhỏ quá chời. Cũng phải thôi, hot girl số 1 của trường mà lại đi chung với 1 con nhỏ xấu xí như vậy thì tất nhiên đó phải là một vấn đề nóng bỏng, đáng phải bàn tán hay sao?

Lúc ngồi vào bàn ăn thì nó thấy mn cứ nhìn nó chằm chằm như nó quích nợ của họ trăm năm chưa trả hay sao ák, lm nó cảm thấy rất khó chịu. Mà nó cũng như mn thôi, nó thắc mắc tại sao nhỏ lại lm bạn với nó cơ chứ. Không lẽ... mà chắc là không đâu, nó giỏi che giấu lắm cơ. Không đc, nó không thể để thắc mắc cứ ứ đọng trong não mãi đc, bởi theo nó nếu để những thắc mắc đó trong não lâu ngày, koa thể sẽ tạo thành khối u, chèn ép các cơ quan thần kinh thông minh của nó mất. Vì vậy, nó liền vận nội công đem mọi thắc mắc ném hết ra ngoài bằng cách hỏi nhỏ

– Tại sao cậu lại lm bạn với mình, trong khi mình lại là một cô gái xấu xí?

Nghe tới đó nhỏ liền trả lời ngay

– Minh không quan tâm đến vẻ đẹp bên ngoài mà mình chỉ quan tâm đến phẩm chất của con người thôi. Theo mình thấy thì cậu là 1 người thẳng thắn, rất oai phong, không sợ uy quyền và không ham mê trai đẹp mà bị khuất phục. Bằng chứng là sáng nay cậu vừa mắng hot boy số 1 của trường mình đấy. Ôi...! lúc sáng cậu oai phong lm sao...

Nhỏ nói chuyện mà đôi mắt long lanh như thấy vàng vậy, còn mặt thì ngửa lên trời y như con bệnh, lm nó bó tay chằm chằm lun.

– Àk quên nữa, nói chuyện từ nãy tới h mà mình quên hỏi cậu. Cậu tên gì vậy???_Nó hỏi

– Àk! Minh tên Phạm Tuyết Hà, cậu koa thể gọi mình là Mary. Rất hân hạnh đc gặp cậu. hìhì

Nhỏ đưa tay ra tỏ ý mun bắt tay vs nó lm nó mắc cười mun chết lun

– Ukm. Minh là Nguyễn Hoàng Băng Nhi, cậu koa thể gọi mình là Anna. Minh cũng rất hân hạnh đc gặp cậu. hìhì

– Hìhì_nhỏ cười

Hai đứa vừa ăn vừa tám với nhau rất vui vẻ mãi cho đến khi tiếng chuông vào học vang lên 2 đứa mới sách mông lên và đi về lớp.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Gây Sự

****Sáng hôm sau****

Tại trường

– Chị 2! Chị 2_1 đứa con gái đang chạy đến bên Kim Li

– Có chuyện gì?_Kim Li nói trong bức dọc “người ta đang mơ mộng mà dám phá đám”

***** Nhân vật mới*****

Mai Kim Li: 17 tuổi. Cao 1m65, IQ 250/300. Là con gái cưng của tập đoàn KJ đứng thứ 7 thế giới. Cũng xinh(nhưng thua xa tụi nó), khuôn mặt lúc nào cũng trét 1 lớp phấn dày cộm, môi đỏ chét. Body cũng tạm tạm, lm người mẫu cho hãng thời trang ZA. Tóc màu vàng(do nhuộm), mắt đen nhưng toàn đeo len. Là chị 2 của băng ‘Thiên Thần’ (ác quỷ thì có), là băng nhóm chuyên phá rối những kẻ có ý định đến gần bộ ‘Tam Hot Boy’. Không biết võ mà được cái hát cũng hay(nhưng thua nó lun), thích chảnh chọe.

– Dạ thưa chị. Hôm qua có một con nhỏ nào mới chuyển vào lớp anh Quân ák_ Nhỏ đó nói

– Thì sao? _ Kim Li đang bực náy càng bực hơn. Có hs mới thì sao chứ, liên quan gì tới nhỏ

– Dạ. Nghe nói nó đc ngồi chung với anh Quân ák chị. Đã vậy mà còn không biết điều, dám chửi anh Quân nữa đó chị ák. Làm cho anh Quân bẽ mặt trước mn nữa chứ_ Con nhỏ nói lại với khuôn mặt bức xúc(sao không bức nút lun đi)

– Hà? Con nhỏ nào to gan vậy? Dám hỗn láo với anh Quân của tao thì tao sẽ không tha cho đâu. Đi mau. Kêu bọn kia lại đây cho tao.

5 phút sau

– Thưa chị 2. Chị gọi bọn em có chuyện gì ák?

– Tụi bây đi với tao. Phải kiếm con nhỏ to gan đó cho nó một trận mới được

– Dạ_ cả bọn đồng thanh

_____ Tại chỗ nó_____

– Anna! Anna ới ới ới... _ Nhỏ vừa trông thấy nó thì miệng la í ới. Nó quay lại thấy nhỏ thì mỉm cười. Nhỏ nghĩ” Nụ cười của Anna thật là đẹp quá đề. Hehe”

– Bọn mình đi chung nha_ nhỏ nói

– Ukm_ nó nói. Tụi nó vừa đi đc mấy bước thì có một bọn đứng trước mặt bọn nó.

– Đứa nào là Nguyễn Hoàng Băng Nhi? bước ra đây_ 1 thằng hỏi

– Là tao_ Nó bước ra, khuôn mặt lạnh tanh, không chút biểu cảm, lm cả bọn có chút sợ sệt

– Đi theo tao_ thằng đó nói

– Ok_ Nó đồng ý nhưng khuôn mặt thì lạnh te. Sau đó, miệng nó khẽ nhếch lên” Có chuyện vui rồi đây”. Nhỏ đi theo sau nó mà lòng sợ sệt

– Anna ák! Mình sợ quá_ Nhỏ méo như sắp khóc (các bạn đừng thắc mắc tại sao nhỏ lại như vậy nha. Bây giờ nhỏ vẫn chưa koa biết võ đâu, sau này nhỏ mới học, đề còn quản lí bang Black Rose nữa chứ)

– Ngoan nào! Đừng sợ, có mình ở đây cậu sẽ không sao đâu_ Nó nói với giọng nhẹ nhàng

– Ukm. Mình không sợ_ Nhỏ tin vào nó, tin vào lời nói kiên định nhưng cũng không kém phần chắc chắn của nó

– Mary ngoan lắm_ Nó cười nhẹ

– Hi. Mình mà_ Nhỏ cười(mới méo xong bây h cười. pó tay)

Trong lúc đó

Tại khu vườn sau trường, 3 prince của chúng ta đang ngồi nói chuyện. Àk, mà hình như là đang ‘Tâm sự mong’

– Sao tụi bây zè sớm zừ zậy? Nói mấy ngày nữa mới zè mà_ Hấn hỏi

– Chịu thôi. Tại tụi tao nhớ quá mà. hehe_ Bìn trả lời miệng thì cười điên

– Mà đừng có nhầm. Hay là gái bên đó của hết rồi, bây h trở về của gái ở đây_ Hấn nói móc

– Hứ! Gái ở bên chả thiếu, mà thấy đấy, tao có bao h của gái đâu mà toàn gái của tao không ấy chứ. Haizz. Đúng là đẹp trai quá cũng khổ_ Jun nói mà khuôn mặt giả bộ nhăn nhó. Lm như ông có giá lắm vậy, giá nay có 2 ngàn 1 ký hà cưng ới.

– Jun ới ới ới... Xuống đi nào! Bay cao quá coi chừng rớt xuống đập mặt ák_ Hấn đá điều

- Hừ! Lâu không gặp lại mà mày vẫn mắc dạy như xưa_ Bin mắng
- Không phải. Phải nói là: ‘Ken đã trở lại và lợi hại hơn xưa’ mới đúng chứ_ hần nói mà khuôn mặt thì hất lên trời(haizz, hơi bị tự kiêu)
- M... Mày..._ Bin lấp bắp, không biết nói gì
- Thui bỏ qua đi Bin ơi! Thằng này lâu quá không gặp tụi mình bởi vậy nó vui quá nên nói sảng ý mà. Đừng chấp nhất với mấy cái thằng không đc bình tĩnh_ Jun khuyên Bin mà cũng không quên nói móc hần
- M... Mày... đúng là quân phản bạn_ bầy h tới hần lấp bắp
- Hahaha..._ 2 thằng kia cười lẫn cười lộn, đập tay bành bành xuống đất. Nhưng chỉ cười đc 1 lát thì im bặt
- Hình như có người đến_ hần nói
- Chỗ này mà cũng có người đến àk_ Bin hỏi
- Không biết chỗ này là địa bàn của tụi mình hay sao mà dám vác xác đến đây. Phải cho chúng 1 trận mới đc_ Jun lên tiếng
- Thôi khỏi. Theo tao thấy thì sắp có đánh nhau đấy. Ở đây xem kịch đi_ Hần phán đoán
- Ok_ 2 thằng kia đồng thanh. Bọn hần nhanh chóng tìm chỗ nấp

Kim Li đi vào khu vườn sau trường với khuôn mặt hình sự

- Chị 2_ 1 tên con trai chạy đến
- Nó tới chưa_ Nhỏ Kim Li hỏi
- Dạ đang đến_ Thằng đó trả lời
- Đc rồi. Đi đi_ Nhỏ Kim Li ra lệnh
- Dạ_ thằng đó đi ra

_____ Chỗ tụi hần _____

- Con nhỏ này nhìn vậy mà giang hồ gớm_ Bin nhận xét
- Ukm. Không thể nhìn mặt mà bắt hình dong đc_ Jun triết lý
- Thui đi cha. Nhìn mày như ông cụ non vậy í_ hần phán
- Hehe_ Jun cười

_____ Chỗ Kim Li _____

- Chị 2. Nó đến rồi_ thằng đó vừa nói vừa dẫn nó đến trước mặt Kim Li
- Mày là Nguyễn Hoàng Băng Nhi?_ Nhỏ Kim Li hỏi
- Thì sao_ Nó nói giọng bất cần
- Tại sao mày dám mắng anh Quân của tao? Hừ! Xấu xí mà còn bày đặt gây sự chú ý_ Nhỏ Kim Li nói trong khi mặt thì hất lên
- Hừ! Hần là ai mà tao không dám mắng, dù là con của tổng thống đi chăng nữa thì cũng vậy thôi. Hừ! Tao xấu xí thì kệ tao. Mày trông mày đẹp lắm chắc, mặt mày thì trắng nhách, mà trắng tự nhiên thì cũng không nói lm gì, bày đặt trét 1 đồng phần lên mặt y như ma cương thì vậy. Ý quên, không phải là 1 đồng mà là 1 tấn ấy chứ, mỗi thì tô đỏ chết như khi đốt đỏ vậy. Tính đi lm cave àk. Đừng có ở đó mà cuồng dâm sinh hoang tưởng nhá!_ nói xong nó khề nhếch môi
- Mày dám nói chị 2 như vậy hả con kia_ nói xong thằng đó đưa tay ra định tát nó. Nó liếc thằng đó 1 cái, nhanh như chớp, mặt của thằng đó đã in hần 5 ngón tay của nó trong khi tay thằng đó vẫn còn đang lơ lửng trên không trung

Cả đám thấy vậy thì mặc mày tái mét. Bọn chúng không ngờ nó lợi hại như vậy(hehe. Cho bỏ cái tật khinh địch)

_____ Gần đó _____

- Wao! Cô ta là ai mà lợi hại zì zậy cả? Chà chà thật đáng khâm phục_ Jun nói
- Cũng thường thôi_ Hấn không bằng lòng đáp lại
- Xi..._ 2 thằng kia đồng thanh
- _____ Quay lại chỗ nó _____
- Mày dám đánh người của tao?_ Con nhỏ Kim Li găm gừ(như chó í. hìhì)
- Mày tưởng mày là ai?_ Nó nhếch môi
- Là Princess của trường này_ Nhỏ Kim Li tự đắc
- Oh! Thì ra là Princess, vậy mà tao cứ tưởng con chó ở đâu tự nhiên chạy ra cắn người ấy chó_ nó nói móc
- M...m. mà_ Nhỏ Kim Li cứng họng
- Tao thì sao? haizz... tội nghiệp... Đã zô ziên mà còn đc cái cà lăm_ Nó giễu cợt Kim Li, sau đó quay qua nhỏ- Phải không Mary?
- Phải. Phải_ Nhỏ hùa theo nó
- Hahaha..._ nói xong 2 đứa hả họng cười như chưa từng đc cười
- m.m... mà_ TỰ BÂY, ĐÁNH NÓ CHO TAO_ Nhỏ Kim Li la lớn với bọn đàn em
- Dạ_ Cả bọn đồng thanh

P/s: Đc không mấy bạn. Nếu thấy hay thì vote cho mình nha. c'òn mn nhiều

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Đánh Nhau

Khi Kim Li vừa dứt lời thì cả bọn 20 tên con trai nhào đến chỗ nó. Nó thấy vậy chỉ nhếch môi hừ lạnh một tiếng “Chỉ có nhiều đây mà đòi đánh ta sao, các người xem thường ta quá rồi đó”. Liền lúc đó, nó quay qua nhỏ

- Cậu đứng sang 1 bên đi, để mình xử tội này_ Nó nói nhẹ nhàng nhưng đủ làm bọn kia ớn lạnh.
- Cậu được không?_ Nhỏ hỏi giọng đầy sự lo lắng, mặc dù đã được nó an ủi. Khuôn mặt nhỏ bây h lấm tấm mồ hôi. Đừng đùa với nhỏ nha, bao nhiêu đây tên con trai mà chỉ đánh 1 mình nó như vậy sao, nhìn nó chân yếu tay mềm như vậy thì làm sao đánh nài được 1 đám con trai lực lưỡng như vậy chứ, thật là đáng lo ngại nha.
- Không sao đâu. Nhiều đây chẳng nhằm nhò gì với tớ cả_ Nó nói mà giọng đầy sự kiên định
- Ukm. Được thôi! Dù gì cậu cũng phải cẩn thận đấy nhé_ Nhỏ dặn dò tỉ mỉ(làm như nó sắp ra chiến trận vậy không bằng). Nhỏ nghĩ nếu nó nói chắc chắn như vậy thì chắc là nó cũng biết võ nên nhỏ cũng an tâm phần nào
- Ok_ Nó đưa tay ra làm dấu Ok rồi quay sang bọn kia. Nói
- Nào! Lên 1 lượt luôn đi_ Nó thách. Tay ngoắc ngoắc nhie ngoắc chó vậy
- Za....._ Cả bọn xông vào, khí thế hùng hục. Dám xem thường bọn chúng như vậy sao, dù gì thì chúng cũng là côn đồ khét tiếng ở đây chứ đồn ha.

Nó khẽ ním cười rồi bất ngờ nhanh như chớp tung người bay lên, đầu gối thực thẳng vào tên đi đầu. Hấn ngã bay vào đầu bọn phía sau. Mũi phụt máu ngất lịm không kịp trấn trối nữa lời. Mấy gã còn lại hét lớn xông vào. Nó tung cú đá vào mé trái đầu của 1 tên, lực đá mạnh đến mức khiến 2 tên bên

cạnh ngã cũng bị dính đòn theo. Chưa hết, nó theo đà bung người lên không, xoay 1 vòng tung ra cú đá kép hạ gục thêm vài tên nữa. Khi chân vừa chạm đất, nó xoay người tung cú đâm móc, diệt lun tên đánh lên phía sau lưng. Cứ như thế, hàng loạt tiếng động phát ra.

– “huych..... bốp..... chát..... hự..... Á á á.....”

Những âm thanh hỗn tạp làm khu sân trong vườn rộng rãi trở nên ồn ào lạ thường.

Chưa đầy 5’ sau.....

Tất cả 20 tên con trai nằm bò trên đất, máu me be bét, mặt mày bầm dập (nói chung là cha mẹ nó nhận cũng hong ra lun) nó mới ngừng tay rồi sau đó nó lấy chân đạp lên bụng của tên cầm đầu lúc nãy và có dùng 1 chút sức lên đôi chân, giọng điệu khinh bỉ + coi thường

– Nhìn lại mình đi nha cưng, lần sau có đánh lộn cũng phải nhìn xem đối tượng là ai rồi hã đánh. Hôm nay mày ra đường không xem ngày hã? Tội nghiệp..._ Nói rồi nó lên giọng

– ĐÂY CHỈ LÀ CẢNH CÁO THÔI, LẦN SAU MÀ CÒN DÁM ĐỤNG TỚI TAO VÀ BẠN TAO THÌ ĐỪNG CÓ TRÁCH. NGHE RÕ CHƯA... HẢ....._ Nó vừa nói vừa nghiêng răng và lấy chân đạp mạnh vào bụng của tên đó, làm tên đó phun máu

– Dạ rõ..._ Bọn chúng vội nói

Giáo huấn xong bọn đó, nó liền quay sang tên chủ mưu- Kim Li. Đúng là nhỏ đó

– Dám kêu người đánh tao sao, còn non lắm CÙNG AK..... Hãy tự lượng sức của mình đi. NHA CÙNG_ Vừa nói câu cuối nó vừa lấy tay tán cái ‘CHÁT’ vào mặt Kim Li làm nhỏ đó té xuống đất choáng váng mặt mày. Rồi nó kéo nhỏ bỏ đi 1 mạch chẳng thèm quay đầu lại nhìn bọn chúng dù chỉ 1s. Khi đi khỏi khu vườn sau trường nó liền nói

– Ngày đầu tiên đi học thật quá perfect. Mary nhỉ?_ Nó quay qua nói với nhỏ

– Đúng. Đúng. Cậu thật sự rất lợi hại nha... Hay là cậu dạy cho tớ đi, tớ cũng muốn mạnh giống như cậu, muốn tự bảo vệ bản thân. Được không Anna??_ Nói rồi nhỏ còn chớp mắt kiểu cún con nữa chứ, làm cho nó không muốn cho cũng phải cho.

– Haizz... Được rồi. Tớ sẽ dạy cậu_ Nói rồi! nó quay gót trở về lớp. Để nhỏ ở lại phía sau. Chợt ý thức được nó đã đi xa thì nhỏ lại í ới kêu nó (bà này, hot girl mà vậy đó)

– Anna! Anna ơi! Chờ mình đi với. ...

Sau khi 1 đứa nó đi được 1 lúc thì bọn Kim Li cũng lục đục đứng dậy đi về (ôi... thật là thâm hại. Hahaha...)

_____ Chỗ bọn hấn _____

– Wao... Thật đáng sợ. Nhỏ đó thật lợi hại nha. Hạ gục 20 tên trong vòng chưa tới 5’. Tao còn chưa được như vậy nữa cơ..._ Bin nói giọng có chút uy khuất, xen lẫn ngưỡng mộ

– Tao cũng thấy vậy ák, mày làm gì có cửa nèo bằng người ta... chỉ có tao thôi. Hahaha..._ Jun cười lớn, giọng nói đầy sự châm chọc

– Xời! Như vậy có là gì. Thua tao_ Hấn vỗ ngực tự đắc. 2 thằng kia thấy vậy liền đưa tay ra vỗ zô đầu hấn cái ‘BÓP’

– Ui za...._ hấn la

– Cho chừa nha con... Đừng có ở đó mà mơ tưởng. Mày chỉ có nước đi xách dép cho người ta thôi. Í... Chắc mà mày có muốn cũng hông được đâu ha_ Bin cười nói, cố ý trêu chọc hấn

– M... Mày..._ Hấn tức nghẹn họng, nhất thời không nói được gì

– Mày cái gì... Hahaha..._ 2 thằng đồng thanh, sau đó lăn đật cười lăn cười lộn (2 anh nì phối hợp ăn ý quá nha). Hấn ngồi nhìn 2 thằng bạn cười lăn cười lộn mà máu nóng dâng lên tới não, trong lúc hấn đang định phát hỏa thì...

– “Reng! Reng!”

Hấn xụ mặt xuống, miệng nói mà lòng tức giận khôn nguôi, trong lòng thầm rủa cái chuông mắc dịch dám cản trở đại sự của hấn

– Zô lớp thôi, 2 thằng cô hồn kia_ Hấn nói xong thì lập tức ngồi dậy bước đi nhanh như bay (hấn đang bức đẩy ák. Sợ ở đó lâu thêm 1 chút chắc hấn sẽ bóp chết 2 thằng bạn kia lun ák)

– Êk....!!! Chờ tao zới thằng kia..._ 2 thằng la í ới, vội vàng ngồi dậy ‘Bỏ của chạy lấy người’

_____ Trong lớp _____

* Phía nữ sinh*

- Êk tụi bây! Tao nghe nói hôm nay có 2 học sinh mới chuyển vào lớp tụi mình đây! Hình như là nam nha!_ Nữ sinh 1
- Tao cũng có nghe, hình như là hot boy đấy mà ăk. Còn giàu và học giỏi nữa thì phải_ nữ sinh 2
- Oh! Vậy tao nhất định phải của 1 anh mới được_ nữ sinh 3 mơ mộng
- Chắc. Nhan sắc cỡ như mày mà của được ai, phải đẹp như tao kia_ nữ sinh 1 tự đắc
- Mày mà đẹp cái gì... Tao mới đẹp. Chỉ có tao mới xứng với các ánh nhìn_ nữ sinh 2 tự ki (toàn tự đắc với tự ki không)
- bla... bla...

* Phía nam sinh*

- Chờ! Có gì mà phải mê chứ. Nhìn xem. Nhìn xem. Tao đẹp trai thế cơ mà, vậy mà bọn con gái không để ý, chỉ để ý tới học sinh mới thôi_ nam sinh 1 bất mãn + ghen tức
- Uhm. Tao cũng là hot boy đấy chứ, zậy mà không thèm nhìn 1 cái. Bọn con gái lớp này đúng là có mắt không trông mà, không biết thưởng thức cái đẹp_ nam sinh 2 (đúng là tự ki mà. Mấy đứa này toàn là tự ki không. haizz...)
- Thui đi cha! Con mới đẹp đây nè! Cha làm gì có cửa_ nam sinh 3 phàn bát
- bla... bla...

* Phía tụi nó*

- Anna! Anna! Cậu có nghe chưa? Lớp mình có học sinh mới đây, chắc đẹp choai lắm ha?_ Nhỏ ngồi bàn trước quay xuống ‘tám’ với nó
- Không biết. Mình không quan tâm_ Nó hờ hững trả lời, với những chuyện như vậy nó không có hứng thú
- Sao zậy...?_ nhỏ không đồng ý hỏi lại, mặt nhăn nhó đến tội nghiệp
- Không thích_ Nó hờ hững đáp tiếp, xong quay lại hỏi nhỏ
- Tớ hỏi cậu. Trai đẹp có ăn được không_ nó hỏi câu đó làm hấn bất ngờ “Như vậy cũng hỏi được sao???”
- Không_ Nhỏ ngây thơ đáp
- Zậy thì đúng rồi. Không ăn được thì cần gì phải quan tâm chi cho mệt_ Nó nói tỉnh queo, trong khi đó hấn và nhỏ thì muốn té ghế
- Nhưng mà..._ Nhỏ mếu, không nói được gì
- Không nhưng nhị gì hết. Quay lên_ Nó giờ giọng quân đội
- Yes, madam_ Nhỏ vừa nói vừa lẳng lẳng quay lên, nhìn mà tội

Sau khi nhỏ quay lên thì bà cô chủ nhiệm bước vào. Gõ cây thước để ổn định lớp học

-“Rầm! Rầm” Cả lớp im lặng_ Giọng bà cô đồng đặc vang lên (sao vậy cả? tự nhiên sao hiền quá vậy??? Nghi ngờ quá nha...). Nghe zậy, cả lớp lập tức im lặng. Bà cô thấy vậy, hài lòng nói

- Như các em đã biết, lớp chúng ta hôm nay có 2 du học sinh Mĩ và Úc chuyển vào_ Nói xong bà cô quay ra cửa lớp nói
 - 2 em vào đi_ Vừa dứt lời, cả 2 tên cùng bước vào. Mọi người, ai nấy đều trầm trồ + khen ngợi trước vẻ đẹp của cả 2 trừ 2 người (hấn và nó). 2 tên vừa bước đến nơi, bà cô liền nói
 - 2 em tự giới thiệu đi
 - Vâng_ cả 2 đồng thanh
 - Chào các bạn! mình là Triệu Minh Duy. Du học sinh Mĩ. Là học sinh cũ của trường. Mong các bạn giúp đỡ thêm
- Nói xong Bin còn cười 1 cái, để lộ 2 má lún đồng tiền trông cực kute. Lm cả lớp và bà cô nhìn đến thơ thẩn, tâm hồn bay tận 9 tầng mây lun
- Chào các bạn! Mình là Trịnh Nhất Long. Du học sinh Úc. Là học sinh cũ của trường. Mong các bạn giúp đỡ

Jun cũng như Bin! ban phát cho mn một nụ cười toả sáng với hàm răng trắng sáng và đều như bắp(quảng cáo kem đánh răng ps là đây. Mạizô! Mạizô!) làm các bạn nữ trong lớp và bà cô đã thơ thẩn nay còn thẩn thơ hơn. Vấn đề này vẫn sẽ được tiếp tục nếu ai đó không phát ra câu

– Bình thường thôi_1 âm thanh nghe có vẻ chán nản phát ra

Các bạn nữ trong lớp và bà cô đang bay trên 9 tầng mây bỗng nghe âm thanh đó thì liền rớt ‘bịch. bịch. bịch’ máu me be bét (chỉ giới tưởng tượng. Hahaha) quay trở về hiện tại để tìm kiếm âm thanh zô duyên đó là do đứa nào phát ra để xử đẹp đứa đó.

Ai ngờ... Thì ra là.....

P/s: Là ai thì mn pk rồi đó....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: King Of The Night

Ai ngờ... thì ra là.... NÓ

Vừa nghe thấy âm thanh có chút quen thuộc thì 2 chàng trai đã nhanh chóng tìm kiếm người phát ra giọng nói đó. Quả không sai. Chính là nó. 2 tên thấy nó thì mắt sáng rỡ, nhưng lập tức bị 1 bầy mê trai phá hỏng cảm xúc

Một bầy mê trai vừa nghe nó nói vậy thì đứa nào đứa nấy cũng lườm quýt nó đủ kiểu. Riêng chỉ có 1 mình nhỏ là đang cầu nguyện cho nó bình an. Lườm hong đã, bọn họ còn răng hã hòng ra chửi nó

– Bạn biết gì mà nói, người ta đẹp như vậy mà nói ‘Bình thường thôi’ được àk. Sao không nhìn lại mình trước khi nói người ta đi. Xí!_nữ sinh 1

– Đúng rồi, đã xấu mà còn răng gây sự chú ý nữa chứ. Thấy mà ghét!_nữ sinh 2

– bla....bla....

Nãy h bọn đó chửi nó lung tung ben lun mà hong thấy nó phản ứng gì hết thì đâm ra quê. Vì vậy bọn đó liền đứng dậy đập bàn, la ó om sòm mà vẫn không thấy nó phản ứng gì hết thì nhanh chóng chạy đến chỗ nó xem, nhưng mà cũng có chút sợ sệt khi đứng trước mặt hần. Cả bọn xém ngã ngửa khi bọn chúng la lối om sòm như vậy mà nó thì vô tư ngủ, làm bọn chúng la muốn khan cả cổ. “Quê” là chữ đang hiện trong đầu của bọn mê trai lúc bấy giờ.

Sau khi chứng kiến 1 màn ‘Tự biên tự diễn’ của bọn con gái lớp mình xong thì Bin và Jun liền đi xuống phía sau bàn của hần ngồi rồi nói với bà cô

– Thừa cô! Bọn em muốn ngồi chỗ này!_2 thằng đồng thanh

– Được_Bà cô nói nhưng mà trong lòng thì lại nghĩ “Không lẽ nói như vậy rồi mà mình còn không cho, thiệt là.... Mà thôi kệ, dù gì mình cũng đã ghi điểm trước mặt trai đẹp rồi. Hahaha...” (bà cô mê trai thấy mắc ón). Nói xong bà quay gót ra khỏi lớp, nhường chỗ lại cho giáo viên khác vô dạy

2 tiết nhanh chóng trôi qua

“Reng! Reng”

___Chỗ bọn hần___

– Êk Ken! Tôi đi bar hong?_Bin hỏi hần

– Ok_Sau khi hần trả lời xong thì Bin nhón gót lên phía trên hỏi nó

– Bạn tên gì vậy?_Nó nghe có người hỏi mình thì cũng ngược mặt lên. Khi thấy mặt Bin thù nó trả lời cho có lệ

– Băng Nhi

– Wao! Tên của bạn đẹp quá. Nhưng mà...._Bin cười gian gian. Khi nghe Bin nói như vậy thì nó nhướn mày lên, như nói “Mày ngon nói ra tao nghe”

– Hi hi. Không có gì_Bin cười gĩa lã cho qua chuyện. Cậu biết nếu nói ra thì cái mạng nhỏ của cậu sẽ không giữ được nữa “huhuhu... Sao mà khổ zị nè

chờ”- đó là giây phút Bìn nhà ta khóc lóc

– Àk! Mà tối nay Băng Nhi đi Bar với tụi mình hong?

– Không_ Nó trả lời gọn ơ. Mà nghe kĩ thì sẽ nghe ra trong đó có chút chán ghét

_____ 6h tối _____

Sau khi nó lết cái thân xác mệt mỏi của mình về tới nhà thì nó liền leo lên phòng tắm rửa thay quần áo rồi đi nấu cơm(nói hông phải khen chứ nó nấu ăn còn ngon hơn đầu bếp quốc tế nấu nữa ák). Làm mọi việc xong hết thì cũng đã 7h30 rồi. Nó kêu dì Linh và Thoại My xuống ăn cơm. Ăn xong thì nó định rửa bát nhưng Thoại My không chịu nói với nó

– Chị lên phòng học đi, đồng chén này để em rửa cho

– Uhm. Thanks em nha nhóc_ nói xong nó đưa tay lên vò đầu Thoại My 1 cái rồi lên phòng học bài chừng 10’ rồi chuẩn bị đi ngủ (chị nì như heo í, mới đó mà đã đi ngủ). Vừa đưa được 1 chân lên giường thì...

When that day I hear your voice

I have some special feeling

Let me always think I don't wanna forget you

I remember at the day

You are always on my mind

Eventhough I just can think about you ^^~

If the day in the future

This love will becoming true

I've never change my mind that I will love you forever

I don't care how fool it is

I will let my dream come true

I will tell you something I wanna let you know

I let you know.... ☺ ♥

I love you, loving you

As the mouse love the rice

Even every day has storm, I will always by your side

I miss you, missing you ^^~

I don't care how hard it is

I just want you be happy

Everything, I do it for you....

(Chuột Yêu Gạo_ Khởi My-Kelvin Khánh)

– Alo_ Nó bực bội nhất máy mà không thèm nhìn xem ai gọi tới

– Đại ti. Ở Bar có 1 đám người kéo đến gây sự ăk. Đại ti đến giải quyết được không ăk?_ 1 thằng đàn em nói

– Ok. 15’

– Vâng

Cúp máy xong nó liền chạy vào phòng thay bộ đồ ngủ ra và mặc vào người 1 bộ quần áo sành điệu. Nó đi đến bên tủ lấy ra 1 chiếc nón bảo hiểm, sau

đó nó nhanh chóng bước xuống nhà và leo lên chiếc Moto Yamaha YZF R1 từ trong gara chạy vụt đi

(Các bạn đừng thắc mắc tại sao nhà nó bình thường mà nó lại có xe xịn để chạy và nhiều thứ đắt tiền khác. Những thứ đó là do nó làm việc cực nhọc mới có được. Nói vậy chứ các bạn đừng tưởng tượng là nó làm chuyện gì vĩ đại lắm nha, việc này chỉ có chút xíu vĩ đại thôi, là do hiện tại nó đang là nhà thiết kế trẻ giàu mặt tài năng của thế giới(thiết kế nhiều lắm, nào là quần áo, giày dép, nội thất, công trình kiến trúc... Nói zị chắc các bạn rõ rồi nha. Hjhj)

10' sau tại Bar “King Of The Night X5”

_____ Sơ lược về Bar King Of The Night _____

King Of The Night là hệ thống Bar do nó sáng lập ra (Chỉ nì hơi bị giàu ăk nha. Tuy nhiên dĩ Linh không biết nó mở Bar, do nó sợ sẽ gây nguy hiểm đến dĩ và Thoại Mỹ nên giấu. Nó đi học bằng xe đạp, ăn mặc quê mùa cũng là 1 nguy trang của nó tạo ra nhằm che mắt kẻ thù), bao gồm 20 Bar từ King Of The Night X1..... King Of The Night X20, đăng cấp các Bar cũng từ đó mà giám dân. Hệ thống Bar được trải rộng trên các thành phố lớn trong phạm vi toàn cầu.

King Of The Night được trang bị các hệ thống quản lí tiên tiến nhất và các thiết bị, đồ dùng ở đây đều thuộc hàng cao cấp, chỉ những người có đẳng cấp, có địa vị, quyền lực hoặc là người sài tiền như nước mới có thể vô được đây. Ai dám gây sự đến King Of The Night đều phải trả 1 cái giá rất đắt.

–“Rầm”

Cánh cửa bị đập tung ra không thương tiếc. Bước vào quán là 1 cô gái mang mặt nạ màu đen có lông vũ được trang trí tỉ mỉ với những đường nét tinh xảo kết hợp với những viên đá quý lấp lánh, trên người mặc 1 chiếc áo phông đen đơn giản có in hình đầu lâu. Bên ngoài khoác 1 chiếc áo khoác da màu đen ngắn ngang lưng và mặc 1 chiếc quần da ngắn làm tôn lên đôi chân dài trắng nõn nà, kết hợp cùng với đôi bốt cao ngang đầu gối. Trên cổ còn mang 1 sợi dây chuyền hình hoa tuyết lấp lánh có đính kim cương, phía trên bên phải có chữ T còn phía dưới bên trái có chữ N. Trên tai còn mang 1 chiếc khuyên tai hình đầu lâu bằng đá Rubi màu đen.

Vâng. Người con gái đó chính là nó. Nó vừa bước vô Bar thì hét lớn

– THĂNG KUN ĐAU? MAU VÁC XÁC RA ĐÂY!

– Cùng là ai mà dám kêu thăng tên quản lí của anh như vậy hả? Cùng đừng tưởng đẹp thì có quyền chảnh nhen. Anh không thích đâu_1 thăng to con trong Bar bước ra đứng trước mặt nó, và đưa bàn tay đầy vết sẹo nâng cằm nó lên

– Bỏ cái bàn tay dơ bẩn của mày ra, trước khi tao nổi giận_Nó nói giọng lạnh băng, đưa mắt liếc sơ qua tên đó 1 cái

– Mày là ai mà tao phải sợ chứ? DÁM NÓI CHUYỆN VỚI TAO VẬY HẢ? CÁI CON KHỐN NÀY!_hắn ta vừa hét vừa giơ tay định tát nó 1 cái nhưng nhanh chóng đã bị nó bắt được, hất tay hắn ta ra, sau đó đưa chân lên đập vô bụng hắn, làm hắn ngã nhào vô chiếc bàn sau lưng và bị đập đầu vào thành bàn. Thấy máu từ trán chảy ra, tên đó tức giận đứng dậy quát

– TỤI BẬY! ĐÁNH CHẾT CÁI CON CHÓ ĐÓ CHO TAO!_Vừa dứt lời 1 bầy đàn em của tên đó chuẩn bị xông vô thì có 1 giọng nói lạnh băng được cất lên, chủ nhân của giọng nói đó có mang 1 cái mặt nạ màu nâu

– Dừng tay lại (là Kun nhà ta đấy ăk)

_____ Nhân vật mới _____

Châu Minh Tuấn(Bì): 16 tuổi. Là cậu ấm của tập đoàn MM đứng thứ 5 thế giới. Thông minh, học giỏi, IQ 280/300, cao 1m80, sử dụng thông thạo các loại vũ khí, thường sử dụng súng, đai đen karate, Judo. Đẹp trai, lạnh lùng với người khác nhưng với các đại tỉ và cha mẹ thì vô cùng trẻ con. Là tứ bang chủ của bang Black Rose. Tên gọi trong tổ chức là Kun

Đồng loạt cả đám quay lại, thấy vẻ mặt đầy sát khí của Kun thì run cầm cập. Tên đầu đàn lúc nãy lên tiếng

– Thừa quản lí. Cái con chó này dám vô bar của mình phá, nó còn to gan dám gọi thăng tên của quản lí nữa đấy ăk. Em... em định xử nó thì quản lí đến_tên đó lấp bắp

– Mày biết đây là ai hong mà dám đánh hả? Cái thằng ngu này_Vừa nói Kun vừa đưa chân đập lên bụng tên đó thêm 1 cái nữa

– Dạ... dạ... là ai vậy quản lí_tên nó lấp bắp lần 2

– Là Đại tỉ-Bang chủ đấy_Kun lạnh lùng nói

Cả đám nghe vậy thì đồng loạt quỳ xuống van xin

- Xin Đại tỉ tha mạng. Xin Đại tỉ tha mạng. Bọn em không biết là Đại tỉ nên đã mạo phạm, mong Đại tỉ tha tội... vân vân và mây mây...
- Không cần nói nhiều, đem bọn chúng xuống tầng hầm đi (tầng hầm là nơi đánh đập, tra khảo của bang, dùng để trị tội những tên không biết điều)
- Dạ. Đại tỉ_Kun nói xong quay sang bọn đàn em
- Đem bọn chúng đi
- Dạ_cả bọn đồng thanh. Vừa đi bọn kia vừa la ó om sòm-Đại tỉ, tha cho bọn em đi Đại tỉ, sẽ không có lần sau đâu Đại tỉ.

Kun thấy mn đứng tụ tập lại để xem phim hay thì liền nhăn mày, lập tức hàng loạt người tăng ra mà không cần Kun phải lên tiếng (tất nhiên rồi, không tăng ra thì có nước toi mạng với ông Kun)

Khi mn tăng ra hết thì Kun liền quay sang nó

- Hihi. Đại tỉ... Lâu quá không gặp. Đệ nhớ tí quá đi àk_Kun nũng nịu với nó
- Thôi đi ông tướng. Xạo quá àk_Nó vừa mắng yêu vừa nhéo mũi Kun. Nó xem Kun như em trai của mình vậy ák
- Thiệt mà... Kun vừa nói vừa đưa đầu chà chà vào vai nó, tay còn ôm tay nó. Làm mọi người ai nấy cũng phải mắt chữ A mồm chữ O hết. Trong lòng bọn họ đều ‘Ỗi tưởng lớn gặp nhau’: “Trời ơi! Ai đây? Là quản lí đây sao??? Thật không thể tưởng tượng nổi. Một người lạnh lùng như băng mà lại có biểu hiện như thế này thì không thể nào tin được”
- Thôi được rồi. Mà cái bọn đệ nói đâu???
- Àk...! Đi hết chon gòì_Kun trả lời gọn ơ
- Vậy còn kêu tỉ đến đây làm gì nữa?_nó liếc mắt sang Kun
- Hi. Lỡ đến rồi, tỉ vô đây chơi lun đi
- Ukm. Cũng được_Nói xong, nó cùng Kun đi đến chỗ ngồi quen thuộc của mình như thường lệ. Là chỗ tối nhất trong Bar, nơi mà chỉ có những thủ lĩnh của bang Black Rose mới có thể ngồi. Và nơi này có vị trí địa lí thuận lợi, có thể quan sát hết mọi góc ngách trong Bar

Hắn nãy h chứng kiến hết mọi việc, cũng có chút sững sốt trước hành động trẻ con của Kun nhưng rồi cũng nhanh chóng lấy lại vẻ mặt lạnh lùng. Nhưng khác với hắn chính là 2 ông kia vẫn ngồi há hốc mồm chưa chịu khép lại, cũng may hắn đã nhanh chóng tán cho 2 thằng cái ‘BÓP’ để 2 thằng bình tĩnh khép miệng lại(Xém chút nữa ruồi bay zô họng 2 ông rùi. Còn đầu hình tượng Hot Boy nữa. haizzz...). 2 thằng từ từ ổn định lại tinh thần, quay qua nói với hắn

- Êk Ken! Con nhỏ đó nhìn đẹp và sexy quá hén_Bin nói
- Sao mày biết nhỏ đó đẹp, nó mang mặt nạ mà_Hắn nói móc
- Ờ.... Thì... tại tướng đẹp chắc người cũng đẹp_Bin
- Chưa chắc_2 thằng còn lại đồng thanh
- Mà hình như nhỏ đó là Bang chủ của Bang Black Rose thì phải?_Jun nói
- Ukm. Chắc là zị rồi. Mày không thấy thằng Kun cung kính thế nào há?_hắn nói
- Mà cô ta tên gì nhớ??? Hình như là Min thì phải_Bin hỏi hắn và Jun mà cái mặt nhìn ngu ứ chịu nổi
- Bingo_2 thằng còn lại đồng thanh hiệp 2.

_____ Sáng 7h30 _____

Lại 1 ngày nhàm chán nữa bắt đầu. Nó lại làm những công việc mà ngày nào cũng làm và tiếp tục làm. Ví dụ như: thức dậy(cái này ai hông làm), VSCN, ăn sáng, đi học. Vừa đến trường thì... vẫn giọng nói ấy, vẫn khuôn mặt ấy. Và. Vẫn 1 ca khúc có tên “Chờ tớ với” Bắt đầu:

- Anna! Anna ơi ời ơi!_Nhỏ ở đằng sau la í ời
- Chờ cậu nữa há? Mary!_Nó cười nhẹ hỏi nhỏ
- Hi hi. Chỉ có cậu là hiểu tớ nhất_Nhỏ vừa nói vừa cười
- Àk...! Mà chiều nay không có đi học hay là cậu dạy tớ học võ đi Anna_Nhỏ nũng nịu

– Ukm. Vậy bắt đầu từ chiều nay tớ sẽ dạy cho cậu_Nó nói mà trong giọng có chú cung chiều.

– Yeah! Anna là số 1_Nhỏ hét

1,2,3... Ánh mắt nhìn nhỏ, thấy vậy nhỏ mắc cỡ quá đành nắm tay nó chạy vèo vèo thoát khỏi sự truy lùng của những ánh mắt trên sân trường. Cũng may nó phản ứng nhanh, nếu không chắc nãy h mặt nó cà xuống đường nguyên 1 khúc lun rồi quá

_____ Trong lớp _____

– “Học. Học”_2 đưa vừa chạy về chỗ ngồi thì ra sức mà thở

– Cậu có cần phải chạy nhanh như vậy không?_Nó tức giận

– Hi hi. Sorry mờ. Mình không có cố ý_Nhỏ cười gãi lỗ ra về ái náy

– Thôi được rồi. Tha cho cậu_Nó chịu thua trước khuôn mặt hối lỗi của nó (đáng yêu quá đi mà)

– Tớ biết mà. cậu xương tở nhất_Nhỏ nói giọng đầy tự tin

– Hong giám đâu_1 gáo nước lạnh vừa được nó 1 tay tạt vào mặt nhỏ

– Huhuhu... Anna không xương tở..._Nhỏ khóc lóc thảm thiết (giả bộ không hà)

– Thôi được rồi. Xương Mary nhất_Nó chịu thua

– Hi hi. Tớ cũng xương Anna nhất ák_Nhỏ cười híp mắt

– Nè! 2 người có bị Les không vậy???_1 giọng nói đáng ghét, do 1 tên vô duyên nói ra làm cho nó với nhỏ cảm thấy như mình vừa bị tạt thêm 1 gáo nước lạnh nữa vào mặt

– Grừ... grừ...

_____ P/s: Chết mày rồi con ăk.... Hahaha...

Không biết chuyện gì sẽ xảy ra khi 2 nàng nhà ta giận đây???

Các bạn biết là ai nói ra câu đó không nhớ???

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Chương 7

– Grừ... grừ.... (chết cha mày rồi con ời, đừng trúng ổ kiến lửa)

– Tui thấy tính tình anh giống như cái câu này lắm nè, hay lắm nha!_nó cười gian.

– Há? Câu gì zà???_hắn tò mò

– Ukm thì.... Nhiều khi hâm hâm cho đời thanh thản... nhiều khi lảm nhảm cho tâm hồn thêm vui... GIỐNG HỒNG...?_Nó vừa nói câu cuối vừa nhéo vào hông hắn 1 cái

– Áááá...._CÔ CÓ BỊ ĐIÊN KHÔNG HẢ??? Tui chỉ quan tâm 2 người chút thôi mờ_hắn sau khi hét xong thì lại nói nhảm. Câu nói vừa được ban phát ra thì lập tức cả lớp đồng loạt quay lại nhòm hắn, mắt chữ A mồm chữ O, bọn con gái thì chung 1 ý nghĩ “Không thể tin được. Tại sao? Tại sao? Anh Ken của tôi.....”. Còn bọn con trai thì ngoáy ngoáy lỗ tai “Mình có nghe nhầm không ta??? Đại ca từ khi nào trở thành như vậy???”

– NÈ! Tui nói anh. THÀ KHỐN NẠN CÔNG KHAI CÒN HƠN GIẢ NAI THÁNH THIỆN. NGHE CHƯA???_nó lại nhéo hắn thêm 1 cái nữa

– Hix. hix... Có cần phải đối xử với Ken đẹp trai nì như vậy không???hix hix._Hắn giả bộ khóc mà còn không quên tự ki. 2 thằng bạn phía sau nhìn hắn

diễn trò hề thì cúi gập người, vai run run, cười khút khít. Làm hán muốn đá 2 thẳng này ra khỏi đây ngay và lun

– Tất nhiên. Hừ!_Nó vói nhỏ đồng thanh rồi cùng nhau quay mặt sang chỗ khác, không thèm nhìn mặt hán 1 cái

– (‘^’,) _hán

– Háháhá... Tôi nghiệp... cho bỏ cái tật điên_Bin và Jun đồng thanh

– “Reng! Reng! Reng!”

Tiết học cuối cùng cũng kết thúc, tất cả học sinh trong trường đưa nào đưa nấy cũng đều chờ mong cái tiếng này phát ra. Khi âm thanh vui tai này vừa được phát ra thì đồng loạt 1 ngàn mấy học sinh của trường nhanh chóng sắp xếp cặp sách bỏ vào cặp và... Vào.... Mất tích. Không còn 1 bóng người trên sân trường.

Nói chi là không có trên sân trường thui chứ trong trường thì vẫn còn. Điển hình là nó bây giờ vẫn không hay biết chuyện gì đã xảy ra, vẫn còn nằm trên bàn ngủ say như chết. Hán cùng với Bin và Jun thì không biết đã về từ lúc nào rồi. Thấy nó vẫn còn nằm đó thì chị Mary nhà ta đã rủ lòng thương mà gọi nó dậy giúp

– Anna! Anna! Dậy đi trời sáng rồi... Cậu không định đi học hả???

– HẢ??? MỐI NGỦ ĐÂY MÀ ĐÃ SÁNG! ỒI CHỜ! ỒI..._Nó thức dậy la ó sòm trong tình trạng vẫn còn say ke. Mặt ngơ ngác nhìn đảo đảo

– Hahaha... ỒI CHỜ! ỒI! Nhìn cậu mắc cười quá... Áhahaha..._Nhỏ cười mà cái miệng há to hết cỡ (chắc to xém bằng cái chén í nhì). Nụ cười có sức công phá lớn, xém chút nữa là banh phòng học, văng mái nhà, thùng toilet lun gòi. Mấy ông bà giáo viên vẫn còn trên trường, người bấm máy tính thì xém chút nữa đâm đầu vào máy tính chệt lun gòi, còn người thì đang cầm viết xém chút nữa cây viết xò vô lỗ mũi lun rồi. Bọn họ đồng loạt nguyên rủa cái con nào xém chút nữa hại chết họ “Cái con nhỏ zô duyên, mắc dịch nào zậy trời...! Ra về còn không chịu zề ở đó mà há cái họng bự như cái bô ra cười xém chút nữa hại chết mình rồi. Hừ! Tao mà biết là con nào thì mày chệt với tao. Cái con điên, thần kinh, bệnh quạng”

– “Hắc xì! Hắc xì!” Ồi trời ơi đưa nào nói xấu mình zậy trời_nhỏ nói thầm. Lúc này thì notron của nó mới hoạt động lại bình thường, và cũng cùng lúc này thì nó cũng đã hiểu cái quái gì đã xảy ra với nó. Và bây h...

– HẢ??? CÁI CON NHỎ NÀY MÀY DÁM CHƠI TAO! MÀY CHẾT CHẮC RỒI.....! Ya...._Nói rồi nó sách cặp dí nhỏ chạy vòng vòng sân trường, đến khi chạy hết nổi rồi nhỏ mới chịu zơ tay đầu hàng. Lúc này trên văn phòng “Má ơi! Cái con điên nào nữa zậy???”

– Stop! Tớ... đầu hàng... Cậu... đúng là... Number one_Nhỏ thở không ra hơi, vừa nói vừa ra sức mà thở, còn ra hiệu

– Giờ mới biết sao? Muộn rồi Diễm ơi...!

– Xì! Mới khen có chút xú mà đã tự đắc.

– Tự đắc gì. Chiện khen này đối với Anna này thì như cơm bữa mà thôi. Hahaha...

– Xì! Thôi được rồi. Bây giờ nhiệm vụ của cậu là dạy mình học võ. Let’s go!

– Okay! Let’s go!

_____ 7h00 _____

– “Reng! Reng! Reng!...”_đồng hồ báo thức vừa kêu thì nó liền đưa tay lên chiếc bàn gần giường và tắt. Nó ngồi dậy. Dụi dụi mắt. Chóp chóp. Nhòm đồng hồ.

– Ồi giờ! Còn sớm... nói rồi nó lại nằm xuống và kéo chăn lên đắp lại. Vừa nhắm mắt lại thì nó chợt nghĩ ra “Hay là mình đi làm đồ ăn sáng cho Emma và Di Linh lun, cũng lâu rồi mình không nấu bữa sáng”. Nghĩ là làm, nó liền trèo xuống giường đi vào nhà vệ sinh vsen. Vệ sinh sạch sẽ xong nó đi xuống bếp lấy nguyên liệu trong tủ lạnh ra và nấu.

_____ 30’ sau _____

– Emma! Xuống ăn sáng nè nhóc!_nó từ dưới bếp gân cổ lên lầu kêu My xuống ăn sáng

– Dạ! Chị chờ 1 chút. Để em gọi mẹ_My từ trên lầu nói vọng xuống

– Ukm. Nhanh lên đi nhóc

– Dạ

2’ sau tại phòng ăn

- Woa... Bữa sáng phong phú cuối cùng cũng được ăn rồi_ My cười khút khít
- Hìhì. Thôi đi nhóc. Đừng có chọc chị nữa. Mai mốt chị hông nấu cho ăn nữa đâu đó_ Nó hù dọa
- Thui thui em đầu hàng. Chị nhớ lâu lâu phải nấu cho em với mẹ 1 bữa sáng phong phú nha! Nha!_ My làm mặt cún con
- Ok nhóc. Thôi mình ăn đi đi
- Ukm

Ăn xong thì nó liền đạp xe đến trường, vừa đi nó vừa nhớ tới bữa tập hôm qua “Không ngờ Mary lại giỏi như vậy. Mình phải cố gắng đào tạo cho cậu ấy thành Tam bang chủ Black Rose mới được. Khả khả. Không ngờ người mình tìm kiếm lâu nay lại là cậu ấy. Thật là vui quá đi”

- Không khí hôm nay thật là trong lành_ nó cảm thấy, rồi tham lam hít 1 ngụm khí
- Trong lành cái con khỉ. Bụi bay đầy đầu mà trong lành cái nổi gì. Người có được bình thường không vậy người???

P/s: Mình viết không được hay lắm nhưng các bạn cố ủng hộ mình nha. Votes cho mình. Nha. Nha

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Người Đó...

Đột nhiên có 1 giọng nói từ đâu phát ra và rất tự nhiên mà lặn vào tai nó “Cái gì đây? Tại sao giọng nói hắc ám của tên đó lại ở đây cơ chứ!” Nó ngừng xe lại, quay lái tìm kiếm xem cái giọng nói đáng ghét đó là của ai, vừa quay nó vừa nghĩ “Hy vọng không phải là cục thịt di động ấy”

– Áááá. Anh từ cái xó nào chui ra vậy? Còn nữa, tại sao anh lại đi đường này? Mà tại sao anh lại đi xe đạp? Đại công tử nhà anh không phải đi bằng xe hơi sao? Sao tự nhiên dờ chừng vậy? Không lẽ...

– Không lẽ, không lẽ cái đầu heo nhà cô. Mà nè! Nói cho cô biết, tui ở trong bụng mẹ tui chui ra chứ không phải ở xó nào chui ra đâu nha. Mà đường này là đường công cộng ai đi chả được, cô cấm tui được àk, nhà tui ở gần đây nên tui đi đường này thì là chuyện lạ àk? Còn nữa, tui thích đi xe gì thì liên quan gì đến cô. Nhiều chuyện vừa thôi, CON HEO kia! _Hắn nhún mạnh từ con heo

– CÁI GIẾ??? CON HEO??? _Giọng nói khủng bố của nó vừa được truyền đi với vận tốc ánh sáng thì ngay lập tức mọi người trên đường đều không hên mà đồng loạt quay về nơi phát ra âm thanh có sức công phá lớn đó, sau đó mọi người đều im lặng + nhòm đề chờ đợi trận chiến giữa 2 con người kia được tiếp tục. Tất cả các con mắt trên đường đều tập trung trên người nó. Nhưng, bây h thì nó không cảm thấy ngượng với chả ngại gì xác bởi trong đầu nó chỉ để ý đến cái từ con heo mà cục thịt di động kia vừa phát ra.

Gi chứ, nói nó xấu xí, đen đui thì còn nhìn được chứ nói nó mập thì không nhìn được nha... Nó mà là con heo thì hẳn chắc chắn là cái thùng phuy, nhìn nó liễu yếu đào tơ như vậy mà dám nói nó mập. Cục tức này nó nuốt không trôi được a...

– Anh nghĩ sao mà dám nói tui là con heo vậy hả? Mặc dù tôi xấu xí, đen đui nhưng tôi vẫn có 3 vòng hoàn hảo đấy nha. Anh không thấy hả? Hơn nữa, anh là người có ăn có học mà lại nói ra những lời vô duyên như vậy hả? Đúng là không biết xấu hổ. Người xưa thường có câu ‘Uốn lưỡi bảy lần trước khi nói’ anh có nhớ không hả? Hay là nước miếng còn chưa kịp nuốt thì anh đã phun ra những từ như vậy rồi. Phù... Thôi nhiều đây đủ rồi. May cho anh là bữa nay tôi tu đó, nếu không thì... _Nó bẻ tay răng rắc_...Anh chết chắc.

Nói rồi nó đạp xe chạy đi mất hút, bỏ lại hân với khuôn mặt ‘Con nai vàng ngơ ngác’. Haizz... Tội nghiệp... Hân bây h vẫn chưa tiêu hoá được hết câu nói của nó. Mọi người xung quanh nhìn hân mà lắc đầu ‘Haizz... tội nghiệp... Người gì mà ngu hết sức, chỉ được có cái mả, người ta chửi trên đầu trên cổ mà cứ ngơ ngác ngác’

– YAAAAA..... CÔ ĐỨNG LẠI CHO TÔI..... CON MÈO MUN KIA..... _Nói rồi hân đạp xe chạy té khói hông đuổi theo kịp nó. Nhưng, sự nỗ lực của hân không được đền đáp do nó đã chạy sắp tới trường rồi mà hân mới đi được có nửa đường. ‘Haizz... thực tức chết mả, cái con nhỏ đó sao chạy nhanh xừ vậy trời!’

Nó đang đạp xe vèo vèo thì chợt nhận ra ngôi trường đang nằm thù lù phía trước, thấy vậy nó liền ngừng chân, tay phanh thắng. Nhưng...

– ÔI TRỜI! SAO ZẬY NÈ! SAO KHÔNG THẮNG LẠI ĐƯỢC.....???

Áaaaaa....._1 tiếng hét của nó hùng hồn phát ra và

– “Rầm”_Nó bây h choáng váng không thể nào ngồi dậy được nhưng nó không phải là người dễ dàng bỏ cuộc vì vậy nó liền gượng hết sức để ngồi dậy. Lúc nó đang cật lực ngồi dậy thì phía trên đầu nó có 1 giọng nói trầm ấm phát ra

– Cô bé, em có sao không?_Rin lo lắng nhìn nó, trong lúc đó còn chìa tay ra trước mặt nó, ý bảo nó đưa tay ra để anh đỡ nó đứng dậy. Lúc này nó mới ngước mặt lên, trước mặt nó bây h là 1 mỹ nam với mái tóc màu hạt dẻ và đôi mắt màu xanh lam cực quyến rũ, đôi môi mỏng như cánh hoa anh đào, sống mũi cao thẳng tắp, da trắng trẻo mịn màng. Nó thấy vậy mà trong lòng thầm cảm thán “Ôi chu choa moe oi! Người gì mà đẹp dã man như con ngang. Mà sao anh ấy... giống người đó quá vậy?”_Nó nhìn Rin chăm chăm

_____ Nhân vật mới _____

Nguyễn Lâm Bảo Thiên (Rin): 18 tuổi. Là cậu ấm của tập đoàn T&N đứng thứ 2 trên thế giới, đồng thời cũng là anh họ của Duy (Bin). Rất thông minh với chỉ số IQ 300/300, học rất giỏi, cao 1m89. Thông thạo các loại vũ khí, chuyên dùng súng. Đai đen Karate, Teawondo, Judo... Lun lạnh lùng với mọi người trừ người thân trong gia đình và lun tỏ ra ấm áp, hiền từ, vui vẻ với 1 người con gái (đó là ai sau này sẽ biết). Không tham gia bất kì băng nhóm nào.

– Sao em nhìn em giữ zậy? Bộ trên mặt anh dính gì àk?_vừa nói Rin vừa đưa tay sờ sờ lên mặt mình trông rất dễ thương

– Không có gì_Vừa nói nó vừa nắm lấy tay Rin để Rin đỡ nó đứng dậy. Nó nhìn Rin mỉm cười “Sao trong lòng mình lại cảm thấy ấm áp đến như vậy? Cảm giác này đã rất lâu, rất lâu rồi mình không được cảm nhận”

– Em đi được không? Để anh đưa em vào phòng y tế nha?_Rin sốt sắn khi thấy vết thương trên đầu gối và trên cánh tay của nó

– Không sao đâu. Em tự đi được mà_Nó hơi nhăn mặt

– Như vậy mà mới không sao. Để anh đưa em đi_Nói Rin dìu nó bước đi, nó bắt lực trước hành động của Rin “Haizzz... Anh ấy thiệt là....”

– Mà quên nữa, cho em hỏi! Anh tên gì zà?

– Àk. Anh tên Nguyễn Lâm Bảo Thiên,em có thể gọi anh là Rin. Còn em..

– Em tên Nguyễn Hoàng Băng Nhi, anh cũng có thể gọi em là Anna_Vừa đi nó và Rin vừa nói chuyện rất vui vẻ

Tại 1 cây xanh gần đó có 1 người đã chứng kiến hết toàn bộ sự việc nhưng không nghe được gì hết vì khoảng cách quá xa “Anh ta là ai? Tạo sao lại đi chung với con mèo mun đó kia chứ? Haizzz... Công nhận cái con mèo mun đó may mắn thiệt, toàn quen với trai đẹp không hà”

P/s: Votes cho mình nha <3

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Bạn Tốt

Nghĩ xong hấn hậm hực dắt xe vào trường (đây là dấu hiệu của sự ghen tị). Vô đến lớp mà vẫn chưa thấy bóng dáng nó đâu hết làm hấn có chút bức mình “Người gì đâu mà mê trai thấy mắc ón, đi đâu với thằng cha đó nãy h hong biết”

_____ Tại phòng y tế trường_____

– Hắc xì! Hắc xì!

– Em bị cảm àk? Để anh kê cho y tá lấy thuốc cho_Kin sốt sắn

– Không có gì. Chỉ là nhảy mũi thôi, em khoẻ như voi í mà_Nó cười hề hề “Tên chết bầm nào dám chửi bà, bà biết bà đánh chứ bà không tha đâu.

Hử!”

– Mà anh có việc gì thì đi làm đi. Em không sao đâu

– Ukm. Được rồi, anh đi đây. Em nghỉ ngơi cho khỏe đi, có gì anh quay lại thăm sau_Nói rồi Rin định bước đi nhưng chợt nhớ

– Mà em học lớp nào vậy?_Rin hỏi

– Dạ. Là lớp 11A_Nó trả lời lễ phép. Đối với nó, anh Rin giống như anh trai của nó vậy, rất dịu dàng với nó

– Anh học lớp 12A. Gặp lại em sau. Bye_Rin vẫy tay với nó rồi bước đi

– Bye. Anh Rin...

Sau khi ra khỏi phòng y tế thì Rin quay ra cổng trường để dắt em xe yêu quý của nó và của anh vào trường, để ở ngoài lâu lâu 1 chút có nước mát xe như chơi. Anh dắt xe thì không sao nhưng mà nếu làm mất xe của nó thì nó sẽ giận anh mất. Không hiểu sao mới lần đầu gặp nó mà anh lại cảm thấy nó là 1 cô gái rất tốt bụng, không coi trọng tiền tài như những cô gái khác.

Rin đi được 1 lúc thì nó ngồi dậy đi về lớp. Nó không thể chịu nổi cái mùi thuốc sát trùng nồng nặc trong cái phòng này.

Vào đến lớp, nó liền gục mặt xuống bàn ngủ mà không thèm liếc người ngồi kế bên 1 cái làm hấn đã bức náy còn bức hơn “Cô ta thật là quá quắc mà. Quen được trai đẹp rồi thì không thèm bỏ ai vào mắt hết, dù gì thì mình cũng là hot boy hạng nhất của cái trường này chứ bộ, vậy mà con mèo mưng đó lại không xem mình ra gì hết, không lẽ cô ta xem mình không bằng 1 đồng phân nữa hả? Í... Tại sao mình lại ví mình như đồng phân chứ? Haizz... Thật là bức mình mà!”. Hấn nhìn nó bức tức rồi cuối cùng cũng gục mặt xuống bàn ngủ để xả Stress.

Hai thằng phía sau nhìn hấn khó hiểu “Thằng Ken bị gì zậy ta? Không lẽ học nhiều quá rồi tẩu quả nhập ma??? Mà chắc không đâu, mỗi ngày hấn không học bài hơn 20’ nữa thì làm sao bị như vậy được. Không lẽ là ...” Hai thằng đồng loạt rùng mình rồi cũng nhanh chóng vức chuyện của hấn sang 1 xó xin nào đó và cũng nhanh chóng mỗi người làm 1 việc. Bin thì vừa nghe nhạc vừa chơi game, Jun thì ngồi nhắn tin (nhắn tin với em nào đây mà), hai thằng tán công xối xả cái điện thoại. Nó lúc này nhỏ mới ló đầu zô lớp, thấy nó ngủ thì nhỏ cũng không buồn mà gọi nó dậy mà nhanh chóng ngồi vào chỗ ngồi của mình. Có ngu mới gọi nó dậy! Phá rồi giấc ngủ của nó là ăn ‘liên hoàn chương’ chứ hông chơi àk! (Tại vì đã có 1 nạn nhân đang nghỉ ngơi trong bệnh viện đã chứng thực điều này)

_____ Ra chơi _____

– “Reng! Reng! Reng!”

Nghe tiếng chuông nó từ từ tỉnh dậy, thấy nó tỉnh nhỏ liền quay xuống

– Đi ăn thôi Anna

– Ồ_Nó đứng dậy toan bước đi nhưng đã bị nhỏ kéo lại. Nó nhướn mày hỏi

– Chuyện gì zậy Mary?

– Tay chân cậu tại sao lại như thế này?_nhỏ sốt ruột hỏi khi thấy tay chân nó bị băng bó. Thấy nhỏ quan tâm đến nó thì nó cũng vui vui

– Chỉ tại lúc nãy không cẩn thận bị xe hun thôi àk chứ đâu có gì đâu mà cậu lo_Nó trả lời 1 cách bình thản

– CÁI GIẾ??? XE HUN???_Nhỏ hét toáng lên làm ai cũng ngoái đầu lại nhìn nhỏ và nó

– Be bé cái mồm lại dùm cái. Chuyện này có gì zui đâu mà cậu lại hét toán lên như thế_Nó nhăn mặt

– Mình xin lỗi... Mà vết thương của cậu thế nào rồi, có nặng lắm không?_Nhỏ lại hỏi tiếp

– Không sao. Chỉ là vết thương ngoài da, không có gì đáng lo ngại hết

– Ukm. Zậy thì tốt rồi. Sau này cậu phải cẩn thận hơn đó nghe chưa! Không được bất cẩn như vậy nữa. Cậu làm tớ lo quá

– Được rồi. Mình hứa sẽ không bất cẩn như vậy nữa mà, cậu đừng lo. Đi ăn thôi nào. Cẩn-tin thẳng tiến... Let’s go!

– Let’s go!_Nói rồi 2 đứa phi thân bay ra căn-tin (nói zị chứ đi bộ đó. hìhì). Sau khi nghe nó nói không sao thì hấn cũng thở phào nhẹ nhõm, lúc nãy tính hỏi nó có sao hong nhưng mà thấy nó không thèm nhìn hấn 1 cái làm hấn tức quá nên quên lun “Ừa? Mà tại sao mình lại quan tâm con mèo mưng xấu xí đó chứ. Thật bức mình mà”. Bin và Jun nãy h bị bao vây giữa bức tường nữ sinh kiên cố và vững chắc cuối cùng cũng thoát được. Vừa thoát khỏi liên phi thân đến chỗ hấn

– Đi ăn thôi Ken_Bin gọi hấn.

Hấn ngược mặt dậy làm về mặt ‘con nai vàng ngơ ngác’ như vừa tỉnh ngủ hỏi

- Chuyện gì?
- Đi ăn thôi cha. Giờ này còn ngủ nữa, bụng tao đang biểu tình dữ zoi đây_Bin nhắc lại và không quên cầu nhàu hún
- Ok. Let's go!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Hai ... Na Nhớ Hai

_____ 8:00 p.m _____

Sau khi hoàn tất các công việc ở nhà nó liền tắt đèn và leo lên giường định đi ngủ nhưng khi vừa nhắm mắt thì nó liền nhớ đến Rin

“Anh ấy! Anh ấy thật giống Bo” Bỗng chốc mắt nó đỏ hoe. 1...2...3 giọt nước mắt rơi. Nó đau khổ, nó nhớ Bo, nhớ ba mẹ. Những giọt nước mắt ấy là những giọt nước mắt biểu hiện cho sự đau khổ của tâm hồn

– Hai àk! Na nhớ hai! Hai có nhớ Na không? Hức...! Hức...! Bao năm qua Na vẫn lun nhớ đến hai, vẫn lun tìm hai, hai có biết không...?

Bên ngoài My và Di Linh đang đi ngang qua phòng nó thì nghe thấy tiếng nó khóc, định vào hỏi nó xem có chuyện gì mà nó khóc nhưng chưa mở cửa nữa thì nó đã khóc lớn lên, vừa khóc vừa kêu tên anh nó. Di Linh và My nghe zậy mà cũng dẫu lòng gì nó

– Chắc chị ấy buồn lắm_My thò thề,mặt buồn rầu

– Ukm. Thôi chúng ta đi ra chỗ khác! Đừng làm phiền con bé_Di Linh đau lòng nói

– Dạ

_____ Tại phòng hún _____

– Thật là điên chết mất! Điên chết đi thôi..._hún gầm gừ_Rốt cuộc là lúc sáng con mèo mun đó đi đâu với cái tên hot boy đáng ghét đó vậy chứ? HAIZZ..._Mặt hún vì tức giận mà mặt trở nên đỏ chét (như khi đít đỏ í.hà hà), nổi đầy gân xanh (thật là đáng sợ)

Trước cửa phòng hún có 1 đám người đang lấp ló nhòm zô, vừa nhòm vừa bình luận

– Cậu chủ bị gì zậy ta? Thật là lo chết mất_Ông quản gia nói, vẻ mặt sốt sắn

– Không biết bị gì nữa. Có bao giờ cậu chủ như zậy đâu_cô đầu bếp nói, vừa nói vừa lắc đầu tỏ vẻ bất lực

– Không lẽ là cậu chủ đang say nắng cô tiểu thư nhà nào rồi_ông làm vườn hớn hờ nêu ý kiến, ngừng lại 1 lát ông nhìn sắc mặt của mọi người rồi nói tiếp_Chắc là cô gái đó không thích cậu chủ mà thích người khác rồi nên cậu chủ mới như zậy í mà..._Chắc là cậu chủ đang ghen_Ông làm vườn nói 1 lèo, cuối cùng kết luận 1 câu xanh rờn

– Haizz..._Tội nghiệp cho cậu chủ quá đi..._Đẹp trai như zậy mà cũng bị thất tình_Cô người hầu nói

– Tui thấy ông làm vườn nói cũng có lí. Đạo này cậu chủ biểu hiện rất khác thường nha..._người vệ sĩ nói

– Ukm. Tui cũng thấy vậy. Cô gái mà cậu chủ nhà ta đang say nắng chắc rất là đặc biệt đây..._Ông bảo vệ nói

– Zậy sao...? Ta rất muốn gặp cô gái đó 1 lần lắm nha..._Thật không biết là tiên nữ phương nào..._1 giọng nói khác vang lên đầy vẻ tò mò và phẫn khởi

– Đúng vậy. Chúng tôi cũng rất muốn gặp vị tiểu thư đó 1 lần nữa_cả đám người cùng nói

– Ủa? Giọng nì nghe quen quen_Nói xong, họ đồng loạt quay lại

– Áaaaa!!!! Bọn họ ák 1 cách thì thầm, sợ cậu chủ nhà ta phát hiện.

(Gia nhân: Gì chứ, cậu chủ mà phát hiện là cuộc đời tươi đẹp coi như xong

Mi: Vậy sao...? Biết zậy sao còn rình

Gia nhân: Tò mò là không có tội

Mi: Ồ...! Mới nghe. Mới nghe. Ta sẽ học hỏi)

– Chuyện gì? Sao nhìn ta zữ zậy? Bộ mặt ta dính gì àk? _người lạ đó ngây thơ nói

– B ... Bà... chủ..._Cả đám lấp bắp

– Sao???_người được gọi là bà chủ (lại) ngây thơ hỏi lại

– S... sao... bà chủ... lại ở đây?

– Sao ta lại không được ở đây?

–

_____ Phòng nó _____

– Hức... Hức..._nó khóc

..... 13 năm trước

– Na! Na! Đừng chạy nhanh quá! Té đấy Na!_1 cậu nhóc khoảng chừng 5 tuổi đuổi theo 1 cô nhóc khoảng chừng 4 tuổi. Cả 2 đứa nhóc đều có cặp mắt màu xanh lam và mái tóc màu hạt dẻ, rất đẹp, 2 đứa nhóc có 1 vẻ đẹp hiếm có, chúng giống như thiên sứ vậy, hồn nhiên, trong sáng và trên môi lun nở 1 nụ cười hạnh phúc làm điên đảo chúng sinh (hơi chém xú. hi hi). Cậu nhóc ấy tên Bo, còn cô nhóc nghịch ngợm chạy phía trước tên Na.

Bo vừa đuổi theo Na vừa la lên cảnh báo nguy hiểm cho cô nhóc nghịch ngợm tên Na phía trước.

– Không. Hai nắt Na đi. Plè..._Na quay đầu lại lè lưỡi với Bo

– Nè! Chạy từ từ thôi Na, kéo té!_Vừa dứt câu thì đột nhiên có 1 tiếng động hùng dũng phát ra

– “Bịch”. Oa...huhuhu...._Na khóc té lên

– Na! Na không sao chứ? Để hai thối vết thương cho Na bớt đau nha? Phù... phù..._Thấy Na té Bo liền chạy tới đỡ Na dậy và xem vết thương của Na có nặng không. Thấy đây chỉ là vết thương ngoài da thì Bo liền thở phào nhẹ nhõm, sau đó vừa hỏi han vừa thổi vết thương cho Na

– “Hức...! Hức...!”

– Bớt đau chưa Na?_Bo nhẹ nhàng, ân cần hỏi han Na

– Bớt rồi. Cảm ơn hai_Na nói xong liền ôm chầm lấy Bo cười khút khít

– Na! Hai có cái này cho Na nè_Vừa nói Bo vừa đưa tay vào túi quần kiểm cái gì đó

– Gì zậy hai?_Na tò mò, chớp chớp đôi mắt ngây thơ của mình, hỏi

– Đây rồi_Bo la lên_Mẹ cho chúng ta mỗi người 1 sợi. Sợi dây chuyền này rất đặc biệt, chỉ có 2 cái trên thế giới thôi đó. Biết sao không Na? Tại vì đây là sợi dây chuyền mà mẹ tự tay làm cho chúng ta, không ai ngoài chúng ta có được đâu. Trên mặt dây chuyền còn có tên chúng ta nữa đó _Bo mãi huyền thuyên mà không biết Na có hiểu mình nói cái gì hay không. Haizz... Cũng may là Na thông minh, Na biết sợi dây chuyền này là vô giá nha, rất quý. Nên giữ cẩn thận. Kẻo mất àk.

– Woa... Đẹp quá..._Na trầm trồ trước sợi dây chuyền mà mẹ mình tự tay làm ra_Tên chúng ta ở đâu zậy hai? Ở đâu? Ở đâu?_Na vui sướng ra mặt, miệng nhỏ không ngừng mấp mấp

– Đây_Bo chỉ vào 2 chữ cái trên sợi dây chuyền_Mặt dây chuyền hình hoa tuyết có đính kim cương lấp lánh

– Đây là kim cương hả hai?_Na chỉ vào mấy viên đá lấp lánh trên mặt dây chuyền hình hoa tuyết đó

– Ukm _Bo nói tiếp_Phía trên bên phải là chữ T, phía dưới bên trái là chữ N. Mẹ nói Hoa Tuyết tượng trưng cho tình cảm trong sáng của chúng ta, chữ T là chữ cái đầu của tên anh còn chữ N là chữ cái đầu của tên em _Bo giải thích cặn kẽ cho Na dễ hiểu

– Mà em tên gì zậy hai?_Na hồn nhiên hỏi

– Nhi. Em tên Nhi. Nhớ chưa?_Bo nựng 2 má của Na nói

– Dạ nhớ. Hihi_Hai đứa đang nói chuyện zui zẻ thì đột nhiên

– Bo! Na! Vào nhà ăn cơm thôi con_1 người phụ nữ xinh đẹp từ trong 1 ngôi nhà gần đó nói vọng ra

– Dạ_2 đứa trẻ đồng thanh, nắm tay nhau tung tăng chạy vào nhà.

.....

Nó đưa tay lên nắm lấy mặt dây chuyền trên cổ mình. Nước mắt vẫn không ngừng rơi. Đêm hoả hoạn hôm đó ... Đã cướp đi gia đình của nó, cướp đi những người mà nó yêu thương nhất. Nó chắc chắn là có người đốt nhà của nó chứ không phải là do chập điện, lúc nhỏ nó thường nghe ba nó nói với mẹ nó là có người luôn muốn hại ông, muốn chiếm đoạt chức vụ của ông. Nhưng mà lúc đó nó còn rất nhỏ, vẫn chưa biết gì, nhưng mà bây h đã khác. Nó đã lớn, đã hiểu chuyện và rất thông minh. Nó luôn tự hứa với bản thân mình là sẽ trả thù, sẽ không tha cho những tên đó, những tên đã phá hoại hạnh phúc của gia đình nó. Nó đâu khổ 1 thì chúng phải đau khổ 10

– Hức...! Hức...! Em không tin! Em không tin anh và ba mẹ đã chết. Em không tin...! Nhất định em sẽ tìm được anh và ba mẹ... Hãy đợi em..._Nước mắt nó càng ngày càng chảy nhiều hơn, cũng như nỗi đau và thù hận trong lòng nó cũng càng ngày càng tăng lên

P/s: Chap sau là quá khứ của nó nha mn. Ủng hộ mình nha...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Nỗi Đau Quá Khứ (P1)

..... 13 năm trước

~~1 tuần sau khi Na có được sợi dây chuyền~~

– Hai ơi! Hai! Dây chuyền của Na đâu mất tiêu rồi. Huhuhu..._Na khóc lóc chạy lại trước mặt Bo

– MÁT RỒI....! Thôi Na nín đi, để hai đi kiểm phụ Na nha_Bo ngạc nhiên khi nghe Na nói sợi dây chuyền bị mất, nhưng rồi Bo cũng từ từ bình tĩnh lại và trấn an Na. Sau đó, liền chạy khắp ngôi nhà* để tìm kiếm

*Ngôi nhà này là ngôi nhà do Ba mẹ của Na và Bo mua, dành để đi nghỉ mát vào những kì nghỉ hè. Tại vì ở đây có vị trí địa lí rất thuận lợi, không gian khoáng đạt, thoải mái, rất thích hợp cho kì nghỉ mát. Ngôi nhà này được thiết kế theo phong cách phương Tây rất trang nhã và lịch sự. Phía sau ngôi nhà là 1 khu rừng thông tươi tốt rất mát mẻ, phía trước là 1 con sông xanh biếc trải dài đến thành thị, nước ở đây rất trong, mát mẻ và sạch sẽ. Có thể nói đây là 1 chỗ nghỉ ngơi lí tưởng của mọi gia đình.

– Dạ_Nói rồi Na cũng chạy khắp nhà để tìm kiếm sợi dây chuyền của mình. Bất chợt, Na nhớ ra lúc nãy mình có ra khu rừng thông sau nhà để chơi, chắc có lẽ sợi dây chuyền rơi ở đâu đó. Không cần nghĩ nhiều, Na liền chạy ra cửa sau nhà mình, mở cửa và chạy thẳng vào khu rừng. Lúc chạy đi Na không để ý, phía sau cánh cửa nhà mình có 1 người, nói đúng hơn là 1 cô bé khoảng bằng tuổi Na ăn mặc diêm đớt, quần áo rách rưới. Khi thấy Na chạy ra khỏi nhà thì cô bé đó liền lên vào nhà Na

Sau khi Na tìm được sợi dây chuyền thì trời cũng chập tối, Na sợ quá liền chạy nhanh về nhà để báo cho Bo biết mình đã tìm được sợi dây chuyền thì chợt thấy ngôi nhà mình bị bốc cháy dữ dội. Bất chợt tim Na nhói lên. Na chạy nhanh về phía ngôi nhà, đến trước cổng thì dừng lại do 2 bên cổng cháy dữ dội, không thể nào vào được bên trong. Na khóc lóc thảm thiết, không ngừng gọi tên ba mẹ và anh hai của mình

– Papa! Mama! Đừng bỏ Na...!

– Hai! Hai đâu rồi? Na sợ quá...! Hai ơi...! Hai đừng bỏ Na ở đây! Na sợ... Huhuhu...

.....

Na khóc không ngừng cho đến khi đầu óc choáng váng, xung quanh Na bỗng tối lại 1 cách đột ngột thì Na mới có thể ngừng khóc, Na ngã xuống và ngất xỉu. Sau khi Na ngất xỉu thì có 1 chiếc xe máy chạy qua, trông thấy ngôi nhà đang bị lửa thiêu rụi và trước cổng có cô bé đang ngất xỉu – cô bé đang ngất xỉu đó 9 là Na. Họ liền ngừng lại và chạy đến chỗ Na, bế Na lên và đưa vào bệnh viện gần nhà mình – Bệnh viện Nato

_____ Tại bệnh viện Hara _____

– Bác sĩ! Bác sĩ! Con gái tôi đâu rồi bác sĩ?_Mẹ Na khóc nức nở khi tỉnh dậy chỉ thấy Bo và chồng mình mà không thấy Na

– Đúng vậy bác sĩ, con gái tôi đâu bác sĩ? _Ba Na lên tiếng giọng hoảng loạn

– Thật xin lỗi. Chúng tôi chỉ tìm được ba người thôi _Ông bác sĩ lắc đầu và đi ra

– “Rầm”

– Em! Em có sao không? Bác sĩ! Bác sĩ đâu? Mau cứu vợ tôi! _Ba Na hét hoảng, luôn miệng gọi bác sĩ

– Um...Um... _Bo tỉnh dậy _Mẹ!Mẹ! Mẹ sao vậy ba? _Bo hét hoảng không kém khi vừa tỉnh dậy đã thấy mẹ mình đang từ từ ngã xuống

– Mẹ con hoảng quá nên xỉu rồi _Ba Na nói giọng khàn khàn

– Na! Na đâu rồi ba? _Bo hỏi khi không thấy Na đâu

– Na...

– Sao vậy ba? Na đâu? _Bo càng ngày càng sốt ruột trước lời nói ấp úng của ba mình. Bo có cảm giác Na có chuyện gì không hay xảy ra rồi, Bo hi vọng cảm giác của mình là sai.

– Na... Không tìm thấy... Bác sĩ bảo chỉ cứu được 3 chúng ta thôi _Bỗng chiếc nước mắt ông chảy dài trên má

– “Rầm”

“3 chúng ta? Vậy còn Na đâu? Na đâu rồi?”

– BA! NA ĐAU RỒI? BA MAU TÌM NA ZỀ ĐÂY CHO CON...! CON MUỐN GẶP NA...! _Bo gào lên, nước mắt lăn dài trên khuôn mặt baby của Bo. Giờ đây, Bo không cần gì nữa, chỉ cần Na! Minh Na là đủ rồi. . Bo khóc lóc thảm thiết cho đến khi ngất xỉu. Trong lúc ngất còn liên hồi gọi tên Na làm Ba Na đau khổ vô cùng

– Na! Na! Đừng đi mà! Đừng bỏ hai mà! NA.....!!!

.....

.....

Sáng hôm sau đám cháy đã được dập tắt và phát hiện ra trong nhà còn có 1 đứa bé bị thiếu cháy. Ba mẹ Na và Bo khi nghe tin thì liền ngất xỉu, họ rất đau khổ, không muốn tin đó là sự thật nhưng không thể nào thay đổi được. Cho nên, vài ngày sau, Ba mẹ Na đã tổ chức đám tang cho Na tại nhà chính của mình trong thành phố. Nhưng sự thật chính là: Đó không phải là Na, đó chỉ là 1 đứa bé lang thang không nhà không cửa vào nhà lúc Na sợ ý không đóng cửa mà thôi. Mà hiện tại bây h Na vẫn còn đang nằm hôn mê bất tỉnh trong bệnh viện Nato.

Sau khi làm đám tang cho Na xong, ba mẹ Na và Bo đã lên máy bay rời khỏi quê hương của mình 1 thời gian để có thể vui đi nỗi đau mất Na. Vài năm sau, họ quay lại Việt Nam để làm ăn và sinh sống, có thể nói họ đã vui đi được phần nào nỗi đau mất Na trong tim mình.

___ Bệnh viện Nato ___

– Bác sĩ! Cô bé đó bị sao vậy bác sĩ? Sao đến bây h vẫn chưa tỉnh lại? _

Người đàn ông hôm đó đã cứu Na và đưa Na vào bệnh viện – ông Nguyễn Quốc Minh, 32 tuổi. Bên cạnh ông Minh là bà Hoàng Thanh Ni, 30 tuổi, vợ của ông Minh.

– Theo như 2 ông bà nói thì nhà cô bé này bị cháy và trong lúc đó thì cô bé đứng ở trước cửa nhà khóc lóc cho đến khi ngất xỉu _Bác sĩ nói

– Vâng _2 người đồng thanh

– Theo chúng tôi chuẩn đoán thì cô bé bị sốc tâm lý nặng do tuổi đời còn quá nhỏ và cú sốc quá lớn. Cho nên, tinh thần tỉnh táo bị khủng hoảng nghiêm trọng dẫn đến hôn mê bất tỉnh. Sau này, nếu tinh thần ổn định hơn thì cô bé sẽ tỉnh lại _Bác sĩ đồng đặc nói

– Vậy thì nếu như tinh thần cô bé vẫn không thể ổn định được thì có thể cô bé sẽ không tỉnh dậy phải không bác sĩ? _Ông Minh lo lắng hỏi. Không phải ông sợ Na là gánh nặng của mình mà chính là ông sợ nếu Na không tỉnh lại thì cuộc đời của Na sẽ như thế nào? Không lẽ sẽ mãi mãi nằm trong bệnh viện, không thấy được cuộc sống bên ngoài là như thế nào nữa sao? Ông thật sự không muốn như vậy.

– Có thể là như vậy _Bác sĩ bất đắc dĩ nói

– Haizz... Thôi, xin phép bác sĩ, chúng tôi đi thăm cô bé _Ông Minh thở dài nói

– Vâng

Chương 12: Nỗi Đau Quá Khứ (P2)

___ Trong phòng bệnh của Na ___

– Em à! Hay là chúng ta nhận nuôi con bé đi, trông con bé rất tội nghiệp. Dù gì chúng ta cũng không có con cái mà gia đình con bé lại không còn nữa _ Ông Minh nói

– Vâng. Anh nói đúng, chúng ta nên làm như vậy _ Bà Ni nói

– Ukm

___ 2 tuần sau ___

– Bác sĩ! Bác sĩ! Tay con bé cử động rồi! Bác sĩ! _ Bà Ni nhanh chóng gọi bác sĩ khi thấy tay Na cử động

– Được rồi. Ông bà ra ngoài trước để chúng tôi còn khám cho cô bé _ Ông bác sĩ ôn tồn nói

– Dạ... Vâng _ cả 2 người đi ra ngoài và trong lòng dâng lên 1 cảm giác vui sướng lạ thường, giống như Na là con ruột của mình vậy

10' sau

Bác sĩ và y tá bước ra ngoài nói với 2 người

– Cháu bé đã tỉnh dậy rồi. Hai người có thể vào thăm _ Nói xong ông bác sĩ bước đi

Vừa bước vào phòng bệnh thì bà Ni liền chạy đến bên Na

– Cháu tỉnh rồi à? Cháu cảm thấy thế nào? Có đau không? Có mệt không?...v.v... _ Bà Ni mãi huyền thuyên trong khi đó Na thì không nói gì, ánh mắt vô hồn nhìn về phía bà. Lúc bấy giờ bà Ni mới để ý, Na không nghe bà nói gì, chỉ nhìn mình giống như 1 người vô hồn. Thấy vậy, nước mắt bà lăn dài. Bà biết là Na rất đau khổ, nhưng cũng không nên tự hành hạ bản thân mình như thế chứ

Mỗi ngày bà Ni và ông Minh thay phiên nhau vào thăm Na, 2 người có hỏi Na tên gì, mấy tuổi, nhà ở đâu (2 người có đi đến ngôi nhà bị cháy lần trước nhưng không tìm hiểu được gì do ở đó chỉ có mỗi 1 ngôi nhà của Na mà thôi, không có ai ở gần đó cả nên không hỏi thăm được gì)... nhưng Na đều lắc đầu, không trả lời.

Cho đến 3 tuần sau đó thì Na mới bắt đầu nói chuyện và 2 ông bà cũng đã biết được 1 số thông tin cơ bản là: cô bé tên thật là Nhi nhưng không biết họ, tên thường gọi là Na, nhà có ba mẹ và 1 anh trai tên Bo còn tên thật là gì thì không biết, 4 tuổi, sinh ngày 10 tháng 2 năm 1998. Do Na không biết họ của mình nên ông bà Nguyễn (Ông Minh & bà Ni) đã lấy họ của 2 người đặt cho Na, tên là Nguyễn Hoàng Băng Nhi. Sau đó 2 người đi làm lại giấy khai sinh cho Na để giúp Na thuận tiện hơn cho việc đi học sau này. Thời gian sau, Na biết ông bà Nguyễn là người rất tốt và rất yêu thương Na nên Na cũng dần dần có tình cảm với 2 người và xem 2 người như ba mẹ ruột của mình vậy

Tưởng rằng hạnh phúc sẽ mãi như vậy nhưng.... Vào 1 ngày mưa 2 năm sau, khi Na mới được 6 tuổi thì 2 người đã ra đi trong 1 đêm mưa tầm tã. Được biết là do mưa to, đường trơn trượt, tầm nhìn bị che chắn cho nên đã dẫn đến tai nạn. Khi nghe được tin này thì Na cảm thấy cả thế giới như sụp đổ trước mắt mình, ông bà Nguyễn cũng giống như ba mẹ Na, cũng đều bỏ Na mà đi. Na chỉ biết khóc, khóc và khóc cho đến khi có 1 cậu bé khoảng bằng tuổi Na chạy đến bên Na, an ủi Na, tiếp sức mạnh cho Na bằng những lời động viên tinh thần ấm áp đầy ý nghĩa thì Na mới có thể lấy lại được tinh thần và có thêm sức mạnh để đối mặt với nỗi đau này. Trước khi cậu bé đó chạy đi còn để lại 1 câu: “Hãy cố gắng vượt qua nỗi đau này. Thiên sứ của lòng tôi!”, dứt lời cậu bé chạy đi. Cậu bé ấy đi được 1 lúc thì đi Linh (em gái ba nuôi nó) và bé My (con của dì Linh, lúc đó mới được 5 tuổi) đi đến bên Na, an ủi Na và đưa Na về nhà chăm sóc. Dì Linh muốn thay anh chị mình ra sức chăm lo, che chở và bảo vệ Na, không muốn Na phải buồn rầu nữa.

Dì Linh biết Na là 1 cô bé thông minh, ngoan, hiền nên sợ Na sẽ bị ức hiếp khi đi học cho nên dì Linh đã cho Na đi học võ từ khi Na được 7 tuổi để bảo vệ bản thân mình. Từ khi còn nhỏ Na đã tự hứa bản thân mình là sẽ luôn bảo vệ cho dì Linh và Thoại My, không để họ phải chịu bất cứ tổn thương nào. Karate là môn võ đầu tiên mà Na học, Na rất thích. Sau đó, do Na thích học võ tiếp nên dì Linh đã đăng kí cho Na học thêm nhiều môn võ khác như Judo, Teawondo, Trường quyền nữ... Mỗi môn võ Na đều học rất thành thạo và điêu luyện. Na đã nhiều lần đi thi võ thuật cấp quốc gia và mỗi lần đi thi Na đều đạt giải thưởng cao nhất trong khi bản thân mới được 10 tuổi

Khi Na được 12 tuổi

Trong 1 lần đi học về, đi qua khu rừng sau trường, Na thấy có 1 đám người khoảng 50 tên con trai to con hơn Na, chắc chừng 14,15 tuổi gì đó, đang

vây quanh 1 cô bạn khoảng bằng tuổi Na, rất xinh xắn, đáng yêu. Nhưng khi nhìn kĩ thì Na thấy cô bạn này không hề tỏ ra sợ sệt trước 50 tên to con này, thấy vậy Na cảm thấy rất hứng thú, liền chạy lại gần và nhảy lên 1 cái cây gần đó, cách chúng khoảng 5m mà không ai hay biết cả. Lúc Na ngồi ở trên đó xem, cảm thấy rất cao hứng nên Na không chần chừ mà nhanh tay mở cặp ra và lấy ra 1 bịch bánh snack cỡ lớn vừa ăn vừa xem “Cine”. Còn luôn miệng bình luận nữa mới ghê

– Woa... Woa... Cú nhảy thật ấn tượng nha...!

– Chà...! Chà...! Cú đâm cũng không tồi nha...!

– Uầy...! Sao mấy tên này yếu thế...?

– Wao... Có dao nữa àk? Thú vị! Thú vị!

– Áyza... Né nhanh thật ta...

...

...

Những bình luận hết sức hồn nhiên như con diên của nó này h đã rơi hết vào tai của cô nhóc đang đánh nhau phía dưới. Cô nhóc nghĩ “Cô ta bị gì zậy??? Không sợ chết hay sao mà to mồm thế không biết?”. Lúc mãi suy nghĩ cô bạn kia không chú ý có 1 tên phía sau mình đang rút súng ra, lên đạn chuẩn bị bắn mình. Vừa kịp nó nhìn thấy

– Ôi chào...! Có súng nữa cơ_ Vừa dứt lời nó liền nhanh tay lấy viên đạn trong cặp ra, không chần chừ mà đưa tay búng về phía tay tên đang cầm súng chia về phía cô bạn dễ thương kia.

– “Cốp”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Cô Bạn Thân Từ Thuở Nhỏ

– “Bịch”_ Khẩu súng rớt xuống đất trước sự bàng hoàng của tên kia. “Sao? Không thể nào”

– Là ai làm? _Nói xong hấn đảo mắt nhìn xung quanh và phát hiện ra Na đang ngồi đứng vững trên cây, miệng nhai bánh nguôm nguôm. Lúc này tất cả những tên còn lại cũng đã dừng đánh nhau và đồng loạt nhìn về phía Na. Cô bạn phía dưới lúc này mới hoảng hồn lại “Cô ta thật giỏi! Có thể dùng 1 viên đạn nhỏ mà làm rớt cả 1 cây súng trên tay tên cầm đầu. Thật lợi hại!”. Trong khi cô bạn phía dưới không ngừng cảm thán tài năng của nó còn nó thì ở trên cây nhai bánh nguôm nguôm, làm như mấy tên kia đang nhìn ai chứ không phải đang nhìn nó zậy. Thấy Na cứ đứng vững như không tên cầm đầu rống lên như heo bị chọc tiết

– Con ranh kia! Mày là đứa nào mà dám cản trở việc của tao? Có phải mày vừa làm rơi súng của tao không? _Lúc này Na mới ngừng ăn và quay sang nhìn hấn, miệng khẽ nhếch lên nhưng không ai nhìn thấy ngoài cô bạn bằng tuổi nó đang đứng ở phía dưới

– Cái gì??? Ônh anh nói cái gì zậy??? Ông anh cầm súng không nổi sao lại đổ lỗi cho tôi cơ chứ? Tôi đang ngồi ở trên cây cơ mà, làm sao tôi có thể làm rơi súng của ông anh được? Và lại, ở đây rất xa với chỗ ông anh đang đứng đây nhá! Đừng có vu oan cho người vô (số) tội! _Nó giả ngu, mắt chớp chớp, cả bọn bây h mới chú ý, nó vừa có 1 vẻ đẹp kiều sa như tiên giáng trần vừa có 1 vẻ đẹp hồn nhiên như thiên thần làm ai nhìn vào cũng phải đắm chìm trong vẻ đẹp đó. Thấy nó chớp chớp mắt ra tỏ vẻ ngây thơ, cả bọn đứng hình, ngẩn tò te nhìn nó. Tên cầm đầu là tên hoàn hồn đầu tiên, lắc đầu liên tục “Không thể để nó quyền rũ được. Tiền là nhất còn gái là thứ 2 thôi. Yes. Đúng zậy”. Lúc này hấn mới nhớ ra. Nó nói hấn cầm súng không nổi ư? Thật là đáng chết mà.

– Mày nói cái gì? Tao mà lại cầm súng không nổi sao? Là do mày ném cục phân này vào tay tao nên tao mới làm rơi súng xuống đấy_ Vừa nói hấn vừa nhặt viên đạn lên và ném thẳng về phía nó. Nhanh như chớp, Nó đưa tay ra chụp lấy viên đạn, bỏ lại vào cặp

– Hay za... Nếu ông anh đã nói như vậy thì tôi không chối được nữa rồi. Zậy bây h ông anh tính sao đây?_Nó hỏi bằng giọng thách thức, mặt hất lên trời

“Cô ta cũng gan góc đấy chứ! Dám thách thức bọn đầu gấu này. Nếu cô bị gì thì tui không có chịu trách nhiệm đâu nha...!”_ Cô bạn kia vừa khoanh tay dựa vào tường nhìn nó và bọn đầu gấu đang mãi mê đấu khẩu mà quên nhân vật chính vừa nghĩ (Cái bà này chơi khôn)

– Tính sao hả??? Đánh mày chứ sao. Hay là đi chơi với bọn anh đi bọn anh tha cho..._ tên cầm đầu nói, giọng biến thái kinh khủng

– Xi... Chị mày hết kiên nhẫn với tụi mày rồi đó. Nào! NGON NHÀO ZÔ KIẾM ĂN!_Nó đưa tay ngoắt ngoắt bọn đầu gấu như ngoắt chó zậy, làm bọn chúng tức ói máu

– TỤI BÂY! ĐÁNH CHẾT CON MẸ NÓ CHO TAO!!!!

– Để tớ giúp cậu_nghĩ zậy thôi chứ đâu thể để 1 mình nó đánh cả bọn kia được

– Không cần đâu!_Nói xong nó liền đứng dậy, nhảy xuống cây 1 cách điệu nghệ nhất, trông rất đẹp mắt. Và sau đó...

– Bụp ... Bình ... Chát ... Hự ... Bốp ... Rầm.....v.v...._Hàng loạt tiếng động rất ư là vui tai liên tiếp phát ra chỉ trong vòng 10'

– Ok. Xong rồi! Pipi..._Nói rồi nó quay lưng bước đi, bỏ lại bọn côn đồ đang nằm lăn lóc ôm chân, tay, mặt, mũi... kêu thảm thiết. Nó đi được 1 đoạn khá xa thì cô bạn lúc nãy chạy lại nói với theo nó.

– KHOAN ĐÃ...

Nó đứng lại và quay lưng lại đối diện với cô bạn đó hỏi

– Có chuyện gì sao?_Hỏi thì hỏi zậy thôi chứ nó biết chắc thế nào cô bạn đó cũng chạy theo nó hà

– Cậu ... Minh..._Cô bạn kia ập ứng

– Có chuyện gì nói mau đi, không thì tui đi àk!_Nói rồi nó toan bước đi thì cô bạn đó nắm tay áo nó lại, hít 1 hơi sâu, cô bạn đó nói

– Chúng ta... Có thể làm bạn không?

– Lí do?_Nó hỏi

– Tớ rất thích tính cách của cậu

– Được thôi_Nó thân nhiên nói (khoái gần chết mà giả bộ)

– Zậy làm quen nha. Tớ tên Lâm Nhã Phương, cậu có thể gọi tớ là Emy, 12 tuổi. Còn cậu?_Emy hí hửng nói

– Tớ tên Nguyễn Hoàng Băng Nhi, cậu có thể gọi tớ là Anna, 12 tuổi

– Zậy chúng ta bằng nhau. Cậu học trường nào?

– Royal

– Tớ cũng học ở đó_Emy reo lên khi biết 2 đứa học chung trường với nhau_Mà cậu học lớp nào?

– Lớp 6A

– Minh học 6B. Hay mình chuyển qua lớp cậu học chung nha_Emy nói

– Cũng được

– Mà cậu xinh thiệt đấy. Còn xinh hơn cả tớ nữa cơ..._Emy cảm thán trước sắc đẹp trời cho của nó

– Cũng thường thôi. Cậu cũng xinh mà_nó nói

– Tớ biết. Nhưng cậu xinh hơn..

...

...

Kể từ đó nó và Emy chính thức là bạn thân của nhau. Vài tuần sau đó nó và Emy đã cùng nhau lập nên bang Black Rose do nó và Emy đứng đầu. Nó làm đại bang chủ và Emy làm nhị bang chủ. Tất cả những người lãnh đạo, có chức vị cao trong bang đều phải mang mặc nạ do vấn đề nghề nghiệp, để không ai có thể phát hiện ra thân phận của bọn họ là ai khi trở lại với cuộc sống thường ngày.

Lí do lập nên bang: 1 phần là để nó dễ dàng tìm kiếm tung tích ba mẹ và anh trai của mình hơn. Phần còn lại là nó và Emy muốn bảo vệ người dân thoát khỏi sự áp bức của bọn xã hội đen trong thế giới ngầm. Bang của nó mặc dù là bang mới nhưng được trang bị hầu hết cái thiết bị hiện đại, tiên tiến nhất do Emy tài trợ, sau này các thiết bị là do nó mua vì nó kiếm được khá nhiều tiền trong việc thiết kế thời trang. Một thời gian sau nữa, nó và Emy không cần phải xuất tiền túi ra để trang bị nữa do bang của nó đã có dư tiền để trang bị rồi nên thôi

Không lâu sau, nó tìm được Bi. Được biết Bi cũng là 1 người giỏi võ và thông minh nên nó đã cho Bi làm Tả Hộ pháp, chức vụ chỉ thua 3 bang chủ thôi. Hiện tại, trong bang vẫn còn thiếu 2 chức vụ quan trọng là Tam bang chủ và Hữu Hộ pháp, nó cùng với Emy và Bi ra sức tìm 2 người thích hợp với 2 chức vụ đó nhất nhưng đến bây giờ vẫn chưa tìm thấy. Thôi thì cứ để tự nhiên đi, biết đâu sẽ dễ dàng tìm được.

Nó và Emy rất hiểu nhau nên rất ít khi cãi vã, mà hầu như là không có. Mãi cho đến khi cả 2 được 15 tuổi thì Emy phải sang Canada du học nên 2 đứa đành phải tạm thời chia tay nhau 1 thời gian. Emy sang Canada du học mặc dù ban ngày đi học, vui chơi rất thoải mái nhưng ban đêm Emy phải ra mặt quản lý 1 số chi nhánh của họ ở đây, Emy có năng lực quản lý tốt nên ít khi xảy ra vấn đề gì to tát ảnh hưởng đến lợi ích của bang hội nên nó cũng rất yên tâm để cho Emy quản lý.

Nó rất vui khi có 1 người bạn thân tốt như Emy

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Chọc Giận Mary. Hậu Quả Thật Đáng Sợ

_____ 7h30' _____

– “Reng... Reng... Reng...”

– “Bốp” Một tiếng động hoành tráng phát ra, sau đó thì im phăng phắc. Hiện tại, nó đang bị thiếu ngủ trầm trọng do tối qua khóc bù lu bù loa suốt mấy tiếng đồng hồ cho đến gần sáng nó mới mệt quá mà thiếp đi. Bây giờ vẫn còn uể oải, mắt gấu trúc, thật sự là không dậy nổi a

– Chị 2! Xuống ăn sáng đi...! _My từ dưới lầu nói vọng lên. Mãi 1 lúc mà vẫn không thấy nó xuống thì My liền tức giận dùng dùng đi lên lầu, mục đích là muốn lôi con sâu lười nào đó dậy

– “Cốc... cốc... cốc”. Chị 2! Dậy chưa? _My hỏi cho có lệ thôi chứ My thừa biết là nó chưa dậy. Dứt lời, My đẩy cửa đi vào

– Chị 2... Dậy đi... _My đi đến bên giường nó, lắc lắc nó

– Um... Chị mệt. Em với đi ăn sáng trước đi. Hôm nay chị nghỉ _Nó uể oải nói mặc dù mắt vẫn nhắm nghiền

– À! Vâng! Vậy chị nghỉ ngơi đi. Em xuống đây _My vâng lời bởi My biết tại sao nó như vậy

– Ukm

_____ Tại trường _____

– “Ai í ai hờ ai hai

Ô ô cờ ô cô

I ê iên tờ tiên tiên

Hai cô tiên là hai cô tiên...”

– Alo! Tuyệt Hà xinh đẹp nghe đây!

– Hôm nay tớ nghỉ. Cậu không cần chờ tớ _Nói rồi nó cúp máy

– Mà... “Tút... Tút... Tút...”

– Haizz... Anna bị sao vậy ta? Nghe giọng có vẻ mệt mỏi, chiều nay phải đi thăm cậu ấy mới được.

Hắn ở bàn dưới tò mò chồm lên hỏi nhỏ

– Nè! Là mèo mun đó gọi hả? Cô ta bị gì vậy? Sao không đi học? Tính cúp cua theo trai hả?...v.v... _Hắn hỏi dồn dập

– Ê! Sao mầy quan tâm đến Băng Nhi zậy??? _Jun hỏi khi thấy hắn đột nhiên quan tâm đến nó 1 cách kì lạ

– Mày xéo sang 1 bên đi _Hắn lấy tay phát phát Jun, í bảo “đi ra chỗ khác cho tao nhờ” á _Nói rồi hắn quay sang nói với nhỏ _Nói đi, chắc là như tôi nói

rồi chứ gì.

– Cậu ấy..._Nhỏ vừa hà miệng ra mới nói được có 2 từ thì liền bị hắt chặm họng

– Sao? Cô ta thế nào? Biết ngay là cúp học theo trai mà. Con gái con lừa gì zậy đó!_Hắn bực tức nói. Nhảy zô họng đợt 1

– Không phải.....

– Tui biết mà. Cô không cần ngại biện cho cô ta. Hừ!_Nhảy zô họng đợt 2

– Tôi đâu.....

– Tôi cái gì mà tôi? Thôi. Không cần nói nữa, quay lên đi!_Nhảy zô họng đợt 3

– NÈ! ANH ZÔ DUYÊN ZỪA ZỪA PHẢI PHẢI THÔI CHỨ! CHỪA CHO NGƯỜI TA ZÔ DUYÊN ZỐI! NGƯỜI GÌ MÀ KHÔNG CÓ 1 CHÚT LỊCH SỰ GÌ HẾT HÀ! ANH MUỐN NÓI THÌ TÔI CHO ANH NÓI, SAO ANH CỨ TRANH LỜI THOẠI CỦA TÔI HOÀI ZẬY HÀ??? NÈ! MIỆNG CỦA TÔI NÈ, ANH NHẢY ZÔ TRONG ĐÁY NGỒI LUÔN ĐI!!!!_Nhỏ điên tiết lên mắng hắt xối xả

– Ồ...Ồ....

– Ồ CÁI GÌ MÀ Ồ? THẤY NGƯỜI TA HIỀN RỒI LÀM TỐI HÀ? CON THỎ NÓNG LÊN CŨNG BIẾT CẦN NGƯỜI, CỌP GIÀ KHÔNG PHÁT HUY ANH LẠI TUỒNG TÔI LÀ HELLO KITTY À????_Nhỏ lại quát tiếp. Thiện tại, hắn vừa mới mở miệng ra ơ vài cái đã bị mắng thành cái bộ dạng như thế này. Tốt nhất đừng nên chọc giận nhỏ trong lúc thần kinh của nhỏ không được ổn định.

___ 3h chiều. Tại nhà nó ___

– Oáp... hơ hơ... Mới ngủ chút đã đến 3h chiều rồi sao???_Nó đang ngáy ngủ nhìn đồng hồ thì bị tiếng động rất chi là hồn nhiên vang lên làm nó thức tỉnh khỏi cái dòng suy nghĩ lãng nhách của mình. Nghe zậy, nó lập tức rời giường chạy nhanh lại cửa sổ

– Hơ...Mary đến đây làm gì???_Nói rồi nó lập tức chạy thẳng vào toilet vệ sinh cá nhân

– “Rầm... rầm... rầm...” Anna! Anna à! Anna! Mở cửa cho tớ đi...!!!_Nhỏ đập cửa rầm rầm, miệng la í ới

– Thiết tình, làm cái gì cũng phải nhẹ nhẹ tay thôi chứ, xém chút nữa thì rớt cái cống của ta ra luôn rồi. Ngươi không thương tay mình thì cũng phải thương cánh cống 1 chút chứ_Nó chạy ra mở cống cho nhỏ, còn không quên căn nhắc nhỏ vài câu_Hay za... Công thân yêu! Ngươi có sao không??? Có cần ta chở đi bệnh viện không??? Thật tội nghiệp cho ngươi..._Nó chép miệng, làm bộ bất đắc dĩ, lấy tay vuốt vuốt cái cống

– Sớx! Ngươi có biết đứng ngoài nắng lâu thế này làn da mịn màng của bả cô nương sẽ bị đen không?_Nhỏ không hề nhân nhượng mà phản bác lại

– Xí...! Mặc ngươi_Nó nói rồi chạy vèo vô nhà

– Ê.....!!!! Đợi ta với..._Nhỏ lật đật chạy theo vào nhà, khi đến cửa thì không thấy nó đâu, đành phải an toạ trên ghế sofa chờ nó thôi

– Tiểu thư Mary! Nước đến rồi đây..._Nó bưng 2 ly nước cam ép ra khỏi bếp và đi đến phòng khách chỗ nhỏ đang ngồi

– Uầy... Ngoan lắm! Ngoan lắm!_Nhỏ tám tất khen, còn khoa trương gật đầu vài cái ra vẻ ta đây hài lòng. Sau đó móc trong túi ra 1 cục tiền 500 ngàn đây cộm thấy lên bàn cái “Rầm” (nhiều tiền quá), mặt hất lên, nhìn lên nóc nhà nói_Đó! Ta “boa” cho ngươi đó! Lần sau cứ thế mà phát huy.

– Woa... Tiểu thư thật sáng khoải nha..._Nói rồi nó chụp lấy cục tiền mà nhỏ vừa thấy ra bỏ vào túi

– Ấy...!!!! Ngươi lấy thiệt à..._Nhỏ cuống lên khi thấy cục tiền thân yêu của mình bị nó trắng trợn nhét vào túi riêng

– Sao không lấy? Ngươi “boa” cho ta mà_nó thản nhiên nói rồi lấy cốc nước cam của mình uống ngon lành

– Ồ... Ồ... tiền của ta... Gia tài của ta... Trà đây...!!!! Trà đây...!!!!_Vừa nói nhỏ vừa chồm người lên, tay hươ hươ trên không trung. Nó đứng dậy, khoanh tay, chân nhịp nhịp, đầu lắc lắc nói

– Không bao giờ, và đừng mong chờ

– Huhuhu.... Anna thân mến! Anna dễ thương! Anna tốt bụng! Trả lại cho tớ đi mà...! Nha! Nha!_Nhỏ chớp chớp đôi mắt cún con của mình trông rất đáng yêu

– Okay. Nể tình ngươi cầu xin lâu như zậy nên ra trả lại cho nè nhá! Lần sau không có zụ đó đâu à...!_Tay trả lại cục tiền cho nhỏ, miệng vẫn không quên cảnh cáo

– Uầy... Biết gòi! Biết gòi! Khổ quá, nói mãi..._nhỏ tay cầm lấy cục tiền nhét vào túi cũng căn nhắc lại

– Mới nói có 1 lần

– Ừ thì... Mà thôi. Hôm nay ta đến đây không phải là muốn cãi nhau với ngươi, mục đích đến đây là muốn hỏi thăm ngươi. Ngươi có sao không? Sao sáng nay không đi học? _Nhỏ tính tình có giải thích nhưng chợt nhớ đến chuyện đó nên liền lảng sang

– Một nên nghỉ thôi _Nó trả lời tình bơ

– Ừa? Sao ta thấy mặt ngươi vẫn hồng hào mà, có gì đâu? _Nhỏ thắc mắc(Hồng hào cái gì, đen xì lì àk)

– Thì ngủ đủ giấc nên hết mặt thôi _Nó thân nhiên đáp

– Zậy mà ta cứ tưởng ngươi có chuyện gì nên nghỉ. Ai ngong, bù ngủ nên nghỉ

– Zậy ngươi muốn ta có chuyện gì? _Nó hỏi lại

– Ai biết đâu? Lỡ bị sập nhà, xe tông, đu dây điện, lọt hầm nương gì gì đó thì sao? Ở đời mà, ai biết trước đâu chứ ngò _Nhỏ thân nhiên đáp mà không thèm nhìn sắc mặt của nó

– Hừ? Ngươi nói gì? Nhắc lại coi! _Nó nhướn mày nhìn nhỏ

– A? Thì... Thì... Có gì đâu, ta nói nhầm í mà. Ngươi cũng biết rồi đó “Nhiều khi hâm hâm cho lòng thanh thản... Nhiều khi làm nhầm cho tâm hồn thêm zui” đó mà.. Hìhìhi...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Emy Trở Về

____ Sáng hôm sau ____

-“Reng! Reng! Reng!”

Tại lớp nó

– Hôm nay lớp chúng ta có học sinh mới _Cô giáo vừa dứt lời thì cả lớp đột nhiên ồn ào cả lên

– Lớp ta sao năm nay có nhiều học sinh mới chuyển zô quá zậy ta? _Nữ sinh 1

– Ukm. Toàn là học sinh xuất sắc không hà! _Nữ sinh 2

– Tớ thấy chắc tại lớp mình toàn trai xénh gái đẹp không hà nên mới có nhiều người chuyển zô như zậy á! _Nữ sinh 3

– Ừa? Là girl hay boy zậy ta? _Nam sinh 1

– Chắc là girl _Nam sinh 2

– Là boy

– Là girl

– Girl

– Boy

...

...

...

-“Rầm” Các người cầm mồm lại ngay cho tôi! Còn nói nữa là tôi ném viên phấn zô họng các người hết đó _Bà cô đập bàn la lên

-“Im phăng phắc”_Nó đang ngủ nên cũng im lùn

- Bạn mới của lớp chúng ta là girl. Vừa lòng chưa???_Bà cô gắt gỏng nói_Được rồi. Em vào đi_Dịu dàng lại

Em bước zô trước sự ngỡ ngàng, bàng hoàng, ngây ngất của mọi người

- Em tự giới thiệu đi

- Vâng. Chào các bạn, mình tên là Lâm Nhã Phương, các bạn có thể gọi mình là Emý nếu thân, là du học sinh ở Canada, mong các bạn giúp đỡ nhiều_Nhỏ giới thiệu xong thì ban tặng cho cả lớp 1 nụ cười toả sáng, làm cho mấy chàng trong lớp ngất ngây con gà tây lùn. Sau khi thức tỉnh cả đám con trai thay nhau trầm trồ trước vẻ đẹp của Emý

- Woa... Xinh thiệt..._Nam sinh 1

- Đúng đấy! Nụ cười của cô ấy thật là đẹp_Nam sinh 2

- Có gì đâu mà xinh, tôi xinh hơn_Nữ sinh 1

- Xí...! Bà xấu thấy òm mà bày đặt chảnh

- Ô..Ông..._Nữ sinh 1

...

...

___ Chỗ bọn hần ___

- Haizz... Người gì mà đẹp thế không biết?! Với sắc đẹp của ai kia thì làm sao sánh bằng..._Hần chọc nó mặc dù biết nó đang ngủ (Khùng thế không biết)

- Lâm Nhã Phương? Chắc... Chắc... Tên đẹp thiệt..._Hần lại nói tiếp. Thấy hần nãy giờ ngồi nói nhảm 1 mình Bìn lên tiếng hỏi

- Ê Ken! Mà làm cái gì mà nãy giờ lăm nhăm wai zậy? Lên con động kinh hả???

- Động kinh cái đầu heo nhà người. Đồ khủng!_Hần quát Bìn

- Khùng cái thằng cha này! Người ta quan tâm chút xíu mà cũng quát nữa, đúng là làm ơn mắc oán_Bìn bực tức quát lại, quay mặt sang chỗ khác không nhìn hần nữa

- Anh vừa nói tên ai zậy? Nói lại tôi nghe coi_Nó đang ngủ thì nghe hần nói tên “Lâm Nhã Phương” thì lật đật mở mắt nhưng mắt vẫn mơ mơ màng màng kêu hần nói lại

- Hả???_Hần nãy giờ đang bận chửi lộn với Bìn tự dưng nó nói hần nói lại cái gì đó làm hần đứng hình luôn, mặt ngơ ngác nhìn nó

- Anh mới nhắc tới người nào tên Lâm Nhã Phương phải không?_Nó mắt nhắm mắt mở nhắc lại câu hỏi, sau đó còn há miệng ra ngáp 1 cái đầy sáng khoái, nhưng tâm hồn của nó lại không hề thoải mái, do cái tên rất là khả ái, gây ra.

- Ukm. Thì Lâm Nhã Phương_Hần tỉnh bơ nhắc lại.

Nó sau khi được hần xác nhận có người tên “Lâm Nhã Phương” thì kích động đập bàn đứng dậy

- “Rằm”. Lâm Nhã Phương???_Nó ngu ngơ đứng dậy mặc dù mắt vẫn còn say ke. Hần thấy nó như zậy thì cười thầm trong bụng “Nghe mình khen đứa con gái khác mà kích động như zậy, chắc là đang ghen đây mà... Áhahaha.....”

Emý đang đứng nói chuyện với mấy bạn trong lớp thì nghe có tiếng động lớn phát ra và còn nghe có 1 giọng nói quen thuộc gọi tên mình nữa nên lập tức quay đầu theo hướng vừa phát ra tiếng nói đó. Và cũng lập tức Emý khựng lại...

- An...Anna...???_Emý ngơ ngơ đó là nó. Bây giờ nó mới tỉnh táo hăng và đưa mắt nhìn nó

- Emý???_Bây giờ Emý đã khẳng định được đó chính là nó, là Anna của cô

- Á?! Anna!!!!_Cô lập tức phi lại ngay chỗ nó và ôm chầm lấy nó

- Anna!Anna! Đúng là cậu thật rồi. Cậu khoẻ không? Sống có tốt không? Có nhớ tớ không?...v.v..._Emý hỏi tía lia làm nó không ú ớ được câu nào.

Mọi người đều nhìn nó và nhỏ chằm chằm, trong lòng họ ai cũng có chung 1 suy nghĩ (trừ bọn hần) “Nó đúng là tốt số thật, toàn chơi chung với gái xinh không hà, mà còn là dạng giàu đứng trong top 10 thế giới nữa mới ác. Ước gì mình cũng được như zậy. Haizz...”. Còn bọn hần thì “Ồ... Cô ta quen với

cô gái này nữa àk”

Lúc hỏi nó xong Emy mới thả nó ra và nhòm nó thật kĩ. Sau đó, phát hiện ra 1 sự thật rất khủng khiếp. Chính là...

– A!!! Anna! Cậu trét cái gì lên da thế này??? Emy hét lên như lon bị chọc tiết _Cái gì đây? Sao cậu lại mang cái đít chai lên mặt thế này??? Bộ tóc này là thế nào??? Sao cậu lại giả... um...um... _Nó nhanh tay bịt miệng Emy lại trước khi bị cô nhóc ngây ngây thơ thơ vạch trần hết kế hoạch của mình

– Im ngay! Còn nói nữa bốn cô nương chém người 1 đao _Nó nghiêng răng nghiêng lợi nói, mắt tròn lên đe dọa. Mọi người nghe zậy nhất thời im lặng, rùng mình

– Um...um... _Emy gạt đầu lia lia nặc dù vẫn bị nó bịt miệng. Thấy Emy đồng ý nó liền thả tay ra

– Phù... Phù... _Emy sau khi được giải thoát khỏi ma trảo của nó thì ra sức thở lấy thở để

Hắn, Bin, Jun và Mary này giờ bị nó và Emy đưa hết từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác vẫn chưa hoảng hồn lại, miệng há to. Thấy zậy, nó nổi lòng hảo tâm mà nhắc bọn họ

– Ngâm mồm lại. Theo như tôi quan sát thì hình như là có vài con ruồi đang lấy đà chuẩn bị phi thẳng vào mồm của mấy người đấy! _Nghe nó nói zậy, đồng loạt 4 người nhanh chóng lấy tay bịt miệng mình lại. Thấy zậy, nó và Emy ngã dưng ra đất mà cười ha hả không ngừng. Nó còn khoa trương hơn, lấy tay đập bành bành xuống đất cười lăn cười lộn.

Bị nó và Emy chọc quê, cả 4 người mặt đỏ bừng bừng vừa ngượng vừa tức mà không làm gì được nó. Cười đã rồi nó và Emy quệt nước mắt, chỉnh trang lại quần áo. Nó ngồi vào ghế và nhìn 4 người, nghiêm giọng hỏi

– Có quê không??? _Nó hỏi 1 câu rất chi là dễ thương

– “Bùm” _Cả 4 cái mặt bốc khói. Ngượng chín mặt lun đấy chứ! Lần này 2 đứa kia không cười nữa mà tới cả lớp cười. Thật sự là cả lớp không nhịn cười được nữa rồi, đành phải bùng phát thôi

– Hahahahaha.....

Qua 15’ đồng hồ rồi mà chẳng thấy đứa nào có dấu hiệu dừng cả nên nó đành đứng dậy đập bàn

– “Rầm” Im ngay cho tôi _Nó quát. Lời nói vừa dứt, cả lớp đồng loạt ngâm miệng lại. Nói gì chứ, trong lớp này, nó là đáng sợ nhất a. Mặc dù ghét nhưng vẫn sợ à...

– Cô! _Nghe nó kêu tới mình, bà cô giật mình áp a áp ứng hỏi

– Có... Có chuyện gì... gì.. không em...???

– Dạ! Em chỉ muốn kêu cô mau mau sắp chỗ ngồi cho tiểu quý này đi ạ.....! _Nó lễ phép nói, chữ “ạ” kéo dài 2 cây số mới ngừng lại

– Ồ...Ồ...Đề coi... _Bà cô nhìn khắp lớp để tìm chỗ ngồi cho Emy thì Emy đột nhiên lên tiếng, tay chỉ lên bàn của Mary

– Em muốn ngồi bàn này

– Nhưng... Nhưng chỗ đó đủ người rồi _Bà cô ngập ngừng nói, biết là bạn thân của nó nên mới sợ như zậy á! Emy giả lơ trước câu nói của bà cô, quay sang cậu bạn đang ngồi chung bàn với Mary giờ giọng ngọt ngào nói

– Bạn ơi...! Bạn có thể nhường chỗ ngồi này lại cho mình được không bạn? _Emy hỏi mà không quên dùng “mỹ nhân kế” chớp chớp đôi mắt to tròn của mình. Cậu bạn kia thấy zậy thì lập tức cuốn hết sách vở bỏ vào cặp và đứng dậy nói

– Được thôi. Bạn ngồi đi _Nói rồi, cậu ta lon ta lon ton chạy lại 1 cái bàn khác ngồi. Sau khi cậu bạn kia đi thì Emy nháy mắt, cười đắc thắng với nó “Hàhà... Emy ta 1 khi dùng ‘mỹ nhân kế’ thì không thắng nào không trúng chừng”. Nghĩ rồi Emy vui vẻ ngồi vào chỗ của mình. Lấy sách vở ra Ngủ. Thấy Emy ngủ nó cũng lập tức nằm xuống bàn mình ngủ lun, thức làm chi khi không có người nói chuyện

_____ Sơ đồ ngồi của bọn nó và bọn hắn là _____

_____ Mary – Emy _____

_____ Nó – Hắn _____

_____ Bin – Jun _____

Chương 16: Làm Quen

___ Giờ ra chơi ___

– Ê! Emy! Dậy đi! Ra chơi rồi! _Nó đứng dậy lay lay vai Emy những cô nhóc Emy vẫn không chịu thức dậy. Nó tức giận đứng dậy thọc cẳng chân hạ cẳng tay đập cho cô nhóc 1 phát lần đứng ra đất

– Emy! Cậu mau thức dậy cho tôi _Nó hét lớn

Emy đang say giấc mộng với hàng ngàn quyển sách tình yêu, chợt có 1 bàn chân thối từ trên trời giáng xuống. Emy vội vàng ôm lấy mấy quyển sách, gào khóc thảm thiết. Sau đó, có 1 hồ đen xuất hiện hút cô vào. Và hiện giờ, Emy cảm thấy cả người đau ê ẩm, cô xoa xoa cái bàn tọa đáng thương của mình đứng dậy gào to:

– CÁI TÊN CHẤT BÀM NÀO DÁM ĐÁP BỎN CÔ NUƠNG XUỐNG ĐẤT ZẬY HẢ? CÓ BIẾT NGƯỜI TA ĐANG.... _Emy đang hùng hồn nằng nặc xỉa người nào dám đáp cô thì liền bị 1 bị lời nói lạnh băng bẻ gãy 1 cách phủ phàng

– Là tên chết bầm này đây! Có ý kiến gì? _Nó khoanh tay, chân giậm giậm, khuôn mặt hắc ám nói

– Hahaha..... Không có ý kiến gì hết! Tớ chỉ muốn nói cậu xử tớ “mát” tay lắm thôi à! Hihhi.... _Emy cười gã lã

-Oh! Zậy sao? Zậy lần sau tớ cứ như thế mà phát huy nhá! _Nó nói mặt gian gian

– Hihhi.... Cũng được. Cũng được. Tùy ý cậu _Emy bắt đầu dĩ gạt đầu

– Okay _Đang nói chuyện với Emy bỗng nhỏ khiêu khiêu tay nó nói

– Ê! Bạn cậu hả? Giới thiệu đề.... _Nói rồi nhỏ nháy mắt 1 cái với nó làm cho tim 1 người trong số bọn hấn chạy lơ 1 nhịp

-Okay. Emy! Đây là bạn thân mới của tớ tên là Phạm Tuyết Hà, cậu có thể gọi nhỏ là Mary _Nó chỉ tay vào nhỏ nói

– Còn đây là Emy, bạn thân từ nhỏ của tớ. Tên tiếng Việt của cậu ấy là Lâm Nhã Phương _Lần này nó chỉ tay sang Emy nói

– Oh! Rất hân hạnh được làm quen với cậu, chúng ta làm bạn thân nha _Emy nói

– Okay _Nhỏ gật đầu cái rụp

– Hihhi... _Cả bọn cùng cười. Bỗng nhiên, hấn chò mỏ vào

– Sao cô không giới thiệu chúng tôi cơ chứ _Hấn bắt mắt nói

– Đúng rồi. Đúng rồi _2 thằng bạn đồng thanh. Lúc này nó quay sang hấn, vẻ mặt thờ ơ nếu không muốn nói là “quá” thờ ơ nói

– Tội với các anh từ khi nào thân nhau đến thế? _Lời nói vừa dứt, bọn hấn đứng hình. Nhưng bọn hấn vẫn không chịu thua, cần nhằn mãi, thấy zậy, Mary cũng tội nghiệp mà xin giúp bọn hấn

– Thôi mà Anna...! Dù sao cũng là bạn cùng bàn, cùng lớp, để bọn họ giới thiệu 1 chút cũng chẳng mất mát gì _Nghe zậy, Emy cũng hòa zô

– Đúng rồi, tớ cũng muốn biết các bạn hot boy này là ai...? _Nó bó tay với 2 con bạn của mình, đành miễn cưỡng gật đầu đồng ý rồi quay sang bọn hấn

– Giới thiệu đi! Nhanh nhanh để người ta còn đi ăn nữa

– Okay! Okay! _Cả bọn hấn đồng thanh

Hấn lạnh chanh lách chách mở miệng giới thiệu trước

– Chào! Tớ là Hoàng Nhật Quân, cậu có thể gọi tớ là Ken

– Chào! Tớ là Triệu Minh Duy, cậu có thể gọi tớ là Bìn

– Chào! Tớ là Trịnh Nhất Long, cậu có thể gọi tớ là Jun

– Được rồi, được rồi. Giới thiệu xong rồi thì bye bye _Nói rồi nó quay sang nói với 2 đứa bạn _Mình đi ăn thôi!

Vừa dứt lời thì hắn đã chò mả zô lần nữa

– Cho bọn tui đi chung với_Nghe zậy nó phủ phàng bỏ lại 1 chữ_Dẹp_rồi nắm tay 2 con bạn mê trai của mình đi, làm 2 đứa không kịp ú ớ gì hết

__ Tại căn-tin trường__

Sau khi lấy thức ăn xong nó và 2 con bạn thân cùng nhau tìm 1 cái bàn trống mà khuất mọi ánh nhìn của mọi người ngồi vào. Emy vội vội vàng vàng mở đầu câu chuyện trước

– Anna! Sao cậu lại phải cải trang như zậy?_Nghe Emy nói vậy nó lập tức lấy tay bịt miệng cô lại, lấy ngón trỏ của mình đưa lên gần miệng nói

– “Suyt” Nói nhỏ thôi! Cậu muốn cho cả thế giới biết tớ đang cải trang luôn hay sao zậy?

– Um...um..._Emy lắc đầu nguầy nguậy, nó bỏ tay mình ra. Nghe nó nói vậy, Emy cũng vặn nhỏ volume của mình lại, chỉ đủ để 3 đứa nghe thôi

– Zậy thì thế nào? Cậu nói đi_Khi vừa nghe Emy nói nó đang cải trang thì nhỏ rất bất ngờ, chẳng lẽ bộ dạng thật của nó không phải như vậy, nhỏ lập tức hỏi nó

– Cậu cải trang sao? Sao không nói cho tớ biết?_Nghe nhỏ nói zậy nó đột nhiên cảm thấy có lỗi với nhỏ, là bạn thân mà nó lại không nói bí mật của mình cho nhỏ biết, thật có lỗi. Nó quay sang nhỏ bày ra khuôn mặt hối lỗi nói

– Xin lỗi Mary! Chỉ tại mình quên nói cho cậu biết thôi chứ không phải là tớ không muốn nói đâu. Cậu tha lỗi cho tớ nha! Nha!

– Được rồi, tớ không trách cậu đâu. Cậu nói đi, sao cậu lại cải trang như zậy?_Nhỏ lập lại lời của Emy. Nó nhìn sang Emy và nhỏ nói

– Thật ra tớ cải trang như vậy chỉ là muốn không có người nào đeo đeo theo tớ thôi à. Tớ thấy, thật sự rất phiền phức a_Nghe nó nói như zậy nhỏ ngạc nhiên hỏi

– Vậy mặt mợ của cậu rất đẹp sao?_Nghe nhỏ hỏi như vậy Emy trả lời thay nó luôn

– Không phải rất đẹp mà là cực kì xinh đẹp. Cậu biết không? Lần đầu tớ gặp cậu ấy cũng bị cậu ấy hấp hồn vì vẻ đẹp ấy đấy_Emy cảm thán, hai tay chấp lại, mắt mơ màng nhìn lên trời

– Thật sao?_Nhỏ hỏi giọng đầy sự ngạc nhiên

– Đúng zậy_Emy gật đầu cái rụp

– Vậy ngày mai cậu để mặt mợ đi học đi Anna! Chắc chắn mọi người ai cũng phải ngạc nhiên và trầm trồ trước vẻ đẹp của cậu hết đó! Tớ cũng muốn xem mặt mợ của cậu, đi mà Anna....! Anna...!_Nhỏ nằng nệ, mả chu lên 1 thước (nói quá. hihi). Emy cũng định mở miệng nằng nệ nó nhưng chưa kịp nói gì hết thì nó đã nói trước

– Không. Tớ không thích. Cầm các cậu nhắc lại_Nói rồi nó quay sang Emy_Mà nè! Emy! Sao cậu zề nước mà không hú cho tớ 1 tiếng gì hết zậy? Bạn bè mà zậy á hả?_Nó hỏi mà mặt đờ đờ sát khí

– Ho..? Anna đừng giận mà! Thật ra tớ cũng mới biết tin tớ phải zề nước hôm qua thôi, vừa nghe tin thì tớ đã bị papa tổng cổ vào máy bay trở về Việt Nam rồi. Vừa bước xuống sân bay đã bị papa tớ quăng cho cái bộ đồng phục này nè *Emy chỉ tay vào bộ đồng phục mình đang mặc*, rồi kêu tớ vào wc thay. Sau đó lỗi tớ vào trường chứ tớ có hiểu cái mả tê gì đâu. Lúc zề lớp tớ mới hiểu ra mọi chuyện chứ bộ_Emy kể lại toàn bộ sự việc, mặt mếu mếu đáng thương

– À... Thì ta là zậy....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Emma Bị Hâm Doạ

_____ Vài ngày sau _____

– Emma! Em bị sao zậy?_Nó sốt xấn, lo lắng chạy đến bên My khi thấy trên mặt My có vài vết bầm, tay chân trầy xước đủ chỗ. Lòng nó chột quảng đau, nó hứa sẽ bảo vệ tốt cho My nhưng bây giờ My lại bị như vậy, bỗng chốc, nó cảm thấy nó thật vô dụng

- A! Không sao, em không sao_My luôn miệng chối lấy chối để, My không muốn nó lo lắng và sợ nó đau lòng khi biết mình bị đánh
- Không sao? Em như vậy mà nói không sao được à? Tay chân bị trầy xước khắp nơi, mặt còn có vài vết thâm tím nữa. Nói cho chị biết, là ai làm? Ai làm em ra nông nỗi này?_Nó gất lên khi thấy My luôn miệng chối cãi
- Em... Là di em bất cẩn nên bị té thôi_My ngập ngừng nói
- Đừng gạt chị! Chị bị té thôi mà lại ra nông nỗi này sao? Là ai? Nói mau!_Nó tức giận nói
- Không... Không ai cả... Thật sự là em chỉ bị té thôi...
- Emma! Em đừng có hiền như vậy có được không? Chị xin em đó... Cứ thế này thì em sẽ bị ức hiếp mãi mãi_Nó nói giọng đầy sự đau khổ, nó sợ My sẽ bị ức hiếp tiếp, nó rất sợ.
- Không... Không sao đâu... Em... Em lên phòng trước đây_Nói rồi My chạy thẳng lên phòng mình, đóng cửa lại và khóc...
- Emma...! Emma...! Em phải nghe chị chứ...!_Nó nói vọng theo My
- Haizz..._Nó thờ dài, lòng nó bây giờ nặng trĩu. Nó cũng về phòng đóng cửa lại. Hôm nay đi Linh bạn đi làm xa nên không thể về nhà được nên chị em nó phải ở nhà tự túc

___ Phòng My___

- Chị 2...! Em xin lỗi...! Em thật sự rất xin lỗi...! Em không muốn chị phải lo lắng...
- Huhuhu... Tại sao? Tại sao lại như vậy chứ...? Mình có làm gì bọn họ đâu?... Sao họ lại đối xử với mình như vậy chứ...???...huhu...

*** 5.00 p.m*** Tại trường***

My đang đi về, lúc đi ra đến cổng trường thì bị 1 đám con gái bao vây, cỡ bằng tuổi My. Thấy bọn họ chặn đường mình thì My lên tiếng hỏi

- Cho hỏi các bạn tìm mình có việc gì?
- Tất nhiên là có việc, không việc gì thì tìm màu làm gì?_Con nhỏ đứng đầu nói – Tên Quách Tử Du. My nhiều mài trước cách xưng hô của cô gái kia

___ Nhân vật mới___

Quách Tử Du(Lila) : 16 tuổi, cao 1m60, là con gái của giám đốc 1 công ty nhỏ. IQ 140 (Thấp thế). Chảnh chọe, ẻo lả, xinh đẹp , là hot girl của trường AL

Bạch Lâm Dĩ (John): 17 tuổi, cao 1m85. Con trai của tổng giám đốc 1 công ty lớn. Thông minh, học giỏi, IQ 170, đẹp trai, là hot boy hạng nhất trường AL. Đai đen Karate.

-
- Xin lỗi, chúng ta bằng tuổi nhau sao các bạn lại xưng hô như vậy?
 - Tao thích xưng hô thế nào thì kệ tía tao, liên quan cái quái gì đến mày_Nhỏ Lila lại lên giọng nói
 - Vậy là do các bạn đến tìm mình là gì?My bình tĩnh hỏi
 - Tao muốn cảnh cáo mày, từ đây về sau mày không được đến gần anh John của tao nữa, nếu tao mà còn thấy mày đến gần anh John 1 lần nào nữa thì mày chết chắc_Nhỏ Lila cảnh cáo My
 - Anh John? Tớ đâu có cố ý đi gần anh ấy, là do anh ấy cứ đi theo tớ..._My chưa nói hết câu đã bị Lila giơ tay lên tát lên mặt My 1 cái đau điên, My té xuống đất ôm mặt không nói gì
 - Mày tương mày đẹp lắm hay sao mà anh John phải để ý đến mày? Là nó mày tự đến quyến rũ anh ầu thôi_Nhỏ đó phủ nhận
 - Không tin thì tùy_My lạnh lùng nói, nói xong My đứng dậy định bước đi nhưng bị nhỏ Lila giữ lại
 - Mới nói vài ba câu mà đã định đi rồi sao? Dễ dãi đến thế, phải dẫn mặt mày trước nếu không mày sẽ không sợ_Nhỏ Lila cười đều nói_Tại bây, tặng cho nó quà gặp mặt đi rồi tại mình zè_Nhỏ Lila vừa nói xong thì mấy con nhỏ phía sau nhanh chóng đến đánh My. My không nói gì, cứ để cho bọn chúng đánh, My nghĩ rằng nếu đánh xong thì bọn chúng sẽ tự ngưng thôi, sẽ không tìm cô kiểm chuyện nữa nên cô cứ để mặc cho bọn chúng đánh như vậy

Đánh xong rồi thì con Lila để lại choy 1 câu rồi bước đi : “Tao cảnh cáo mày lần nữa, không được bén mảng đến gần anh John của tao nữa, nếu tao mà

thấy mày đi chung với anh John 1 lần nào nữa thì mày biết hậu quả rồi đó. Hừ!”

Sau khi bọn chúng đi hết, My lồm cồm bò dậy ngồi dựa lưng vào tường. My co 2 chân của mình lại rồi lấy 2 tay quàng qua chân mình, úp mặt xuống khóc nức nở. Bỗng nhiên có 1 giọng nói trầm ấm phát ra

– Emma? Là em phải không? _Nghe giọng nói này có chút quen thuộc My ngược mặt lên và thấy John đang đứng trước mặt mình, gương maywaj lộ rõ vẻ lo lắng

– Anh John?

– Sao em lại bị như vậy? Ai đánh em à? Em có đau lắm không? Hả? _John lo lắng hỏi

– Sao anh lại ở đây?

– À! Lúc này cô giáo nhờ anh tí việc nên anh phải ở lại làm giúp cô giáo nên giờ này mới về _John nói _Sao? Em trả lời anh đi!

– Không có gì. Anh zè đi, em cũng zè đây! _Nói rồi My đứng dậy, ở chân hơi đau nên cô bước đi có chút khập khễnh

– Để anh đưa em về _John chạy lại diif My đi

– Không cần _My nói rồi hất tay John ra và quay sang anh nói _Em xin lỗi nhưng em phải nói rằng Sau này anh đừng quan tâm đến em nữa, em thật sự không muốn có đứn liêu gì đến hot boy hạng nhất trường AL như anh đâu. Làm ơn, đừng xem như quen biết em có được không?

– Emma? Sao em lại nói như vậy _John ngỡ ngàng trước lời nói của My

– Em xin lỗi _Nói rồi My bước đi để lại mình John đứng bất động tại đó

.....

___ Tại phòng nó ___

– Aaaaa.... Sao Emma lại ngốc như vậy chứ... Bị người khác đánh mà lại không chịu nói với mình, còn bình vục bọn đó nữa chứ. Haizz.... _Nó thờ dàu _Hay là từ ngày mai trở đi, mỗi khi ra về mình đều qua trường đón Emma. Yes. Làm như vậy Emma sẽ không bị đánh nữa. Ho... _Mình thật thông minh _Nghĩ rồi đầu óc nó cũng đỡ căng thẳng hơn và bật TV lên xem. Vừa bật lên đã thấy có 1 bộ phim đang chiếu, nhìn cũng hay nên nó để xem luôn. Nội dung của tập phim này là: Cô em do bị bạn bè ức hiếp nên cô chị cũng đến trường bảo vệ cô em, nhưng do ngoại hình xấu xí nên cô chị bị bọn người xung quanh chế nhạo. Cô em thấy thế thì quay sang cô chị quayt rằng: “Chị không cần quan tâm đến tôi, tôi không muốn có 1 người chị như chị” rồi bỏ chạy. Cô em trong lòng cảm thấy rất nhục nhã khi có 1 người chị xấu xí như vậy nên kể từ đó cô em đâm ra ghét cau ghét đấng cô chị.

Nó thấy vậy thì giật mình nghĩ “Nếu mà mai mình tới trường Emy trong bộ dạng xấu xí thì Emy chắc hẳn sẽ rất xấu hổ. Haizz... _Thôi, vì em gái chịu khổ chút cũng chẳng sao cả. Cô lên” nó tự an ủi mình sau đó tắt TV đi ngủ

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Bọn Hần Nghỉ Học. Lí Do Không Rõ

___ Ngày hôm sau ___

Nó thức dậy đi học như bình thường, vẫn gương mặt đó, vẫn làn da đó, vẫn cặp mắt kín dày cộm đó, nó đạp xe đến trường, hoàn toàn quên hết những gì mình nghĩ hôm qua (Haizz... Trí nhớ chị nì lâu lâu có vấn đề)

Vào đến cửa lớp nó thấy 2 cô bạn thân quý hoá của mình đang ngồi chụm chụm lại bàn tán cái gì đó. Nó đi đến gần và phát hiện, thì ra 2 nhò đang bình luận về bộ váy mới được tung ra thị trường của hãng thời trang Star 2 ngày trước do nó thiết kế

– Cậu xem, những đường nét của chiếc váy thật tinh tế, hoa văn lại hài hoà tạo cảm giác tươi mới cho người xem lẫn người mặc, thật quả là 1 bộ váy tuyệt mỹ _Nhò trầm trồ

– Đúng vậy. Nếu muốn thiết kế ra 1 bộ váy tuyệt mỹ như thế này chắc hẳn sẽ tốn rất nhiều công sức _Emy cũng góp ý

– Cũng không mất nhiều thời gian lắm đâu _Nó đột nhiên cất tiếng

- Hà????_Nhỏ và Emy đồng thanh. Sau khi đứng hình 10s thì cả 2 cũng đã hoàn hồn lại
- Sao cậu biết không tốn nhiều thời gian?_Nhỏ hỏi
- Tất nhiên là Anna biết rồi. Tại vì cậu ấy là...um...um..._Nó lại 1 lần nữa lấy tay bịt miệng Emy lại
- Mồm mép cậu cũng dẻo dai lắm đấy nhì_Nó nói móc Emy, mắt liếc cô 1 cái rồi thả tay ra
- Hi hi... Có đâu, có đâu_Emy gầy gầy đầu cười trừ
- 2 cậu này giờ nói gì vậy? Lại giấu tở chuyện gì nữa đây?_Nhỏ liếc 2 đứa 1 cái sắc lẹm rồi hỏi
- Thật ra cũng không có chuyện gì lớn. Cậu đưa tai lại gần đây tở nói nhỏ cho nghe_Nó nói
- Không phải chuyện lớn thì sao lại nói nhỏ vậy?_Mặc dù miệng phàn nàn nhưng nhỏ vẫn kê tai mình lại gần nó
- Um... Là vậy...bla...bla... vậy đó!_Sau khi nói 1 lèo mấy ngàn chữ cuối cùng nó cũng kết thúc chương trình kể chuyện ngày xưa bằng hai chữ “vậy đó”
- À... Thì ra là vậy..._Nhỏ nói mặt ra vẻ hiểu biết
- Uhm. Thôi vô học rồi 2 người quay lên đi_Nó nói rồi úp mặt xuống bàn... ngủ. Còn 2 đứa kia thì sau khi quay lên thù mỗi đứa 1 chuyện, người thì đọc truyện, người thì lên facebook nhắn tin, chẳng có đứa nào nghe giảng cả

Hôm nay bọn hấn nghỉ, nghe nói là 3 người có chuyện gấp cần giải quyết nên phải nghỉ vài ngày. Bọn nó khi nghe được tin thì lập tức nhảy dựng lên “Yeah!!!!” 1 tiếng. Khi ra về, tụi nó còn khoa trương rủ nhau đi ăn mừng vì trong mấy ngày tới sẽ được thoát khỏi cái bản mặt loi loi của bọn hấn. Emy và nhỏ sau vài ngày tiếp xúc với bọn hấn thì đâm ra chán ghét kinh khủng. Bọn hấn nói chuyện xóc óc không chịu được. Bọn nó thật đúng là chưa từng thấy qua loại người đâm bị thọc chọc bị gao chẳng phân biệt được trường hợp thế này. Mặc dù vẫn bị bọn nó đâm lại không thương tiếc nhưng bọn hấn vẫn không hề sợ và vẫn hùng hồn chọc tiếp mới ghê

__ Tại nhà hàng Nam Kha đối diện trường AL__

-“Cốc cốc cốc”

- Vào đi_Bên trong phòng V.I.P 1 vọng ra 1 giọng nói trầm ấm của 1 người thanh niên
- “Cạch”_Người vừa bước vào cúi đầu trước 3 người con trai đang ngồi trong phòng-Vàng, 3 người đó chính là bọn hấn
- Điều tra xong chưa?_Jun nói, tay cầm ly rượu vang màu hổ phách lắc nhẹ
- Dạ. Xong rồi thưa tam bang chủ
- Nói_Bin tiếp lời trong khi mắt vẫn không hề rời khỏi chiếc điện thoại di động của mình, tay linh hoạt lướt lướt trên bàn phím ảo
- Dạ vâng. Theo bọn em điều tra được thì tên cầm đầu bang Death Sanctuary đang học trong trường AL, khối 11 nhưng vẫn chưa điều tra được tên cầm đầu thật sự là ai_Tên thuộc hạ báo cáo
- Được rồi. Điều tra tiếp đi_Nói rồi Jun phất tay cho tên thuộc hạ ra ngoài
- Dạ vâng
- “Cạch”_Sau khi nghe được tiếng đóng cửa, Jun quay sang hấn-người này giờ vẫn không hề nói tiếng nào hỏi
- Bây giờ phải làm sao đây Ken? Hấn biết hết mọi thứ về chúng ta trong khi đó chúng ta lại không hề biết gì về hấn. Thật quá bất lợi cho chúng ta mà_Jun bức xúc nói
- Cậu bình tĩnh đi. Từ từ chúng ta cũng có cách thôi mà_Hấn trầm ngâm, miệng nói nhưng vẫn không hề nhìn Jun lấy 1 cái, mắt hướng về khoảng không vô định
- Tở thấy, chúng ta nên liên kết với bang Black Rose đi. Nghe nói Bang chủ của bọn họ là 1 người rất mạnh và thông minh, còn có nhiều mưu mẹo nữa_Bin góp ý
- Cậu nói xem. Lí do gì mà họ phải hợp tác với chúng ta trong khi bang của họ lớn mạnh như vậy chứ_Jun lập tức bác bỏ ý kiến của Bin
- Tở nghe nói bang của bọn họ hoạt động trong thế giới ngầm nhằm mục đích bảo vệ người dân khỏi sự áp bức của bọn xã hội đen đó. Mà tở còn nghe hình như có 1 lí do mà họ lập bang nữa nhưng không biết lí do đó là gì? Chỉ có những thủ lĩnh thân cận của bang chủ trong bang mới biết được thôi_Bin nói 1 lèo

- Vậy sao...? _Hắn nói rồi trầm ngâm vài giây. Sau đó, bật dậy khỏi ghế sofa nói _Tớ có lí do để bang bọn họ chấp nhận liên kết với bang của chúng ta rồi
- Là gì vậy? Nói nghe coi _Jun sốt sắn hỏi
- Ukm. Là gì vậy? _Bin cũng sốt sắn không khác gì Jun
- Là zậy bla...bla....
- À...! Thì ra là vậy... _Bin và Jun đồng thanh gật đầu lia lịa rồi nói tiếp _Được đó!
- Tất nhiên. Thăng Ken này không làm thì thôi chứ 1 khi đã làm chuyện gì thì chuyện đó phải hoàn hảo mới được à _Hắn vỗ ngực tự đắc
- Oe... Má ôi...! Chắc chót! _Bin và Jun đồng thanh tập 2
- Thật chưa thấy tên nào nổ đã man như mây hết á Ken, miệng mây chắc được trang bị cả tấn bom xung quanh chứ chả ít _Bin nói, môi trề ra
- Xì! Hong dám đâu _Hắn trề môi lại _Bọn bây cũng có thua gì tao đâu mà nói, sợ còn hơn nữa ấy chứ! _Hắn nói
- Sặc! Nhiều lúc tao thấy mây chả khác nào thăng nhóc lên 3 í Ken. Tính tình trẻ con kinh khủng _Jun nhận xét
- Mây cũng vậy mà, bạn bè chơi chung riết khủng y chan nhau. ... Í lộn, bạn bè chơi chung riết tính tình y chan nhau _Hắn nói
- Đối với người khác thù lạnh lùng vô đối, còn đối với bọn tao thì mây y chan trẻ con mới biết nói zậy _Jun thờ dài nói mà không thèm để ý đến lời nói vừa rồi của hắn
- Mây dùng có hạ thấp tao như thế có được không? Tao chỉ ưu tiên khuôn mặt khả ái, đầy sức sát gái này cho tụi bây xem thôi mà không biết hưởng. Đến khi tao chung cho tụi bây khuôn mặt ngày thường thì dùng có ở đó mà tưởng tượng khuôn mặt “Bây Bì” này của tao à nha... _Hắn nói mặt vênh lên
- Xì! Có cho cũng không thềm! _Bin và Jun đồng thanh

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Người Anh Thứ 2 Của Nó

Sau khi chén no nê với nhò và Emy tại vô số các quầy hàng ăn vặt thì cuối cùng 3 đứa cũng tạm biệt nhau mà ra về. Nói gì chứ bây giờ cũng 5h30 chiều rồi chứ chả ít. Trên đường về nhà thì nó gặp Rin khi anh đang dắt bộ con xe SH của mình trên đường, mồ hôi chảy ròng ròng đi cùng hướng với nó. Thấy vậy, nó chạy đến gần Rin hỏi

- Anh Rin? Xe anh bị gì vậy? Sao anh phải dắt bộ vậy?
- À! Anna hả? Xe anh đang chạy thì tự dưng nó bị chết máy giữa đường nên anh phải xuống xe đẩy bộ chứ sao em _Anh mỉm cười với nó. Nụ cười của anh rất đẹp, rất hiền, cặp mắt xanh mê hoặc làm nó như bị lũng sâu vào trong đôi mắt ấy. Thấy nó cứ nhìn anh chăm chăm anh mỉm cười chọc nó
- Sao vậy Anna? Anh đẹp trai quá hả? _Lời trêu ghẹo của anh làm nó thức tỉnh, thoáng chút mặt nó đỏ lên
- Anh đừng có chọc em _Nó ngượng ngùng nói, khi lấy lại được tinh thần nó chọc anh lại _Nhưng mà nhìn kĩ anh đúng là soái a... Đẹp trai mê hồn luôn... Cô gái nào mà lấy được anh chắc có phúc lắm nha....
- Chứ không phải em mê anh hả? _Anh lại trêu nó tiếp. Nghĩ kic lại cũng lạ, anh chưa bao giờ nói chuyện với đứa con gái nào quá 3 câu. Nhưng mà với nó, anh lại nói nhiều như vậy và anh cũng không thể lạnh lùng với nó được. Anh rất thích nó, người con gái có thể làm anh thay đổi, nhưng đây không phải là tình cảm trai gái mà là tình anh em. Anh rất muốn bảo vệ nó và chăm sóc nó trong mọi hoàn cảnh – người con gái anh vừa gặp đúng 2 lần
- Exactly!!! Nhưng mà em thích làm em gái của anh hơn...hihi... _Nó gật đầu cái rụp nói
- Oh! Vậy sao? Anh cũng thích em làm em gái của anh lắm. Vậy kể từ nay chúng ta là anh em nha _Anh nói rồi mỉm cười ầm ập. Sao đó, anh đưa 2 tay của mình lên áp vào gương mặt nhò nhắn mềm mại của nó, nhẹ nhàng đặt lên trán nó 1 nụ hôn ầm ập – nụ hôn đánh dấu tình anh em. Thấy anh làm vậy nó cũng không khó chịu đẩy anh ra mà nhẹ nhàng mỉm cười với anh – 1 nụ cười hạnh phúc. Kể từ bây giờ, ngoài hai của nó ra thì nó đã có thêm 1 người anh hiền hoà, dịu dàng – ít nhất là với nó, sẵn sàng chăm sóc, bảo vệ và yêu thương nó

Từ xa, có 3 thằng con trai nhìn nó và Rin chăm chăm không hề chớp mắt lấy 1 cái. 3 người, 3 tâm trạng và 3 suy nghĩ khác nhau:

• Hân: Mặt hầm hầm đầy sát khí, trong lòng dậy sóng không ngừng “Bỏ ra, bỏ ra. Cái tên kia! Sao nguoi dám hôn con mèo mun đỏ chứ hả...?!? Trời ơi...!!! Tức chết mất thôi...”

• Jun: Ngạc nhiên, ngỡ ngàng, mắt chữ A mồm chữ O không thốt lên được lời nào, chỉ biết thốt ra trong lòng

“Hả??? Gì đây??? Sao 2 người đó lại... lại... lại..”

• Bin: Ngỡ ngàng=> Bàng hoàng=> Khó hiểu=> Trầm ngâm=> Mím cười gian xảo “Aaaaaa.....!!!! Anh Rin??? Anna??? Sao 2 người lại hôn nhau giữ đường như vậy... Có muốn hôn cũng phải vô bụi lùm mà hôn chứ!!! Í.....!!!! Mà sao 2 người này lại hôn nhau vậy ta??? À ha! Chắc là có gian tình gì đây! Kkkka... Mình sẽ hỏi cho ra lẽ mới được”

... Trở lại 5' trước ...

Bọn hân từ trong shop thời trang Shopta bước ra thì vừa lúc Jun nhìn thấy nó và Rin đang nói chuyện với nhau thì đưa tay khiêu hân và Bin chỉ tay về phía nó nói

– Ê! Bin! Ken! Ai kia?!? Anna phải không?

– Đâu? Đâu??? _2 thằng còn lại đồng thanh, đầu loay hoay đưa qua đưa lại tìm bóng dáng của nó

– Kia kia! Nó! Kế bên còn có 1 người con trai, nhìn mặt quen quen à nha..._Jun ngờ ngợ nói. Lúc này thì Bin và hân mới nhìn thấy rõ. Nó và Rin đang đứng kế bên nhau nói chuyện gì đó rất vui vẻ, hân nhìn thấy cảnh đó trong lòng chợt nóng lên mà không hiểu tại sao

– Đúng rồi. Là Anna kia! Còn có anh Rin nữa _Bin ngạc nhiên nói

– À! Nhớ rồi. Là anh hot boy khối 12, người được xếp hạng nhất về độ đẹp trai và lạnh lùng cùng với Ken _Jun gù gù nói. Khi Bin vừa nói xong thì cả 3 đã đứng hình khi thấy cảnh tượng rất bắt mắt trước mặt mình. Chính là Rin tự động mình nhẹ nhàng đặt nụ hôn gió lên trán nó

___ Trở lại với hiện tại ___

Chỗ nó và Rin

– Ủa? Mà sao hôm bữa anh nói quay lại thăm em sau mà sao anh lại không đến? _Nó hỏi

– Um. Tại hôm bữa anh vừa về đến nhà thì liền có điện thoại của ba mẹ anh, kêu anh sang Mĩ gấp nên anh phải sang đó để giải quyết 1 số chuyện ở bên đó, bởi vậy tới hôm nay mới được về. Anh định hôm sau sẽ đi thăm em nhưng không ngờ gặp em ở đây _Anh nói

– Ukm. Hihi... Tới rồi, em về trước nha _Nó mím cười nói với Rin

– Ukm. Em về trước đi _Anh cười nói

– Dạ. Phía trước có 1 tiệm sửa xe, anh vào đó sửa nha. Mai gặp lại. Bye bye anh _Nói rồi nó vẫy tay với Rin rồi lên xe chạy về nhà

– Ukm. Bye bye em _Anh tạm biệt nó rồi đứng đó nhìn nó cho đến khi nó khuất hàng sau con hẻm rồi mới dắt xe đến tiệm sửa xe nó vừa chỉ để sửa.

Sau khi nó và Rin đi mất dạng thì 3 thằng mới hoảng hồn lại

– VỀ THÔI. ĐÚNG ĐÓ LÀM GÌ? _Hân quát

– Ukm _2 thằng lùi thui đi về xe mình chạy đi, không ai nói với ai lời nào. Tự dưng hân quát làm 2 thằng ngờ ngợ ngạc nhiên luôn

___ 8.00 a.m ___

– “Reng reng reng”

– Ê 2 đứa! Tiết đầu là tiết gì vậy? _Nó vỗ vai 2 con nhỏ bạn của mình hỏi

– Tiết toán, thưa móá. Vậy cũng không biết nữa _Emy càu nhàu

– Xời! Tại ta làm biếng xem thời khoá biểu thôi chứ bộ. Quay lên đi _Nó nói rồi phất tay kêu 2 đứa quay lên

– Xi! Biết vậy không thèm quay xuống luôn _Cả 2 đồng thanh

– NGUYỄN HOÀNG BĂNG NHI.!!!!

Nghe có người gọi tên mình với công suất 1000w thì nó lò mò ngồi thẳng người dậy, lấy ngón tay út của mình ngoái ngoái lỗ tay, về mặt thờ ơ đột nhiên trở nên tức giận hỏi

– AI??? LÀ AI??? AI MÀ DÁM TO GAN GỌI CẢ HỌ TÊN CỦA BÊN CÔ NƯỞNG RA VẬY HẢ??? CÓ TIN TA XÉ MỒM RA KHÔNG???
_ Nó hùng hồn quát. Nghe nó nói vậy, cả lớp bắt chợt rùng mình.

– Đây. Là tôi. Có ý kiến gì? _ Bà cô kênh kiệu hất mặt về phía nó. Nghe bà cô nói vậy thì nó cười đều nói

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Đại Tỷ Trường Kw Đã Xuất Hiện

Hiện tại au đang tìm cách tạo tài khoản weibo nhưng không được. Có ai có nick weibo bỏ không cho au 1 cái đi ạ hoặc là có ai biết tạo không tạo giùm au 1 nick đi. Tự nhiên khoái weibo giờ hong biết làm sao nữa? Hix

– À...! Thì ra là bà cô 7 màu đây sao? Cô ở trường này cũng nổi tiếng lắm nhì? Nghe nói cô vừa kênh kiệu, vừa điệu đà, vừa khó tính, vừa đáng ghét, vừa vô duyên, vừa xấu xí, vừa mê trai, vừa ế chồng. Thì ra là thật. Nghe đồn đã lâu, bây giờ mới gặp _Nó đứng dậy hùng hồn chọc quê bà. Nghe vậy cả lớp cười già già, ngả lên ngả xuống, cười đến độ chảy cả nước mắt. Bà cô đen mặt, chưa kịp ú ớ gì thì nó nói tiếp _ Cô hỏi em có ý kiến gì sao? Ý kiến của em là: Họ tên em không thể ai cũng có thể gọi, chỉ có người nhà mới được gọi thôi. Còn cô là ai mà dám gọi thẳng họ tên của em? _Nó cúi mặt xuống nói chuyện với bà cô (t/g: Cao quá mà, bà cô có 1m rưỡi)

– E..Em... Tôi là cô giáo của em _ Bà cô tức giận nói

– Đây phải người nhà của em _ Nó đứng dưng nói

– Không được à? _ Bà cô găng giọng

– Không được _Nó nói giọng thần nhiên hết sức

– Em dám nói chuyện với cô như thế à? _ Bà cô nghiêng răng nghiêng lợi nói

– Thì sao? _Nó đưa mắt nhìn xung quanh không thèm nhìn bà cô lấy 1 cái

– Em không sợ bị phạt à? _ Bà cô hỏi giọng gian gian

– Không sợ

– Lên phòng hiệu trưởng cho tôi _ Bà cô quát

– Không lên. Cô làm gì được tôi

– E...Em... Tôi sẽ đuổi học em _Nghe vậy nó liếc mắt nhìn bà cô nói

– Cô dám

– Sao tôi không dám _ Bà cô nói

– Hừ! Nếu muốn vào viện nằm thì cứ việc đuổi _ Vừa nói nó vừa đưa nắm đấm đến trước mặt bà cô hăm dọa

– Em tưởng tôi sợ em à? _ Bà cô nói giọng khinh bỉ _ Tôi không tin 1 đứa con gái như em thì có thể làm gì được tôi _ Bà cô lại mạnh mẽ nói. Nghe vậy, 1 đứa con gái tốt bụng nhắc nhở nhỏ bà cô già xấu số

– Cô à! Em nghe nói bạn ấy đã từng đánh bại bằng nhóm “Thiên thần” của Kim Li đấy ạ. Bạn ấy rất đáng sợ, cô đừng có đại mà đụng tới bạn ấy, mềm thịt như chơi đó cô. Em còn nghe nói mấy bạn từng bị bạn ấy đánh đến bây giờ vẫn còn đang điều trị trong bệnh viện đấy ạ. Thật sự là rất thảm...

Nghe xong tin đó thì chân tay bà cô bủn rủn hết cả lên, miệng mấp máy không nói được lời nào. Thấy bà cô không nói tiếp nó bèn lên tiếng

– Cô không tin tôi có thể làm gì cô sao? _Nó nói mặt hết sức gian

– K...kh... Không...

– Biết sợ rồi sao? _Nó nhếch mép _Vậy thì làm ơn biến chỗ khác giùm cái. Lần sau thì đừng có mà đụng đến tôi, biết hậu quả rồi chứ? Bây giờ tôi mệt rồi, biến! _Nói rồi nó nằm xuống bàn ngủ

– Em... _Bà cô ú ớ.Bây giờ vẫn chưa hết tiết, làm sao mà bà ra được đây, ra sớm 1 cái thì bị trừ lương như chơi

– Em cái gì? PHẤN _Nó đứng dậy đập bàn quát, tay chỉ ra cửa. Bà cô giật mình cong đuôi bỏ chạy, nói gì thì nói chứ, tính mạng là quan trọng nhất a

Sau khi chứng kiến “Cuộc chiến tranh giữa bà la sát học đường và cô nàng xấu xí 11a1” xong thì cả lớp ai cũng phải rùng mình trước biểu cảm trên khuôn mặt của nó, thật đáng sợ a (trừ nhỏ và Emy). Nhưng mà dù sợ đến đâu họ vẫn len lén lấy điện thoại ra quay cảnh tượng vừa rồi lại, chắc là nhiều người like lắm đây.

– Wê! Anna! Đi ăn thôi _Emy lác vai nó kêu

– Um...um... _Nó từ từ mở mắt ra

– Mau đi ăn, không thì vô giờ mất _Nhỏ giục

– Biết rồi. Đi thôi _Nó đứng dậy nói rồi bước đi, 2 đứa phía sau lật đật chạy theo. Đang trên đường đi đến căn-tin trường thì nó chợt nghe có người gọi mình, liền quay lại. Giọng nói này có phần quen thuộc....

– Anna...!!! _Thì ra là Rin. Hôm qua nó đã bảo bữa nay gặp nhau nên anh đã lật đật chạy xuống đây chờ nó đi ăn cùng, ai dè nó định bỏ rơi anh ở đây, thật ức chế mà

– A! Anh Rin! _Thấy Rin, nó lật đật chạy đến ôm lấy cánh tay anh nũng nịu _Anh chờ em có lâu không?

– Không lâu lắm đâu... _Nghe anh nói vậy nó liền mỉm cười.... Nhưng đủ thời gian để ăn 1 ly kem và uống xong 1 tách cafe thôi à _Anh nói

– Anh này...! Ghét ghê _Nó giả bộ làm mặt giận

– Thôi mà, anh nói đùa đó, đi ăn thôi _Anh giục nó

– Uhm _Nãy giờ 2 nhỏ đứng hình trước hành động ngược đời của nó, 2 đứa chưa bao giờ thấy nó xử sự như vậy với 1 người nào cả, kể cả di Linh. Chẳng lẽ 2 người đó đang quen nhau??? Woa... Đây đúng là tin hot nha...

– Ê! 2 người làm gì mà đứng như tượng thế? _Thấy 2 đứa cứ như vậy nó tốt bụng hỏi thăm

– An...Anna...! Cậu vừa làm... làm... gì đấy?? _Nhỏ lấp bắp như gà mắc thóc hỏi. Nghe nhỏ hỏi vậy nó lập tức đỏ mặt (t/g:Chị Anna nhà ta cũng biết đỏ mặt cơ đấy!)

– Có gì đâu. Đi ăn thôi _Nó nhanh chóng đổi chủ đề. Lôi 2 nhỏ đi xềnh sệt

– Anna! Em quên anh ở đâu rồi _Rin làm mặt giận nói. Nghe Rin nói vậy, nó cười tươi nói _Trong tim em nè chứ đâu. Mau đi ăn thôi, em đói bụng lắm rồi đây

_____ Căn-tin _____

– Wê! Anna! Nhìn này! _Nhỏ đưa điện thoại của mình đến trước mặt nó kêu nó xem-trên mạng hiện giờ đang ầm ùng 2 cái vụ việc lúc nãy của nó.Bọn học sinh trong trường KW này bây giờ tôn nó lên làm đại tỷ của trường luôn rồi, tại cái vụ chửi lộn với bà la sát ấy đấy, trong trường này không đứa học sinh nào dám đắc tội với bà hết á, chỉ có mình nó hà, bọn họ sùng bái là đúng rồi. Nó nhìn vào màn hình xong lại nói

– Có gì đâu. Thường thôi mà

– Wao! Cậu sướng rồi đấy, được làm đại tỷ của trường luôn _Emy chọc nó

– Nếu cậu thích thì tớ tặng cậu chức vụ đấy đấy, giữ lấy mà dùng _Nó thần nhiên nói

– Thôi. Không cần _Emy lập tức xua tay, cô không muốn nổi tiếng với vai trò đầu gấu đấy đâu nha...

– Xi... _Nó khinh bỉ nhìn Emy, còn Emy thì ngồi cười trù

– Theo anh thấy..... Anna làm đầu gấu là thích hợp nhất_Rin vừa nói xong thì liền nhận được quà tặng hấp dẫn giao hàng cấp tốc từ tay nó. Chính là chiếc muống xinh xắn đang múc com dờ dang của nó, chiếc muống ấy hiện đang phi với vận tốc ánh sáng về phía anh. Anh nhanh chóng chụp được chiếc muống, mở lời nói

– Äyza....Anna của anh..! Không nên sử dụng muống để giết người đâu. Tội lắm đó nha!_Nghe anh nói vậy nó phì cười rồi nói

– Anh chưa nghe câu : “Chết vì gái là 1 cái chết êm ái” à?

– Chưa

– Xạo

– Thiết mà

– Xí...! Anh mà nói thiết thì em đi bằng 2 chân_Nó nói

– Khôn quá ha_Anh nói

– Em mà lại...

Bây giờ video “Cuộc chiến tranh giữa bà la sát học đường và cô nàng xấu xí 11a1” nhanh chóng được đăng tải tại các trang mạng xã hội thịnh hành nhất hiện nay. Ngoài ra, còn có video “Cô nàng xấu xí 11a1 và anh chàng hot boy 12a1” cũng nhanh chóng được đăng tải, thu hút hàng ngàn lượt xem và bình luận. Nhưng hầu như các bình luận đều nói về nó, nào là “Cóc ghê mà đòi ăn thịt thiên nga”, “Đĩa đeo chân hạt”, hồ ly tinh, cáo biến hình, đồ nhà quê, con xấu xí.... Những nó vẫn không hề quan tâm trước những lời bình luận đó, hà cớ gì phải quan tâm đến những lời bình luận xàm ngôn của thiên hạ trong khi đó không phải là sự thật cơ chứ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Nỗi Lo Của Emma

Chap này hơi ngắn, mọi người xem đỡ nha :)))

—
– Chị 2! Mẹ! Ăn com thôi!

– Ukm_Nó và Di Linh đồng thanh rồi cùng nhau đi vào bếp, nơi các món ăn hấp dẫn đang vẫy gọi nồng nhiệt

– Woa... Ngon quá đi mất, bụng của chị kêu ọc ọc rồi đây nè_Nó cười nói

– Hi... Chị ăn đi, ăn nhiều vô nhà. Mẹ cũng ăn đi_My cười với nó rồi quay sang mẹ mình mời, nụ cười rất rạng rỡ

– Ukm. Con cũng ăn đi_Di Linh nói

– Dạ_My lễ phép

– Trời ơi! Con sắp thành ma đói rồi đây nè 2 người còn ở đó mà khách sáo. Người nhà không hà_Nó chu môi phàn nàn

– Hi_My và Di Linh cười_Ăn thôi_Di Linh nói

– Dạ_Nó và My đồng thanh. Mọi người nhanh chóng nhập cuộc. Nhưng để ý, trong suốt buổi ăn gương mặt My cứ như người vô hồn, ăn vài miếng rồi ngồi ngơ ra 1 lát, vài miếng lại ngơ ra 1 lát nữa, ăn được chừng nửa chén thì My đứng dậy bảo là ăn no rồi, xin phép lên phòng. Di Linh cũng nhận ra điều bất thường ở My nên khi My vừa đi khỏi thì Di Linh liền hỏi chuyện nó

– Anna! Con có biết tại sao Emma lại bị như vậy không?

– Con cũng không biết nữa đi ạ! Để lát nữa con lên hỏi Emma coi sao_nó nói giọng bất lực

– Ukm Có gì con khuyên em nó đừng buồn quá nghe con, di thấy Emma dạo này cứ sao sao ấy, hình như là đang lo việc gì đó

- Dạ. Con biết rồi. Con sẽ lên hỏi thăm Emma, di yên tâm, nếu Emma có việc gì con sẽ giúp em giải quyết ổn thoả_Nó nói
- Ukm. Phiền con rồi_Dì Linh nói giọng buồn rầu
- Không có gì đâu di. Người nhà cả mà_Nó cười rồi dọn dẹp chén đĩa, lên phòng My
- “Cốc cốc cốc” Emma! Chị vào được không?_Nó hỏi
- Dạ được. Chị cứ vào đi, cửa không khoá_My nhanh chóng lau nước mắt trên mặt mình nói vọng ra cửa
- “Cạch”_Nó đi đến bên My ngồi xuống. My đang ngồi trên giường đắp chăn ngang bụng, lưng dựa vào thành giường. Nó nhìn My vài giây rồi nói
- Em mới khóc à?
- Kh... Không... Chỉ là bọ bay vào mắt thôi_My nhanh chóng phủ nhận
- Đừng có gạt chị. Chị thấy dạo này em cứ sao sao ấy, cứ buồn rầu, ít nói, lại ăn cơm rất ít nữa. Nói cho chị nghe, có chuyện gì pử trường làm em lo sợ sao?_Nó ân cần hỏi My, tay bắt lấy tay My
- Kh... Không có gì đâu chị. Chỉ là do ăn học nhiều quá nên căng thẳng thôi_My lại chối tiếp. Cô chưa bao giờ nói dối nó nhiều như vậy, từ nhỏ đến lớn hầu như là không có lần nào, nhưng bây giờ vì không muốn chuyện này càng ngày càng rắc rối thêm nên cô phải bắt đăc dĩ mà nói dối nó, trong lòng cô cảm thấy rất đau đớn và dâng lên 1 cảm xúc có lỗi vô cùng lớn. “Em xin lỗi. Chỉ lần này thôi, không có lần sau đâu chị ạ”
- Haizz..._Nó thờ dài rồi nói_Nếu em không muốn nói thì thôi chị cũng không ép. Nhưng nếu có chuyện gì xảy ra vượt quá giới hạn chịu đựng của chị thì chị không chắc sẽ làm ra việc gì đâu nên em phải chú ý đến sức khoẻ bản thân mình 1 chút, đừng để chị phải thực hiện điều chị vừa nói. Thôi chị về phòng đây, em ngủ sớm đi_Nó nói 1 lèo rồi quay lưng đi về phía cửa ra vào
- Dạ. Chúc chị ngủ ngon_My nói với theo
- Ukm. Em cũng ngủ ngon_Nó quay mặt lại cười với My rồi xoay lưng đi tiếp
- “Cạch”_Chiếc cửa phòng đóng lại. Bên trong phòng My thờ dài thường thục
- Haizz... phải làm sao đây? Nếu mình bị bọn họ đánh 1 lần nữa thì chắc chắn họ sẽ gặp nguy hiểm, phải làm sao đây?_My ở trong phòng vò đầu bứt tóc than. Rõ ràng mấy hôm trước My đã nói chuyện thẳng thắn với John rồi nhưng sáng nay anh ta lại đi theo nói chuyện với cô, làm co bức mình không chịu nổi, người gì đâu mà bám dai nhưw đĩa vậy, bám mãi không buông. Còn bảo cái gì mà “Anh sẽ bảo vệ em, em không cần sợ” nữa chứ, đúng là một hết cả óc. Lúc đầu mới gặp John, My cảm thấy John là 1 người hiền lành, tốt bụng, dễ mến nhưng dần dần thiện cảm ấy cũng mất đi, bây giờ My chỉ cảm thấy John là 1 kẻ phiền phức, chuyên mang rắc rối đến cho người khác (Emma nghĩ hơi nặng thì phải ^^). Cô dù muốn yên phận nhưng anh ta vẫn không hề buồn tha cho cô, vẫn đeo bám cô. Haizz... Thật phiền phức...!!! Thật phiền phức a...!!!

Trong lòng cô bây giờ thực sự rất sợ, rất rất sợ, lờ như ngày mai John vẫn lèo đèo theo cô thì chắc chắn ra về cô sẽ bị đánh như từ cho coi. Lại chẳng dừng ở đó, chị cô-Anna lại sẽ chạy đến chỗ cho bọn kia làm 1 trận máu me be bét nữa mới chết, cô không muốn chị mình đánh học sinh trường mình như vậy. Lí do mà My khẳng định mình sẽ bị đánh vào ngày mai nếu John còn đến gặp My nữa là do ra về hôm nay họ đã đến trước mặt My cảnh cáo rồi. Họ còn hăm he là sẽ đến trường KW để đánh chị My nữa. Thật nực cười, chị cô dễ đánh như vậy sao? Họ thấy chị cô ăn mặc xấu xí quê mùa, tướng tá nhỏ nhắn thì bảo chị cô dễ ăn hiếp sao? Lầm to rồi nhá! Nếu bọn họ muốn đánh thì cô cho họ đánh, nhưng mà vào viện nằm là ai thì cô chưa chắc à! Nói chưa chắc thì hơi kì, thật ra chắc chắn là bọn họ vô bệnh viện rồi mới đúng

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Lộ Mặt Thật Của Anna

_____ Phòng nó _____

- Emma! Biết bao giờ em mới hiểu ra đây? Bọn người đó không có hiền như em tưởng đâu, rõ ràng là đầu gấu. Bọn chúng chỉ quan tâm đến lợi ích của mình thôi chứ không quan tâm đến ai khác đâu, bọn chúng rất ích kỉ, em có biết không?_Nó ngồi trong phòng mình lẩm nhẩm, mặt nhăn lại. Đột nhiên, nó bật dậy la lên
- A! Mấy bữa nay mình quên không đi đón Emma. Trời ơi...!!! Sao dạo này trí nhớ mình kém quá vậy nè. Ngày mai nhất định phải đi đón Emma mới được

___ 7.00 a.m ___

– “Reng reng reng”

– “Bóp”. Ốp... 7h rồi sao...? Sao nhanh quá vậy chời...? Ngủ chưa đã gì hết trơn á! Haizz... Nói rồi nó lục đục đứng dậy bước vào nhà vệ sinh để vscn và tẩy trang.

Kể từ đầu năm nay, không lúc nào mà nó trưng gương mặt thật của mình ra hết, cái trang suốt, dù là ở trường hay ở nhà nó đều như vậy. Nó không muốn có 1 ai trong trường nhìn thấy được gương mặt thật của nó hết nên phải chịu khổ như vậy thôi. Nhưng mà, bây giờ nó phải bảo vệ em gái nên nó đành phải trưng ra gương mặt thật của mình thôi

Sau khi đánh răng xong thì nó soi mình trong gương, nhẹ thở dài

– Haizz... Rắc rối đến rồi đây...

Nói rồi nó lấy tay hất nước lên mặt mình để rửa trôi đi hết các tạp chất trên đây

– Haizz... Không biết có ra hết không nữa...? Nó (lại) thở dài

___ Trường KW ___

– Woa.... Ai đây??? Xinh quá...!!!! _Nam sinh 1

– Đúng vậy. Nhìn cứ như tiên nữ giáng trần vậy _Nam sinh 2

– Học sinh mới sao??? Không biết học lớp nào nhỉ??? Ước gì là lớp mình. Hí hí... _Nam sinh 3 mơ mộng

– Đẹp gì? Xấu gần chết _Thấy vậy nữ sinh 1 tức tối phản bác

– Bà mới xấu á! Có giỏi thì bà đi chết đi _Nam sinh 2 nói (t/g: Thật là đáng lòng... Tội cho nữa sinh 1 quá...)

– Ông mới xấu á! _Nữ sinh 1 bực mình quát to nhưng không hề hấn gì đến mọi người xung quanh. Bởi lẽ, xung quanh ai ai cũng hò hét, ai ai cũng cãi cò, không chỉ riêng cặp này

– Bà á!

– Ông á!

– Bà á!

...

– Xì! Tính vô đây của trai chắc? Có cần phải đẹp như vậy không? _Nữ sinh 2 ghen tức nhìn nó nói

– Ukm. Chắc vậy rồi đó. Nhìn cái bản mặt của bí là tôi hông ưa rồi _Nữ sinh 3 cũng không hề thích nó

.... Bla... bla...

Nó bước vào trường trước sự ngưỡng mộ của hàng trăm người, ngoài ra còn có hàng trăm người khác tỏ ra khinh bỉ, chán ghét nó (toàn là nữ). Nhưng tất cả những thứ đó nó không thèm quan tâm, nó chỉ quan tâm đến Emma mà thôi. Bọn họ đứng là 1 lũ nhiều chuyện, đi học không lo học, suốt ngày cứ liếc ngang liếc dọc tìm người bàn tán. Thật chẳng ra làm sao

___ Lớp 11a1 ___

– Ê Mary! Ngoài kia làm gì mà om sòm thế nhở? _Emy hỏi

– Trời ơi! Có gì đâu. Chắc tại là có hot girl nào mới vô trường đây mà _Nhỏ nhàng nhật nói, đối với loại chuyện này nhỏ thật sự không có hứng thú. Lại có thêm 1 người đối đầu tranh chức hot girl số 1 trường KW nữa mà, sao hứng thú được. Nhưng mà nói đi thì cũng phải nói lại, thật ra, nhỏ cũng không muốn có chức vị hot girl này đâu, thật sự giống như nó nói, rất phiền phức a, lúc nào cũng phải trốn trốn tránh tránh, mệt chết đi được. Thật muốn tìm 1 người nào đẹp hơn cô quảng cho họ chức vị hot girl số 1 trường KW này rồi chạy cho rồi. Chán chết đi được. Mất nhỏ liếc sơ qua đám người ngoài kia rồi lại nhìn chăm chú vào chiếc điện thoại của mình

– Sao cậu biết??? _Emy ngạc nhiên, sao nhỏ lại khẳng định chắc chắn như vậy khi chưa thấy được người vừa vào trường đó là ai

– Tớ học trông cái trường này cũng được 1 năm mấy rồi, còn lạ gì cái cảnh này nữa. Học sinh trường này thì khỏi nói, siêu cấp biến thái luôn. Cậu nhìn xem có phải là đám con trai trường mình đang nhỏ vài đây cả đường phải không? _Nhỏ nói

– Òm... Òm..._Emy gạt đầu lia lia. Thấy vậy nhỏ phán ngay

– Thì đó, cái đám đực rựa đó mà biểu hiện như vậy thì chắc chắn là có người đẹp đang đứng ở đó rồi

– Oh! Thì ra là vậy_Emy gạt đầu ra vẻ hiểu biết

-Ê! Nhưng mà sao cái đám đông đó càng ngày càng đến gần lớp mình vậy ta???_Emy nói rồi lấy tay chỉ ra ngoài cửa

– Há???_Nghe Emy nói vậy, nhỏ cũng tò mò ngồi dậy nhìn ra ngoài. Bỗng dưng nhỏ đứng hình, miệng lắp bắp nói

– Đ.. Đẹp... Đẹp quá...!!!!

– Gì cơ???_Emy hỏi lại

– Cô... cô ấy... thật xinh đẹp_Nhỏ chỉ tay về phía nó nói

– Đâu???_Lúc này cô cũng đứng dậy xem người đó là ai. Emy bấy giờ cũng đứng hình như nhỏ, mắt chữ A mồm chữ O lắp bắp phát ra vài tiếng nói nhỏ_A... An... Anna..._Nói rồi cả 2 đứa cùng nhau đứng bất động

____ Tại cửa lớp 11a1 ____

– NÈ! LÀM GÌ MÀ CỨ ĐEO ĐEO THEO TÔI HOÀI VẬY HẢ??? VỀ LỚP!!!_Nó bực mình quát lớn, lập tức nguyên dãy hành lang trống trơn, chỉ còn có mình nó

Bước vào lớp, thấy 2 con bạn cứ nhìn mình trân trân mà không chịu ngồi xuống. Nó nghĩ thầm “Sao 2 đứa này cứ thích để mình nhắc nhở hoài vậy chứ? Mồm miệng chết đi được nha”. Nghĩ rồi nó cũng phải mở miệng nói

– Ngồi xuống đi_Lập tức 2 đứa ngồi xuống không nói 1 lời, mặt cứ ngu ngơ. Thấy vậy, nó cũng không quan tâm nữa mà đi về phía bàn mình ngủ.

Chưa kịp nhắm mắt nữa thì nó đã bị 1 cô bạn bàn trên cùng đi lại làm phiền

– Bạn ơi! Chỗ này đã có người ngồi rồi. Bạn sang chỗ khác ngồi nhé_Cô bạn đó tươi cười nhỏ nhẹ nói với nó. Cô bạn ấy tên Lâm Hà Kim-lớp phó học tập của lớp 11a1. Tính tình hiền hậu, dễ thương

– Tôi không phải người sao?_Nó hỏi, mặt lạnh băng. Nghe nó nói vậy, cả lớp mở to mắt nhìn nó, lòng thầm nghĩ “Cô ta thật đáng sợ. Trông đẹp ngồi ngồi thế kia mà lại lạnh lùng, ngang ngược đến như vậy. Xem ra, ngoài cô bạn Băng Nhi kia ra thì cô bạn này là khắc tinh số 2 của lớp mình rồi. Huhuhu...” cả lớp khóc thầm trong bụng nhưng miệng không hề hở hể nữa chữ (t/g: sợ bị liên lụy đây mà)

– Kh... Không... Ý tớ không phải vậy.._Kim bối rối nói

– Vậy ý cậu là gì?_Nó hỏi khuôn mặt vẫn không hề thay đổi

– Ý tớ là... là... bàn này đã có 2 người ngồi rồi, cho nên..._Kim chưa nói xong thì đã bị nó cắt ngang nói

– Tớ sẽ ngồi ở đây. Cậu không cần lo cho tớ đâu. Tớ sẽ tự giải quyết, cảm ơn cậu đã quan tâm. Sau này có việc gì cần giúp thì cứ nói với tớ, tớ sẽ giúp cậu giải quyết, không cần phải ngại. Không còn việc gì nữa thì tớ ngủ đây_Nó cười nhẹ với Kim rồi nằm xuống bàn ngủ. Nụ cười của nó rất đẹp, thật sự rất rất đẹp, làm cho Kim phải ngẩn ngơ giây lát rồi mới đi về bàn mình. Cả lớp cũng vậy, đồng loạt đứng hình trước nụ cười ấy, nhưng bọn họ cũng thật không thể tưởng tượng ra là nó sẽ nói như vậy, thật là ngoài dự đoán a.

P/s: Ấy za... Điện thoại của au lại bị gì nữa rồi, không thể rep bình luận lại cho các rds được, có gì thắc mắc thì các rds cứ nhắn tin riêng cho au, au sẽ trả lời hết a

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Emy Và Nhỏ Bị Vẽ Mặt Của Nó Làm Cho Xui Xẻo

-“Reng Reng Reng”

Suốt 2 tiết đầu nhỏ và Emy cứ mơ màng như người mất hồn mà nhìn lên bảng. Nhiều lần bà cô dạy vẫn nhìn mà 2 đưa mắt lơ đãng mà 2 đưa mắt không hay biết, cứ giữ nguyên trạng thái ấy. Bực tức, bà cô quát to

– TUYẾT HÀ! NHẢ PHƯƠNG! 2 EM TỈNH DẬY CHO TÔI!!!!

Tiếng quát của bà cô cứ như âm thanh chất lượng digital đập vào màng nhĩ của 2 đứa, lập tức 2 đứa giật mình đứng dậy, đồng thanh

– Dạ!!!

– 2 em này giờ có nghe tôi nói gì không hả???

– Ồ ... dạ... em 2 đưa mắt lấp bắp

– Không có ơ ơ dạ gì hết. Ra ngoài đứng cho tôi

– Cô...

– Không cô trò gì hết. Đi_ bà cô quát lên

– Dạ..._ nói rồi 2 đứa ù sù dắt tay nhau ra ngoài cửa lớp đứng

Còn nó trong lớp thì vẫn hồn nhiên ngủ không hề quan tâm đến chuyện bậy bạ của thiên hạ

“Reng Reng Reng”

Vừa nghe thấy tiếng chuông, như thường lệ, cả lớp nó nháo nhào xô đẩy nhau mà ra ngoài. 10s sau, chỉ còn có 1 mình nó nằm ngủ ở trong phòng. Ngoài ra, không còn ai hết, bọn lười nhai kia đi hết trơn rồi còn đâu

– Haizz... Cuối cùng cũng ra chơi..._nhỏ và Emy cùng nhau thở hắt ra 1 hơi rồi lại dắt tay nhau vào lớp. Đến chỗ, Emy đập bàn nó cái “Rầm” nói

– NÀY! Vừa nghe giọng của Emy, nó biết ngay là cô muốn hỏi nó vụ tẩy trang trên mặt mình nên nó không muốn tốn thời gian nhiều nên liền lấy tay dụi dụi 2 mắt của mình rồi ngán đầu dậy nhìn cô

– Chuyện gì? Hỏi lạ đi tớ còn phải ngủ?_Nó cau mày nói

– Còn chuyện gì nữa. Cậu biết rồi còn hỏi_Emy nói mà cứ như hét

– Chuyện gì vậy Emy? Sao cậu lại lớn tiếng với học sinh mới như vậy? Cậu ấy sẽ sợ đó_Nhỏ nhăn mặt nói

– Um. Cậu có biết đây là ai không?_Emy chỉ tay mình về phía nó hỏi nhỏ

– Thì là..._Nhỏ chưa kịp trả lời thì Emy đã chen vào

– Là Anna chứ còn ai nữa

– Há??? Anna???_Nhỏ ngạc nhiên, miệng la toáng lên

– Ukm_Nó ukm 1 cái thay cho câu trả lời

– Cậu xinh quá_Bây giờ, nhỏ không còn ngạc nhiên nữa mà thay vào đó là sự ngưỡng mộ. Mắt lấp lánh nhìn nó không chớp mắt

– Hừm... Bây giờ không phải là lúc ngưỡng mộ đâu Mary_Nói rồi Emy quay sang nó trách móc_Nè! Sao cậu tẩy trang lại không nói cho tui tớ biết 1 tiếng chứ? Có biết lúc này tớ và Mary đứng ở ngoài mỗi chân thể nào không hả*nói tới đây Emy nhìn sang nhỏ. Biết ý, nhỏ gật đầu lia lịa phụ họa*??? Vậy mà lúc đó cậu lại ở trong đây “khò khò” ngủ là sao hả? Há?_Emy sờ 1 tròng long trời lở đất.

Thấy Emy ngừng nó mới mở miệng nói

– Này! Thứ nhất: Tại tớ quên nói chứ bộ. Thứ hai: 2 cậu ra ngoài đó đứng thì sao lại đổ lỗi cho tớ. Tớ vô tội. Tại các cậu không chịu chú ý bài đó thôi_Nó chối bỏ trách nhiệm

– Tại ai mà bọn tớ không chú ý chứ? Tại cậu chứ ai. Lỗi là do cậu_Emy cố cãi, không cho nó có cơ hội chen vào

– Không phải_Nó cãi lại

– Không biết. Không biết. Không biết. Tớ bắt đền. Bắt đền cậu a...._Emy đến lúc này dờ dờ nhõng nhẽo ra, lấy 2 tay bịch tai mình lại, lắc đầu lia lịa

- Uhm Anna! Bắt đền cậu đó_Nhỏ cũng hùa theo Emy
- Thôi... Thôi được rồi. Mai tớ sẽ đãi 2 cậu 1 chiều được không?
- Okay!_Nhỏ và Emy đồng thanh. Ăn mà, sao không thích cho được
- Chỉ có ăn là nhanh_Nó lắc đầu ngán ngẩm rồi lại nằm xuống ngủ tiếp

Lúc này, đột nhiên ngoài hành lang có tiếng giày da va chạm vào sàn nhà, càng lúc càng gần với lớp nó. Nhỏ và Emy nhìn nhau rồi lại nhìn ra ngoài. Thường thì giờ này sẽ không có ai đi trên hành lang cả. Trường này có cái điểm kì cục là như vậy. Mỗi khi ra chơi là không có ma nào đi trên hành lang của các dải lớp cả. Mọi người chỉ tập trung đông ở khu căn-tin và khu giải trí mà thôi.

–“Cạch”_Cửa lớp được mở ra. Nhỏ và Emy giật mình ôm chầm lấy nhau. Bấy giờ, bước vào phòng là 3 chàng trai tướng tá, ngoài hình đều xuất chúng như nhau. Nhỏ và Emy thấy 3 người thì sắc mặt liền chuyển từ tái nhợt sang vô cùng khó coi. Miệng 2 đứa còn lảm bảm lâu bâu cái gì không biết.

Ngoảnh mặt đi, không thèm nhìn là hành động của 2 cô gái lúc này. Thấy biểu tình đáng yêu của 2 cô gái Bin và Jun bật cười khẽ “Thật chưa thấy người nào đáng yêu đến như vậy”

Lúc này, đập vào mắt hấn ta là 1 người con gái đang ngủ trên bàn của hấn và ngồi trên chỗ của nó. Nhanh như chớp, hấn bước đến gần đập bàn hỏi, mặt lạnh lùng nhưng không giấu được vẻ tức giận

– Đây! cô là ai? sao lại ngồi chỗ này hả? có biết chỗ này đã đủ người ngồi rồi không?_ Nó bực mình ngóc đầu dậy nhìn hấn mặt lạnh băng còn hơn cả hấn, liếc hấn 1 cái sắc lẹm nói

– Chỗ này là của tôi anh có ý kiến gì

Hấn bây giờ đơ toàn tập. Sốc quá mà! Từ đó đến giờ hấn chưa từng thấy cô gái nào xinh đẹp như nó hết á. Thân hình thì hoàn hảo, da trắng mịn màng, khuôn mặt hình trái xoan xinh xắn, đôi mắt to tròn màu xanh biếc, cộng với chiếc mũi nhỏ xinh cao thẳng tắp và đôi môi mỏng đỏ. Ngoài ra, còn có mái tóc màu hạt dẻ uốn lượn nhẹ nhàng ở phần đuôi tóc. Tất cả chỉ được tóm gọn trong 1 từ “hoàn hảo”

Thấy hấn cứ nhìn mình mà không nói lời nào, nó liền mỉm cười gian tà rồi mở miệng khiêu khích

Lúc hấn thấy nó mỉm cười thì tâm hồn liền treo ngược cành cây, mơ mơ màng màng nghĩ “Nụ cười ấy thật đẹp. Đẹp qua đi mất!!!”

– Sao? Mê tôi rồi hả?_Nó khinh bỉ nhìn hấn.

Thấy nó đắc ý hấn liền trở về về mặt bình thường, cố điều chỉnh nhịp đập của tim mình

– Gì??? Làm gì có chứ!_Hấn dẫu môi lên nói, tim vẫn cứ đập thình thịch thình thịch

– Thiệt không đó??? Nói rồi nó đưa tay mình đến gần ngực trái hấn rồi nói _Thình thịch! Thình thịch! Sao tim anh đập nhanh thế? Cứ như đang chạy maratông 1000m vậy_ Lúc hấn thấy nó kê tay vào ngực mình thì mặt hấn đã đỏ rồi, đến lúc nó nói câu đó thì mặt hấn vụt cái đã đỏ chét như trái cà chua chín mọng vậy , vội vàng mở lời nói chữa ngược, hấn nói

– Làm... làm gì có. Cô... cô đừng có mà ăn nói bậy bạ_Hấn nói mà mặt cứ vặn ngược ra sau lưng

– Gì ạ???_Nó đưa mặt đến nhìn hấn_Chời ơi!!!! Sao mặt anh đỏ như mông khi vậy???_Nó giả bộ ngạc nhiên nói lớn lên. Nghe xong, nhỏ, Bin, Jun và Emy lập tức hả hợng ra sức mà bỏ cua bò càng ra bàn cười

– Trời ơi...! Hahaha..... mắc.... mắc cười quá... hahaha... Nhìn mặt mày... hahaha..._Bin vừa cười vừa nói nhưng không nói được trọn vẹn

– Hahaha.. sao mặt Ken cứ như mông khi vậy... hahaha..._Emy cười, chỉnh lại câu của nó 1 chút.

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Bọn Hấn Biết Được Sự Thật

– Kh... không phải là giống như mông khi... mà chính là... mông khi.... hahaha..._Bây giờ tới lượt Jun đập bàn đập ghế cười lăn cười lộn nói

– Ê... nhưng... _nhỏ chưa kịp nói gì hết thì đã bị hấn cắt ngang bằng 1 cái đập bàn đầy hung hãn

– “Rầm” CÁC NGƯỜI CÓ IM NGAY KHÔNG???? CÓ TIN TÔI CHO ĂN CÙI CHỖ KHÔNG HẢ??? _Hấn bực mình quát to. Cũng may trong lớp học hiện giờ không có ai khác ngoài 6 đứa bọn nó nếu không mấy người đó đứng tim mà chết mất. Lập tức cả đám im bật. Đúng là, thẹn quá hóa giận đây mà

– Này! Con mèo mun kia đâu rồi? Con nhỏ này là ai? _hấn quay sang nhỏ và Emy hỏi rồi chỉ nó hỏi tiếp. Nãy giờ hấn cứ thắc mắc hoài, nó làm gì mà bữa nay lại không đi học? Chẳng lẽ bị bệnh sao? Mà chắc không phải đâu, nó khỏe như vậy thì làm sao mà bệnh cho được? Loại đi. Mà lợm đã, sao tự dưng lại có thêm 1 học sinh mới? Bà cô già đâu có thông báo là có học sinh mới đâu chứ. Mà con nhỏ này lại là 1 con hot girl đẹp tuyệt trần nhưng lại vô duyên giống nó nữa chứ. Cảm giác gần cô gái này hoàn toàn giống với cảm giác khi hấn ở bên cạnh nó vậy. Thật kì lạ

Nghe hấn nói vậy, nó bực mình quát to (t/g: nói thì nói đi, có cần phải quát to hoài như vậy không? Mấy đứa này có ngày bị thùng màng nhĩ cho coi. Ta trù)

– NÀY! ANH NÓI AI LÀ CON MÈO MUN ĐÓ HẢ? _thấy nó phải ứng kì lạ hấn cũng quát lại

– Cô làm gì mà quát ro vậy hả? Điếc tai quá đi _rồi hấn hạ thấp giọng nói _Tôi nói ai thì liên quan gì tới cô chứ, lạ lùng

– Sao không liên quan? Anh nói coi, hồi nãy anh nói ai là mèo mun?

– Thì cái con nhỏ... nhỏ... _hấn ấp úng

– Nhỏ nào? _nó lẩn

– Ê vậy? Nhỏ đó tên gì nhĩ? _Hấn quay sang Bin và Jun hỏi. Lập tức, cả đám té cái rầm

– Con lại ba! _Jun chấp tay lại nói _Cãi nhau với người ta suốt ngày mà cũng không nhớ tên người ta

– Tại tao gọi biệt danh riết nên quên tên con mèo mun đó chứ bộ _hấn cãi lại

– Cho bỏ cái tật đặt biệt danh hả vậy _Bin chen vào

– Thôi. Tên gì? _Hấn cố hỏi

– Nguyễn Hoàng Băng Nhi. Thưa bố _2 thằng đồng thanh

– Ừm... thì con nhỏ Băng Nhi đó _hấn quay sang nó noi

– À... con Băng Nhi... _Nó vừa nói vừa gật gật đầu, miệng cười tươi nhưng nụ cười có xu hướng càng ngày càng đậm. Cả đám thấy nó như vậy thì đồng thời không rét mà run. 2 nhỏ thầm nghĩ “Anh chết chắc rồi Ken ơi... cầu mong cho anh sớm siêu thoát...Hàhà...”. Còn Bin và Jun thì “Má ơi! Nụ cười này, sao giống Băng Nhi quá vậy? Thật đáng sợ a...”. Bọn kia vừa nghĩ xong thì Anna nhà ta lập tức hành động

– “Bốp” Dám kêu tôi là con Băng Nhi hả? _1 cú đấm được giáng lên đầu hấn 1 cách nhanh gọn, kèm theo là câu nói tức giận của nó

– Au... ui... cô... cô là Băng Nhi...

– “Bốp” Không tôi chẳng lẽ anh? _Thêm 1 cú đấm nữa được giáng lên đầu hấn 1 cách không thương tiếc

– Au... không thể nào? Cô ta xấu xí lắm mà...

– “Bốp” Tôi mà xấu à? _nó nhượng mảy nhìn hấn

– Ui za... chẳng lẽ đẹp? _hấn cố cãi

– “Vụt” _Nó đưa tay ra định bạt tay cho hấn 1 cái nữa nhưng không được. Do hấn biết thế nào nó cũng đánh hấn 1 cái nữa cho xem nên hấn đã chuẩn bị tinh thần sẵn sàng chiến đấu từ trước. Lúc tay nó cách mặt hấn chừng 10cm thì hấn đã kịp nắm lại, không cho nó đánh nữa. Thấy vậy, nó vẫn không ngạc nhiên, miệng thờ ơ nói

– Còn phải hỏi?

– Chứ sao? Không được à? _hấn nói, vẫn không buông tay nó ra. Đúng là lợi dụng, lợi dụng mà...

– Không được _Nó như hiểu được ý đồ của hấn, nhanh chóng rút tay mình về nói

– Tôi hỏi 1 lần nữa, cô kì thật là Nguyễn Hoàng Băng Nhi? _Hấn đột nhiên trở nên nghiêm túc hỏi

– Chẳng lẽ anh? _nó nói

– Thật à? _hắn hỏi tiếp

– Chẳng lẽ già?

– Bằng chứng?

– Anh muốn?

– Tất nhiên

– Được thôi

– Nhanh đi

4 đứa còn lại trong lớp hiện tại đã bị 2 nhân vật chính của ngày hôm nay đá ra ngoài lề làm nền trang trí từ lâu. Bọn họ bị đá sang 1 bên không những không bức tức mà họ còn vui vẻ vừa xem kịch vừa ăn bắp rang nữa là đằng khác. Kịch hay nếu mà không xem thì đúng là uổng phí a. Chuyện bắp rang ở đâu ra thì phải hỏi Emy nhà ta rồi, lúc nào trong cặp cô cũng thủ sẵn vài gói bánh để khi chán còn có cái để ăn a, cái này là cô học ở nó hồi mấy năm trước lúc 2 người vừa gặp nhau lần đầu á, xem kịch cũng có thể lấy ra ăn, thật sáng khoái...

Cả đám đang vui vui vẻ vẻ xem kịch thì vô duyên vô cớ vở kịch này đột nhiên chuyển biến theo chiều hướng càng ngày càng nhảm chán khi 2 nhân vật chính ngày hôm nay của chúng ta giờ hiển nhiên mỗi người chỉ giao tiếp với nhau bằng 2 chữ ngắn gọn. Thật là nhảm chán quá đi a.... Bọn họ muốn biểu tình a.... Cả đám vừa định mở miệng biểu tình thì nó nói

– Được thôi. Nghe này! Ngày đầu tiên tôi đi học ở trong cái trường này, lúc tôi đang ngủ ở trên bàn thì anh đến phá đám, và hậu quả là tôi mắng anh 1 trận toí bời. Vài ngày sau đó, lúc tôi đang đi đến trường bằng xe đạp của mình thì anh cũng lù đù theo sau bằng xe đạp của anh. Còn nữa...

– Được rồi....._hắn giơ tay lên ra hiệu cho nó ngừng lại_Cô thật là Băng Nhi?

– Câu này anh hỏi tôi 2 lần rồi đấy. Yes. Tôi chính là Nguyễn Hoàng Băng Nhi. Anh vừa lòng chưa?_nó nói, vẻ mặt rõ chán

– Trời! Trời! Đây có phải là mơ không vậy? Không thể tin nổi. Mèo mun mà cũng có thể biến thành thiên nga sao?_hắn choáng váng nói

Nó thấy vậy cũng không thêm quan tâm nữa, ngủ còn sướng hơn. Nghĩ là làm, nó lập tức nhún vai 1 cái ra vẻ “Tôi đây hết cách” rồi oanh oanh liệt liệt nằm ườn ra bàn ngủ

_____ Trường A.L _____

Lớp 10a1

– NÀY!_Từ ngoài cửa lớp, 1 cô gái đi đến trước bàn My đập bàn lớn tiếng kêu

My đang ngồi đọc sách chăm chú bỗng nhiên nghe 1 tiếng “Rầm” lớn phát ra từ bàn mình và còn có 1 giọng nói chanh chua kèm theo tiếng rầm đó. Giật mình. My ngược mặt lên, trước mặt My bây giờ là 1 cô gái cỡ bằng tuổi cô, tíc nhuộm đỏ hoe, mắt đeo len xanh lá, môi đỏ chót, ăn mặt hơi bị hờ hang. My nhìn mà cảm thấy ghê tởm, trong lòng thầm nghĩ “Người này ở đâu ra đây? Cứ như vừa từ trong phim hoạt hình nhảy ra vậy”. Nghĩ vậy thôi chứ My không có gang nói ra đâu, ăn đòn như chơi ấy chứ!

Thấy cô gái ấy trừng mình, My liền mở miệng cười nhẹ hỏi cô gái

– Gì vậy bạn?

– Ra về đợi bọn tao ở cổng trường. Cấm chạy_Cô gái vừa nói vừa ra sức trừng mắt với My. Nói xong, không chần chừ, cô gái đó ngoảnh mặt đi luôn, không để My kịp nói gì hết

Nghe xong, My liền cảm thấy bất an. Bọn họ hẹn cô ở cổng trường để làm gì? Chẳng lẽ là để trừng trị cô? Ở cổng trường ra về rất nhiều người, bọn họ có thể ra tay đánh cô được sao? Không lẽ bọn họ muốn công khai đánh cô trước mặt mọi người để trừng phạt cô, làm cô mất mặt và cũng để cảnh cáo những cô gái khác không được tới gần John sao? Chuyện này thật tồi tệ.

P/s: Nick wattpad của au tự dừng hôm nay không rep cmt của các rds được. Au thành thật xin lỗi các rds nha. Có ai biết cách khắc phục thì chỉ cho au với nha. Au cảm ơn.

Lịch ra chap tiếp theo là thứ 3 tuần sau nha các rds Hoi trễ 1 chút các rds thông cảm nha

Chap như thế này thì cũng được gọi là dài rồi nhỉ?

Chương 25: Nhận Xét Của Rin

___ Dưới Sân Trường ___

– Haizz... Anna... Bao giờ em mới xuống đây? _Rin nhìn đồng hồ đeo tay của mình uể oải nói

5' sau

– Anna!!!! Em định cho anh leo cây à???? Hừ! Em chết chắc rồi! _Nói rồi Rin bực dọc giậm chân đùng đùng lên thang máy. Bấm thẳng tầng số 4-Tầng dành cho các lớp a1

___ Lớp 11a1 ___

– “Hắc xì...” _nó đang say sưa nằm ngủ trên bàn bỗng dưng há miệng hắc xì 1 cái. Mọi người thấy vậy không ai bảo ai liền xúm sụm lại hỏi han nó này nọ, sợ nó bị cảm

– Anna. Cậu sao vậy? Cảm à? _nhỏ là người xung phong mở miệng quan tâm nó đầu tiên

– Đúng rồi. Chắc là cảm á. Mau. Mau đưa cậu ấy đến bệnh viện đi _Emy sốt sắn nói

– Ừ. Để tớ đưa cậu ấy đi cho _Đến lượt hần xung phong

– Không cần. Để tớ. Tớ chạy nhanh hơn _Bin vội nói rồi cầm lấy tay nó định đỡ nó đứng dậy. Thấy Bin cầm tay nó hần vội nói

– Cậu mà chạy nhanh gì. Cứ để tớ _Hần giành nó lại

Thấy 5 đứa cứ ngồi nói nhảm hoài nó bực bội đập bàn, đứng dậy quát

– NÀY!!! CÁC NGƯỜI CÓ IM NGAY KHÔNG???? HẢ????????

Lập tức, cả căn phòng rộng lớn không có 1 tiếng nói nào phát ra nữa. Trong thời khắc thiêng liêng và cao cả ấy, 1 tiếng nói ầm ập mà có phần bực tức vang lên

– Này! Anna! Em thật ra là muốn cho anh leo cây phải không hả?

Thấy Rin bước vào nó lập tức thay đổi nét mặt 360° tươi cười nói làm cho 5 người kia phải rùng mình bởi sự thay đổi rất ư là đột ngột của nó. Cứ tưởng Rin sẽ bị nó trang điểm 1 trận thành gấu trúc luôn chứ. Thật là làm cho ai kia có chút hụt hẫng nha

– Hihi. Anh Rin à? _Nói rồi nó chạy lại chỗ Rin kéo anh lại chỗ mình ngồi rồi lại nói tiếp _Anh ngồi đây đi

– Um... A! Nhưng mà em là ai vậy? Anna đâu? Em biết anh à? _Nói rồi Rin dáo dác nhìn xung quanh, như đang tìm kiếm bóng hình của nó

– Hi. Em đây nè! Anh còn kiếm gì nữa _Nó cười hi hi nói

– Em! _Rin chỉ nó nói _Là Anna sao? Phải không đó! _Rin nghi hoặc nói

– Ừm Em đẹp như vậy anh không thích sao? _Nó làm mặt giận nói

– Thật không?

– Yes

– Oh! Em mới đi thẩm mỹ toàn thân ở đâu vậy? Chỉ anh với! _Rin giả bộ sốt sắn hỏi

– Chi vậy? _Nó và cả đám đồng thanh hỏi. Trong lòng thầm nghi hoặc “Ủầy... Không lẽ anh Rin đẹp như vậy là do thẩm mỹ cả sao? Nghi quá à nha”. Nghĩ rồi, cả đám, đứa nào cũng nhìn Rin bằng con mắt nghi ngờ làm anh không có tật mà cũng phải giật mình. Anh vội nói

– Wê. Các em đừng có nhìn anh bằng con mắt “súp bơ sẫm soi” như vậy à nha! Nhột lắm đó

– Này! Khai mau. Anh hiện bây giờ đã thẩm mỹ bao nhiêu lần rồi hả? Có hơn 191 lần phẫu thuật của “Búp bê thẩm mỹ” không hả? Hả? _ Vừa nghe Rin nói xong nó đã vội lấy trái chuối trong học bàn ở đằng sau mình đưa lên cổ Rin uy hiếp (t/g: Uầy. Sao trong trường nổi tiếng giàu có này lại có sự hiện diện của nây chuối ca ca vậy ta?

– Anna à! Anna xinh đẹp! Mau! Mau bỏ “trái chuối ca ca” xuống đi! Anh nhột quá _Rin cười khỏ nói

– Không! Khai mau _Nó quyết đoán nói

– Trời ơi! Anh chỉ đồn vớ mớ đũa thôi mà. Bây giờ thì anh tin em là Anna rồi đó _Rin lắc lắc đầu nói

– Sao anh lại tin? _Nó hỏi. Và câu hỏi của nó cũng là câu hỏi mà cả đám trong phòng muốn hỏi

– Đơn giản. Anna ngang tàn, ngạo nghệ, đánh đá, đáng yêu, thông minh, xảo quyết. Và em _Rin nói 1 lèo rồi ngưng lại chỉ tay vào nó rồi lại nói tiếp _Chính em là người tập hợp đầy đủ những đặt điểm ấy _Nói rồi Rin cười nhẹ

– Anh! _Nó bùng về mặt sát khí chỉ tay vào Rin nói. Cả đám thấy vậy cũng hồi hộp theo Rin. Không lẽ nó định xử Rin sao?

– Anh! Thật hiểu em a _Nó nói cười rồi rất tự nhiên xà vào lòng Rin cười hihi haha

“TRỜI !!!!!!” _Cả đám thán than. Thật không hiểu nổi tính khí của nó nữa rồi. Thay đổi 360° luôn

P/s: Chap này rất ngắn. Xin lỗi mọi người nha, au chỉ viết được tới đây thôi. Ngày mai au phải về quê ngoại thăm chú au rồi nên không thể post truyện theo lịch được. Au hứa khi nào au về au sẽ post truyện đều đều cho các rds xem nha.

Đừng quên au và truyện của au nha . Au sẽ post truyện sớm thôi. Nhớ nha! Ủng hộ au nha các rds yêu quý của au. Nhớ votes và cmt cho au nha (mặc dù au không trả lời cmt được nhưng au sẽ đọc hết các cmt mà các rds đã cmt cho truyện của au)

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngâm* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Rắc Rối

– Mà thôi. Đi ăn không mọi người? _Rin hỏi

– Đi _Bin, Jun, Ken, nhỏ, Eny đồng thanh

– Giờ này còn đi gì nữa? Sắp vô giờ rồi _Nó khoanh hai tay lại, đứng dựa vào tường nói với vẻ mặt thờ ơ vốn có

– Ừm. Đúng rồi _Cả đám ỉu xiu nói

– Haizz... Bữa trưa hôm nay đành phải nhịn thôi _Bin nói mà vẻ mặt không khá khảm hơn ai

– Coi như ăn kiên giảm cân vậy _Tối lượt nhỏ nói

– Haizz.....

_____ Trường A.L _____

– Này! Emma!

My đang trên đường đi tới thư viện trả sách bỗng nghe sau lưng có người kêu mình liền quay lại

Khi nhìn rõ được người vừa gọi mình là ai thì My liền nhanh chóng quay đầu lại định tránh né người đó.

Biết được ý định của My, John liền nhanh như chớp chạy đến trước mặt My ngăn cô lại

– Emma! Thật ra em muốn tránh né anh đến chừng nào nữa đây hả? _Khi chặn được My, John lập tức thẳng thắn mà hỏi ra khúc mắc từ lâu trong lòng

mình

- Nếu được, cả đời này em đều muốn tránh anh_My cũng thẳng thắn không kém, nhìn thẳng vào mắt John mà nói
- Tại sao???_John nhăn nhó hỏi
- Anh biết rồi còn hỏi? Người thông minh như anh sao lại không biết được điều đó?_My nói xoáy John
- Chỉ vì chuyện đó mà em lại muốn tránh né anh cả đời sao? Thật nực cười_John cười lạnh nói
- Đúng vậy. Sao lại không thể?_Nói rồi My bỏ đi, không thèm quay lại nhìn John 1 cái

____ Trường K. W ____

Sau khi vào tiết sau, hấn đã hùng hồn mà nói ra thân phận thật của nó trước mặt đông đảo các thành phần có mặt trong trường học, làm ai nấy cũng hốt hoảng. Ai cũng không ngờ Nguyễn Hoàng Băng Nhi ngày trước xấu xí nhất trường lại là 1 cô gái xinh đẹp động lòng người như vậy. Thật là dọa người mà.

Còn nó thì sau khi bị hấn bắt đứng trước toàn trường nói ra thân phận thật của mình thì bực tức không thôi. Khi về đến lớp, lập tức cho hấn 1 cú đấm rồi nằm xuống bàn ngủ dưỡng thần luôn

~~~~~
” Reng Reng Reng”

- Ê! Ra về rồi! Đi ăn thôi, tôi đói muốn xỉu rồi đây_Jun chạy lại bàn hấn rồi vỗ vào vai hấn 1 cái rủ rê
- Ukm. Đi ăn nào_Nói rồi hấn quay sang nó, lay lay vai nó gọi_Này! Đi ăn với tụi tui không?

Bị quấy rầy, nó từ từ thức dậy. Khi tỉnh hấn, nó nói 1 câu hết sức ngắn gọn, có thể lược khúc nào nó liền lược khúc đó

– Không

– Sao vậy??? Đi đi, tôi bao_Lúc này hấn quay sang nhỏ và Emy hỏi_Hai cậu đi không, tôi bao hết

Nghe được quyền lợi hết sức béo bở, nhỏ và Emy lập tức gật đầu cái rụp, không cần suy nghĩ nhiều

– Đi chó! Đi chó!

– Ê! Mày bao thôi nha. Tụi tao không bao đâu đó! Tụi này mà ăn có nước sặt nghiệp chứ chả chơi_Bin nói 1 câu hết sức chí lý làm nhỏ và Emy khò bay đầy đầu, núi lửa sắp phun trào

– Này! Im hết cho tôi. Giải tán_Nó nói 1 câu còn chí lý hơn câu của Bin rồi đứng dậy bước ra khỏi lớp trước khi nước mưa nhân tạo bay với tốc độ chóng mặt tới

Vừa đặt chân ra khỏi lớp, tay nó liền bị 1 bộ vuốt sắt nhọn bầu lầy không buồn

Bực mình, nó quay lại quát

– NÀY! MUỐN GÌ???

Thấy nó như vậy hấn liền cười hì hì nói

– Không có gì. Chỉ muốn mời cậu đi ăn thôi

– Không rảnh_Nói rồi nó vung tay mình ra khỏi bộ vuốt của hấn rồi đi

– Sao không rảnh? Cậu đi đâu?_Thấy nó định đi tiếp hấn lại chụp lấy tay nó hỏi tiếp, trong giọng nói có pha chút bực bội mà hấn không hề phát hiện, nó cũng vậy.

– Tôi đi đâu thì mắc cái mớ gì tới cậu? Buông ra_Nó bực bội liếc mắt nhìn hấn

– Không buông. Nói đi. Cậu đi đâu? Có phải đi chung với cái tên Rin đó không hả_Hấn hỏi mà mặt nhăn lại thành 1 cục

– Không. Mà tôi đi đâu thì liên quan gì đến cậu. Tôi nói lại 1 lần nữa. Buông ra! Nếu không muốn chết_Nó gần từng chữ, mặt đầy sát khí nhìn chằm chằm hấn

– Û. Thì buông_Khi nghe được câu trả lời như ý, hần liền thả tay nó ra

Thấy tay mình đã được trả lại tự do, nó hừ lạnh 1 tiếng rồi quay đầu bước đi

Hần thấy nó như vậy thì đứng cười tùm tùm “Hihi. Dễ thương ghê”

Vừa quay đầu lại định đi lấy cặp thì hần liền bắt gặp 4 cặp mắt đầy ý cười của 4 đứa còn lại. Vẻ mặt hết sức gian xảo. Trong lòng hần thầm than “Thôi chết rồi! Má ôi!”

– Ách! Có chuyện gì vậy? Sao các cậu nhìn tôi ghê vậy?_Hần hỏi mà mồ hôi mẹ mồ hôi con thì nhau chảy ròng ròng

Xem được cảnh cần xem, 4 đứa nhìn nhau cười hắc hắc làm hần càng sợ hơn

Bin nháy mắt với Emy ra hiệu diễn tuồng. Lập tức Emy đáp ứng, gậy đầu cái rụp.

Khi biết được vở tuồng có thể bắt đầu. Bin mở màn trước, nhanh như chớp bắt lấy tay Emy không buồn. Tim cả hai bỗng đập liên hồi, nhưng cũng nhanh chóng được 2 đứa trẻ tâm tư đầy vẻ trẻ con này ném sang 1 bên, trong hai người, không ai còn quan tâm đến việc đó nữa mà tập trung vào màn diễn xuất của mình

– NÀY ! MUỐN GÌ???_Emy quát, vẻ mặt lạnh lùng giống hệt nó

– Không có gì. Chỉ muốn mời cậu đi ăn thôi_Bin lặp lại lời của hần

– Không rảnh

– Sao không rảnh? Cậu đi đâu?

– Tôi đi đâu thì mắc cái mớ gì tới cậu. Buông ra

– Không buông. Nói đi. Cậu đi đâu? Có phải đi chung với cái tên Rin đó không hả?

– Không. Mà tôi đi đâu thì liên quan gì tới cậu. Tôi nói..._Chưa diễn xong Emy đã bị hần cắt ngang 1 cách bực dọc

– Stopppp.....!!!!!! 2 cậu có thôi ngay không hả????

Thấy hần quát âm lên như lợn bị chọc tiết, Emy không những không sợ mà còn bồi thêm 1 câu tinh bơ như bò đeo nơ

– Û. Thì thôi

– Hừ!_Thấy cả bọn im re thì hần bực mình “hừ” nhẹ 1 tiếng rồi giậm chân đùng đùng đi về phía bàn mình lấy cặp sách rồi bỏ về. Lúc đi hần còn không quên liếc Bin 1 cái chấy da mặt

____ Trường A.L ____

– Đây! Tính chuẩn sao?_My đang đi về thì bỗng dưng có 1 đám người chặn trước mặt mình nói lời khi dễ. Nhìn kĩ thì My mới biết đây là đám người lần trước đã đánh cô. Nghe bọn chúng hỏi như vậy My mới nhớ ra lời hăm dọa lúc sáng của bọn chúng. Haizz... Tự nhiên cô quên mất.

– Có chuyện gì?_My bình tĩnh hỏi người dẫn đầu trong đám-không ai khác chính là con nhỏ Lila lần trước

– Mà biết rồi còn hỏi? Mà đừng có ở đó mà giả vờ ngây thơ lừa tình thiên hạ nữa Thoại My à _Lila đang nói bình thường bỗng dưng bực dọc nói lớn lên

– À! Lại là chuyện đó nữa à. Tôi đã nói rồi, tôi và John không có quan hệ gì cả. Các người không chịu tin thì tôi đành chịu_My nói, tạo ra vẻ mặt lạnh lùng nhất có thể.

Khi thấy cả đám Lila đang bao vây lấy My, tất cả các học sinh còn lại ở trong trường liền túm tụm lại chỗ My và tụi Lila đang đứng xem kịch vui mà không ai có ý định sẽ đứng ra giúp đỡ 1 cô gái yếu đuối như My cả. Bọn họ ai nấy cũng đều sợ Lila cả nên không ai dám can thiệp vào chuyện này.

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Lời Cảnh Cáo Đã Báo Trước

– Không phải là tội tao không muốn tin mày, mà là do bản chất của mày làm cho tội tao không thể nào tin nổi-Nhỏ Lila mồm

– Bạn này! Bản chất tôi có gì không tốt-My hỏi, mặt không còn giữ được vẻ mặt lạnh lùng lúc ban đầu

– Rất không tốt. Mày nói mày và anh John không có quan hệ gì cả nhưng sao tội tao thấy mày và anh John rất có quan hệ. Lại nữa, lúc ra chơi mày và anh John đứng nói chuyện rất thân mật với nhau nữa kìa. Tao không phải là người độc ác nên tao đã cảnh cáo mày trước rồi, còn lên phén với anh John nữa thì tao sẽ không khách sáo đâu. Chỉ tại mày, coi thường tội tao nên bây giờ mày phải gánh lấy hậu quả thôi-Nói rồi Lila vung tay lên ra hiệu cho bọn đàn em phía sau- Mau. Đánh nó cho tao!!!

– Đứa nào dám đụng vào 1 sợi lông của Emma thì chết với tao!

– Hà? Đứa nào? Đứa nào to gan vậy hả?-Lila hỏi, khuôn mặt vì bức tức mà vằn vện thành 1 cục

– Tao đây-Nó bước ra với khuôn mặt xinh đẹp mà không kém phần lạnh lùng. Ai nhìn vô cũng phải rùng mình trước vẻ mặt lạnh lùng có thể hù chết người của nó

– M...mày là ai mà dám xen vào chuyện của tao? Muốn chết à-Nhỏ Lila hét hồn trước khuôn mặt xinh đẹp như thiên thần của nó rồi cuối cùng cũng bình tĩnh lại mà nói

– Có điên mới muốn chết-Nghe được câu nói hài hước của nó ai cũng bật cười cả, trừ bọn Lila. Nói rồi, nó bồi thêm câu sau- Tao là chị của Emma. Có ý kiến gì?

Vừa nghe nó nói nó là chị của My thì lập tức mọi người ai cũng bàn tán

– Nghe nói chị của Thoại My xấu xí lắm mà ta. Sao bây giờ lại xinh đẹp tuyệt trần như vậy?

– Ukm. Tôi cũng có nghe nói qua. Cũng đâu ai nói chị Thoại My xinh đẹp đâu ta. Có khi nào cô gái này mạo nhận không?

– Chắc không đâu. Cô ta xinh đẹp như vậy mà. Làm sao mạo nhận được

– Ukm. Cậu nói cũng có lý nha

– Mà này! Hình như đây là...

– Là ai? Là ai?

– A! Là cô hot girl Băng Nhi đây mà!

– Sao? Cô ta nổi tiếng lắm sao?

– Tất nhiên rồi. Tao nói cho mày biết. Cô ta là đại tỷ của trường KW tao đấy

– Wao... Cô ta giỏi như vậy sao?

– Tất nhiên. Cô ta có lịch sử huy hoàng lắm đấy! Lúc đầu vô trường tao được ngồi chung với hot boy Nhật Quân khó đụng nhất của trường tao đấy. Vài ngày sau bị băng “Thiên thần” trường tao vây đánh nhưng tất cả đã bị cô ta đánh toi tã chỉ trong vòng 5’ đồng hồ ngắn ngủi đấy. Còn nữa nha, cô ta đã từng mắng bà cô phù thủy nổi tiếng hung ác trong trường tao chạy té khỏi đấy! Chắc! Đáng sợ lắm!

Nghe cô gái này nói xong, chân của mấy đứa tội Lila mềm nhũn hết cả ra. “Gặp thứ dữ rồi” Cả đám Lila thầm than

Nhưng sợ bị lép vế, Lila quát lớn

– Muốn sống thì mau tránh ra! Không thì cả mày cũng bị đánh đấy!

– Hô! Gan cô nhóc cũng lớn thật! Nói thật đi, ở nhà cô nhóc đã ăn hết bao nhiêu là gan hùm mật gấu rồi?_Nó xấu xa quét mắt từ trên xuống dưới Lila nói

– M...mày... Tao không nói chuyện với mày. Biến!_Nhỏ Lila tức đến nổi đom đóm mắt mà vẫn không dám làm gì nó

– Không biến thì sao nào?_Nó khoanh tay, vẻ mặt dửng dưng nói. Không thèm quan tâm đến ánh mắt dò xét của mọi người xung quanh

– Được rồi. Mày không biến phải không? Ok. Để tao cho mày xem, cảnh em mày bị đánh thê thảm như thế nào_Nói rồi, Lila quay sang bọn đàn em quát lớn lần nữa_Tội này, đánh con quý cái Thoại My này cho tao!_”Tao không tin là mày có bản lĩnh lớn đến như vậy. Hừ! Cũng không chừng cái con

vừa nói lúc này là do nó sắp xếp. Định chơi tao à? Không có cửa đâu con” Lila trầm nghĩ trong lòng. Nhưng đợi mãi vẫn không thấy đứa nào nhúc nhích, nhỏ tức giận quát to_NÀY! TUI BÂY CÓ NGHE TAO NÓI GÌ KHÔNG HẢ? MAU ĐÁNH NÓ CHO TAO!!!!

Nghe vậy, 1 đứa đàn em trong số đó lên tiếng tỏ vẻ không phục

– Có ngon thì mày lên trước đi, tui tao đâu có ngu mà rước họa vào thân

– T...tụi...mày...! Phán hết rồi à? Tui mày có còn coi tao là đại tỷ nữa không hả???

– Còn, khi mày mạnh hơn đối phương. Hết, khi đối phương mạnh hơn mày. Vậy nhé!_Nói rồi cả đám lui về phía sau vài bước nhưng không ai có ý định rời khỏi nơi này cả. Hiếm khi có người dám chống lại Lila, phải xem kéo uốn chớ. Thật ra, trong lòng bọn họ từ lâu đã ghét Lila rồi nhưng không ai dám nói ra cả, cô ta là con nhà danh giá, lại có tiền nữa, theo cô ta chắc chắn sẽ được sống sung sướng, ngu gì không theo. Đối nghịch với cô ta? Bọn họ không dám. Nhưng giờ phút này, không phải cô ta là không được mà, muốn bọn họ đi rước họa vào thân sao? Có ngu mới nghe theo cô ta

– Được rồi. Xong vụ này, tao không tha cho lũ chó tui mày đâu. Chờ đi_Nhỏ Lila tức giận nói lớn. Nói xong lập tức chạy đến trước mặt My, định tát cô 1 cái. Nhưng chưa kịp đụng tới My nữa thì nó từ phía sau nhanh như chớp đứng sát sau lưng Lila và cũng nhanh như chớp móc con dao giấu từ trong túi áo ra kê vào cổ Lila. Miệng cười lạnh nói

– Chị đã nói rồi. Nhóc con không nghe sao? Còn muốn ở trước mặt chị đánh Emma. Nhóc quả thực là muốn chết!_Giọng nói sắc bén vừa được nói ra, ngay sau đó tất cả mọi người đứng xem đều rung sợ mà lùi xa chỗ nó đang đứng vài bước. Emma thì nhìn nó hoảng sợ, cô biết chị cô là 1 lạnh lùng, có phần hơi hung dữ nhưng cô chưa từng thấy chị mình hung dữ đến mức này, đến mức kê dao vào cổ người khác. Riêng Lila thì cứng người luôn, từ nhỏ đến giờ, chưa ai từng làm như vậy với nhỏ. Lúc con dao sát lạnh kê trên cổ mình, Lila cảm thấy mình như chết đứng tại chỗ, sợ rụt rịt 1 cái là con dao như tức khắc chém ngang cổ mình 1 cái. Thật đáng sợ a

– M...Mày...mu...muốn làm gì?_Nhỏ Lila lắp bắp hỏi

– Muốn làm gì à? Để xem... Um...Muốn ngay tức khắc, chém mày 1 dao. Được không? Hử?_Nó cười đều nhìn Lila đang rung sợ

– K... Không... được...

#p/s: Thứ tư có chap mới nha mọi người.

Lâu quá không up chap mới, mọi người bỏ truyện của au hết rồi :(Hay thì votes cho au nha...

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Lila Được Nó “Ân Cần Dạy Dỗ”

– Sao lại không được? Mày đâu có sợ tao. Đâu nghe lời cảnh cáo của tao. Bởi vậy, tao bắt đắc dĩ phải ra tay thôi_Nó làm bộ bắt đắc dĩ thờ dài nói. Trong lòng đắc ý nghĩ”Muốn chơi với chị à? Còn khuya!”

– Kh... Không... Em nghe. Em nghe mà... Huhu... Chị tha cho em đi... Chị Băng Nhi... Huhu..._Nhỏ Lila nghe nó nói vậy, liền quay đầu lại khóc lóc âm ỉ, nài nỉ nó tha cho mình. Bộ dạng trở mặt còn nhanh hơn trở bàn tay nữa

– Được thôi. Chị đây sẽ rộng lòng mà tha thứ cho cung..._Thấy Lila như vậy nó liền khinh bỉ mà nói. Lời còn chưa nói hết đã bị nhỏ Lila cắt ngang, làm nó hết sức là mất hứng

– Dạ. Dạ. Cảm ơn chị... Cảm ơn chị...

– Chị còn chưa nói hết mà cung_Nó nhướn mày nhìn Lila khó chịu

– Dạ dạ. Chị nói tiếp đi ạ..._Lila ngoài mặt thì vâng vâng dạ dạ nhưng trong lòng đặt biệt căm phẫn, mắng chửi nó hết sức là thậm tệ

– Chị có thể bỏ qua cho cung lần này. Nhưng, tội chết có thể tha nhưng tội sống khó thoát_Lời nói vừa được nói ra, Lila từ trên mặt đất ngã nhào xuống đất, về mặt thật thê thảm.

Mọi người xung quanh, đối với lời nói vừa rồi của nó mọi người ai cũng rất là cả kinh. Có thể hiện ngang mà nói ra những lời cay độc như vậy thật là đáng sợ.

– Cung đừng có ở đó mà biểu hiện như là mình chính là người sắp chết có được không hả? Chị đây rất rất là chán ghét cái thể loại chuyên thoát hóa tình huống như cung đấy. Mau mau đứng lên. Không thì chị cho cung nằm “bẹp” ở đó suốt đời đấy!

– Hà???... Lời nói vẫn còn đọng trong không trung nhưng người thì đã an toàn đứng thẳng thừng trên mặt đất từ khi nào rồi. Thật đúng là loại người ham sống sợ chết trong phim kiếm hiệp đấy mà

Chắc... Thật là làm cho người ta cảm thấy thập phần chán ghét

– Ấy. Nhanh đấy!_Nó cảm thán một tiếng rồi nói tiếp_Nếu cung muốn không bị đánh đến vào viện thì phải nghe chị. Biết không?_Nó nhỏ nhẹ nói

– Dạ_Nhỏ Lila gật đầu cái rụp

– Vì vậy, cung phải... Tự mình dọn dẹp vệ sinh trường A.L này 1 tuần, nếu chị biết có ai làm giúp cung thì... cung biết hậu quả rồi đó_Ngưng 1 lát, nó nói tiếp_Còn nữa, không được ức hiếp người khác, đặt biệt là Emma. Nghe rõ chưa???..._Nói tới đây nó trừng mắt Lila 1 cái... em gái

Từ “Em gái” được phát ra từ miệng nó thật sự là rất “ngọt ngào”...

– D...dạ..._Lila trả lời, trong giọng nói không giấu giếm được nét rung sợ

Mất thấy Lila sợ như vậy, My không đành lòng mà để chị mình trị cô nàng nữa nên My bèn lên tiếng khuyên chị mình

– Chị 2... Như vậy là được rồi..._My giật giật gấu áo nó ngăn lại

– Chậm đã. Chị còn chưa nói xong, em từ bao giờ dám ngắt lời chị như vậy?_Nó quay sang nhìn My trách móc

– E...em...em không cố ý..._Nghe nó nói vậy My liền nói lời hời hợt

Thấy My ăn năng hời hợt như vậy, lửa giận trong lòng nó cũng giảm đi 1 nửa. Nhẹ giọng, nó nói với My

– Uhm. Chị còn vài lời muốn nói với “em gái ngây thơ, trong sáng” này nữa. Em chờ chị 1 chút_Nó cười nhẹ

Không chờ My trả lời, nó đã cất tiếng trước

– Chị đây là người rất dễ chịu. Xử lý như vậy em có hài lòng không hả? “Em gái”?_Nó cười nhẹ, đưa mặt mình lại gần mặt Lila hơn

Nụ cười của nó, đẹp thì có nhưng... ác ý thì cũng không thiếu

– Dạ... Đ... Được ạ... Trong lòng Lila thầm mắng 1 câu “Được cái con khỉ. Má nó chứ! Bực chết đi mất. Chờ đi, xem tao xử con em mày thế nào? Hừ”_Chị Băng Nhi à. Em về được rồi phải không “ạ”..._Nói rồi, nhỏ Lila quay đầu bước đi

Sau lưng nhỏ, mọi người xung quanh bàn tán không ngớt. Nào là:

– Cho mày chết! Lúc trước còn dám đánh tao, bây giờ thì sao? Cũng bị người ta chỉnh cho một trận. Xì! Ta đây khinh!

– Hừ! Ý ta đây giàu có mà làm phách, bây giờ đáng đời lắm!

– Hahaha... thật là hả giận mà... hahaha...

– Tui là tui ghét con nhỏ đó lắm á. Chảnh chó!

Nghe mọi người bàn tán, nói xấu nhỏ Lila nhiều như vậy, trong lòng nó từ từ sinh ra một cảm giác gọi là hả hê. Hết sức sướng khoái a

Nhưng đi sớm như vậy vẫn chưa được. Nó còn chưa nói xong mà.

– Khoan đã. Còn 1 vấn đề nữa_Thấy nhỏ Lila định rời khỏi, nó liền lên tiếng ngăn lại

– Gì nữa ạ?_Lila quay đầu lại hỏi. Mặt không giấu nổi nét bực tức

– Xem xem. Mặt em nhìn giống khi chưa kìa, sao mà nhăn nhó thế?_Nó trêu “Chị đâu dễ dàng tha cho cung vậy đâu em gái. Em sao lại ngốc đến như vậy hả?” trong lòng nó thầm giễu cợt

– Hihi... Chị đùa hoài. Còn chuyện gì nữa sao? Chị “Băng Nhi”?_Lila hỏi, chữ “Băng Nhi” được nhỏ ưu tiên nhấn mạnh.

– Còn chó em. Em còn nợ Emma 1 lời xin lỗi đấy. Mau trả nợ đi chứ! Chị đây không rảnh rồi mà ở đây mà chơi với em hoài đâu_Nó nói

- Dạ..._Nhỏ Lila bực bội trả lời. Giậm hân đùng đùng đi đến chỗ My_Bạn. Cho mình xin lỗi
- Aiza... Sao em xin lỗi mà không có thành ý gì hết vậy? Mau. Dừng thành ý. Nếu không..._Nói đến đây, nó liền trừng mắt với Lila 1 cái
- Dạ... Biết rồi_Nhỏ Lila hít vào 1 ngụm khí rồi nói_Bạn Thoại My, cho mình xin lỗi... Lila gập cả người xuống xin lỗi My. Lòng đầy bực tức. “Cả đời Lila ta đây chưa từng gặp người xin lỗi ai cả. Dám hại ta đến mức tàn tạ như vậy, người hãy đợi ngày mà nhận hậu quả đi cái con Thoại My đáng ghét kia...Za...”
- Được rồi đó. Mình đi thôi Emma_Thấy Lila chịu nhục như vậy nó cũng áy náy lắm chứ bộ... Biết vậy cho nhỏ vài bạt tai trước đi rồi hãy tính sau. Haizz... Sai sót, sai sót.

#p/s_ Xin lỗi mọi người vì sự chậm trễ của au, dạo này bận quá nên bị trễ hẹn đến 2 ngày. Thực xin lỗi *cúi đầu*

Lịch ra chap là thứ 2 tuần sau nha

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Chương 29

Trong một góc khuất gần đó, có 1 người, chậm rãi xem, chậm rãi cười-1 nụ cười đều

- Băng Nhi sao? Cũng ghê đấy chứ!

___ Trên đường về ___

- Chị 2! Sao chị xử Lila nặng thế? Cô ấy...

– Em đừng nói nữa, chị còn chưa tính sổ với em đấy! Giấu giấu chị ở đó mà chịu khổ. Nếu hôm nay chị không đến đây, không biết bây giờ em đã thành cái bộ dạng gì rồi. Nếu em mà 1 thân thương tích trở về, chị chắc chắn, bọn chúng sẽ không lành lặn như vậy đâu. Hừ!

- Chị 2!...

- Mau về_Nó hậm hực nói rồi đi nhanh về phía trước

Thấy mình bị bỏ xa ở phía sau, My lập tức tăng tốc chạy theo. Không để mình vương lại tí ở phía sau được

___ Tại 1 nơi khác ___

– Mau. Đi điều tra xem, Băng Nhi, trường K.W là ai?_1 tên con trai với vẻ mặt lạnh băng, ngũ quan tinh xảo, trong miệng nhàn nhạt nói ra vài chữ, giống như là tùy hứng

– Dạ_Nghe thấy mệnh lệnh, tên thuộc hạ lập tức lui ra ngoài, chuẩn bị đi điều tra. Lúc đến gần cửa, tên con trai lúc nãy lại nhàn nhạt nói thêm vài chữ nữa

- Nhớ. Phải đầy đủ

- Vâng

Lần này không còn việc gì nữa, tên thuộc hạ lại nhanh chóng lui ra ngoài làm nhiệm vụ được giao

Còn lại 1 mình, tên trai từ từ lấy ra từ trong túi áo mình ra 1 thứ-là chiếc điện thoại di động

Nhẹ nhàng mở bàn phím, trên điện thoại hiện lên hình ảnh của 1 cô gái xinh đẹp động lòng người. Nhếch môi 1 cái, tên ấy nhẹ nhàng nhả ra từng chữ

- Xinh đấy, nhưng quá ngoan độc thì không nên giữ lại. Thứ lỗi cho tôi, cô gái xinh đẹp à!

___ Phòng hán ___

– Alo. Có chuyện gì? _Hán uể oải nằm ườn ra giường nói chuyện điện thoại

Nghe thấy giọng nói của hán có chút mệt mỏi, đầu dây bên kia cũng không dám dài dòng, nói thẳng vào trọng điểm

– Dạ thưa đại bang chủ, nghe nói bang Death Sanctuary đang điều tra cô Băng Nhi đó ạ

– Ồ. Băng Nhi. Cá...Cái gì???? Người mau nói lại xem! Cái gì mà có Băng Nhi trong đó _Hán vừa nghe tới tên Băng Nhi lập tức giật nảy mình, hốt hoảng hỏi lại tên thuộc hạ

– Dạ. Theo tin tức nhận được từ nhóm điều tra mật thì bang Death Sanctuary đang điều tra lí lịch và mọi thứ liên quan đến cô Băng Nhi đó ạ _Tên thuộc hạ chậm rãi đáp. Tuy trong lòng có chút sợ sệt nhưng vẫn từ từ, cẩn thận nói ra, sợ nói sai 1 câu thì mình tiêu đời

Nghe tên thuộc hạ chậm rãi nói lại những tin tức lúc nãy thì đầu hán bắt đầu ong ong, nghe cứ như sét đánh ngang tai vậy. Trong đầu dần dần hiện lên nhiều câu hỏi khó hiểu “Tại sao tên ấy lại muốn điều tra Anna? Không lẽ cô ấy đặc tội gì với hán ta sao? Hay là cô ấy cũng có liên quan đến thế giới ngầm? Cô ấy là người như thế nào vậy? Sao mình không biết 1 chút gì về Anna hết vậy?...” nghĩ đến đây hán không khỏi ảo não. Thật đúng như hán nghĩ, hán thật sự không biết 1 chút gì về nó cả, ngay cả người nhà của nó gồm những người nào cũng không biết luôn. Haizz...

Mạch cảm xúc đang dâng trào bỗng dừng bên tai hán truyền đến 1 giọng nói đầy lo lắng của tên thuộc hạ. Nãy giờ hán cứ hỏi bang chủ còn việc gì nữa không mà bang chủ của hán mãi không trả lời, làm hán lo muốn chết, vội hỏi lớn tiếng lên

– Bang chủ? Bang chủ? Ngài sao vậy???

– À. Không có gì _Nói rồi hán cúp máy, nằm ngay đơ ra giường. Trong lòng vẫn quay quanh những câu hỏi đó. Nghĩ 1 hồi, hán bực mình hét lớn lên

– HAIZZ... THẬT LÀ BỰC MÌNH MÀ...!!!!!!

Do phòng hán là phòng cách âm nên người ngoài cũng không có nghe thấy. Nếu không... thật không biết bọn người hầu trong biệt thự này nghĩ gì về hán nữa

Cùng lúc đó Jun và Bin cũng đến nhà hán. Vừa bước vào phòng hán đã bị tiếng hét như bò rống của hán ập thẳng vào tai, chấn động màng nhĩ, xém thủng lỗ tai luôn, còn cả người thì muốn văng ra ngoài luôn

Thấy hán hơi không được bình thường (nếu không muốn nói là rất không bình thường), Bin và Jun lập tức chạy đến trước mặt hán ôm chân xiết tay, miệng còn khoa trương nói lớn (Ấm mưu gì đây không biết?)

– Ken. Ngoan. Bình tĩnh bình tĩnh _Jun nói, tay không ngừng ôm chặt lấy tay của hán, không cho hán có cơ hội trốn thoát. Thấy tay hán cứ vẩy vẩy chống cự, Jun cười đều 1 cái rồi giờ 1 tay đang cầm cái lược gài đó lên, không kiên nhẫn mà đánh chát chát lên tay hán. Khiến tay hán nổi đầy các dấu ửng đỏ. Miệng Jun còn không khách khí quát lớn giống như đang dạy dỗ trẻ con không nghe lời vậy _Đã nói là ngoan rồi. Không ngoan hả “chát”. Còn không ngoan? “Chát”....

Bên phía Bin thì...

– Dừng vậy nữa. Chúng tôi làm như vậy chỉ muốn tốt cho cậu thôi, sau này đừng có mà trở về kiếm tôi. Nam mô nam mô _Bin còn khoa trương hơn, kêu hán đừng trở về kiếm mình, ý này là ý gì đây? Thật muốn hán tức chết mà. Rút kinh nghiệm từ phía Jun, hán không vẩy nữa, chân để im thín thít. Thấy hán không vẩy, Bin cũng không tha, quát lên, vừa quát vừa đánh vào chân hán, vũ khí của Bin là “Bàn tay đập muỗi thần thánh” _Sao không vẩy hả? Muốn gì đây? Chân để im là như thế nào? Há? “Chát”. Tôi bảo là vẩy đi mà “Chát”. Cậu có nghe tôi nói gì không hả? “Chát”

Thấy hai thằng bạn cứ bám lấy tay chân mình không buông, lại còn không kiên nhẫn đánh tay chân hán lung tung, làm chân tay hán, chỗ nào cũng có dấu ửng đỏ. Tuy không đau lắm nhưng hán vẫn cực kì khó chịu, quát lớn:

– Này! Các người làm gì vậy hả? Buông ra! Buông ra!!! Muốn chết hả??? Có tin tôi đâm cho vài phát vô bệnh viện nghĩ ngơi dài hạn hay không hả???

– Tin, tin. Nhưng mà bọn tớ làm như vậy chỉ muốn tốt cho cậu thôi. Hề hề... _Bin nhún nhún cười. Muốn lợi dụng cơ hội đánh hán vài phát. Ai ngờ... đòi không như là mơ

– Hừ! Tốt cái con khi!

– Hihi... tốt thiệt mà _Jun cố lấp liếm cho lỗi lầm của mình và người anh em cùng chung số phận kẻ bên

– Thôi. Đẹp đi. Mà 2 cậu đến đây làm gì? Nói lẹ lẹ đi, biến về giùm cái _Hán bực mình nói

– Thôi mà bạn hiền. Chuyện gì cũng phải từ từ chứ. Sao nóng nảy quá vậy? Ngồi xuống, ngồi xuống đi tui mình nói cho mà nghe _Jun chạy lại chỗ hán nói rồi kéo hán đến bộ sofa giữa phòng ngồi xuống

Vừa đặt mông xuống ghế hán liền nói

– Chuyện gì? Nói đi

– Hi hi... Thật ra thì..._Bin áp ứng

– Thì sao?_Hắn không kiên nhẫn hỏi lại

– Thật ra thì... hi... bọn tớ đến đây chơi... định ở nhờ nhà cậu vài hôm luôn, pama bọn mình đang nổi giận, bây giờ không về nhà được...hihi_Bin cười hi hi, gầy đầu nói

Nghe Bin nói xong, hắn tròn mắt, há mồm nhìn hai thằng bạn, cứ như vừa nhìn thấy người ngoài hành tinh vậy. Không tin vào tai mình, hắn hỏi lại lần nữa

– Ờ nhờ???

Rất nhanh chóng hắn liền nhận được 1 cái gật đầu rất nhanh từ 2 thằng bạn thân

– Chỉ vậy???_Hắn hỏi lại 1 lần nữa

– Uhm. Chỉ vậy_Bin và Jun gật đầu cái rụp

Mất hắn từ từ nổi lửa. “Chỉ vậy?” chỉ vậy mà 2 thằng đó cứ làm như sắp xảy ra chiến tranh thế giới thứ ba vậy. Hại hắn lo lắng 1 phen, còn tưởng rằng trong bang lại có chuyện gì nữa chứ. Nghĩ vậy, hắn không kiềm được tiếng gầm gừ trong miệng mà phát ra.

– Grừ...grừ...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Chương 30

Làm hai thằng bạn rùng mình, này mình về phía sau, 2 tay ôm chặt nhau

– Này này! Ken! Sao vậy?_Jun mở miệng hỏi trước

Tới lượt Bin lên tiếng

– Đ...Đừng làm tụi này sợ nha...

Nghe hai thằng bạn chỉ cốt của mình nói vậy, hắn nhẹ nhàng xoay người, đứng đối diện với mặt của Bin và Jun, cười đều 1 cái, hắn từ từ bước đến. Nhẹ nhàng, nhẹ nhàng...

Thấy hắn cứ từng bước từng bước đi đến chỗ mình. Bin và Jun lập tức la lên 1 tiếng rồi buông tay nhau ra, mạnh ai nấy chạy. Chạy đến bên của Bin lật đặt mở ra rồi phóng mắt, Jun cũng chạy sau Bin

Thấy hai thằng bạn chạy bán sống bán chết như vậy, hắn bật mình cười khẽ rồi cũng phóng mình đuổi theo 2 thằng bạn, quên luôn chuyện vừa rồi của nó

_____ Phòng nó _____

“When that day I hear your voice

I have some special...”

– Ừ_Nó không nói gì nhiều, chỉ “ừ” 1 tiếng thay cho câu chào hỏi thông thường, tuy lạnh nhạt nhưng uy nghiêm

– Thừa Đại bang chủ! Bọn em vừa nhận được tin tên cầm đầu của bang Death Sanctuary vừa sai thuộc hạ của mình điều tra về bang chủ đây ạ_Vừa nghe đại tỷ bất máy, tên đàn em lập tức nói vào ngay trọng điểm, không dám chần chừ làm mất thời gian quý báu của đại tỷ, làm cho đại tỷ khó chịu

– Ừm..._Nó “ừm” một tiếng rồi ngửa đầu nhìn lên trần nhà suy nghĩ vài giây rồi nhẹ nhàng lên tiếng, không hề che giấu sự cợt nhả, khinh bỉ trong giọng nói.....Nếu bọn họ có lòng muốn tra thì cứ để cho bọn họ tra. Nhưng, có phải sự thật hay không thì ta đây không chắc chắn cho lắm!

Nghe đại tỷ mình nói rõ ràng như vậy, cậu mà không hiểu ra cái ý tứ của đại tỷ trong đấy thì cậu quả thật chính là đồ ngốc rồi. Ý tứ rõ ràng như vậy... cậu biết mình nên làm thế nào rồi.

– Đại tỷ. Em đã hiểu! Chắc chắn sẽ không phụ lòng đại tỷ ủy thác đâu ạ_Tên đàn em hùng hổ nói. Cậu chính là muốn cho đại tỷ an tâm, thực lực của cậu đối với việc còn con như vậy chẳng lẽ không xử lý nổi sao? Nếu đại tỷ không tin thì cậu bất cứ lúc nào cũng có thể chứng minh cho đại tỷ của mình xem, thực lực của mình

Nhưng chắc cậu đã nghĩ thừa rồi, nó dùng người không bao giờ dùng người không có thực lực, đối với cậu-1 người hết mực trung thành với mình, sao nó có thể nghi ngờ khả năng của cậu được chứ. Chỉ là... thấy cậu tuyên bố chắc chắn, hùng hồn như vậy, trong lòng âm thầm dâng lên 1 cảm giác hài lòng, trong lòng còn thầm nghĩ, cậu thật đáng yêu

– Tốt lắm. Làm đi_Nói rồi, nó thẳng tay cúp máy. Lưng dựa vào đầu giường, khoe môi nhẹ nhàng nhếch lên, cười khinh bỉ 1 cái. Trong lòng nghĩ” Điều tra ta sao? Thật không may! Ta đây đâu có dễ để cho người điều tra ra như vậy. Hừ! Xem ra... người bắt đầu hành động rồi...”

_____ 7.30 p.m _____

– Này này! Người đẹp của anh! Đi học sớm vậy sao? Mới thấy à nha..._Rin mới vào trường, đi ngang canteen đã thấy nó đang ngồi ngay ngắn ở 1 bàn trong góc chậm rãi thưởng thức đồ ăn sáng.

Tò mò, Rin đến cạnh chiếc bàn có 1 con người chậm rãi ăn, chậm rãi phát ra hàn khí làm cho người ta phải xách tay nhau chạy xa chiếc bàn có con người ấy ra, tránh vài phút nữa sẽ đông băng mất

Suy nghĩ của mọi người trong canteen lúc này “Phù... May quá! Xém chút nữa là được trẻ ra vài trăm năm tuổi rồi... Cũng may mình không sống trong thời đại phim kiếm hiệp”

Ngước mặt lên, vừa hay bắt gặp được ánh mắt tò mò của anh. Nhẹ mím cười, kéo anh ngồi xuống chiếc ghế cạnh mình

– Rin! Anh đến rồi sao? Hôm nay em hơi không vui đấy! Cho em ôm 1 chút!_Không chờ Rin nói có đồng ý hay không, nó đã nhanh tay choàng tay mình qua eo Rin rồi vui vẻ cuộn tròn vào người Rin

Cảm nhận được hơi ấm của anh truyền qua, nó hài lòng, nhẹ mím cười rồi từ từ thả lỏng cơ thể, nhắm mắt lại, ngủ thêm 1 lát nữa, dù gì vẫn còn sớm mà. Cứ như thế, Rin ôm lấy thân thể mềm mại của nó vào lòng mà không hề có chút do dự, không hề để tâm đến ánh mắt soi mói của mọi người xung quanh

Các cô gái cứ thế mà đau lòng, nước mắt rơi lã chã trên mặt, cắn răng nghiền lợi nhìn nó và Rin đang ôm ấp trước mặt, hận không thể chạy đến trước mặt Rin mà kéo nó quăng ra ngoài cho bỏ tức. Hừ!

_____ Thư viện _____

– Ê Ken! Tớ nói cho cậu nghe chuyện này nè. Mau dậy mau dậy! Jun chạy đến trước mặt bàn Ken, vỗ vỗ lên vai hấn kêu. Trong lòng thầm khinh bỉ hấn 1 câu “Xi! Nghĩ sao đi ngủ mà vô thư viện, làm như hết chỗ ngủ rồi chắc. Đứng là thành phần dạy dỗ hư các tâm hồn trẻ thơ mà”

– Chuyện gì?_Hấn nhướng mày lên hỏi, gương mặt nhăn nhó hết sức_Dang ngủ ngon mà cái thằng chết tiệt!

– Hi hi. Tớ mới thấy chuyện lạ đó nha_Jun cười nhăn nhó nói

– Đã nói là chuyện gì???_Hấn cau

– Hi hi. Cũng không có gì lớn. Chỉ là... tớ thấy Anna đang ôm anh họ của thằng Bin á! Ghê nha...

– Ừm... HẢ??? CÁI GÌ??? ÔM???...um...um...

– Cha nội. Có kích động đi chẳng nữa thì cũng đừng có la lớn như vậy chứ. Mắt mặt chết đi được_Jun vội nhảy đến bịch miệng hấn lại, không cho hấn tùy tiện la ó om sòm nữa, đứng là mắt mặt mà, người gì đâu mà không có ý tứ gì hết à. Mỹ nam lạnh băng mà như vậy á hả? Loạn rồi loạn rồi. Haizz...

Nghe Jun nói như vậy hấn liền đảo mắt 1 vòng, phát hiện mọi người hiện đang có mặt trong thư viện ai cũng nhìn hấn chằm chằm

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Thích Người Ta Thì Cứ Nói Ra Đi!

– “Hum!” _Khẽ ho lấy lại khí thế, hần nói _Này! Chuyện này là sao? Nói rõ ra coi _Hần bắt đầu nhăn nhó

– Không biết. Chỉ là lúc nãy tớ đi ngang canteen thấy họ ôm ấp nhau tình tình tứ tứ dữ lắm nên tớ mới có ý tốt chạy đến đây thông báo cho cậu một tiếng, kéo bị cấm sừng mà còn ngu ngu ngơ ngơ không biết gì, tội lắm à nha... _Nói đến cuối Jun còn làm bộ lắc lắc đầu miệng thì tặc lưỡi liên tục ra vẻ tiếc nuối

– Này! Cậu nói vậy là sao hả? Làm như tớ và Anna có gì vậy...

– Ày! Bày đặt giả bộ nữa chứ, thích người ta thì cứ nói ra đi, làm chi vậy ạ. Xi... _Jun lè lưỡi với hần

– Th... thi... thích hồi nào chứ...? Đừng có mà nói điên _Hần lắp bắp, có phần hơi giật mình trước lời nói của Jun. Hần thật sự đã thích nó rồi sao? Không thể nào! Làm gì có chuyện đó được! Nó đáng ghét như vậy mà, làm sao hần thích nó được! Đúng vậy đúng vậy, không thể nào...

Hần trầm nghĩ trong lòng, mặt nhăn nhó đến khổ sở. Lòng hần bây giờ rối như tơ vò vậy, không thể nào suy nghĩ được nữa

Thấy hần cứ nhăn nhó mãi, Jun khó chịu khều khều hần

– Nè! Làm gì mà cậu cứ nhăn nhó mãi thế? Không mau ra canteen xem đi, coi chừng bây giờ người ta nghỉ ôm rồi, bắt đầu quay sang hôn hít rồi đấy! Ôi... Đến lúc đó thì đừng có mà hối hận!

Nghe đến đây, hần đột nhiên đập bàn một cái,co giò, chuẩn bị chạy đi, bỗng dừng... có 1 bàn tay... lạnh băng... thò ra... nắm cổ áo của hần giật lại...

Giật mình, hần quay lại, định tung cho tên đó một cú đấm. Vừa quay lại đã bắt gặp ngay khuôn mặt đặng đặng sát khí của bà cô Dương – người phụ trách trong nom thư viện. Thấy vậy, hần chỉ cười lạnh nói, khuôn mặt bỗng chốc trở nên lạnh băng, làm cho bà cô sợ đến xanh mặt. Trong lòng bà ta trầm nghĩ “Chết rồi! Sao lại là tên âm hồn này!”

– Có chuyện gì?

– Ờ...ờ... Không có gì... Cô chỉ muốn nhắn em đi cẩn thận thôi, gạch ở đây trơn trượt lắm em đi nhanh rất dễ té đấy. Hihi... Thôi. Em bận rồi phải không? Mau đi đi kéo trễ... Hihi...

Hần nãy giờ không nói gì, chỉ lạnh nhạt nhìn chằm chằm bà ta, môi mông khẽ hở, hờ hững nói

– Vậy sao? Tiền lương tháng này trừ 1 nửa (Nếu ai phân vân không biết tại sao hần có cái quyền đó thì xem lại chương 1 nhá _Phần cuối chương)

Nói rồi, hần cất bước đi ngay, không muốn nghe 1 lời nào từ bà ta nữa. Phiền phức!

5’ sau

___ 8.00.am ___

Lúc này, tất cả các học sinh đều đã vào lớp, chỉ còn có 1 mình nó và Rin ở đó ôm nhau không quản trời đất.

Hần đến vừa đúng lúc gặp được hai người nó ôm nhau thắm thiết, nhìn mà phát ghét. Lửa giận trong lòng hần nãy giờ được kiềm nén cũng đã bắt đầu sôi sục lên. Dần dần, hần không kiềm chế được nữa. Giậm chân 1 cái bắt đầu chạy đến chỗ nó và Rin đang ngồi

Đến nơi, hần gân cổ lên, quát lớn:

– NÀY!

Đang lúc cảm xúc dâng trào bỗng dừng bị giọng nói ‘vang dội’ của hần quấy nhiễu. Nó hết sức không vui, ngoáy ngoáy lỗ tai vài cái. Sau đó, chậm chậm ngược mặt lên nhìn hần. Trong đôi mắt phượng hiện lên vài tia khó chịu

– Chuyện gì?

Thấy nó khó chịu, Rin cũng ngược mặt lên nhìn hần, chậm chậm nở nụ cười hiền. Anh biết chắc là hần đang ghen đây mà. Nhưng lúc này thật không phải lúc phát hỏa đâu Ken à... Anh thăm câu nguyện cho cậu. Đến đây, Rin khẽ cười.

Nụ cười ấy không may rơi vào tầm mắt hần, tưởng Rin đang châm chọc mình, hần trầm nghĩ rằng nghiêng lợi nghĩ “Rin à! Anh sau này sẽ hối hận về việc dám chọc giận đến thẳng Ken này! Hừ!”

Thấy hần nhìn Rin nghiêng răng nghiêng lợi, nó bực mình

– Này! Tôi hỏi anh anh có nghe không hả? Anh dám phớt lờ lời nói của tôi à? _Giọng điệu lạnh tanh

– À... Ờ... Không có gì.

– Không có gì? _Nó nhướn mày lặp lại lời nói của hần

Nghe hấn trả lời 1 câu hết sức ‘gọi đòn’ như vậy, máu nóng trong lòng nó mạnh mẽ dâng lên. Cái tên chết tiệt này!!! Ăn no rừng mở không có chuyện gì làm nên thích đi quấy rối tâm trạng người khác đây mà. Bà đây thật sự hết nhịn nổi người rồi!!!

– Hihi... À quên. Thật ra là có. Thấy nó cứ nhìn mình như vậy hấn khề lo sợ, không biết hậu quả của việc chọc giận nó là như thế nào nữa. Mà cho dù như thế nào đi chăng nữa thì chắc chắn hấn biết một điều, hậu quả sẽ thật là thê thảm!!! Nghĩ đến đây hấn khề rùng mình một cái.

– Có?

– Ừ thì..._Hấn trầm ngâm 1 lát rồi lại nói tiếp... chuyện là vậy, tôi muốn đề cử cô làm Hội phó Hội học sinh thôi á mà. Hihi..._Viện có

– Không thích. Đi đi_Nói rồi, nó đứng dậy nói với Rin_Thôi. Em vào lớp trước nha, anh ở lại ăn sáng đi. Bye anh!

– Ukm. Bye em!

Thấy hai người nó và Rin như vậy hấn thầm ghen tị trong lòng. “Thấy trai là tươm tướp tươm tướp, nghĩ sao vậy, mình cũng đẹp trai không kém gì hấn ta, hình như còn hơn nữa kìa. Vậy mà không thèm để ý gì tới mình. Còn bày đặt tình tình cảm cảm nữa chứ. Làm cho ai coi vậy? Hả? Hứ!”

– Haha..._Rin khề cười

Hấn thu lại suy nghĩ, nhìn Rin như tên tâm thần. Ra về quan tâm hỏi

– Này! Tiền bối! Anh có bệnh sao? Có bệnh thì mau uống thuốc đi nhé. Đừng có như vậy mà ra đường cười lung tung, kéo người ta nổi lòng tốt, dắt anh vào ‘Hospital tâm thần’ đây_Hấn vừa nói vừa khinh khinh nhìn Rin, mùi giấm chua bay nồng nặc

– Haha... Em trai! Em thật rất thú vị đấy!

“Thú vị cái đầu heo của người đấy” Hấn thầm nghĩ nhưng miệng vẫn cười ra vẻ nhã nhặn

– Tiền bối quá khen rồi. Người đẹp trai, phong lưu, ga lăng, lịch lãm như em đây có gì mà thú vị chứ!_Hấn hất mặt lên trời trả lời Rin, làm như mình khiêm tốn lắm vậy

Hấn vừa dứt lời, từ xa xa truyền đến tiếng cười nắc nẻ của người nào đó

– Phụt...! Hahaha... hahaha... cười chết tôi mất... hahaha..._Vừa cười, Jun vừa bò lại chỗ hấn, vỗ vỗ vai hấn rồi nói_C...Cậu... hahaha...cậu vừa biết mình mới phát biểu gì không? Hả? Hahaha..._Jun nhìn cười đến phát nghẹn mới nói ra được những lời đó

– Hả?_Không hiểu ý tứ của Rin nên hấn chỉ biết hà hống ra “Hả” một tiếng tỏ vẻ không hiểu, đợi Jun giải thích

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Hấn Là Bế Mặt Rồi

Au đã quay lại và quẩn quại hơn xưa. Xin lỗi mọi người vì đã để mọi người chờ lâu nha

---

– Hahaha... Khoang đã hahaha... chờ tớ chút. Hum!!!_Thấy sắc mặt hấn càng ngày càng thối, Jun lật đật hấn giọng lấy lại tinh thần

– Đủ chưa_Ken nhưống mày hỏi

– Hum! Rồi. Chuyện lúc nãy tớ nói cậu, người thông minh như cậu như vậy mà cũng có lúc nói nhảm sao. Haha. Lúc nãy cậu nói gì ta. Ừm... hình như là: Tiền bối quá khen rồi. Người đẹp trai, phong lưu, ga lăng, lịch lãm như em đây có gì mà thú vị chứ! Hahaha.... thật là cười chết ta haha....

Nghe xong mặt hấn tối sầm lại. Thật bế mặt mà! Sao hấn lại có thể nói ra những lời làm mình quê độ như vậy chứ? Thật không biết chui vào đâu để mà núp. Cũng may, cũng may không có người lạ nào ở đây, nếu không, hấn thật sự không thể tưởng tượng được a

– Im ngay!!!_Mặt hấn nổi đầy hắc tuyến, lạnh giọng quát

– “...”_ cầm bật

“Tiêu đòi! Cậu ta nổi giận rồi!

Anna ơi! Chu mi a...!!!!”

– Hai em ở đây chơi vui về nha, anh đi trước_ Thấy Jun gặp nguy, Rin lập tức cáo từ, chỉ sợ chậm một chút mình sẽ bị dính chương. Cho nên... 36 kế, chạy là thượng sách.

– O!?! Anh Rin...!!!! Đừng bỏ em...

Chưa nói dứt lời đã không thấy Rin đâu cả. Thật đúng là... làm còn nhanh hơn nói. Hừ!

– Muộn rồi cung ơi... Ha.ha.ha.ha... Và sau đây là tiết mục: Thư giãn gân cốt! Tèn tén ten!!!!

– Á... Má ơi cứu con!!!!

”Bụp...! Bình...! Chát..! Hự...!”

– Ui da...!?!

– Cho mày chết! Chết mày chưa? Cho mày chừa! Nháo hả mày? Chừa nhen con!...._ Tạt âm! Ta khẳng định đây là tạt âm! Không phải là Ken nhà ta nói đâu! Thật đấy!

Trong lớp nó

– Hú! Anna! Qua đây_ Vừa thấy nó ló đầu vô lớp, Emy liền giơ tay vẫy vẫy nó lại, giống như vừa gặp phải vàng, chó táp phải xương vậy.

– Chó biết nói!

“Đứng hình”

– Cmm đùa nào? Ra đây cho chửi!_ nói đến đây, Emy tức giận gầm lên

“Im bật”

– Cmm chứ, ài? Giám nói không giám nhận à? _Emy tức giận đến nỗi gân xanh nổi lên đầy mặt, vậy mà không có đùa nào chịu nhúc nhích. Đúng lúc Emy định bắn ra một loạt từ ngữ tục tĩu nữa thì cô chợt thấy có một cậu nam nhúc nhích, chắc cậu ta định chỉ ra thủ phạm đây.

Cậu nam này lúc này nghe thấy Emy kêu lớn thì cũng quay đầu lại xem, đúng lúc bắt gặp người mắng Emy lúc này. Thật ra, cậu ta đã thầm mến Emy từ lâu lắm rồi, bây giờ có cơ hội ghi điểm trước mặt cô ấy, thật là một cơ hội tốt. Nhưng mà... người mắng Emy chính là... chính là Bin! Cậu thật không có dũng khí đắc tội với cậu ta a. Nhưng mà vì cô gái mình thích, dù bị thương một ít thì đáng là gì. Đúng vậy!

Lúc cậu ta đang định đứng lên nói thì bắt gặp ánh mắt như dao kéo của Bin. Lập tức, cậu ta ngồi ngay ngắn lại nghĩ ngợi một chút.

Nghĩ kĩ thì mình cũng không nên đắc tội với cậu ta a, nhà cậu ta rất giàu và quyền lực, đắc tội cậu ta thì... thật đáng sợ!

Và đáp án cuối cùng là: Không giúp.

– A! Cậu... Đây! Cậu định nói gì à? Sao không nói đi. Cậu đừng sợ, có tở chống lưng cho cậu sẽ không ai dám bắt nạt cậu đâu. Thật đấy! Nói đi... Nói đi mà... _nặng nề cậu ta đến khô nước miếng luôn mà cậu ta vẫn làm ngơ. Emy tức đến giờ chân, định hít hơi lên ‘sạt’ cho cậu ta một trận thì lúc này nó mới lên tiếng – người mà này giờ vẫn khoanh tay làm ngơ.

– Là cậu ta!_ Vừa lên tiếng đã chỉ thẳng hung thủ, thật nhanh gọn.

– O! O. Cậu có nhìn lầm không vậy? Tôi khi nào nói chứ? Cậu đừng có mà ngậm máu phun người. Hừ!_Bin lên giọng, làm ra vẻ như mình uất ức lắm không bằng.

– Cậu nghi ngờ thị lực của tôi?_Nó nhướn mày, ra vẻ Cậu mà nói phải thử xem, xem tôi xử cậu thế nào.

– O? Tôi...

– Là cậu? Tên khốn này_ Vừa nói Emy vừa gián 1 bặt tai thần thánh lên khuôn mặt chuẩn baby của Bin, chỉ nghe

– Aaaaa.... “Rầm” và

Game over!

10' sau

Lúc này hấn và Jun cũng đã vào lớp rồi. Lúc đầu thấy Bin ngã chồng vó ở dưới đất thì cả hai làm ngơ như không có chuyện gì xảy ra, vừa đi vừa huyt gió, về mặt không có một chút gì là áy náy cả, 100% là vui khi người gặp họa.

Cũng vào lúc này nó mới phát hiện ra hình như là thiếu thiếu cái gì đó. A! Là nhỏ. Nghĩ vậy, nó quay sang hỏi Emy đang ngồi cùng mình

– Ê! Emma đâu rồi? Sao sáng giờ không thấy đâu hết vậy?

– À... Hình như là đi chơi với anh nào đó, nghe nói là đẹp trai lắm. Lại còn nói là hợp với mẫu người yêu trong lòng cậu ta nữa. Nếu thấy hợp thì yêu nhau luôn _Emy nói rất bình thản

Phía sau hai người lúc này đây đang có một cái lỗ tay vênh thật cao hóng tin tức, là Bin. Nghe được thông tin, Bin cười hắc hắc ngồi xuống kể thông tin tình báo của mình cho bọn hấn nghe.

– Thế nào? Nghe được gì rồi?

– Hum! Ta xin chính thức thông báo, Emma sắp có bồ rồi! Tên tên ten... _Vừa nói vừa làm động tác vẩy vẩy tay hết sức khoa trương nữa

– Không. Không thể nào! Cô ta như vậy mà cũng có bồ? _Jun như không tin vào tay mình nữa, một cô gái nhiều chuyện, mê trai, lại ham ăn như Emma mà cũng có bồ nữa à? Thật... thật kì quái! Sao trong lòng cậu lại có một cảm giác gì đó như nhói đau vậy chứ, còn có một chút tuyệt vọng nữa. Cậu lúc này, thật không hiểu rõ cậu nữa rồi.

Quay lại với bàn của nó và Emy

– Mẫu người của Emma? Mẫu người của cô ấy như thế nào? _Nó hỏi. Không lẽ như Tuxedo mặt nạ?

– Thì là: Nhà giàu, đẹp trai, phong độ, ga lăng, phóng khoáng, ăn mặc lịch sự, bánh bao lại dịu dàng, chu đáo nữa chứ. Ai mà không mê, là mẫu đàn ông đáng mơ ước của biết bao cô gái đó! _Emy nhanh chóng khoe thông tin tình báo của mình cho nó nghe, vừa kể lại vừa rất khoa trương, vung tay lung tung trời đất

– Oh! Cũng may tớ không thuộc nhóm những cô gái đó _Nó cảm thán

– Vậy sao? Vậy cậu thích mẫu đàn ông như thế nào? _Emy bắt đầu lộ ra bản tính bà tám của mình, nhanh chóng hỏi chuyện nó

– Tớ sao? Ừ thì...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Quấy Rối Cuộc Hẹn Của Nhỏ

– Tớ sao? Ừ thì... tớ cũng không có yêu cầu gì cao, miễn là cậu ta dễ nhìn một chút, không cần phải đẹp trai lắm gì cho mệt. Thân hình cũng không cần như Superman, chỉ cần không đến mức yếu đuối là được. Nhưng mà... có vài thứ phải thật đảm bảo.

– Là gì? Là gì vậy? _Emy hỏi hộp đến không kịp thở, vội hỏi

– Là không lẳng nhăng, không rượu bia thuốc lá. Phải thật bình tĩnh trong những trường hợp khẩn cấp, suy luận chắc chắn, logic, thông minh, phải biết võ, thân thủ phải nhanh nhẹn, nếu biết nhiều môn thì càng tốt. Nói tóm gọn là ”Văn võ song toàn”, chỉ vậy thôi.

– Oh. Chỉ vậy thôi?! Cậu tưởng yêu cầu của cậu ít lắm chắc?! Xi... _Emy khinh bỉ nói

Bàn dưới của bọn hấn

– Oh. Không tồi! Vừa đúng tớ cũng hợp yêu cầu. Haha... Vừa đẹp trai, phong độ lại thông minh tuyệt đỉnh như tớ thì ai có thể sánh kịp, hahaha... _Đây là lúc Ken nhà ta đang tự kiêu đấy ạ

– Xi~~~ Khinh cái đồ tự kiêu nhà người _Bin, Jun đồng thanh rồi cùng quăng cho hắn một ánh mắt khinh bỉ, như nói rằng: “Người quá ghê tởm! Bọn ta không quen người!”

Khu mua sắm Thành phố

~~~~~

Jun vừa đi vừa huyết sáo trông rất ngầu, làm các cô gái ven đường đổ rầm rầm, máu mũi tuôn như mưa.

Thật là... Jun à, cũng nên ít đẹp trai một chút đi được hay không? Cũng đang góp một phần không nhỏ trong việc làm thiếu máu để dùng trong bệnh viện đấy! Haizz.

Đang đi nghênh ngang, bỗng dưng Jun bắt gặp một bóng dáng khá quen thuộc đang đứng cách anh vài bước chân. Cô gái ấy đang đưa lưng về phía Jun nên chưa nhận ra sự khác thường gì cả. Nói gì chứ, người ta đang bận hẹn hò mà, không rảnh để ở đó mà lo chuyện bao đồng. Aiza...xin lỗi, thật ra cô cũng rất thích lo chuyện bao đồng, nhưng mà bây giờ không phải lúc, để lúc khác nha... Tạm biệt mi. Hẹn gặp lại. Good luck!

“Ai đây?! Sao mà nhìn quen quen....”

Suy nghĩ 5 giây

“A!? Mary! Núp. Phải núp thôi” _Nghĩ rồi Jun lật đật xoay người một cái~~~~~ _ Ai ui.?!

Không có chuyện gì đâu, chỉ là Jun baby nhà ta bị đập mặt vô vách tường thôi mà! Chuyện nhỏ, chuyện nhỏ

“Tiếng gì vậy nhỏ?” _Nhỏ thắc mắc rồi nhẹ nhàng, uyển chuyển xoay người một cái “Ủa? Đâu có ai? Chắc là mình đa nghi quá thôi”

– Gì vậy Mary?

“Mary! Mary! Dễ nghe quá ha?! Mary là để cho người gọi à? Ta khinh” _ Jun thâm khinh bỉ

– Dạ... Đâu có gì đâu anh. Hihi...

“Hihi... Mắc ói quá! Làm nổi hết da gà da vịt lên rồi” _Anh Jun nhà ta ghen đây, chắc tại nhỏ chưa bao giờ nói chuyện nhỏ nhẹ với cười duyên dáng giống như vậy trước mặt anh ấy đấy mà. Khả khả...

– Hi... Hôm nay trông em thật xinh _Chàng trai nhẹ nhàng nói, giọng nói thật nhẹ, thật êm tai a~

– Hihi...Anh thật biết nói đùa, em đâu có xinh như anh nói đâu, cũng thường thôi mà. Anh làm em ngại đó _Nhỏ giả vờ ngại ngùng trước mặt chàng trai mà mình mơ ước bấy lâu nay

Hahaha... ghi điểm, ghi điểm đi, hú zà... _nhỏ mừng thầm

“Ec~ thấy gớm” _Jun tức muốn phun lửa luôn _”Bây đặt gương ngượng gì chứ? Sến thấy mà ghê”

– Em đừng khách sáo, từ đó tới giờ em là người con gái xinh đẹp, dễ thương nhất mà anh từng gặp đấy _Chàng trai ấy kéo nhỏ đến chiếc ghế gần đó ngồi xuống

– Em... Thật ra... _Nhỏ vừa nói vừa đỏ mặt... Thật ra em cũng vậy, anh là người đẹp trai nhất mà em từng gặp đấy!

“Xạo bà cố luôn. Tội đây đẹp trai như nách luôn nè, sao cô hồng khen đi, khen thằng đó chi vậy? Xấu~~~ quá. Hừ!” _Lại là Jun nhà ta

– Anh cũng là mẫu người mà em mơ ước bấy lâu nay a~ _Nhỏ ngượng chín mặt, vừa nói vừa len lén liếc nhìn chàng trai, muốn xem phản ứng của người ấy

– Hi... Anh... Anh cũng... _Chàng trai ngập ngừng, vừa nói vừa gãi gãi đầu, trông rất baby. Lời còn chưa nói xong đã bị một giọng nói châm chọc ngắt ngang

– Đúng là mèo khen mèo dài đuôi mà~ _Haha... Jun nhà ta nhin hết nổi rồi

“Hừ! Phải phá tan cuộc hẹn hò ngọt ngào này mình mới hả dạ” _Jun quyết tâm, tự hứa với bản thân mình “Không phá được không về”. Không về ai khổ biết liền. Haha...

– Này! Cậu làm gì ở đây _Nhỏ hất mặt lên hỏi. Hoi bị ức chế à nha~ Đang khúc gậy cần mà, thiệt chứ.

- Tôi làm gì ở đây thì liên quan gì tới cô? Khu mua sắm này là do cô mở à? _Jun cũng hất mặt lên, không chịu thua nhỏ
- Không. Nhưng mà anh đi mua sắm thì đi đi, lẩn quẩn ở đây làm gì? Còn chen mỗ vào chuyện của người khác nữa? _Nhỏ cũng chẳng kém cạnh gì, quát lại Jun
- Ta thích. Đó là sở thích của người ta, liên quan gì tới cô? Còn chuyện chen mỗ vào chuyện của mấy người á hả? Xin lỗi nhen, là do cảm xúc bộc phát không kiềm chế được _Jun trề môi, giọng điệu khinh bỉ
- Cậu... Hừ! Mặc cậu ta, mình đi thôi anh _Nói rồi, nhỏ lấy tay nhỏ nhắn, mịn màng của mình lôi kéo anh chàng này giờ đang ngơ ngác đứng nhìn hai người họ cãi lộn mà không biết làm gì đi khỏi khu mua sắm
- Thấy vậy, Jun cũng cất bước theo sau, hai người kia đi đâu thì Jun đi theo đó. Coi hai người có vui vẻ được hay không
- Đi được một lúc, nhỏ bực bội dừng chân, quay người lại, chỉ vào mặt Jun mắng
- Này! Cậu có thôi đi hay không? Sao đi theo chúng tôi hoài vậy hả?
- Jun nhón nhờ nhìn tên kia rồi quay sang nhìn nhỏ đáp
- Đường này do cậu mở à? Tôi có chân, tôi muốn đi đâu thì mặc tôi. Không có ảnh hưởng đến kinh tế nhà cậu đâu mà cậu lo.
- Nhỏ tức đến nỗi đom đóm mắt. “Tên này đúng là lì lợm mà, đuổi mãi không đi, đúng là day như đĩa,. Để xem, để xem cậu định đi theo tôi đến chừng nào. Hừ”
- Nhỏ nhỏ nhẹ nói
- Được rồi, cậu muốn đi đâu thì đi. Nhé _Chỉ ‘nhé’ cuối cùng được nhỏ đặc biệt nhấn mạnh, còn trợn mắt lên nữa, chắc định hù cho Jun xui đây mà, haha
- Ok

_____ Hết chap 33 _____

Xin lỗi đã để mọi người đợi lâu

Nếu mọi người đợi lâu quá, cảm thấy chán thì mọi người cứ đọc truyện khác nhé.

Xin lỗi, mọi người đừng hiểu lầm, mình chỉ sợ mọi người đợi chờ truyện của mình một hồi, chờ mãi thì mọi người cũng bực bội, mình lè mề lắm nên lâu ra chap mới như vậy

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Trận Đánh Nhau Bên Trong Khu Mua Sắm

- Tên Jun đâu? _Ken hỏi, khuôn mặt vì mang mắt kính bản to mà không nhìn ra được xúc cảm hiện tại của hắn
- Nhìn quanh, nhìn mãi mà chẳng thấy Jun đâu cuối cùng Bin đưa ra một kết luận rất sắt bén và không kém phần thông minh
- Đi lạc rồi!
- Ken liếc Bin bằng nửa con mắt
- Vậy cũng nói. Thôi bỏ tên mê gái khôn kiếp đó ra đi, việc chính quan trọng hơn. Mau! _Nói rồi Ken cất bước đi nhanh hơn, nhắm hướng thang cuốn mà đến
- Hắn đâu? _Ken lạnh lùng hỏi, tiếng hắn vọng vào đầu dây bên kia
- Dạ, đang trên thang cuốn ạ _Tiếng của một tên thuộc hạ vang lên qua tai nghe nhỏ được gắn cẩn thận, tỷ mỉ. Nhìn sơ qua chắc chắn không ai biết bên trong chiếc lỗ tai xinh đẹp ấy có chứa một dụng cụ liên lạc hết sức tinh vi.

Trầm mặc không trả lời, vội vàng chạy đến chiếc thang cuốn. Trên thang cuốn đi xuống hiện đang có tất cả là 8 người đàn ông và 5 người phụ nữ. Để tìm được tên kia trong tình huống hiện tại thì không có gì khó, chỉ cần đi đến tìm người nào trẻ nhất trong số bọn họ là được rồi. Nghe nói tên đó là một học sinh cấp 3 nên nhận định như vậy hẳn là không sai đi. Vừa định bước đến bỗng có một tên quay người lại đứng đối diện với Ken khoảng vài bậc thang. Trên người tên đó choàng một cái áo khoác dài, kiểu có nón, che khuất hết phần lớn khuôn mặt của tên đó. Không những thế, trên khuôn mặt còn không quên mang kính, chỉ để lộ ra ngoài khóe môi cột nhà có chút giễu cợt. Từ góc nhìn này, không khó để nhận thấy tên đó chính là một mỹ nam, khuôn mặt góc cạnh rõ ràng, đường nét tinh xảo, khóe môi cột nhà cũng không kém phần mỉa mai. Thật đúng là phần tử hại dân hại nước.

Bàng hoàng trong vòng 1s, định thần lại, Ken lập tức đưa tay bắt tên đó lại, nhưng quá trễ. Hắn ta đã quay lưng đi và nhảy lên tay vịn của thang cuốn theo đường đó mà tuột xuống, rất nhanh gọn. Hành động của tên đó làm cho tất cả mọi người đứng gần khu vực đó không khỏi bàng hoàng, ai cũng nhìn tên đó bằng ánh mắt khiếp sợ. Nhưng chỉ có Ken là bình tĩnh theo hướng tuột của tên kia lúc này mà tuột xuống theo, rất nhanh hắn đã đuổi sát đến tên kia. Lộn một vòng trên không trung, chân bắt chéo kẹp cổ tên kia lại. Tên kia cũng không vì thế mà mất bình tĩnh, nhẹ nhàng gỡ chân hắn ra rồi xoay một cái, cúi chỏ hướng mặt hắn mà tới. Nhanh mắt thấy được hướng đánh của tên đó, Ken cười khẩy một cái rồi đưa tay phải ra chặn cú đánh đó, tay trái nhanh chóng tạo hình vòng cung trong không gian rồi cũng hướng mặt tên kia đánh tới. Trong lòng tên đó thầm hừ lạnh “Chi vậy thôi à”. Trong lúc tên đó đưa tay ra đỡ cú đánh hắn nhanh chóng đưa chân lên đá một cú thật mạnh vào bụng tên đó. Cú đá quá bất ngờ làm cho tên đó không kịp trở tay, đến khi nhận ra tình trạng hiện tại của mình thì hắn ta đã sớm văng ra vài thước. Tên đó không khỏi bàng hoàng nhìn hắn “Thật không thể khinh thường tên này! Cú đánh của hắn ta thật sự rất mạnh, chỉ sợ một mình mình cũng không phải là đối thủ của hắn.”

Đang đánh hăng say bỗng dừng có tiếng nói phát ra từ trong tai nghe của hắn

– Bang chủ! Cảnh sát đến rồi, mau đi thôi ạ

Hắn hừ lạnh một tiếng rồi mạnh mẽ quăng tên kia vào vách tường, đang định đến gỡ mắt kính của tên đó ra thì cảnh sát đã ầm ầm chạy đến. Không thèm quan tâm đến bọn họ, bước chân của hắn một giây cũng không ngừng lại, mạnh mẽ đi về phía tên kia.

Nhưng tên kia rất thông minh, lợi dụng tình hình hỗn loạn lúc này nhanh chóng lẩn vào đám đông, vài giây sau đã không thấy tên đó đâu.

Đi đến nơi lại không thấy tên kia đâu, hắn bực tức đến mức muốn đập tường. Cá đã cắn câu mà lại để cho nó thoát được, thật không tức thì không được mà.

– Fuck! Mắng một tiếng, hắn nhẹ nhàng xoay người rồi đi. Đến khi hắn đã đi xa, mọi người ở đó vẫn còn không hết bàng hoàng, thần thờ nhìn về chỗ hắn và tên kia đánh nhau lúc này.

Sau khi cuộc hẹn chấm dứt, nhỏ bực bội giậm chân đùng đùng ra khỏi khu mua sắm. Bỏ lại sau lưng tên quý hắc ám “Jun Maditheo”

– Aaaaa....

Đang đi bỗng dừng nhỏ có cảm giác như vật nào đó đụng trúng mình, chưa kịp hiểu gì hết thì cô nàng đã oanh oanh liệt liệt ngã chổng vó xuống nền gạch lạnh băng.

Thấy nhỏ bị té mà tên kia vẫn không ngừng lại xin lỗi, Jun tức tối chạy đến sau tên đó nắm vai tên đó lại, bắt hắn phải xin lỗi nhỏ cho bằng được. Tên đó khi thấy Jun thì có vẻ rất ngạc nhiên nhưng khi nhìn thấy trong mắt Jun không có sự thâm trầm mà thay vào đó là sự tức giận nồng đậm. Gân như hiểu được vấn đề, tên đó nhẹ cười một cái, cũng rất phối hợp mà đi lại gần nhỏ nhẹ nhàng xin lỗi

– Xin lỗi bạn, lúc này do tôi có chuyện gấp nên chạy có chút nhanh, không ngờ lại đụng trúng bạn. Thật xin lỗi! Bạn có thể tha lỗi cho tôi chứ? Tên đó nhỏ nhẹ nói, thoáng nghe thì có vẻ rất thành tâm đây nhưng xét trong đáy mắt đó là một sự khinh bỉ nồng đậm. Cũng may là nhờ có mắt kính bản to mà không ai nhận ra sự khác thường theo hướng tiêu cực này của tên đó.

Lúc này nhỏ mới bực tức mà đứng dậy. Đối mặt với khuôn mặt có vẻ tuấn tú trước mắt, nhỏ có chút hoài nghi, không biết khuôn mặt được giấu bên trong cặp mắt kính kia sẽ như thế nào nhỉ? Nghĩ nghĩ cuối cùng nhỏ dùng tuyệt chiêu “Móc đồ không ai hay” của mình để mở kính của tên đó ra. Nhanh đến nỗi tên đó đã bị tháo mắt kính lúc nào cũng không hay. Cảm nhận sự trống vắng trước mặt lại thấy vẻ mặt ngờ ngàng của nhỏ, tên đó lập tức nhìn đến cánh tay đang cầm mắt kính của nhỏ. Trong mắt lập tức trở nên sa sầm.

– Oa... Thật sự rất soái a~..._Nhỏ trầm trồ trước vẻ mặt vạn người mê của tên kia. Thật không thể tin nổi, ngoài 3 tên con trai học chung lớp với mình và Rin học trưởng ra, đây là lần đầu tiên nhỏ thấy có người soái đến như vậy, soái hơn cả mấy nhóc kia luôn a~

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Mắt To Trùng Mắt Nhỏ

Cùng lúc đó khi mắt kính được tháo xuống, các cô nàng xung quanh lập tức hét lên hết cỡ thể hiện sự ngạc nhiên của mình. Họ đây là lần đầu tiên thấy được soái ca ngoài đời a~... Thường thì họ chỉ có thể tưởng tượng ra soái ca qua sự miêu tả tỉ mỉ của tác giả qua các trang truyện tiểu thuyết mà thôi. Không ngờ lại được nhìn thấy người thật a~ Cảm giác này làm cho bọn họ kích động mãi không thôi.

Riêng Jun lúc này thì chỉ có thể tưởng tượng ra 2 từ “Khủng bố” mà thôi. Ánh mắt trùng trùng về phía tên “soái ca” mà các cô nàng kia cùng với nhỏ đang nhìn say mê

“Tức. Tức chết đi thôi!!! Minh đẹp trai ngời ngời như vậy mà cô ta lại không nhìn mình lại chỉ nhìn mãi tên đó một cái chớp mắt cũng không có. Vậy là sao??? Phân biệt đối xử à???” _ Đây là suy nghĩ trong lòng hiện tại của Jun nhà ta đây ạ (Au: Có ai thấy suy nghĩ này giống soái ca nào lúc trước không?)

Lúc này Jun nhà ta đã mang mắt kính vào lâu rồi ạ, từ cái lúc tên kia sắp bị tháo gỡ mắt kính á, nên bây giờ trừ nhỏ và tên chết bầm kia ra thì ở đây không còn ai có thể biết mặt thật của Jun nữa nên không sợ bị đám “lâu la” kia vây quanh nữa. Haha

Tên kia khi bị một đám “lâu la mê trai” bu xung quanh, tức tối không nói nên lời. Ánh mắt tức giận bắn về phía nhỏ làm cho nhỏ không tự chủ được rung mình một cái. Người này, sao lại đáng sợ như vậy a~. Cô vô tội mà~ A! Nhưng mà nghĩ kĩ lại thì chỉ có chút xiu, chút xiu tội thôi. Nói đi cũng phải nói lại, ai bảo anh ta bí bí hiểm hiểm mang mắt kính mà lại không mang khẩu trang làm lộ ra một nửa khuôn mặt xinh đẹp đó ra làm chi, hại cô tò mò nên mới gây ra sự tình như bây giờ thôi. Lỗi không phải chỉ có một mình cô nhận, muốn nhận thì cả hai cùng nhận. Nếu anh ta chỉ bắt một mình cô nhận thì anh ta chết chắc. Hừ! Tưởng đẹp trai thì ngon lắm sao? Nếu ngon thì cô cũng muốn cắn thử một miếng xem mùi vị thế nào đây!

Thấy tên đó cứ quăng ánh mắt lạnh lẽo về phía mình. Nhỏ cũng không sợ nữa mà tròn tròn mắt lên trùng về phía anh ta, thử xem anh hay tôi, ai trùng được lâu hơn? Nghĩ dùng chiêu này có thể hạ được tôi à? Anh ngây thơ quá đó! Tôi không phải ngốc như vậy đâu. Hừ! Hừ!

Thấy hai người đang bận “liếc mắt đưa tình”, Jun lập tức chạy lại trước mặt nhỏ mà chắn, không thể để họ xem mình là không khí nữa cũng không thể để họ “liếc mắt đưa tình” mãi được. Hừ!

Thấy hành động này của Jun, tên đó lập tức tròn trắng mắt. “Tên này thật không được bình tĩnh cho lắm!” _ Tên đó sâu sắc đánh giá Jun từ trên xuống dưới, cuối cùng thì bĩu môi, hừ lạnh một tiếng

– May cho người, bốn thiếu gia ta hôm nay rộng lượng không muốn chấp nhát với người nữa. Hừ! _ Nói rồi hắn ta xoay người đi mất tăm, để lại sau lưng bao nhiêu là trái tim tan vỡ.

Mấy phút sau

– Ta nói~ Cái tên thần bí kia thật là một nhân vật mị lực bắn ra bốn phía, rất có phong cách nha, là một tên sát thủ thiếu nữ điển hình a~ _ Sau khi được ngắm trai đẹp miễn phí, nhỏ rất sâu sắc đưa ra nhận xét làm cho ai kia tức đến nổi đom đóm mắt.

– Xí! Vậy mà cũng gọi là đẹp. Tôi nói~ mắt cô có vấn đề rồi hả? Người nhan sắc tầm thường như hắn ta thì làm sao có thể sánh với hot boy đập trai ngời ngời như tôi được. Cô nói như thể không khác nào si nhục những người đẹp trai mà lại thông minh như chúng tôi đây! Jun vênh mặt tự kỷ, còn không quên nâng chút giá trị của mình lên. Cậu này giờ nhện đủ rồi nhá. Cô gái này trước mặt tên con trai khác dám coi thường sự tồn tại của cậu, thật điên mà! Nể mặt coi ta là bạn của “Anna thần thánh” nên cậu nhẫn, nhẫn lần này thôi đó. Nếu có lần sau thì “nóc ao” với cậu.

Thấy vậy, nhỏ trẻ môi khinh bỉ nhìn Jun, biểu hiện giống như đang nhìn đồng rác ngoài đường vậy, không hơn không kém. Jun cậu mà biết chắc là tức điên lên vì nhỏ đây mà

– Gớm không? Cậu nghĩ coi có hot boy nào mà vô si như cậu không? Tự về nhà đóng cửa suy nghĩ đi cưng! _ Nhìn tên đó kia, thật không biết xấu hổ mà. Trình độ tự kỷ như vậy là lần đầu cô bắt gặp đây! Thật sự là bội phục trình độ vô si của tên này

– Vô si cũng là một dạng của nghệ thuật... _ Jun vỗ ngực nói.

“Cho tôi xin một giây phút bình yên”

Đánh hăng say một hồi, đến lúc rời khỏi hiện trường Ken mới chợt phát hiện. Bên cạnh mình một tên nữa lại mất tích. Nổi trận lôi đình, Ken cầm lấy điện thoại gọi thẳng cho hai tên chết bầm đó

– Hello... _ Jun, Bin đồng thanh trả lời. Trong lòng âm thầm kêu khổ.

Đang đi bỗng dừng trời xui đất khiến gì Jun cậu lại chạy đến nhỏ quậy phá cả buổi, đến bây giờ mới nhớ ra việc quan trọng đã sớm bị mình quăng ra sau ót từ lâu, bây giờ nhớ đến thật không khỏi hít một ngụm khí lạnh. Còn lại tên Bin, lúc này cậu rất thành thành thật thật đi theo Ken bắt tên kia. Ai ngờ giữa đường lại nhảy ra một đứa bé, ôm chân cậu mãi không thả, làm cậu không biết phải làm thế nào. Đang định tìm người trông đứa bé cho đến khi có người đến đón đứa bé. Không ngờ mọi người ở đó lại không nói đạo lý đến như vậy, một mực không chịu giữ đứa bé. Nói gì mà: “Cậu thật quá đáng, đến cả con của mình cũng giẫm bỏ. Cậu xem, đứa bé trông mũm mĩm đáng yêu lắm sao. Tại sao một người thanh niên trẻ như cậu lại sinh nó ra rồi lại bỏ rơi nó như vậy. Người làm cha như cậu sao lại có thể vô tình như vậy? Người ta nó ‘Hồ dữ cũng không ăn thịt con’ mà sao cậu còn cầm thú hơn cả một con hổ vậy hả?...bla...bla...” Cậu thật không chịu nổi nữa nha. Đang lúc bốc hỏa thì chợt có người hét ha hét hải chạy lại, nói đó là đứa bé của mình,

đang đi bỗng dừng không thấy nữa, đến bây giờ mới tìm được rồi xin lỗi cậu riu rít, nói mấy câu rồi muốn rời đi. Thật là gat người mà!!! Đứa bé nhỏ như vậy thì làm sao mà đi xa được? ‘Tìm mãi mới được?’ Lí do gì đây???

– Hai cậu về đây chịu tội_Ken nghiêng răng nghiêng lợi nói

Thảm rồi!!!!!!!!!!!!

_____ Hết Chap 35 _____

Mọi người thấy hãy thì votes cho truyện này của au nha. Thương mọi người nhiều. Moa...Moa...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Chịu Phạt

_____ Bang Black Dragon _____

Hiện tại, tình huống đã và đang và sẽ diễn ra thật sự rất... máu chó. Ken cao cao tại thượng ngồi chễm chệ trên ghế bang chủ, phóng tầm mắt coi thường xuống hai kẻ đang khúm núm đứng ở phía dưới. Vẻ mặt lạnh tanh không chút biểu cảm nhìn hai tên đó cứ như là nhìn một đồng rác ven đường vậy, không hơn không kém.

Nhìn vậy thôi chứ thật ra trong lòng hắn đang bốc hỏa cao đến tận trời đây. Hai tên đó nghĩ bọn hắn đang đi du lịch chắc? Muốn đi đâu thì đi sao? Giữa đường thư thư thái thái mà tách nhóm đi của gái mà coi được sao? Thật ra thì hắn thật sự không hiểu trong đầu hai thằng cô hồn này đang nghĩ cái gì nữa, nhiệm vụ quan trọng như vậy mà lại coi như là chuyện con con, chỉ để một mình hắn giải quyết. Hắn không phải là không tin vào thực lực của mình mà là sợ giữa đường xảy ra sơ xuất gì đó. Đó, giống như là tình huống lúc nãy vậy, chỉ chớp mắt có một cái thôi mà tên kia lại có thể chạy trốn một cách ngoạn mục như vậy. Bảo hắn quá coi trọng địch? Thật là lảm to nha! Hắn trăm tính ngàn tính, lại trong tính ra được hai tên cô hồn này lại làm ăn thất trách như vậy. Làm như vậy bảo sao sau này hắn có thể yên tâm để cho hai người bọn họ nhận nhiệm vụ quan trọng nữa được chứ. Sự việc ngày hôm nay làm cho hắn nghĩ thế nào cũng không người giận được. Hừ!

Lúc này, Jun và Bin đang rung cảm cập chờ phán quyết cuối cùng của hắn. Làm ơn đi, muốn nói gì, xử gì thì làm lẹ giùm cái, chứ cứ im re mà bắn tia lửa điện lại đây nữa tiếng nữa chắc bọn hắn chết sớm quá. Xin đừng dùng cách này để thử tim của bọn hắn, bọn hắn thật sự là chịu không nổi đâu.

– Hai cậu... _Giọng nói trầm thấp vang lên. Nhưng nhờ có sự kiềm nén trong giọng nói mà làm cho giọng hắn trở nên quý dị hơn, đáng sợ hơn

– A! _Đang suy tư bỗng dừng hai người bọn hắn chợt nghe thấy giọng nói cứ như là Diêm La đòi mạng vang lên vậy, làm bọn hắn giật mình, tim muốn nhảy tới cần cổ luôn.

Nhéch môi cười một cái, ánh mắt thâm trầm lại một lần nữa bắn lên người hai người bọn họ.

– Hai cậu còn gì để nói?

– Tớ... _Jun lên tiếng _Thật ra tớ là người phạm lỗi nặng nhất, tớ không nên giữa đường mà bỏ đi theo nhỏ. Tớ chấp nhận chịu phạt _Giọng Jun cương quyết vang lên, ngừng vài giây, cậu lại nhỏ giọng bổ sung thêm một câu _Có.. có thể nhẹ nhẹ chút được không? Nhận tội được khoan hồng mà, phải không?..

Đến đây, khuôn mặt hắn cứng lại. Đến bây giờ mà còn bảo hắn khoan hồng cho à? Nằm mơ đi!

Hắn nhếch môi một cái, nhẹ cười một cái nữa, khuôn mặt hắn bây giờ chỉ có thể hình dung qua 2 từ “Yêu mị”. Không thêm nói gì, nhưng trong lòng Ken hai người bọn hắn là biết rõ nhất. Nụ cười của hắn càng quyến rũ bao nhiêu thì nỗi giận của hắn càng lớn bấy nhiêu. Khuôn mặt đẹp trai chuyển hướng sang bên Bin. Còn Bin hiện giờ, có thể nói là... Rất uất ức.

Cậu hoàn toàn là một thanh niên trung trực, không bao giờ nói dối dù chỉ một lần, chỉ từ hai lần trở lên mà thôi. Nhưng mà cậu xin khẳng định lại một lần nữa, cậu thật sự không trốn việc, chỉ là do hoàn cảnh nó đẩy đưa mà thôi. Mà nhiều lúc, cậu thật nghĩ ngờ...

– Ken, cậu có nghĩ là việc tớ bị một đám người trong khu mua sắm cầm chân là có người sắp xếp không? _Bin bình tĩnh hỏi Ken. Tuy bề ngoài vậy thôi chứ trong lòng Bin đang rối rắm lắm đây. Không biết liệu cách này có giúp cậu được giảm nhẹ hình phạt một chút không nữa?! Nhưng mà thà có còn hơn không.

– Có_Ken thờ ơ nhả một chữ ra. Thật đúng với câu “Tiếc chữ như tiết vàng” mà

– A! Hihi... Vậy, vậy cậu có thể tha cho tớ một lần được không? Please.... _Bin chớp chớp hai mắt, ánh mắt mong chờ hướng về phía hân, quan sát từng biểu cảm trên mặt của hân. Mong có thể từ đó mà biết được cơ hội thoát khỏi kiếp nạn lần này của mình rốt cục là có bao nhiêu phần trăm?!

Nhưng thật đáng tiếc cho Bin, phần trăm may mắn lần này so với trúng 1,5 tỷ đồng của vé số còn thấp hơn gấp ngàn lần. Căn bản là không thể nào có chuyện đó.

– Nhưng... thật đáng tiếc! Hai cậu vẫn phải chịu phạt.

Câu nói này cứ như đem một chậu nước đá lạnh lèo hất vào ngọn lửa hy vọng đang nhen nhóm trong lòng hai cậu. Hoàn toàn không có một chút ánh sáng nào. Trước mặt hai cậu bây giờ chỉ còn lại bóng tối âm u.

– Vậy... vậy hình phạt... Jun rung rung lên tiếng, giọng nói khó kìm nén được sự sợ hãi. Mỗi lần mà đích thân hân định ra hình phạt có thể nói là “Trăm đắng ngàn cay”. Có một lần hai cậu đã vinh dự tự mình trải nghiệm cảm giác “Yomot” đó một lần rồi. Thật sự rất đáng để nhớ a~

Đến lúc này, hân mới nhàn nhạt nhả chữ ra

– Hình phạt lần này không có gì khó. Chỉ là các cậu chịu cực một chút thôi. Nếu tích cực thì nhanh nhất, trong vòng một tuần là có thể hoàn thành nhiệm vụ...

_____ Hết chương 36 _____

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Truy Tìm Nick Facebook

_____ Nhà hân _____

– Haizz... không biết mấy hôm nay con mèo mun đó làm gì nhỉ? Trong khi mình lo lắng cho cô ta thì cô ta lại không có một chút gì là quan tâm đến mình cả. Haizz... thật là phũ phàng mà... _Ken than thở. Vừa ôm laptop vừa nhìn chăm chăm vào màn hình, sợ không nhìn một giây chắc máy tính phát nổ hay sao á

Mở Skype lên, kết nối với một người bạn ở Mỹ của mình. Người đó là John Trần – người đã tạo ra Facebook hiện nay (Chế a~) nên nhờ người đó chắc sẽ tìm ra nick của mèo mun đó ngay thôi. Hừ! Dám không cho hân nick à?! Vậy thì hân sẽ tự tìm, có gì khó?!

– Hello! Ken! _John Trần vẫy tay chào hân qua màn ảnh nhỏ, có thể thấy John Trần là một người khá thoải mái, tính tình rất tốt a~

– Hello! John Trần! Hôm nay tớ gọi cho cậu một là muốn xem cậu sống chết ra sao rồi. Um... coi bộ khỏe nha. Hai là muốn hỏi cậu chừng nào vô hòm để cho tớ còn đặt người ta làm chủ. Sao lâu quá vậy? Tớ thật sự đợi không nổi a~ Có cần tớ thúc tiến quá trình nhanh thêm một chút không. Hehe _Hân cười hehe trừ eo John Trần, bạn tốt của hân rất thích thể loại chào hỏi như vậy vào mỗi buổi tối a. Hân hiểu mà... không cần cảm ơn hân! Làm cho bạn thân vui vẻ là niềm mong muốn của hân a~. Nhưng thật ra hân cũng rất khoái thể loại chào hỏi này nha, đặc biệt là dùng để chào hỏi những người bạn tốt nhất trong đám bạn xấu của hân đó nha

– Cậu...! Haizz... không ngờ tớ còn có một người bạn tốt như cậu, cậu làm tớ cảm động đến phát ói rồi nè! Ơ ơ...! Haizz...Cậu có cần phải trừ eo tớ như vậy không hả?! Mặc dù tớ biết là cậu sẽ đi trước tớ nhưng tớ vẫn có thể lí giải cách nói này của cậu có nghĩa là ‘Cậu đang ghen tị với sức sống mãnh liệt của tớ’ đó nha. Hehe... _John Trần cũng không phải là dạng vừa, quát lại hân không thương tiếc

– Thôi. Chào hỏi như vậy là được rồi, vào vấn đề chính. Cậu có thể giúp tớ một chuyện được không?

– Chuyện gì? Muốn giúp cái gì thì nói quạch toẹt ra luôn đi, cứ úp úp mở mở như vậy nghe mà ngứa lỗ tay quá à! Nói!

– Từ từ chứ bạn hiền. Được rồi, tớ muốn nhờ cậu tìm giúp tớ nick facebook của một người _Đấy! Lại úp úp mở mở nữa. Kiểu này mà John Trần đang đứng ngay tại đây chắc tức đến nổi xán cho hân một bạt tai xái quay hàm quá.

John Trần cố gắng nhịn, nhịn, rồi cuối cùng nghiêng răng nghiêng lợi nói

– Mời tiếp tục!

– Cô ta là bạn cùng lớp với tớ, tên là Nguyễn Hoàng Băng Nhi, tớ sẽ gửi hình thêm cho cậu để tìm “Tách”. Rồi đó.

– Tên đẹp nhỉ?! _Nói rồi John Trần cũng mở hình của nó ra xem, sau khi xem hình, cậu ta cứ giữ nguyên trạng thái ngạc nhiên mãi không thôi, mắt liếc

qua liếc lại giữa hai tấm ảnh. Miệng lắp bắp_Cậu... sao cậu lại gửi cho tớ sự khác biệt về sắc đẹp giữa hay cô gái như vậy? Cậu thật là biến thái!!

Hắn nhăn nhó nhìn John Trần, giọng nói không hề che giấu sự nguy hiểm bên trong đó

– Cậu nói cái gì? Nói lại tớ nghe thử coi!

– Ahiihi...không có gì_John Trần cười hihi cho qua chuyện

Đến đây, hắn nói tiếp

– Đó là cùng một người, nhanh đi tìm đi. Không thì cậu đẹp mặt với tớ!_Đến bây giờ hắn vẫn giữ thái độ của người trên nhìn kẻ dưới trướng của mình để nhìn John Trần, không hề ý thức được mình mới chính là người vác mặt đi nhờ vả người khác.

– Okay. Chờ tớ 5 phút_Nói rồi, John Trần tắt máy cái rụp, không kịp cho hắn ú ớ gì cả. Tính gần mặt hắn đây mà! Đồ xấu xa!

3 phút sau

– Xong rồi sao?_Hắn hỏi mà không có chút cảm xúc gì. Mặt lạnh tanh

– Này! Cậu mới ăn thịt chó sao? Sao cái mặt đáng ghét vậy? Nhìn là muốn đập cho một cái xịt máu mũi rồi!_John Trần chọc hắn, đúng là gan thiệt!

– Được rồi! Làm đáng chút cũng không được nữa. Đáng ghét!

– Ờe... Cho con xin đi_John Trần làm động tác ói trước mặt hắn_Hum! May cho cậu đấy! Cô em đó có đăng hình kì dị của mình lên facebook nên mới có thể tìm được nhanh như vậy á!

Hắn lúc này cũng bình tĩnh trở lại

– Nick là gì vậy?

– Nguyễn tiểu thư! Thật đúng là duyên phận nha_John Trần tặc lưỡi nói_ Đúng là ‘sự trùng hợp ngẫu nhiên đặt trong hoàn cảnh hết sức tình cờ’

– Thanks. Bye bye_Nói rồi hắn cúp máy cái rụp, trả đũa việc tên kia dẫn mặt hắn lúc nãy.

Tắt Skype rồi hắn lại mở Facebook lên, nhập vào thanh tìm kiếm 3 chữ: Nguyễn tiểu thư.

Thật may cho hắn là vừa search thì đã thấy được hình của nó hiện ra ở trang đầu tiên. Vui mừng vào trang cá nhân của nó, vội nhấn vào nút kết bạn, không lâu sau đó có thông báo trả về. Nó đã đồng ý kết bạn, thật nhanh nha.

Không chần chừ gì nữa hắn bấm vào nhấn tin cho nó

Hoàng thiếu gia: Hi

_____ Hết chương 37 _____

Lì xì tết á! Có ai chúc tết au không nào?(*^__^*)

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Đang Đi Toilet! Đi Chung Không?

Lúc này Emma đang đang nghịch laptop của nó. Thấy cửa sổ facebook sáng lên Emma liền bấm vào xem. Vừa bấm vào ô tin nhắn, Emma lập tức bị đứng hình bởi đội ngũ fan hâm mộ nhắn tin tới tấp của nó. Emma thầm nghĩ: “Chị mình thật hot!! Mới không cầm máy tính có một lát thôi mà tin nhắn đã đầy ỏi rồi. Chắc chắc”

– Gì đấy?_Đang thiết thiết kế mẫu đồ mới cho hãng thời trang Star, nó vừa ngóc đầu lên đã nhìn thấy nhóc Emma cứ nhìn mãi vào màn hình laptop mà không có phản ứng gì. Nó lập tức gọi hồn nhóc ấy về

Nghĩ gì mà đắm chiều thế không biết?

– Hihi... không có gì. Em chỉ đang suy nghĩ một chút về độ hot của cô hot girl mới nổi thôi à! Hihi...

– Oh! Cảm thán một tiếng, nó liền quay đầu lại nhìn bản thảo mình đang thiết kế mà không thèm nhìn Emma nữa. Không cần hỏi nó cũng biết “cô hot girl mới nổi” trong lời nói của Emma là ai rồi. Còn ai vào đây ngoài Anna nó nữa. Giọng điệu của Emma vừa nghe qua liền biết nhóc ấy đang trêu ghẹo Bang chủ mình đây mà. Thật biết lựa người a~! Nhưng cũng may chị họ nhóc là người quý trọng tình thân hơn kim cương nên không có xử đẹp nhóc đây a~. Nếu chị nhóc là người hẹp hòi thì nhóc toi mạng rồi.

– Chị không tò mò em đang làm gì với máy tính của chị sao? _Emma không hài lòng với phản ứng này của nó. Chị của cô cũng quá nhạt nhẽo đi, dờn một chút liền không để ý đến cô. Thật là tức chết người ta mà!

– Làm gì? _Nó nhún nhát mở miệng, đầu cũng không mấy may nhúc nhích, chỉ tập trung vào bản thiết kế trước mặt. Suy nghĩ một chút? A! Hình như là thiếu thiếu cái gì đó!? Thiếu cái gì nhỉ?

– Chị..... Thật là, tiếc chữ như tiếc vàng! _Emma tức tối nhìn nó. Khuôn mặt nó cũng không vì cái nhìn chăm chú mà có phần tức giận của Emma mà làm cho nhăn nhó, cũng không bởi vì vậy mà làm ảnh hưởng đến suy nghĩ gì trong đầu nó hiện giờ.

– Được rồi, nói đi. Chị nghe _Nói rồi nó ngước mắt lên nhìn Emma.

Cô nhóc này thật biết lựa thời điểm quấy rối người khác a~. Phần tử này rất nguy hiểm!

– Hihi... Em đang trả lời tin nhắn cho các fan của chị nè. Vui không? _Emma cười hihi rồi đưa chiếc máy ra cho nó xem. Nhìn lướt qua một cái rồi gạt đầu cái nup, nó nói

– Good! Cứ phát huy.

Dứt lời, lực chú ý của nó lại dời về phía bản thiết kế, nhìn một cách chăm chú.

A! Biết rồi! Yes, là như vậy!!!! Vừa nghĩ nó vừa vung bút xoẹt xoẹt vài lần trên bản thiết kế. Nhìn bản thiết kế hoàn hảo đến không còn chỗ để chê, nó hớn hờ cầm bản thiết kế lên xem rồi hôn chụt chụt vào đấy liền mấy phát.

Oa, yêu quá đi mất! Đây là bản thiết kế đẹp nhất mà mình thiết kế từ đó đến giờ a~~

– A! Chị ơi! Có anh đẹp trai nhắn tin cho chị nè, là siêu cấp soái ca a~~ Quá tuyệt!! _Lúc đang định há miệng ra cần nhắn chị mình thì Emma chợt thấy có một tin nhắn nháy ra. Bấm vào xem thì chợt đứng hình bởi độ đẹp trai kinh người của chàng trai ấy. Soái ca muôn năm!!! Còn lung linh hơn cả đệ nhất hot boy ở trường cô nữa, thật là làm cho người ta không thể nào rời mắt được mà... Đẹp trai một cách quá đáng a!

– Mặc kệ tên đó đi _Chà quan tâm, đẹp trai thì có thể ăn được sao? Làm gì mà bọn con gái khắp nơi lại ham trai đẹp như vậy? Hừ. Đúng là suy nghĩ ngu ngốc, rất không thực tế! Anna cô đây là người rất thực tế a~ không có một chút xú gì là ham mê trai đẹp nha!

– Nhưng... Anh ta là học sinh trường chị a~ Còn là người nổi tiếng nữa, lại có vẻ anh ta học chung lớp với chị a~ Có để tên lớp đây nè! _Vừa dứt lời, Emma liền đưa máy qua cho nó xem, sẵn tiện nhắn tin với anh đẹp trai luôn.

Một tay nhận lấy máy tính, một tay đẩy đồng giấy vẽ sang chỗ khác. Vừa đưa mắt vào màn hình nó cũng phải trở mắt ra nhìn bức ảnh đại diện của cái tên mới nhắn tin cho nó. Thật không ngờ! Thật không ngờ là hần a~ Lại có thể đuôi cùng giết tận đến đây, có thể nói, năng lực của hần cũng không tệ a~ Nhanh như vậy đã tìm được nick của nó a~

Chắc chắn! Nhìn kĩ hần cũng không tệ nha, khuôn mặt cũng chuẩn soái ca đấy chứ! Cái gì cũng được, mỗi tội hay nhiều chuyện, trên đời thích nhất xía vào chuyện của người khác. Miệng mồm thì lép chếp mãi không thôi. Bản tính thì xấu vô cùng, thích chơi xấu người khác, tự cho mình là đúng, không thèm để ý gì đến người khác cả, hay chảnh chọe...v.v... ngoài mấy cái đó ra thì cái gì cũng tốt!

Nghĩ một hồi nó cũng trả lời tin nhắn của hần

Nguyễn tiểu thư: Hi

Bên này mãi mà không thấy nó trả lời tin nhắn, hần nóng lòng đến cùng cực. Facebook của nó hiện lên “Đã xem” nhưng đợi mãi mà chẳng thấy nó trả lời làm cho hần không khỏi suy nghĩ theo hướng tiêu cực. Chẳng lẽ nó ghét hần đến như vậy? Hần đáng ghét như vậy sao? Hành vi của hần từ đó đến giờ trong mắt nó chỉ là những cử chỉ thừa thãi, không đáng một xu tiền, không đáng để cho nó để ý, không đáng để nó quan tâm, nó chỉ xem những hành vi cử chỉ của hần như cái rầm thối thôi sao? Nó làm như vậy hần, thật sự rất đau lòng. Nếu như nó có vô tình nhìn thấy tin nhắn của hần thì ít nhiều gì nếu không quan tâm, cũng chả cần tôn trọng thì xin mời nó đừng có vào xem, để hần không hy vọng, không mơ mộng, nhưng lại không như vậy, nó vào xem, nhưng không thèm trả lời lời, hành động này của nó càng làm cho hần đau lòng thêm gấp bội. Thà rằng đừng xem, thà rằng đừng để ý, chứ đừng xem rồi không trả lời. . . . Hần không hiểu cảm giác này là như thế nào, là vì sao lại có, nhưng hần chỉ cảm thấy. . . trong lòng nhói đau. . .

Đang lúc tâm trạng đau lòng đến cùng cực thì tin nhắn của nó hiện lên

Nguyễn tiểu thư: Hi

Lập tức, tâm trạng đang trên bờ vực trầm cũng bởi vì nhận được tin nhắn của nó liền trở nên nhẹ nhõm, vui vẻ hẳn lên. Miệng cười toe toét trả lời tin nhắn

Hoàng thiếu gia: Làm quen nha?

Nguyễn tiểu thư: Bớt giỡn đi!

Hoàng thiếu gia: Hihi. Đang làm gì đó?

Nguyễn tiểu thư: Đang đi toilet, đi chung không? _Nó khinh bỉ nhìn vào màn hình, hẳn mà nói muốn đi nó cũng đâu hàng luôn

Hoàng thiếu gia: Đang đi ở đâu vậy? Cho đi chung với! _Hehe, cô muốn chơi thì tôi chơi tới cùng với cô luôn. Thử xem ai lố biết liền. Khả khả!

Nguyễn tiểu thư: Đang ở nhà cầu trung ương, qua nhanh đi!

_____ Hết chap 38 _____

Sorry mọi người nha, hôm nay mắc kiểm tra nhiều quá nên au không có thời gian viết truyện. Thời gian này au sẽ đăng truyện thường xuyên hơn để bồi thường cho mọi người nha.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Đúng Là Yêu Nghiệt!

Nguyễn tiểu thư: Đang ở nhà cầu trung ương, qua nhanh đi!

Hoàng thiếu gia: Ô vậy hả? Chụp hình coi cái coi, chắc đẹp lắm há! Híhí _ Thử lố cho tâm hồn đen tối.

Nguyễn tiểu thư: Thôi đến đây tự xem đi.

Hoàng thiếu gia: Được hả???

Nguyễn tiểu thư: Tất nhiên.

Hoàng thiếu gia: Chắc chắn chứ???

Nguyễn tiểu thư: Yes. Mà sao vậy? _ Lúc này nó mới ngó ra, sao hẳn tự nhiên nói chuyện có vẻ lưỡng lự như vậy? Còn thăm dò mình xem mình có đồng ý hay không nữa, có vấn đề!!!!

Hoàng thiếu gia: Hihi... Chờ tí một chút, tí tới ngay. Bye.

Nguyễn tiểu thư: Quê... quê... gì vậy? _Không có ai trả lời. Nó bực bội nhìn màn hình máy tính.

“Chuyện gì vậy trời? Nói gì mà chả hiểu gì hết. Kệ bà hẳn đi, phiền phức”

Ngước mắt lên nhìn xung quanh một lượt, lúc này nó mới ngó ra là từ lúc nó nhắn tin tới giờ thì không có nghe con nhóc đó chỉ chöße nữa. Ra lúc nào nhi???

Nhấn xong hẳn tắt máy cái rụp. Vội vội vàng vàng nhảy xuống giường, chạy vào phòng thay đồ, lựa một bộ đồ lịch sự nhưng phù hợp với phong cách của hẳn nhất rồi nhanh chóng mặc vào. Chuẩn bị xong xuôi chỉ tích tắc trong vòng 5'. Hẳn chạy xuống gara lấy một chiếc Lamborghini màu cam trong số đám siêu xe của hẳn rồi nhanh chóng vọt đi với vận tốc chóng mặt.

Trên đường, chiếc Lamborghini màu cam điên cuồng lạng lách, để lại sau lưng bao nhiêu là tiếng gầm thét của người dân. Hẳn chẳng để ý, với trình độ chạy xe siêu đẳng của hẳn thì có thể xảy ra chuyện gì chứ?! Nhếch miệng một cái, chân ga lập tức tăng tốc, trong đầu hẳn hiện giờ chỉ chứa duy nhất một mình bóng hình của nó. Chẳng hiểu tại sao, và hẳn cũng chả muốn biết là tại sao, hẳn chỉ làm theo cảm xúc của mình mà thôi. Thích làm gì thì làm, thích nói gì thì nói, ai có khả năng ngăn cản chứ!? Lại nói, cảm xúc của hẳn giành cho nó hiện giờ là gì? Chưa tìm ra! Nhưng mà để sau đi, còn nhiều thời gian mà, để tối về gác chân lên trán suy nghĩ cũng được.

“Két. . . .”

Tiếng thảng xe vang dội khắp khu nhà, làm nó đang vẽ vờ cũng phải vẽ lệch một cái. Xong! Bản thiết kế mới của nó cũng vì đó mà bay theo mây khói. Cảm tờ giấy lên vò vò vài cái, cuối cùng bay xuống đất là cục giấy to tròn bèo nhèo, không còn thấy những đường nét tinh xảo lúc đầu nữa, bây giờ chỉ còn lại những đường nét xấu xí do bị lờ đi. Đầu hiện lên một dấu hiệu của sự tức giận “”, giờ phút này ngoài cái đó ra trong đầu nó còn có sự xuất hiện của một khẩu súng lục. Nó muốn giết người!!! Muốn đá chén com của nó à?! Thật là không biết sống chết.

Mang theo sự tức giận nồng đậm, nó tiến đến ban công, “rầm” một cái, cửa sổ ban công được mở ra. Khuôn mặt xinh đẹp cũng nhanh chóng xuất hiện, trên khuôn mặt không còn biểu hiện của sự tức giận nữa mà thay vào đó là khuôn mặt lạnh lùng của ngày thường.

Phóng tầm mắt xuống dưới công, mắt phượng nhanh chóng bị thứ ánh sáng lờ lẹt kia làm cho khó chịu. Nhấn mắt một cái, nó nhanh chóng lấy tay che mắt lại, thật là chướng mắt a~~.

Cửa xe nhanh chóng được mở ra, khuôn mặt như yêu như nghiệt của hắn nhanh chóng đập vào mắt nó. Khuôn mặt xinh đẹp nhanh chóng nhàn thành một đoàng. Hắn, sao lại đến đây?! Không lẽ... hắn ta thật biết lợi dụng sơ hở của người khác nha. Hừ!

Vừa bước xuống xe đã nhìn thấy ánh mắt băng lãnh của nó đang nhìn mình, vẩy vẩy tay vài cái, hắn hướng phía nó nháy mắt một cái rồi nói to.

— Anna! Xuống mở cửa đi

Nó cứ như vậy nhìn hắn, không có một chút gì gọi là bị ảnh hưởng bởi câu nói vừa rồi của hắn cả, chân cũng chẳng buồn nhấc lên.

Thấy nó cứ mãi lè nè mà chẳng có động tác gì cả. Hắn hướng nó cười đều một cái rồi nhếch miệng nói:

— Nếu cô không xuống mở cửa thì được thôi. Tôi tự mình vô vậy, chắc dì Linh rất thích thú với câu chuyện của chúng ta. Hi hi...

Thấy hắn có ý muốn vào nhà, sợ hắn nói lung tung trước mặt dì Linh nên chân nó lập tức di động xuống nhà mở cửa cho hắn, phòng cho hắn không nói bậy bạ, làm dì Linh hiểu lầm thì khổ.

— “Cạch”

Cửa mở ra

Khuôn mặt yêu nghiệt của hắn lập tức phóng đại trước mắt nó. Ngồi học chung với hắn gần nửa năm, bây giờ nó mới có dịp nhìn kỹ càng. Chậc chậc... càng nhìn gần thì càng thấy hắn đẹp hơn a~. Ai mà lại gọi gã con yêu tinh này xuống trần gian mê hoặc người vậy trời!!! Nó muốn đi kiện!

Thấy nó cứ nhìn hắn mãi mà không lên tiếng, hắn cất giọng trêu ghẹo.

— Sao vậy? Cảm thấy đẹp trai lắm sao?

— Ukm_ Nó trả lời theo bản năng, không nghĩ ngợi gì cả. Câu chữ vừa mới tuột ra khỏi miệng, nó lập tức hối hận ngậm miệng lại. Trong lòng không khỏi khổ sở trước lời nói vô thức của mình. Mặt này biết phải giấu vào đâu đây? Haizz... .

— Haha... cảm ơn người đẹp nha!

_____ Hết chap 39 _____

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Hiểu Làm Quan Hệ Của Hai Người

— Haha... cảm ơn người đẹp nha!

Không biết phải nói gì nên nó đành đánh trống lảng cho qua chuyện

— Anh tới đây làm gì?

Hắn ngơ ngác nhìn nó một hồi rồi giả bộ ủy khuất, mặt mếu máo

— Không phải cô kêu tôi đến sao?

Mặt dày! Trong đầu nó hiện giờ chỉ có 2 chữ này để miêu tả cái tên trước mắt này. Không ngờ mỹ nam lạnh lùng trong truyền thuyết là như vậy a~ Giống như đứa trẻ 3 tuổi khóc lóc đòi đồ chơi vậy, không hơn không kém. Truyền thuyết nói rằng: "Mỹ nam lạnh lùng không những đẹp trai, học giỏi, nhà giàu, xài tiền như nước mà còn rất có khí chất vương giả. Trên người hần toát ra vẻ lạnh lùng mà cao ngạo, không ai có thể sánh bằng." Thật không ngờ sự thật lại là như vậy a~. Bởi vậy người ta mới có câu: "Sự thật phủ phàng" mà. . . .

– Đến rồi phải không?

Dứt câu, không đợi hần trả lời nó đã quăng thêm câu nữa.

– Đến rồi thì về đi. Về mạnh khỏe! Không tiễn_ Nói rồi nó tiện tay đem cửa đóng lại, không ngờ hần lại như vậy, nhanh chóng đưa tay chặn cửa lại rồi luồn vào trong một cách nhẹ nhàng trong khi nó vẫn chưa kịp phản ứng gì. Thất thần 1 giây rồi nó lại trở lại về mặt lạnh lùng ban đầu. Vừa quay đầu lại đã thấy hần hí ha hí hửng chạy vào nhà, còn luôn miệng huýt sáo nữa chứ. Trố mắt nhìn "tên mặt dày" đã đi đến cửa nhà, trong lòng nó không khỏi cảm khái: Đây có phải thực sự chính là nhà mình không vậy? Sao tự dưng lại thấy xuất hiện một con "tuổi đột biến gen" như thế lượn vào nhà mình vậy? Mặt của hần chắc đã đạt đến một trình độ nhất định, ví như là mặt còn dày hơn tường thành rồi. . . . Thật làm cho người ta á khẩu a~~

"Cạch" một tiếng, cửa chính được mở ra, hần e dè đưa mắt nhìn vào bên trong. Quan sát một lượt, cuối cùng hần rút ra một kết luận rất sáng tạo

– Di Linh quả là một người phụ nữ tuyệt vời!!!!

– Cảm ơn cậu đã quá khen_ Đột nhiên có giọng nói phát ra, hần giật mình một cái rồi cũng đưa mắt nhìn thẳng tắp về phía trước. Chợt ngăn người trong vài giây, thật không thể tin được!??? Thế nhưng di Linh không chút tiếng động mà xuất hiện trước mặt hần, thật là làm cho người ta khiếp đảm a~. Không ngờ... thật không ngờ a~ Không ngờ với trình độ võ thuật của hần mà lại không phát hiện ra di Linh bước đến! Chẳng lẽ lâu quá không luyện tập trình độ võ thuật của mình nó bị mai một à? Có phải không đây?!

– Di Linh? Di ở đâu ra vậy? Sao lúc nãy con không thấy đi?

Thật ra cũng chẳng có gì cao siêu cả, lúc nãy di Linh sợ ý làm rơi cây kim nên khom người xuống tìm. Đúng lúc hần lại mở cửa bước vào nên không thấy là phải rồi.

Không đợi di Linh trả lời đã có một giọng đầy châm chọc vang lên, chen ngang cuộc nói chuyện của hai người.

– Đó phải hồi thánh giác của anh tại sao lại không nhạy?

– Cô. . . _Hần á khẩu nhìn nó

– Thôi nào Anna, sao con lại nói bạn như thế. Bạn bè tới nhà chơi không mời người ta uống một chén nước thì cũng thôi, ngược lại còn châm chọc người ta là sao? Sao này không được như vậy nữa nghe chưa! Thật không lễ phép gì cả_ Định mở miệng nói vài lời châm chọc hần nữa không ngờ lần này di Linh lại nhanh nhạy như vậy – chặn họng nó trước. Ô Ô. . . Sao lại như vậy a~ thật có lợi cho tên mặt dày này dạn này. Hừ!

Dù trong lòng nghĩ như vậy nhưng ngoài mặt nó cũng không biểu hiện gì lạ, chỉ vâng vâng dạ dạ cho qua chuyện sau đó âm thầm liếc xéo hần một cái. Bất gặp được ánh mắt như dao găm của nó bắn về phía mình hần cũng không biểu hiện gì nhiều, cũng chỉ nhẹ nhàng đón nhận ánh mắt "trìu mến" của nó, rồi nhe răng ra cười làm lộ cái lúm đồng tiền rất cute.

Đang lúc "hai tên nhóc" đang chơi trò mắt to trừng mắt nhỏ thì di Linh vô tình liếc qua hai người và phát hiện – À. . . thì ra hai đứa nhóc này đang "liếc mắt đưa tình". . . hahaha. . . có vấn đề. . .

Trong lòng âm thầm cười trộm một phen, sau phát hiện cả hai vẫn giữ tư thế như vậy nên di Linh cũng ngại làm "kỳ đà cản mũi" nên cũng "biết ý" nhẹ nhàng rút lui trong âm thầm và lặng lẽ. . . để lại không gian yên tĩnh cho cả hai.

Sau khi thấy di Linh đã đi khuất, nó lập tức lấy lại dáng vẻ lạnh lùng như thường ngày, giọng nói đầy băng lãnh vang lên.

– Anh giỏi lắm! Dám làm di Linh hiểu lầm quan hệ của chúng ta!_ Nói xong, nó nhẹ nhàng bước đến sofa ngồi xuống, hai chân bắt chéo, ánh mắt lạnh lùng phăng tắp nhìn hần.

Lúc này nó vô ý liếc mắt qua phía di Linh một cái, ai ngờ lại nhìn thấy được ánh mắt phức tạp mà chứa điểm vui mừng của di Linh. Lúc đấy nó chả hiểu gì cả, mù mịt nhìn về phía hần một cái rồi lại nhìn lại phía di Linh. Không ngờ lại biết được đáp án nhanh như vậy. Di Linh đang liếc trộm nó và hần! Bất ngờ nha. . .!!! Không lẽ di Linh nghĩ nó và hần. . . hai người. . . Haizzz. . . Di Linh thật là có sức tưởng tượng phong phú a~.

Trong đầu nó sấm chớp không ngừng vang lên. Lại nhìn về phía hần, lại lần nữa phát hiện. Aaaaa. hần thế nhưng biết hết! Lại còn cố tình làm cho di Linh hiểu lầm sâu thêm!! Thật là muốn giết người a~~~~~

– Quan hệ của chúng ta?_ Nghe cả một câu dài hần chỉ để ý duy nhất mấy chữ đó.

– Đúng. Chính là quan hệ của chúng ta! Thật ra anh và tôi chả là gì của nhau cả, ít nhất anh chỉ là bạn cùng lớp với tôi, kiêm chủ tịch hội học sinh của trường K.W mà thôi. Nên, mời anh đừng đứng trước mặt người khác mà làm cho người ta hiểu lầm quan hệ của tôi và anh. Anh hiểu chứ?

_____ Hết chap 40 _____

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Mèo Khen Mèo Dài Đuôi

– Đúng. Chính là quan hệ của chúng ta! Thật ra anh và tôi chả là gì của nhau cả, ít nhất anh chỉ là bạn cùng lớp với tôi, kiêm chủ tịch hội học sinh của trường K.W mà thôi. Nên, mời anh đừng đứng trước mặt người khác mà làm cho người ta hiểu lầm quan hệ của tôi và anh. Anh hiểu chứ?

– Tôi có sao? _Thất vọng, hần hỏi, trong giọng nói chứa một chút gì đó bị thương, một chút nặng nề mà từ trước đến nay hần chưa bao giờ cảm nhận được.

Khoang đã. . . Hần thất vọng sao?

Mà tại sao hần lại thất vọng cơ chứ? Là do nó nói những lời tuyệt tình đó sao? Nó chỉ nói ra những lời như vậy mà đã khiến tâm trí hần rối loạn như vậy sao?! Không thể nào! Tại sao hần lại quan tâm đến điều đó cơ chứ!? Từ đầu hần không phải muốn dùng nó để tiêu khiển, để giải trí thôi sao, sao bây giờ lại trở thành như vậy rồi? . . . Hàng ngàn câu hỏi bỗngưng xuất hiện quanh quẩn trong đầu hần, khiến hần không thể nào thoát khỏi đồng hồ loạn đó để trở lại thực tại được chỉ vì một câu nói của nó.

– Anh không có sao? _Nó giễu cợt. Không khí trong phòng khách bỗng chốc nặng nề làm cho người ta không khỏi ảo não. Rõ ràng mới vừa vui vẻ đây, chớp mắt một cái liền biến thành cái dạng như vậy rồi. Thời gian cứ như thế, chậm rãi qua đi nhưng tâm lý của những con người đang đứng trong căn phòng này vẫn như cũ – bấn loạn.

Đúng lúc này, di Linh lại xuất hiện

– A! Hai đứa mau vào. Di đã làm đồ ăn hết rồi đây. Chúng ta cùng ăn cơm chiều nào! _Vừa nói xong di Linh cũng nhanh chóng xuất hiện trước mặt hai người. Không khí lúc này cũng không ngột ngạt như lúc này nữa, đã dịu hơn nhiều rồi.

Thấy di Linh đưa ánh mắt nghi vấn nhìn mình và hần, nó phản ứng nhanh, lập tức nói:

– A! Con nãy giờ cũng đói rồi, chúng ta mau vào ăn thôi _Nói rồi nó nhanh chóng chạy đến bên cạnh di Linh kéo tay di ấy đi. Quay đầu lại nhìn một chút, thấy hần vẫn chậm chạp đứng mãi một chỗ, nó cũng mở miệng hỏi hần.

– Còn đứng đó làm gì? Mau vào ăn thôi! Không đói à?

Thấy nó vẫn còn quan tâm đến mình, hần vui vẻ chạy đến, miệng còn í ới.

– Đói chứ! Đói chứ! Di Linh thật tốt! Hi hi. . .

Ngồi ngay ngắn trước bàn ăn, hần vui vẻ huýt sáo một cái rồi cảm thán.

– Di Linh thật giỏi, các món ăn di nấu trông thật bắt mắt a~ Chấn chấn rất ngon! Hihi. . .

Lại không đợi di Linh trả lời, nó lại nói trước.

– Anh bắt đầu học vượt đuôi ngựa từ khi nào vậy? _Là câu hỏi nhưng phát ra từ miệng nó lại có chút khinh bỉ, rõ ràng là mỉa hần. Mặc kệ, hần cũng không thèm chấp nhặt gì với nó, gan tị đây mà. Hi hi. . .

– Anna, di đã bảo không được nói chuyện như vậy với bạn rồi mà. Và lại hai đứa còn. . . hihi _Nhìn di Linh cười như vậy cũng đủ biết di đang nghĩ đến cái gì rồi, bó tay. Như chợt nhớ ra cái gì, di lại nói tiếp _À mà cảm ơn con nhen, con làm di ngại quá à. Mà con tên gì vậy? Nói chuyện nãy giờ di mới nhớ!

“Họ Khùng tên Diên” Nó trong lòng âm thầm đặt cho hần một cái tên hết sức “sáng tạo”

– Dạ. Tên đầy đủ của con là Hoàng Nhật Quân ạ. Di cứ gọi con là Ken cho thân mật. Hihi. . .

“Ken khỉ” Nó lại âm thầm sửa lời hần. Lần này nó cũng không muốn nói nữa, tránh cho di Linh lại bênh vực hần, thật đáng ghét!

– Tên con thật hay!

– Dạ. Cảm ơn dì.

Thấy hai người cứ ngượng ngùng khen ta, ta khen ngượng ngùng mãi, nó cũng mất kiên nhẫn, đành lên tiếng nhắc nhở hai người. Nhưng lời nhắc nhở không biết từ khi nào lại trở thành câu nói lúc buồn bực.

– Thôi, ăn cơm thôi ạ. Hai người đừng có mà ở đó mà mềo khen mềo dài đuôi nữa, thật chướng mắt!

Nãy giờ nghe nó nói nhiều như vậy dì Linh cũng cảm thấy thắc mắc. Con bé này hôm nay sao vậy? Trong nó có vẻ không được vui cho lắm a~

– Con bé này thật là... Từ khi nào con lại trở nên khó chịu như vậy? Dì nhớ lúc trước con trầm tĩnh lắm mà!

Nghe dì nói vậy, nó cũng giật mình. Sao vậy nhỉ? Nó cũng thấy nó nãy giờ cứ sao sao ấy. Làm như là do sự xuất hiện của hấn nên nó mới như vậy vậy? Thật kì lạ! Cảm thấy đề tài này không ổn, nó làm như là không nghe thấy câu hỏi của dì Linh, lập tức đánh trống lảng.

– Ô mà Emma đâu đi? Nãy giờ sao con không thấy con bé?

Nghe nó hỏi, dì Linh cũng không nghi ngờ gì mà cũng rất nghiêm túc trả lời câu hỏi của nó.

– À. Con bé ra ngoài rồi. Nghe nói là đi gặp bạn gì đó.

– Ô. Vậy mình mau ăn đi. Sắp nguội rồi, để lâu ăn không ngon đâu!

– Ukm.

Hau tiếng sau

– Thôi con về nha dì Linh. Dì ở lại mạnh khỏe ạ. Hấn lễ phép chào hỏi trước khi về nhà. Để làm chi chứ? Lúc trước hấn có lễ phép thế đâu? Câu trả lời chỉ có một: Hấn muốn ghi điểm đây mà! Thật gian xảo!

– Ukm. Lần sau nếu rảnh nhớ đến đây chơi nha Ken. Dì rất mến con đó. Dì Linh tiếc nuối đưa hấn ra cổng, hấn nói chuyện rất vui, dì còn muốn hấn ở lại chơi một chút nữa nhưng mà bây giờ cũng đã trễ rồi, dì không thể giữ hấn ở lại mãi được. Haizz... thật tiếc.

– Hihi con cũng rất quý dì. Sau này con sẽ đến đây chơi thường xuyên hơn. Có được không dì Linh?

– Được chứ. Dì rất hoan nghênh con. Hihi... Dì Linh nhanh chóng đáp ứng, thật tốt nha, dì rất muốn hấn đến chơi nhiều một chút a~

“Lại diễn tiếp cái màn này nữa! Thật nhức óc” Nó thầm nghĩ.

Không để hai người tiếp tục dì đi cháu cháu nữa, nó nhanh chóng lên tiếng, cắt đứt mạch cảm xúc của hai người

– Mau về đi! Còn đứng đó làm gì, định đứng đây tới sáng luôn sao?

– Cũng muốn như vậy lắm chứ! Hihi... Hấn nhe răng cười híp mắt trông rất đáng yêu.

– Cút đi! Nói rồi nó kéo dì Linh một cái rồi nhanh tay đóng cửa lại cái “rầm”. Sau khi đóng cửa xong, nó lại nắm tay dì Linh dẫn dì vô nhà. Không thèm để ý đến hấn nữa.

Ngoài cổng

– Phù~~~ Cũng may mình võ công đầy mình, nhanh chóng tránh được kiếp nạn vừa nãy. Nếu mình mà không phản ứng kịp chắc cái mũi xinh xắn của mình cũng phải đi đời nhà mà luôn quá. . .

_____ Hết chap 41 _____

Chap này hơi dài nha, bù cho hôm nay mình không ra chap mới. Hihi.

Dạo này mình phải học bài chuẩn bị thi nên không thể viết nhiều chap được, mọi người thông cảm nha. Thỉnh thoảng mình sẽ viết vài chap cho mọi người xem đỡ buồn nha.

(Còn tiếp)

Chương 42: Tâm Sự 3 Chàng Trai (1)

_____ Phòng V.I.P _____

– Này! Cậu xem, em này thế nào? Đúng ý cậu chưa? _Bin một tay đẩy đến trước mặt Jun một tấm hình trong khi đó trên tay còn lại thì đang cầm một xấp hình dày cộp. Bên trong bức hình là 1 cô gái ăn mặc sexy, thân hình nóng bỏng, gương mặt đầy yêu mị, giống như là nếu chàng trai nào vô tình nhìn thấy 1 cái liên không thể rời mắt được, quá sexy mà.

Jun uể oải nhìn lướt qua bức hình một cái rồi dờn mắt đi, trên khuôn mặt đẹp trai không còn một chút sức sống nào cả. Cả người đều mệt mỏi nằm dài lên bàn, cả ngày hôm qua đến hôm nay đều như vậy, cũng không nói không rằng, cứ giữ nguyên khuôn mặt thờ ơ, vô hồn như vậy. Lúc Bin cậu hỏi thì trả lời câu được câu mất, ngay cả nói cũng chả ra hồn. Bin cậu nghĩ chắc là vì chuyện bạn gái đây mà, nên tìm cho Jun đẹp trai, phong độ nhà ta một cô em để ôm ấp lúc buồn thôi. Vì thế, bây giờ mới có cái cảnh này đây.

– Đem ra đi, chả xinh! _Jun nói một câu rồi lại úp mặt xuống bàn, không thèm để ý đến Bin nữa. Tức giận, Bin đập mạnh tay xuống bàn, hét lên:

– Này! Rốt cuộc là cậu muốn cái gì đây? Há? Khuôn mặt này là thế nào đây? Làm hư hết tâm trạng bọn thiếu gia rồi! Tức chết mà, hừ!

– Không cần cậu quan tâm, mau phần đi, thật nhứt óc! _Jun nói nhưng mặt vẫn không nguốc lên. Trong lòng cậu hiện giờ giống như có 1 tảng đá đang đè nặng lên vậy, rất khó chịu. Từ hôm qua tới giờ, lúc nào cậu cũng nghĩ đến vụ việc ngày hôm đó. Rõ ràng là nhỏ không thích cậu, hình như cậu cũng không thích nhỏ, nhưng mà, tại sao cậu vẫn cứ lèo đèo theo sau nhỏ để rồi nhìn thấy những cảnh mà mình không muốn thấy. Nhìn cảnh ấy, trong lòng cậu bỗng nhói đau, cảm thấy tức tối và vô cùng vô cùng không thoải mái. Cậu không vui nhưng vẫn không ngần ngại lếch xác theo nhỏ, để làm gì chứ? Thật nực cười! Từ khi nào cậu lại có tâm tình đi quan tâm đến một cô gái như vậy chứ? Thậm chí còn bất chấp việc công đề đi theo nhỏ. Haizz. Bây giờ trong lòng cậu rất rối ren, cậu không biết phải làm sao nữa. Việc trong bang còn chưa lo xong, bây giờ lại đến việc tình cảm này nọ, cậu phải làm sao bây giờ? Ai có thể giúp cậu gỡ rối được không? Tuy trong lòng nghĩ như vậy nhưng cậu lại không muốn nói với ai. Suy cho cùng, dù sao đây cũng là vấn đề nhạy cảm, cũng không thể tùy tiện nói linh tinh được. Thật sự rất mất mặt đó!

– Được. Không thèm quan tâm tới cậu nữa, bọn đại gia ta đi đây! _Nói rồi, Bin bực tức bước về phía cửa ra vào, vừa định mở ra thì “cạch” 1 tiếng, cửa đột nhiên bị người đẩy vào, Bin phản ứng nhanh, nhanh chóng lui về phía sau 5 bước, cảnh giác nhìn về phía cửa. Đầu tiên, giấy da sáng bóng xuất hiện trước mắt Bin, sau đó là 1 con gấu trúc chính hiệu lại xuất hiện trước mắt Bin.

– Woa. . . .!!!! Phog cách mới nha!!!

Nghe vậy, Ken nhanh chóng phóng ánh mắt sắc bén về phía Bin. Vừa nhìn thấy, Bin liền lấy tay bịt lấy miệng của mình rồi xoay lưng đi, vai rung rung. Đầu tiên là cu cậu cười thầm sau đó nhin không nổi bắt đầu cười khúc khích, lại nhớ lại, đột nhiên lại không kìm lại được, miệng cười lớn lên.

– Hahaha. . . hahaha. . . cười chết mất. . . gấu trúc má oi. . . hahaha. . . gấu trúc đi phòng V.I.P hahaha. . . lại còn có ánh mắt đó nữa chứ, thật là nhin cười đến nội thương rồi. . . hahaha. . .

Đầu Ken nhà ta bắt đầu thấy khối rồi đó. Chết thật, bốc hỏa rồi mấy thím ơi. . . .

– Bin. . . . _Tiếng gọi “thân thương” từ phía hán truyền đến, chữ “Bin” còn đặc biệt được Ken nhà ta nặn ra từ kẽ răng, rất có lực nha. Thật có lực, có lực đến mức khiến Bin nhà ta nhin không được rùng mình một cái. Biết mình “hoi” hỏ, Bin lập tức cười hắc hắc đi đến chỗ hán, nhẹ nhàng nói lời vuốt mông ngựa.

– Hihi. . . Ken à! Mình là đang nói đùa, cậu đừng tức giận, cũng không phải nói cậu. Tớ là đang nói đến con gấu trúc trên bàn kia _Bin vội vàng chỉ đến tờ báo trên bàn, quả thật là có một con gấu trúc, đúng lúc lại là trang đầu nữa, thật may cho Bin nhà ta. Này gọi là gì nhỉ? Ủm. . . là “Sự trùng hợp ngẫu nhiên đặt trong hoàn cảnh hết sức tình cờ”

– Phải không? _Ken “lại” nghiêng răng nhìn Bin.

– Phải! _Bin ngay lập tức khẳng định lại “sự thật” không còn gì thật hơn của mình.

– Được rồi. Tha cho cậu, hôm nay đại gia ta có tâm sự, không thèm đôi co với cậu _Dứt câu, Ken đi đến bên ghế sofa ngồi xuống, dựa lên ghế, mặt ngửa ra sau, trông hết sức sầu thảm. Nhìn cảnh này Bin nhin không được nghĩ thầm”Làm như hôm nay cả thế giới ai cũng có tâm sự nhỉ? Ở mà mình cũng thuộc thế giới này mà sao chả có tâm sự gì vậy nhỉ???? A! Không chừng mình là người ngoài hành tinh! Hi hi. . .”

Nghĩ vậy cho vui thôi chứ bây giờ Bin cậu rất tức giận đây, hừ! Nghĩ nghĩ vài lần, rốt cuộc Bin cậu cũng hùng hồn đi đến trước mặt hai người bọn họ, cất giọng chất vấn.

_____ Hết chap 42 _____

Thứ ba có chap mới nha mọi người, hứa không bùng.

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Tâm Sự 3 Chàng Trai (2)

– Tớ nói này 2 cậu! Rốt cuộc là 2 người đang có chuyện gì vậy hả? Sao lại giấu giếm anh em như vậy? Rốt cuộc các cậu có còn xem tớ là anh em nữa hay không đây? Có chuyện gì cũng không nói, đều ôm hết trong lòng như vậy, thấy thoải mái lắm sao? Các cậu trở thành những chàng trai đa cảm từ khi nào vậy hả? Nếu thấy khó chịu, khó giải quyết chuyện gì thì nói ra hết đi, để anh em đây còn giúp cậu tư vấn nữa chứ, cứ ôm khư khư tâm sự trong lòng như vậy thì đợi đến khi nào mới nghĩ thông suốt đây hả hai thằng cô hồn? _ Vừa mở miệng Bin đã sỗ nguyên một tràng “rũa xả diễn thuyết” vào mặt Ken và Jun.

Nghe Bin nói vậy Ken cũng cảm thấy có chút có lỗi với thằng bạn thân của mình và cũng cảm thấy lời Bin nói rất có lý. Điều là anh em với nhau, có vấn đề gì thì cứ thẳng thắn trao đổi với nhau, không cần phải một mình mình buồn rầu. Anh em tốt để làm gì chứ? Để chia sẻ chứ để làm gì! Nghĩ vậy, Ken cuối cùng cũng mở miệng nói.

– Nay, ngồi xuống đây tớ nói cho nghe, cả cậu nữa Jun_Ken nhìn Jun ra hiệu cho cậu tới gần. Tự nhiên cảm thấy Jun sao còn thâm hơn hẳn nữa vậy. Có chuyện gì ghê gớm lắm hay sao mà cậu ấy lại biến thành cái dạng như thế này rồi? Haizz. . . Nghĩ đến chuyện của mình Ken lại thở dài một tiếng rồi bắt đầu kể . . .

– Là vậy. . . blabla . . .blabla. . .

– Ô. . .!!! Thì ra là chuyện này sao? Ken cậu bắt đầu từ khi nào lại biết yêu đây? Một tảng băng chính hiệu mà cũng bắt đầu tan chảy vì yêu sao? Thật bất ngờ!!!_Bin cảm thán

Nghe đến đây, Jun liền thấy nhột nhột, vội cúi mặt xuống nhìn bàn, trên khuôn mặt đã bắt đầu đỏ lên. Thật ngại ngùng a~

Thấy Jun hành động kì lạ, Bin tò mò hỏi.

– Jun! Cậu làm gì mà tự dưng đang nói chuyện mà nhìn xuống bàn vậy? Khi dễ bọn tớ à?_Nói xong, Bin “nắm đầu” Jun kéo lên hết sức “thô bạo”.

– Ai ui. . . Tên chết bầm nhà cậu! Sao lại nắm tóc tớ hả? Biết tớ làm lâu lắm không?_Jun ngẩng đầu lên tức giận dấm dấm vào mặt Bin.

– Oa. . . cậu làm sao thế này? Mới vừa ăn ớt sao? Sao mặt đỏ quá vậy? Chẳng lẽ. . . hí hí. . . có tật giật mình sao?_Bin vừa nói vừa cười như dê cụt liếc mắt nhìn Jun rồi lại nhìn Ken, khiến hai người bọn họ cảm thấy thật khó xử. Nói khó xử cho dễ nghe vậy thôi chứ thẳng thắn mà nói là “rất mắc cỡ” đó nha.

– L. . . làm. . . làm gì có chuyện đó!_Jun cãi lại nhưng mặt lại càng đỏ hơn.

– Không có? Vậy tại sao mặt cậu lại đỏ? Bin cười gian nhìn Jun. . . khà khà. . . “Nhìn hai người cậu ta cứ như là em gái mới biết yêu vậy” Bin nghĩ thầm rồi cười khúc khích một mình, trông rất giống. . . tên bệnh hoạn.

– Là do tớ tức giận! Do cậu phá hư kiểu tóc của tớ!_Jun cậu dường như rất đồng ý với câu trả lời của mình, một mực gật đầu.

– Phải không?_Bin giả vờ hỏi tin câu trả lời của Jun để cậu ta bình tĩnh một chút, còn để cậu xử lý việc của Ken đại ca nữa, xong rồi thì đến phiên của cậu ấy sau.

– Phải!_Jun khẳng định “trông” rất chắc chắn

– Okay, vậy thì thôi_Bin nói một cách nhẹ nhàng, dường như không vương bận gì cả nhưng trong lòng thì thầm nghĩ đến hành động kì lạ của Jun lúc này, chắc cũng là lí do tương tự như Ken thôi.

– “Phù”_Jun âm thầm thở hắt ra một hơi. Thật là ngại ngùng mà.

– Được rồi. Đầu tiên là việc của cậu, Ken!_Đầu tiên, Bin điều chỉnh tư thế của mình cho phù hợp rồi bắt đầu tiến hành “thông não” cho Ken.

– “Hum”. Tớ nói, cậu là cậu thật lòng yêu Anna rồi có phải không? Theo những gì cậu nói thì tớ có thể kết luận như vậy_Bin trịnh trọng nói ra lời nhận xét cuối cùng của vấn đề.

– Yêu thật sao? _Ken lẩm bẩm, đầu hoạt động hết công suất để lí giải những gì Bin vừa nói. Từng chữ, từng chữ, suy nghĩ thật kỹ _Tối qua tớ cũng nghĩ như vậy. Được thôi, bắt đầu từ ngày mai tớ sẽ lên kế hoạch thu phục tăng bằng đó _Ken đột ngột bật dậy khỏi ghế sofa, mặt ngấn lên làm tư thế quyết tâm

– Này! Cậu vừa nói cái gì đó? Lúc trước cậu không phải cũng như vậy sao? Suốt ngày mặt cứ lạnh tanh như mông gấu Bắc cực vậy? _Bin bức xúc nói những lời mà mình đã cất giấu lâu năm chưa có dịp xả ra. Còn không ngừng trừng mắt nhìn hấn, làm như hấn có vẻ mặt như vậy thì cậu ta sẽ ăn không ngon ngủ không yên vậy. . . À . . .!!!! Nhưng hình như sự thật nó cũng phũ phàng như vậy thì phải.

– Bin. . .!!! _Ken cười híp mắt nhìn Bin, giọng nói lúc này còn dịu dàng hơn lúc nãy nữa _Cậu dạo này coi bộ lên nhen, ừm . . . ăn nói cũng có lực lắm! Có lẽ . . . cậu thấy mình sống cũng hơi lâu nhỉ? Cảm thấy mình sống không có ý nghĩa gì sao? . . .

– Ó. . . _Bin đứng hình, “lại” ý thức được mình coi bộ không quý trọng sự sống cho lắm, lại dám một lần nữa chọc giận đến vị thần không nên chọc này. Bin lập tức chạy về phía Jun ẩn nấp. Nhưng thật không may. . .

_____ Hết chap 43 _____

Lịch post chap là 3-5-7 nha mọi người.

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Mary Mè Nheo

_____ Bang Black Rose _____

– Đại tỷ! _Một tên đàn em khom người cung kính trước mặt nó-người này tên là Trần Thanh, là người rất được nó tin nhiệm, luôn luôn trung thành với nó. Mọi chuyện trong bang đều do Trần Thanh một mình lo liệu, nếu chuyện đặc biệt nghiêm trọng, trọng đại thì sẽ đưa đến cho nó và 2 bang chủ còn lại giải quyết, còn lại thì đều do Trần Thanh cậu tự tay mình thu xếp. Từ trước đến nay đều không có bất kỳ sơ xuất gì cả. Vì cậu biết, trong lĩnh vực này nếu gây ra 1 sơ suất, dù là rất nhỏ đi chăng nữa cũng có thể làm cho mọi chuyện rối tung hết cả lên.

– Ukm. Vụ lần trước sao rồi? _Nó bắt chéo hai chân lên nhau, 2 mắt khép hờ, lưng tựa lên chiếc ghế có giá trị xa xỉ, đầu ngửa ra sau, 2 tay cũng khoanh lại với nhau, mặt dù nói chuyện nhưng trên mặt vẫn không có một tí cảm xúc nào.

– Dạ, đã làm theo như đại tỷ đã căn dặn ạ.

– Tốt lắm. Còn có chuyện gì sao? _Nó hoài nghi mở mắt ra nhìn Trần Thanh.

(Lúc này cũng xin nói rõ cho mọi người biết: Trần Thanh là đàn em mà nó tin cậy nhất, cho nên gương mặt cùng lý lịch của nó Trần Thanh đều biết. Ngoài ra thì không tên đàn em nào trong bang của nó biết được những điều này.)

– Dạ, bang Black Dragon muốn liên kết với bang của chúng ta đó ạ. Bang chủ bên đấy muốn nói chuyện trực tiếp với đại tỷ đó ạ _Trần Thanh nhanh chóng nói ra tất cả những gì mà mình biết được.

Nó ngẫm nghĩ vài giây rồi cũng gật đầu đồng ý.

– Được. Hai ngày nữa, hẹn đến đây gặp chị.

– Dạ _Hết chuyện, Trần Thanh cũng lui ra, để lại không gian yên tĩnh riêng giành cho nó.

_____ Trường K.W _____

8.00 A.M

– “Reng reng reng”. . .

– Mary. . . hehehe. . . . _Emy nhìn nhỏ cười xấu xa, giọng cười phát ra đặc biệt giống dân có máu mặt trong hội “Dê cụt cute”.

Vừa ngước mặt lên đã ập vào mắt cùng 2 tai nhỏ của Mary là khuôn mặt xinh đẹp với biểu cảm vô cùng đáng sợ cùng với giọng cười càng đáng sợ hơn nữa của Emy. Phản ứng đầu tiên của cô nhóc là đưa 2 tay lên mặt, cong lại và.cắn móng tay, rung cầm cập. Tuy sợ hãi nhưng cô nhóc vẫn cố

gắng điều chỉnh giọng nói lại, phát ra những tiếng ngắt quãng.

– E . . Emy . . . co . . . có chuyện gì . . gì sao . . ???

Nhìn thấy khuôn mặt nhỏ cùng bộ dáng sợ hãi thái hóa của Mary, cô nhóc Emy cũng mất hứng trêu chọc, cao thủ đây rồi! Cười híp mắt 1 cái, bàn tay hoa kiều diễm của Emy nhanh chóng xé gió lao đến bên nhỏ, chớp mắt 1 cái đã đập cái bốp lên vai nhỏ, khiến nhỏ đau đến nhe răng trợn mắt. Cùng lúc đó, miệng nhỏ xinh của Emy cũng nhanh chóng phát ra 1 câu có âm lượng cao và vô cùng dứt khoát.

– Có gì đâu _Emy bước đến ngồi vào bên cạnh nhỏ _Chuyện hôm ấy thế nào rồi? Có tiến triển gì không?

– Chuyện hôm ấy? _Nhỏ ngớ ngẩn nhìn Emy. Chuyện hôm ấy? Rốt cuộc là chuyện nào của ngày hôm ấy? Và hôm ấy là hôm nào? Nói rõ 1 chút có được không a~

– Thiệt chứ, đã muốn nói giảm nói tránh rồi mà cậu cũng không thuận sườn núi mà leo! Thì chuyện hẹn hò với anh chàng manly của cậu đó. Có tiến triển gì vượt bậc không? Có lãng mạn giống như trong tiểu thuyết không hả? _Emy chớp chớp mắt nhìn nhỏ.

– Hừ! Không nhắc đến thì thôi, cậu vừa nhắc tới làm tớ “thèm” cần người quá! Đáng lẽ đây sẽ là một cuộc hẹn đẹp đẽ, thơ mộng và đầy lãng mạn, nó sẽ đi vào lịch sử . . . trong tim tớ. Nhưng nào ngờ . . . miệng nhỏ mếu máo . . . nào ngờ giữa đường lại nhảy ra 1 tên chết bầm mang mặt khẩu hủy diệt là J-U-N. Sự xuất hiện của phần tử khủng bố này đã góp phần mang theo 1 quả bom nguyên tử làm nổ tan tành, toi bời giấc mộng thanh xuân đủ đi vào lịch sử . . . trong tim tớ. Cậu có biết không? Tớ đau lắm, đau đến mức mà cậu không thể nào tưởng tượng nổi đâu. . . _nhỏ định phun ra lời văn bi thảm mà vô cùng sống động của mình tiếp thì chợt bị một giọng quát chói tai đột ngột vang lên làm đứt mạch cảm xúc của nhỏ.

– THÔI ĐI!

– Ô ô . . . Emy! Phải tôn trọng người kể một chút chứ, tớ đang kể mà. . . _Nhỏ mếu máo nhìn Emy, vẻ mặt nhăn nhó đến tội nghiệp.

– Tớ hỏi. Rốt cuộc là ý chính nằm ở đâu hả? Tớ lược cả buổi trời mà chưa thấy 1 chút xú gì là chính điểm cả. Vào vấn đề chính đi! Kể chân thật một chút, đừng hoa hòe nữa, sến chết đi được. Tuy tớ là một thể hệ mê truyện tiểu thuyết nhưng vẫn không thể nào chấp nhận lời văn sến súa của cậu được, có biết không? _Emy trề môi khinh bỉ lời văn của nhỏ

– Hừ! Thì vậy . . . bla . . . bla . . . bla Đó! Cậu nói xem coi tức không? _Nhỏ chống nạnh, vênh môi lên nói

– Ukm. Tên đó đúng là vô duyên thật! Mà thôi đi, đời còn dài và giai còn nhiều! Sợ gì! _Emy nghiêm túc đưa ra lời nhận xét và lời khuyên của mình giành cho nhỏ.

– Tâm sự gì đây 2 tiểu thư? _Vừa bước vào thì ngay lập tức đập vào mắt nó là 2 cô nhóc nhà ta đang trề môi, xụ mặt, nhăn nhó, khó coi hết sức.

– Anna _Vừa nhìn thấy nó, nhỏ liền khóc lóc, nháo nhào cả lên _Anna ơi bla . . . bla . . . bla . . .

Nó đứng hình nhìn miệng nhỏ lép xép không ngừng. Vài giây sau nó cũng định thần lại rồi lẳng lặng nhìn nhỏ phát tiết. Chờ đến khi nhỏ chấm hết, kết thúc câu thì nó mới mở miệng ra nói.

– Tớ bắt quá chỉ nói có một câu, cậu cũng không nên ném một đồng chữ vào mặt tớ như vậy chứ.

– Tớ bức xúc a~ _Nhỏ nũng nịu.

– Tớ cũng nhớ không lầm là cậu đã bức xúc 2 lần rồi đó. Chỉ trong 1 thời gian ngắn, không quá 1 phút a~ _Emy chồm miệng vô chọc quẻ nhỏ.

– Được rồi, đừng chọc ghẹo Mary nữa _Ngồi vào bàn của mình, nó bắt đầu lấy tai nghe ra đeo vào, chuẩn bị “lẩn” vào mộng đẹp.

– Anna là số 1 _Nhỏ quay xuống dựng ngón tay cái lên với nó.

Nó không nói gì nhiều, chỉ nói:

– Xùy xùy, quay lên. Tớ bận _Kết thúc câu cũng là lúc nó nhắm mắt lại ngủ.

– Bận ngủ chứ gì. Hừ! _Nói rồi nhỏ cũng quay lên, không làm phiền nó nữa.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Trêu Chọc

(Hai tiết đầu vắng do giáo viên bận đi công tác)

5 phút sau

Đang lúc bấm điện thoại say sưa thì nhỏ và Emy chợt nghe thấy tiếng ồn ào của bọn con gái ngoài cửa lớp. Bực bội ngược mắt lên thì thấy bọn hần bước vào, vừa nhìn thấy tên Jun thì nhỏ lại tức lên, mắt như muốn phóng ra lửa vậy. Nếu được thì nhỏ muốn xuyên thủng 2 lỗ trên người Jun cho hả giận. Thấy cô bạn của mình lại nổi đóa, Emy cũng mở miệng châm chọc bọn hần để giúp nhỏ hả giận.

– Ôi chào! Đi đâu cũng đủ bộ nhỉ? Thật là tình cảm hết sức a~

– Đúng vậy. Cảm thấy ghen tị sao? _Bin cười hi hi nhìn Emy.

– Tức cười, tỳ tỳ đây chỉ thích đi học chung với trai đẹp mà thôi _Nói đến đây, cảm thấy không đúng lắm, Emy lại chỉ nó và nhỏ bổ sung thêm 1 câu _Hai cậu ấy cũng vậy. Tôi chỉ nói thích đi học chung thôi nha, đi chơi là tính riêng á!

– Ô! Vậy cảm thấy tôi thế nào? Hi hi _Bin chạy đến trước mặt Emy tạo dáng hỏi.

Thấy vậy, bọn con gái trong lớp gan tị đến đỏ mặt nhưng lại không dám lên tiếng, chỉ âm thầm mắng tụi nó trong lòng mà thôi.

– Kinh dị _Emy không khách khí nhìn Bin từ trên xuống dưới rồi nhếch môi phun ra 2 chữ.

– Ô! Sao lại thế!?! _Bin chu mỏ nhìn Emy _Tôi lại nghe thấy người ta khen tôi đẹp trai đấy! Phải không mấy bạn nữ?

Nói đến đây Bin ngược mặt lên nhìn lướt qua các nữ sinh trong lớp, sau đó lại nở ra 1 nụ cười mê hoặc chúng sinh với 2 lúm đồng tiền cute.

– PHẢI!!!! _Mấy đứ con gái trong lớp đồng thanh, gạt đầu cái rụp.

– Ố ơ _Emy cứng họng, không biết nói gì nên đành nhìn lướt qua nhỏ tìm sự trợ giúp. Thấy vậy, nhỏ cũng nhanh chóng tiếp lời thay cho Emy.

– Chưa chắc hoàn toàn là như vậy a~ _Nhỏ liếc mắt nhìn Bin 1 cái rồi quay sang chỗ khác lơ đãng nói tiếp _Nói không chừng người ta lại muốn từ trên người anh nhìn thấy hình bóng của anh Rin thì sao? Dù sao anh ấy cũng là anh họ của anh, là hot boy số 1 của trường. Mấy cô gái đó cũng rất biết điều, rất hiểu đạo lý vuốt mặt phải nở mũi nên cũng rất là hào sảng mà khen anh một câu cho thỏa lòng hư vinh của anh thì sao? Ở đời mà, đôi khi sự thật nó cũng phũ phàng như vậy á!

– Cô dựa vào đâu . . . _Bin chưa kịp phản bác lại thì chợt bị Jun nắm cổ áo kéo ra phía sau rồi cười hi hi nói với nhỏ.

– Đúng vậy, đúng vậy. Mary nói rất đúng nha!

Nhỏ liếc mắt nhìn Jun khó hiểu rồi cũng mở miệng châm chọc, không vì Jun bênh vực mình mà mềm lòng.

– Ô! Từ khi nào lại về phe tôi vậy, tên phản đồ?

Jun chính thức đứng hình!!!!

– Ahaha. . . Tên phản đồ,ahaha. . . cho cậu chừa nha, dám phản bội tớ hahaha . . . ! Tôi nói . . . _Lại chưa dứt câu, Bin nhà ta đã lãnh trọn cú đấm mạnh mẽ từ Jun. Khuôn mặt đẹp trai nhanh chóng sưng lên một cục. Bin ôm mặt la í ới, trách mắng Jun nào là không biết thương bạn, bạn bè chỉ nói vui có vài câu mà đã ra tay tàn độc như vậy, sau này chắc hẳn Bin cậu sẽ không giao những việc gì mà liên quan đến tính mạng của cậu cho Jun làm, nói Jun không biết nể mặt mày của bạn bè, gương mặt này của cậu chính là vũ khí lợi hại nhất đấy bla bla . . .

Giờ ra chơi trường K.W

– “Reng reng reng”

– Anna! Dậy nào, dậy nào! Đi ăn thôi Anna! Nhanh! Nhanh! Lẹ đi. . . _Emy quay xuống lay lay tay nó không ngừng. Hần ngồi kế bên thấy vậy thì nhủu mày, không nhịn được liền lên tiếng nói.

– Cô muốn ăn uống gì thì đi đi, cần gì phải kêu réo lớn tiếng như vậy?! Anna lớn rồi, khi nào đói thì tự biết đi ăn, cần cô quản à?

Emy ngơ ngác nhìn hần, tự nói trong lòng “Tên này kỳ, sao hôm nay tự nhiên muốn quản mấy việc này của nó cơ chứ, vô duyên!”

– Sao anh lằng xẹt vậy? Chuyện của tôi và Anna mắc mớ gì đến anh mà anh nói. Anna là bạn thân của tôi chứ không phải bạn thân của anh. Anh mắc cái mớ gì phải xía vô chuyện của tôi? Chuyện của chúng tôi cần anh quản à?! _Emy bực dọc sẵn giọng cãi lại hần “Đừng tưởng là hot boy là hay nhá! Coi chừng Emy ta đánh thành hot dog luôn bây giờ”.

– Cô sao không. . .

- Hai người im hết cho tôi! _Hắn chưa nói xong thì đã bị giọng nói đầy tức giận của nó xen vào _ Có thấy tôi đang ngủ hay không hả? Ồn ào cái gì?
- Tôi/Tớ.... _ Hai người kia đồng thanh nói, trong giọng nói nghe ra có sự áy náy nồng đậm.
- Thôi được rồi, hai người đi ăn đi. Tôi còn có việc, đi trước đây! _ Nói rồi nó cũng ngồi dậy cất bước đi ra khỏi lớp. Trong lớp lúc này chỉ còn lại 2 người-Hắn và Emy.

Lúc này Emy mới nhìn xung quanh 1 lượt, không thấy nhò ở đâu cả. Trong lòng máu nóng sùng sục sôi lên. “Aaaaa..... Con nhò này dám mê trai bỏ bạn!!!! Để xem, tìm được, tớ xử cậu thế nào!? Hừ!” _Nghĩ rồi Emy cũng bật dậy khỏi ghế, nhanh chóng chạy ra khỏi lớp, chạy hướng tới canteen trường. Canteen không tìm thì tìm ở đâu chứ!

Cùng lúc với Emy, hắn nghĩ “Hai tên chết bầm này dám bỏ bạn, xem ra càng ngày càng loạn rồi. Mới có tạm quán thời gian thực thi hình phạt thì hai tên này lại bắt đầu làm phản nữa rồi. Hừ! Để xem 2 cậu đắc ý được bao lâu?! Chờ đó, tôi mà tìm được hai cậu thì thấy cái cảnh!” _Cuối cùng hắn cũng như Emy chạy ra khỏi lớp học nhưng lại không đến canteen mà chạy thẳng đến khu vườn sau trường.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Xin Nhập Học Cho Emma

_____ Phòng hiệu trưởng _____

- ” Cốc cốc cốc” _ Tiếng gõ cửa vang lên, thầy hiệu trưởng ngước đầu lên nhìn ra cửa rồi cũng mở miệng mời người ở bên ngoài vào.
- Vào đi! _Giọng nói trầm thấp nhưng nghiêm nghị của ông vang lên.
- Mở cửa ra, nó nhanh chóng bước vào trong phòng, cung kính gật đầu chào hiệu trưởng một cái rồi nói.
- Chào thầy, em là Nguyễn Hoàng Băng Nhi.
- Uhm _ Nghe thấy nó nói ông cũng ngồi dậy, đi đến bên bàn tiếp khách ngồi xuống rồi nói _ Em ngồi xuống đi rồi nói chuyện.
- Dạ _ Nó lễ phép đáp một tiếng rồi cũng nhanh chóng ngồi vào chiếc ghế đối diện thầy hiệu trưởng. Ông xem xét nó 1 lượt rồi nhẹ nhàng cười nói.
- Xem ra em không giống lắm với lời đồn mà thầy vẫn thường nghe nhỉ?
- Dạ. Cũng không hẳn là như vậy ạ _ Nó vẫn giữ giọng nói lễ phép ấy, hoàn toàn mất đi thần thái lạnh nhạt ban đầu. Bây giờ, trước mặt thầy hiệu trưởng dường như không phải là một đại tỷ lạnh lùng nữa mà lại là một cô học sinh chăm ngoan, lễ phép, đầy gương mẫu.
- Mà em hôm nay đến đây tìm thầy có chuyện gì?
- Dạ. Em muốn đến xin thầy cho em gái của em đến đây nhập học ạ _ Nó biết thầy hiệu trưởng là một người rất tốt và xử sự rất đúng mực, lại rất quan tâm đến những học sinh nghèo vượt khó muốn vươn lên trong học tập nên nó cũng cảm thấy phục ông phần nào và cũng cư xử rất lễ phép với ông.
- Em gái của em? Em ấy học hành thế nào?
- Dạ, học rất giỏi ạ. Em muốn đổi môi trường học tập cho con bé, muốn con bé có môi trường tốt để học tập giỏi hơn, phát huy được hết khả năng của mình ạ. Thầy có thể cho em ấy nhập học được không ạ?
- Nếu em đã nói như vậy thì thầy tin tưởng một lần vậy. Em cứ mang em ấy đến đây làm một cuộc khảo sát chất lượng, nếu đủ tiêu chuẩn thì thầy sẽ phá lệ mà nhận vậy. Thầy sẽ cấp cho em ấy 1 học bổng để người khác không dị nghị _Thầy cười hiền nói. Tuy ông không biết rõ gì về cô bé trước mặt nhưng ông lại biết rất rõ cô bé này rất thông minh, là một người đầy cơ trí. Bây giờ cô bé này lại đến đây xin nhập học cho em gái mình, ông tin chắc, cô bé này đã nắm chắc trăm phần trăm là em gái mình sẽ đạt rồi. Hắn là không sai đi!
- Dạ, cảm ơn thầy trước ạ. Nếu thầy rảnh thì ngày mai em dẫn em ấy đến được không ạ? Em ấy học lớp 10 _Đầu tiên, nên nói cho thầy hiệu trưởng biết rõ đối tượng cần dự thi là học lớp mấy chứ nhỉ? Nếu không làm sao ra đề?! À mà chắc thầy hiệu trưởng không nghĩ nó và Emma sinh đôi đâu nhỉ?
- Cũng được, vậy mai em cứ mang em ấy đến. Được thì tuần sau nhập học nha em.
- Dạ. Cảm ơn thầy! Làm phiền thầy quá, em xin về lớp trước ạ.Nó lễ phép chào hỏi trước khi về lớp.

– Uhm. Được rồi. Em về lớp đi. Thầy cười hiền nhìn nó.

____ Canteen trường K.W ____

Sau khi rời khỏi phòng hiệu trưởng thì nó quẹo sang canteen luôn mà không về lớp học. Từ sáng tới giờ nó ăn có miếng bánh mì sao chịu nổi, phải đi kiếm gì ăn chứ.

Lúc lấy được thức ăn rồi thì nó tìm một bàn khuất khuất, tránh ánh mắt của mọi người rồi ngồi vào. Trong khi đang ăn thì nó bỗng nhìn thấy Rin cũng đang bung thức ăn đi đến cạnh mình ngồi xuống. Thấy nó ngược mắt nhìn mình thì Rin cười nhẹ rồi đưa tay ra vuốt vuốt đầu nó rồi nói.

– Nhóc con, sao đi ăn muộn thế?

Nó liếc mắt khinh bỉ nhìn Rin một cái rồi trề môi nói.

– Anh cũng vậy mà dám nói em

– Anh là con trai, nhịn ăn một chút thì có sao đâu. Còn em á... Nói đến đây Rin lấy tay chỉ chỉ đầu nó trách móc nhưng lại không nghe ra một chút nào là giận dữ mà ngược lại rất cung chiêu... con gái con lú, nhịn ăn vậy thì là sao mà có sức học tập thi cử gì. Vài bữa nữa mà bệnh thì anh đến đánh đầu em.

– Anh dám. Nó chu môi, giận dữ nói.

Rin nhướn mày, vẻ mặt rất ngông cuồng, nghênh ngang nói. Để xem!

– Hừ! Không tranh cãi với anh nữa. Mau ăn đi, đồ ăn nguội hết rồi kia. Nó cuối cùng cũng thỏa hiệp, tay nhanh chóng cầm đĩa muống lên ăn. Rin thấy vậy cũng không nói gì nữa mà ngoan ngoãn ăn cơm. Hai anh em nhanh chóng ăn hết đồ ăn của mình rồi tạm biệt nhau, ai về chuồng nấy.

Lúc này đang là tiết 3, nếu vào lớp bây giờ thì sẽ không hay cho lắm nên nó rất biết điều, đi loang quanh một vòng chờ đến khi hết tiết 3 thì bước vào lớp. Vừa bước vào lớp thì tiếng kêu réo âm ỉ nhanh chóng đập vào màng nhĩ của nó.

– Anna! Anna! Vào đây! Nhanh lên. Bọn tớ đang chơi bài này, vui tóe! Đang thắng đấy, nhào vô thôi. Hahaha.... Emy vừa nhìn thấy nó bước vào đã cười haha ra sức ngoác ngoác nó lại, không thèm để ý nào là hình tượng thực nữ nữa, gào to hét lớn, miệng cười haha không ngừng.

Nó liếc mắt một lượt khắp phòng, chỉ thấy bọn con trai trong lớp uể uải nhìn Emy rồi đồng loạt lắc lắc đầu, chép chép miệng như nói cái gì đó nhưng quá nhỏ, nó không thể nghe thấy được.

Thật ra thì bọn con trai đang nói: Trời ơi, tội nghiệp sao á! Trong lớp toàn girls đẹp nhưng mỗi tội bị khủng hơi nặng. Chắc chắc... Đáng cmm lòng!

Cuối cùng nó lại bắn mắt tới chỗ Emy, hiện giờ có 5 cái đầu đang chụm lại cờ bạc, người thì rung rung nước mắt, người thì ra sức hà họng cười, thật mất mặt. Lấy tay vỗ lên trán nhần mịn một cái rồi lại nghĩ “Được rồi, hôm nay bản tiêu thư tâm tình rất tốt, vui đùa với các người”. Nghĩ rồi, nó cũng bước đến ngồi vào ổ cờ bạc.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Tính Kế Quỵ Phá

– Này! Không phải lúc sáng còn lườm nguýt nhau dữ dội lắm sao? Làm huề nhanh vậy? Nó nhìn Bin hỏi. Nghe vậy, cu cậu cười hi hi đáp.

– Bọn tôi là bằng hữu mà, làm huề nhanh cũng là chuyện thường thôi.

Nó nhướn mày nhìn Bin một cái rồi lại liếc sang Emy, cô nhóc này hình như đang định nói gì đó thì phải. Nhận thấy sự nghi ngờ trong mắt nó, Emy thành thật khai báo.

– Bọn hần xin lỗi tụi mình, hứa sẽ không chọc giận tụi mình nữa và còn hứa là sau khi tụi mình hết giận sẽ dẫn tụi mình đi shopping, hi hi. . . để xem nào. . Kkkka. Emy cười đều nhìn nhìn bọn hần, vừa nhìn là biết cô nhóc này đang nghĩ cái gì liền. Cô nhóc xấu xa, định làm cho bọn hần thùng ví mới chịu đây mà.

– Tốt lắm! À, không phải lúc này mới ra tiết 3 sao, tụ tập nhanh vậy?

Nghe nó hỏi vậy, 5 người đồng loạt cười he he, rõ ràng là có chuyện giấu nó mà. Liếc mắt nhìn nhỏ một cái, ánh mắt như bảo nhỏ ‘Mau khai ra’. Nuốt nước bọt một cái, nhỏ nhanh chóng gấp lưã bỏ tay người.

– Tớ không biết, mọi chuyện là do Emy bày ra, tớ chỉ đứng xem thôi _Dứt lời, ánh mắt khinh bỉ của Emy cũng vừa vắn bấn về phía nhỏ, rõ ràng là không hài lòng với thái độ kiên quyết tỏ rõ lập trường của nhỏ, đồ vong ơn! Ta không bày ra kế này thì mi há có thể vui vẻ chơi đánh bài như vậy a~ Lừa chút nữa chắc cũng có thể lừa thành 1 cái lỗ thủng trên mặt nhỏ rồi. . .

Ấy vậy mà lúc quay đầu lại đã thấy Emy cười ha ha đến híp cả mắt, giơ giơ cánh tay nhỏ nhắn, trắng nõn của mình lên nói.

– Là tớ! Tớ bày đấy. He he . . . Nói cho cậu nghe một chút, nhích lại đây. Lúc nãy á

~~Sóng nước gợn lăn tăn~~

Sự việc này xảy ra khi 5 đứa đã huề nhau.

– Emy~~ Chán quá, không học tiết này được không?! Chúng ta trốn ra ngoài chơi đi, dù sao tiết này cũng không quan trọng, môn sinh mà thôi! Và lại, hôm nay là tiết thực hành xem phim tập tính của động vật, tới 2 tiết lận, tớ ở nhà xem chán rồi a~~ _Nhỏ nũng nịu ôm cánh tay của Emy lắc lắc không ngừng, môi cũng vênh lên tỏ vẻ chán ghét tiết học kẻ này.

Trông thấy biểu tình đáng yêu của nhỏ, Jun mỉm cười nói với Emy.

– Tớ cũng thấy vậy, hay là trốn đi chơi nha!

Ngay lúc này, Ken vô tình nhìn qua 3 đứa và đã bắt gặp ánh mắt gian xảo của Emy phóng đến bên người hắn. Khóe môi giật giật vài cái, cố gắng nói ra vài chữ tỏ rõ lập trường của mình.

– Đừng nhìn tôi! Tôi không có hứng thú tham gia linh tinh này nọ của các người đâu, đừng tính tôi vào.

Trẻ môi một cái, Emy nhanh chóng chuyển mục tiêu. Tên này không được thì tên kia, làm như đẹp trai chỉ có mình hắn vậy! Nghĩ rồi, mắt đẹp nhanh chóng bấn về phía Jun.

Nhận thấy ánh mắt nóng bỏng từ phía đối diện bắn tới điên cuồng, Jun nuốt nước bọt một cái.

– Có việc gì sao?

Cứ thế, ánh mắt tán thưởng lại được bắn tới, Jun âm thầm khóc ròng trong lòng. Làm ơn đi, đừng nhìn cậu bằng ánh mắt khủng bố như vậy có được hay không? Cậu có cảm tưởng như mình đang bị tra tấn vậy a~~! Theo đuổi người đẹp thật là khó!!!

– Thật ra cũng không có gì, chuyện nhỏ mà thôi! _Ngừng một chút, xem biểu hiện của cu cậu. Tốt! Không có gì gọi là miễn cưỡng xuất hiện trên khuôn mặt cậu ta. Bé thật ngoan, thật biết điều.

Cùng lúc đó, trong lòng Jun đang âm thầm gào thét. Tại sao? Tại sao lại là cậu cơ chứ?! Tại sao theo đuổi người đẹp lại gian nan cực khổ như vậy chứ? Tại sao cậu lại đi thích cái nhỏ ngô nghê kia chứ? Tại sao? Tại sao? Tại sao a~~~~~

Chắc là định mệnh rồi!

– Hi hi. Cậu biết mà, chúng ta, thật ra không ai thích tiết học kẻ này cả. Vì vậy, hi hi, phiền cậu giúp đỡ một phen rồi _Emy cười đến vô cùng gian xảo nhìn Jun, khỏi phải nói, trong lòng cu cậu hiện giờ đau khổ cỡ nào.

– Nói thẳng vào trọng điểm đi! _Bực tức, có tính để cho cậu thờ hay không? Thật ra nhiệm vụ lần này khó đến cỡ nào mà con nhỏ tung tung này lại làm ra vẻ nguy hiểm như vậy chứ? Làm cậu hồi hộp đến phát điên rồi đây!

– Hồi hộp, sợ hãi lắm phải không? Kkka... Lừa được cậu rồi nha! Thật ra nhiệm vụ lần này cũng chả có gì khó, cậu chỉ cần đi đến đó. . . bla . . . bla . . .

– Cô ơi~~

– Hả? Chuyện gì vậy Jun?... _Bà cô già háo sắc vừa nhìn thấy Jun chạy đến cạnh mình thì hớn hờ, vui vẻ ra mặt, miệng vô ý thức gọi ‘Jun’ một cách thân mật. Nhưng chớp mắt, hình như phát hiện ra cái gì đó sai sai, bà cô già nhanh chóng bịt miệng mình lại, vội vàng sửa lại lời nói lúc nãy. Do bà vui quá nên quên, 3 hoàng tử trường này không thích bất kỳ ai gọi tên tiếng Anh của họ cả, chỉ những người được họ xem trọng, quan tâm mới được gọi vậy thôi. Hôm nay lỡ lời không biết có bị sao không nữa? Bà còn nhớ rất rõ hậu quả vô cùng thâm hiểm của mấy người kia a~~_A! Có chuyện gì vậy Nhất Long?

Cùng lúc bà cô già lơ lờ, ánh mắt Jun nhanh chóng tối sầm lại. Cậu không phải là chưa từng nói tới quy định đó, bà ta lại dám gọi ra nghe ‘thân thiết’ như vậy?! Thật là, cảm thấy cuộc sống quá vô vị sao? Muốn tìm chút sắc màu?

Khi nhìn thấy bà cô già định nhìn mình, để không làm bọn trong bụi lùm thất vọng, Jun nhanh chóng thay đổi sắc mặt. Giống như là phép màu vậy, thoáng 1 cái, vẻ mặt vui tươi, hồn nhiên lại xuất hiện trong tầm mắt của bà ta. Thấy Jun không có biểu hiện gì là tức giận cả, bà ta nhẹ nhàng thở hắt ra một hơi, thật nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Được Rồi, Coi Như Cậu Giỏi!

– Hihi... Thật ra cũng không có gì, chẳng qua là lúc nãy em đi ngang qua canteen, tiện thể ghé vào mua một chai nước, định vào đưa cho Ken. Hi hi... thật ra cậu ấy có than khác nước nên em mua vào cho cậu ấy. Haizz... ai ngờ vào đến lớp lại không thấy tung tích cậu ấy đâu, mà nước này cũng không hợp khẩu vị của em, đúng lúc em thấy cô hình như cũng hơi mệt thì phải. Cô à ~ em rất lo lắng cho sức khỏe của cô đấy, nếu cô bị bệnh thì làm sao “truyền tải kiến thức” cho tụi em được, đúng không cô? Cho nên, vì sức khỏe của cô và cũng vì tương lai tươi sáng của bọn em, cô hãy uống hết chai nước này đi để lấy lại tinh thần nha cô. Cô đừng phụ tấm lòng của em nha~~_ Công phu đối đối của Jun có thể nói là đã đạt được một thành tựu nhất định rồi đấy, level cao đấy.

– A!!! Vậy sao?_Bà cô già giống như không tin vào tai mình nữa. Gì đây? Jun quan tâm bà ta sao? Còn cho bà ta nước uống nữa? Ông trời ơi!!! Bà hạnh phúc quá... hạnh phúc đến mức đầu óc mụ mị hết cả rồi... ôi~~~

Thấy bà cô già cứ đứng thờ thẩn ra một cách ngu ngốc như vậy, Jun chịu không nổi nên đành lên tiếng gọi hồn bà ta về. Gì chứ?! Thời gian của cậu là vàng là bạc đấy, không có dư thừa đến nỗi tiêu phí trên người bà cô già này được. Thời gian chủ yếu của cậu chính là được muốn dùng trên người Mary kia chứ không phải bà cô này nha.

– Thật mà cô, cô không tin em sao? Dù sao cũng là một chai nước mà học trò ngoan của cô biểu cho cô thôi mà. Cô mau uống đi nha, nhanh đi cô... Em muốn tận mắt nhìn cô uống hết chai nước mới được, em rất thích như vậy a~_Oe oe... Jun trong lòng thầm ới đến trăm ngàn lần. Ôi mói oi, cậu không chịu nổi nữa rồi, những lời sến súa như vậy mà lại được thoát ra khỏi miệng cậu! Chính cậu còn cảm thấy không chịu nổi nữa huống chi là tụi trong bụi lùm kia.

Nghĩ đến đây, ánh mắt giận dữ của Jun liền bắn về phía lùm cây cách đó không xa. Hừ! Làn ra quân này của cậu coi như là lỗ nặng rồi, sau khi xong việc phải đòi phụ lao mới được, bù cho tinh thần bị đã kích nặng nề của cậu a~

– Cô tin, cô tin mà. Tại cô bất ngờ quá nên mới thốt ra những lời ngu ngốc đó thôi. Em đừng để tâm nha _Bà cô sau khi lấy lại được linh hồn, thân xác và linh hồn nhanh chóng hòa lại làm một. Suy nghĩ cũng dần bình thường hơn, phát hiện lời nói của Jun có chút không vui nên bà nhanh chóng vuột mông ngựa, biện bạch cho lần thất thố vừa rồi của mình.

Nhưng mà suy đi nghĩ lại thì hành động lúc nãy của bà cũng được xem là quá đối bình thường thôi mà, sao lại nghiêm trọng hóa vấn đề lên như vậy nhỉ? Mà thôi, người ta là hoàng tử, là hot boy của trường, cũng là thần tượng, người trong mộng của bà nên một vài hành động này nhỏ này không nên nhắc đến thì tốt.

– Không sao đâu. Cô mau uống đi...

– Được được, cô uống ngay_Vừa nói, bà ta vừa xoay nắp chai, mở ra và uống ừng ực ngay lập tức. Bà cô uống một thoáng liền đến đáy chai.

Vừa thấy bà ta uống xong, Jun liền viện cớ chuẩn đi mát, để lại bà cô già sau lưng, trên tay còn cầm lấy chai nước không chịu buông, ánh mắt mông lung nhìn về phía trước. Tưởng là bà ta cứ đứng mãi như vậy, không ngờ...

– “Ừ ục... ” A!_Bà cô sợ hãi la lên một tiếng, bỗng thấy mình hơi thất thố liền ngại ngùng xoay đầu xem một lượt.

– Phù... mai quá! Không có ai hét!_Dứt lời, lại là một trận ừng ục kêu vang_A!!!!!!

Sau tiếng hét vang trời ấy là một trận cuồng phong kéo đến, bà cô già phi như bay về phía nhà vệ sinh giáo viên. Lúc này, cái đám trong bụi lùm cũng lục đục lẫn ra ngoài.

Phui hết lá cây và bụi trên mình. Bin hí ha hí hửng nói.

– Hắc hắc, bà cô già “đáng mền” của chúng ta chắc sẽ làm bạn với WC đến tối đấy. Ai có lòng tốt không? Mau đi mua giấy nha, lúc nãy tở vào đấy, đúng lúc lại không còn lấy một tờ giấy a~~_Nói đến đây, Bin làm như lơ đãng liếc qua phía Enny, cả đám cứ như thế liền ngo qua Enny. Vừa nghe thấy đã biết tác phẩm này là của ai rồi, không đáng nhắc tới a~

Thấy thế, Enny cười giả lả cho qua_Haha... chỉ là thủ thuật nhỏ, không đáng nhắc tới a~_Nói đến đây, Enny cười bí hiểm, ánh mắt trở nên gian xảo hơn, giống như là một tiểu hồ ly đang toan tính_Cứ đợi đấy đi, trò vui còn dài...

~~~~~

– Haha. Thủ thuật nhỏ của tớ thế nào? Không tệ chứ? _Emy dỗi ánh mắt mong đợi về phía nó, mong có một lời khen nho nhỏ từ miệng của bang chủ hắc bang. Nhưng sự thật chứng minh, khả năng xảy ra chính là phần trăm lẻ.

Nó cười lạnh nhạt phun ra một câu _Ukm. Cũng chỉ là thủ thuật nhỏ, không đáng nhắc tới!

Thế là Emy lạnh lợi, hoạt bát của chúng ta cứ như quả bóng xì hơi, ỉu xìu ngay sau câu nói của nó. Khuôn mặt xinh đẹp động lòng người cứ thế mà trung ra về mặt buồn rười rượi, giống như chú cún nhỏ bị chủ bắt nạt, không dám phản kháng, chỉ có thể cam chịu khiến cho người xem cũng có chút không đành lòng.

– Được rồi, coi như cậu giỏi _Cuối cùng, nó cũng vì thế mà giờ cờ trắng đầu hàng.

– Hi hi. . . Action!!!!

Thế là “trận chiến” bắt đầu dưới sự chiêm ngòi của Emy.

_____

Nhà nó

Sau khi ăn cơm xong, nó gọi Emma đến phòng mình.

– “Cốc cốc cốc”

– Vào đi _Nó ngồi trong phòng nói vọng ra. Tay bấm máy lia lịa, mắt chăm chú nhìn vào màn hình máy tính có vô số chữ số đang chạy không ngừng.

Emma vào phòng thấy nó đang tập trung làm việc nên cũng không mở miệng nói chuyện, lặng lẽ ngồi trên ghế chờ nó làm xong công việc của mình.

_____ Hết chap 48 _____

2 ngày nữa có chương mới, hứa không bùng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Chị Hai Thay Đổi???

5 phút sau

Nó cuối cùng cũng làm xong, đóng máy tính lại rồi nằm ngửa ra giường. Mộtมือ lấy tay xoa xoa trán, mở miệng nói:

– Mai em đến trường K.W với chị. Chị muốn chuyển trường cho em.

Nghe thấy lời này, Emma ngạc nhiên hỏi:

– Sao lại thế?! Trường AL cũng rất tốt mà. . . _Tuy là ngạc nhiên nhưng giọng của Emma cũng dần dần nhỏ lại. Nói với nó như vậy thôi chứ Emma là người hiểu rõ nhất tốt hay không tốt. Tuy lần trước có nó ra mặt giúp đỡ nhưng dạo gần đây Emma cảm thấy cô cũng sợ sệt, dù là ra về hay đi đến trường Emma luôn có cảm giác có người theo dõi mình. Trong lòng cô cảm thấy rất hot hoảng nhưng cũng không mất hết lý trí mà hành động đại dột. Tuy từ nhà cô đến trường không xa, cũng có thể nói là rất gần, khoảng vài phút đi bộ thôi nhưng cô cũng rất có tinh thần cảnh giác. Mỗi ngày cô đi học đều đi đúng giờ mà có nhiều người đi lại nhất, lúc về cũng về cùng lúc với mọi người chứ không dám một mình ở lại trực nhật hay phụ giúp các bạn khác làm việc như trước nữa.

– Tốt? Em cảm thấy như vậy? _Nó ngồi dựa lưng vào thành giường, nhướn mày nhìn cô em gái lương thiện của mình. Tuy lương thiện rất tốt nhưng nhiều khi nó lại cảm thấy vô cùng căm tức trước sự lương thiện của Emma. Lúc bản thân bị người khác bắt nạt lại không dám mách nó, sợ người ta bị nó làm bị thương, trong khi bản thân bị thương tích đầy mình. Nó . . . . nó thật hết cách với cô em gái ngây thơ này.

– Em . . . . . _Emma ấp a ấp úng, không biết nói gì. Sau một lúc, Emma như tìm thấy lý do gì đó, nói tiếp _Dù sao em cũng quen rồi, với lại trường K.W là trường danh tiếng, học phí cũng rất đắt. Em lại không thông minh như chị, không thể lấy được học bổng, làm sao mà được vào đấy được. . .

– Em không cần lo nhiều đến thế, chị đã sắp xếp ổn thỏa hết rồi. Mai em chỉ cần đến đây với chị, làm một bài kiểm tra năng lực thôi. Nếu đủ điều kiện thì hiệu trưởng sẽ cấp cho em 1 học bổng giống chị và nhận em vào học. Em sẽ không làm chị thất vọng chứ?

Nó nói như vậy chủ yếu là muốn kích thích Emma thôi, sợ cô nhóc này lại không chịu đến đó học. Nó dạo gần đây cũng nghe được tin có người theo dõi Emma. Biết không sớm thì cũng muộn Emma cũng sẽ bị bọn người đó làm hại nên nó muốn nhanh chóng chuyển trường cho Emma. Tuy là nó đã nhiều lần hạ lệnh cho đánh bọn rình rập đó rồi nhưng bọn chúng vẫn chứng nào tật nấy, hôm nay đũa này, ngày mai đũa khác, thật buồn bực. Hôm nay nó quyết định không nhân nhượng nữa, tối nay sẽ là lúc kết thúc hết mọi chuyện. Dù mỗi nguy hiểm dường như đã không còn nhưng nó cũng muốn Emma phát triển tốt hơn, nó muốn đem lại nhiều điều tốt đẹp cho cô bé hơn. Vì vậy, quyết định chuyển trường cho Emma không thể nào thay đổi!

– Dạ. Em sẽ không làm chị thất vọng.

_____ 7.00 A.M _____

– Chị hai! Chị hai!. . . . . bla. . . bla. . . . . Có dậy không? Em dùng chiêu cũ đó nha. . . _ Vừa dứt lời, Emma định bước chân ra khỏi phòng nhưng ngay sau đó lại nghe được giọng nói ai oán của ai đó vang lên bên tai.

– Được rồi, được rồi. Chị dậy rồi nè! Nha đầu chết tiệt!. . .

Emma quay đầu lại nhe răng cười sáng lạng, lời nói ra làm nó tức nghẹn họng.

– Biết thế nào cũng bị lừa mà, chị sâu lười. Hihi. . .

Nó bủn xỉn, không thèm nói chuyện với Emma nữa, định bụng nằm xuống ngủ tiếp. Ai ngờ ngay lúc này cô nhóc lại nói tiếp.

– Không phải hôm nay chị định đưa em đến trường chị sao? Không đi nữa à? Trễ giờ là mấy hết cơ hội đấy chị yêu. Hihi. . . thôi chị ngủ tiếp đi nha, em đi học ở trường AL đây. . . _ Nói rồi, Emma lại cất bước đi lần nữa.

– Ê. . . . . !!!!!!! _ Giọng hét thánh thót của nó vang xa. Ai đồn?! Không phải bây giờ chị đang chuẩn bị đi học sao! _ Vừa nói nó vừa lật chăn ngồi dậy, luyến tiếc rời mông khỏi chiếc giường thân yêu. Rồi lại lếch xác vào toilet VSCN.

5’ sau, 1 Anna xinh đẹp ngồi ngời ngời hùng hồn bước ra khỏi. . . . toilet! Miệng nhỏ nhẩn nhép nhép.

– Đói bụng quá!

– Khỏi lo! Em làm đồ ăn sáng cho chị rồi đây! _ Emma cười híp mắt nhìn nó. Đến đây, nó cảm động, nước mắt rung rung nhìn em gái vừa xinh đẹp, vừa giỏi giang, chu đáo của mình. Ào 1 cái, chạy đến trước mặt Emma. Hôn chẹp chẹp lên má Emma, miệng còn líu ríu nói.

– Chối ôi, em gái của chị. . . xương cứng quá à *chẹp chẹp*. Nào, có phải nặng lắm không? Để chị cầm giúp nhé! _ Dứt lời nó nhanh tay cầm lấy hộp đồ ăn trên tay Emma rồi quăng cho cô nhóc cái balo của mình bảo:

– Cái này nhẹ hơn nè! Em cầm nhé!? _ Nói xong, nó hí ha hí hửng cầm đồ ăn chạy đi học. Vừa ra khỏi nhà, nụ cười trên môi nó cũng theo đấy mà tắt ngấm, chỉ là Emma không nhìn thấy mà thôi. Bây giờ, đối với nó, chỉ có những người mà nó thương yêu mới có thể nhìn thấy được những cảm xúc chân thực của nó mà thôi. Còn người khác thì. . . hừ! Không bao giờ.

Emma đứng hình nhìn theo bóng lưng của nó, thầm nghĩ “Chị hai đột nhiên thay đổi theo chiều hướng tích cực?! Cảm thấy không có chân thực cho lắm. Đồ mờ mờ. . . !”

Ra khỏi nhà, Emma nhìn thấy nó cứ như thế mà đi bộ te te ngoài đường, trong đầu toàn là dấu chấm hỏi. Vội chạy đến gần nó kêu kêu, nhỏ giọng hỏi:

– Chị hai, hôm nay chị phát bệnh sao? Có xe sao lại không chạy mà đi bộ thế này? Trường chị cũng không gần đâu a~~ Đi bộ 15’ chứ chả ít!

Nó liếc nhìn Emma một cái đầy khinh thường rồi nhẹ nhàng nói

– Em mới là phát bệnh đấy! Xe chị không có ba ga phía sau, em định đu bám đến trường à? Nếu em không ngại thì chị cũng sẵn lòng mà chờ em đến đó đấy!

– Ô!! Hihi em quên

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Mục Đích Là Gì?

Uầy, dạo này không post chap mới được nên au xin lỗi mọi người nhiều nha! Cũng tại dạo này au hết máu nên không đăng kí lưu lượng được a~ mọi người thông cảm nha

---

– Ấy ầy, chị hai! Làm gì vậy? _Emma chớp chớp mắt nhìn mình bị nó lật đặt kéo vào một con hẻm, hình như là đường đi vào cổng sau trường K.W thì phải?! Lần trước chị hai hình như có dắt cô đi ngang qua đây. Vì kéo nhanh quá nên sém chút nữa là Emma bị té do mất cân bằng rồi! _Chị hai à, sao lại đi đường này, cổng trước ở đằng kia cơ mà!/? _Emma thật không hiểu nổi, người ta đi cổng trước vẫn được mà, tại sao chỉ có mỗi 2 người bọn cô trốn trốn núp núp mà đột nhập cổng sau vậy? Cảm thấy không ổn cho lắm a~

Nghe hỏi, nó đưa ánh mắt khinh bỉ nhìn cô em gái ngốc nghếch rồi lấy bàn tay trắng nõn ngọc ngà nhưng không yếu ớt của mình lên gõ cái “cốc” lên đầu Emma khiến cô nhóc đau đến nhe răng trợn mắt, miệng còn không quên chê trách:

– Bảo em ngốc còn không phải sao? Nếu là lúc trước cũng chả là gì. Nhưng mà bây giờ đã khác, không phải chị bây giờ đẹp ngời ngời như vậy sao? Đi cổng trước cho trai nó bu à? Tồn thời gian lắm em có biết không? Hử?

– Oh! Thì ra là vậy. . . _Emma nói như thể vừa phát hiện ra 1 châu lục mới.

– Vì vậy. . . _Nó cố tình kéo dài giọng, nhướn mày nhìn Emma.

– Sao ạ??? _Cô nhóc vẫn ngu ngơ hỏi lại nó.

Thế là nó lại gõ lên đầu Emma cái “cốc” nữa, nói:

– Còn không mau đi! Người ta đi ngang trông thấy thì sao?! Nhanh lên! _Dứt lời, nó liền tăng tốc phóng tới phòng hiệu trưởng. Ở đằng sau, Emma thờ hờn hèn chạy theo. Một chết cô nhóc rồi! Đi học chứ đâu phải đi trốn tù đâu, cần gì phải lén la lén lút, chạy thực mạng như vậy? Chị 2 đùa hơi lố rồi đó a~~! Thật là . . .rất cuộc là có cần mạng nữa không a~~~~~!!!

Hồi nãy, lúc nó đang định dẫn Emma đến cổng chính đi vào thì chợt mắt tinh nhìn thấy có vài nam sinh khả nghi. Tuy là mặc đồng phục trường nó, miệng vẫn nói chuyện với vài người bạn như bình thường nhưng ánh mắt dấu diếm, cẩn thận liếc giáo giắc khắp nơi lại nói cho nó biết một điều-Bọn chúng không phải học sinh trường này! Mục đích chắc là tìm hoặc là điều tra ai đó chẳng hạn. . .

Gần đây bang Death Sanctuary lại có hành động. Nó hoàn toàn có thể nghi ngờ những người này là do tên đó phái đến tìm hiểu về nó hoặc là để . . . khừ nó! Dựa trên tính cách điên cuồng, táo bạo và cách hành xử vô cùng độc ác của tên đó, hừm, việc này hoàn toàn có khả năng xảy ra – ngay cả khi không biết rõ lai lịch của nó. Trên đời này có một câu gì nhỉ? . . .À. . . !!! Thà viết lầm còn hơn bỏ sót.

Tóm lại, phải cẩn thận mới được, tên này rất khó chơi a! Cũng do vậy nên lúc nãy nó mới dẫn Emma đi vào bằng cổng sau. Đợi đến khi đưa Emma vào phòng hiệu trưởng rồi nó sẽ kêu người xử lý mấy tên kia. Hừ! Tên đó. . . hành động cũng quá liều lĩnh rồi!

Phòng Hiệu Trưởng

– “Cốc cốc cốc”

– Mời vào! _Giọng nói trầm thấp của thầy hiệu trưởng từ bên trong phòng nhẹ nhàng vọng ra.

– “Cạch”

Cửa mở ra, nó và Emma từ từ bước vào, đến khi đứng ngay ngắn rồi thì nó lễ phép chào thầy hiệu trưởng.

– Thưa thầy, em Băng Nhi đây ạ. Em có dẫn em gái của em đến rồi ạ.

Nghe thấy giọng nó, thầy hiệu trưởng ngước đầu lên, mỉm cười nhẹ nhàng rồi nói.

– Băng Nhi à. em tới sớm thật đấy, thầy cứ tưởng lát nữa em mới tới cơ. À, đây là em gái em sao?

– Dạ, chào thầy! Em là em họ của chị Băng Nhi, tên là Đặng Ngọc Thoại My ạ.

Emma rất ngạc nhiên trước cách xử sự của nó, lúc trước nó đâu phải như vậy đâu. Cô nhớ lúc hồi còn học cấp hai, có lần cô bị bắt nạt, chị hai đã ra mặt bảo vệ cô, còn rất hung hãn đánh bọn kia một trận. Đến khi bị thầy hiệu trưởng ‘mời’ vào ‘uống trà tán dóc’ với ông ấy, chị hai vẫn cứ nhõn nhờ như không có chuyện gì xảy ra, nói chuyện thì rất tùy ý, có khi còn gọi thầy ấy là ông già này, ông già nọ nữa ấy chứ! Nhưng cũng thật may là chị hai từ nhỏ đã rất thông minh, là học sinh xuất sắc nhất trường nên thầy hiệu trưởng vẫn rất nể nặt chị ấy. Một hôm, lúc cô đi ngang qua phòng hiệu trưởng, chợt nghe thấy tiếng của chị hai từ trong phòng vọng ra. Do rất tò mò nên cô học sinh gương mẫu cũng bất chấp tất cả, mắt giáo giắc nhìn xung quanh xem có ai không liền ép sát tai vào cửa phòng nghe trộm. Đoạn đối thoại cô nhóc nghe trộm có nội dung như sau:

- Em sao lại tùy hứng như vậy? Nói chuyện cũng không dùng kính ngữ!
- Ông thật khó chịu đấy, tôi nói chuyện như vậy quen rồi, bắt tôi sửa sao hả?
- Được rồi, cái đó bỏ qua đi. Nhưng mà chuyện kia em làm như vậy là không được. Mau đi thăm bệnh rồi xin lỗi người ta đi!
- Ông không thấy vô lý quá sao? Là tên đó đắc tội tôi trước, sao phải bắt tôi nhượng bộ chứ! Lỡ sau này bọn nhóc kia nhảy lên đầu tôi ngồi thì sao hả? Đừng có vọng tưởng!
- Em mới là vô lý đấy! Đánh người ta bị thương đến như vậy còn không đi xin lỗi. Đạo lý gì đây hả? _Thầy hiệu trưởng đập bàn quát.
- Tôi là như vậy đấy! Nếu ông không thích thì tôi có thể chuyển trường, tránh làm ông tức giận_ Nó nói như vậy là có lý do hết. Tin tức liên quan tới nó từ trước tới giờ ngoài học sinh trong trường ra thì ở ngoài không có ai biết gì cả. Lý do rất đơn giản, nó đã cho phong tỏa tin tức rồi, cộng với sự uy hiếp của ông già trước mắt này nữa, hừ, xem ai dám nói ra tin gì bất lợi cho nó đây, sợ là không muốn sống nữa. Còn việc ông già này làm như vậy, lấy đầu ngón chân nghĩ cũng biết, ông ta sợ làm ảnh hưởng đến bộ mặt của trường cũng như sợ người ta nói học sinh giỏi của trường này thế này thế nọ nên mới làm như vậy thôi chứ không tốt đẹp gì đâu.
- A! Không cần! Nếu em không muốn thì thôi vậy. Để tự thầy thu xếp ổn thỏa, em cứ yên tâm mà học hành cho giỏi đi, đừng có hờ ra là đòi chuyển trường như thế mà_ Để cho nó chuyển trường chẳng khác nào kêu ông vẫy tay chào tạm biệt với mấy cái giải thưởng mà nó giành được cả. Còn nữa, nếu để trường khác có được nó, vậy thì, vậy thì. . . Ôi! Ông thật không muốn nghĩ đến.
- Vì vậy nên ông đừng có mà quản tôi!
- Kết thúc hồi trường, nghĩ đến đây cô thật kính nể thầy hiệu trưởng này. Chắc ông ấy cũng là một người thầy vĩ đại lắm nên chị cô mới có cư xử lễ độ như vậy a~
- Ô, tên thật hay, nhìn cũng rất đáng yêu_ Thầy hiệu trưởng cười hiền nói.
- Thầy quá khen rồi ạ_ Emma xấu hổ, gãi đầu cười.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Cười Sảng Khoái Hay Là Cười Như Điên???

- À, bài kiểm tra thầy để ở trên bàn bên kia. Em dẫn em ấy đến đây làm đi. Khi nào làm xong thì báo thầy đến xem, thầy hơi bận chút, mấy em thông cảm_ Thầy hiệu trưởng áy náy nhìn nó và Emma.
- Thấy vậy nó cũng cười cười nói:
- Không sao đâu thầy, thầy cứ làm việc đi ạ, để em dẫn em ấy qua đây.
- Uhm_ Thầy hiệu trưởng ừ một tiếng rồi cũng ngồi ngay ngắn vào bàn làm việc tiếp.
- Nó thì dẫn Emma đến cái bàn uống trà gần đây rồi dặn dò đủ điều:
- Em ở đây làm bài nha, chị về lớp học đây. Khi nào làm xong thì nhờ thầy ấy đến kiểm tra lại, xong việc thì đi thẳng về nhà luôn nha. Đừng có mà chạy loạn khắp nơi, kéo nguy hiểm.
- Em biết rồi mà, có phải con nít nữa đâu. Chị cứ yên tâm lên lớp đi, xong việc em sẽ về nhà ngay, không đi loạn đâu mà._ Emma cười hi hi nói, chị cô lúc nào cũng vậy, cứ như bà cụ non ấy, nhắc nhở đủ thứ điều hết, làm cô nhóc buồn cười chết đi được.
- Ok. Bye bye!

Vừa ra khỏi phòng hiệu trưởng, nó đi ngay đến một góc khuất gần đó. Lấy điện thoại di động ra gọi cho Trần Thanh. Điện thoại vừa tút 2 tiếng liền có người bắt máy.

- Chào, đại tỷ!

– Ủ. Có vài tên lang băm đang ở cổng chính trường chị, mau đến dẫn bọn chúng đi. Dùng hình phạt với chúng, khi nào bọn chúng khai mới thôi. Còn nữa, lát chị sẽ gửi cho em vài bức hình, mau kêu người dịch dung thành bọn họ để thay thế người, đừng để bọn kia nghi ngờ. Làm nhanh lẹ một chút, chị còn lại nửa tiếng nữa thôi. Trong khoảng thời gian này mấy đứa em phải nhanh chóng hoàn thành hết mọi việc chị vừa nói. Hết 30', bọn chúng đi đâu tiếp theo nếu chúng ta không biết thì tất cả sẽ bị lộ đấy!

– Ok. Đại tỷ!

Cúp máy, nó liền núp ở một góc khác, nơi có thể thuận tiện chụp lén mà không bị phát hiện, chụp mấy tên ngoài cổng rồi nhanh chóng gửi hình cho Trần Thanh. Xong xuôi, phui tay một cái, nó thông thả đi vào lớp học như không có chuyện gì xảy ra. Cuộc vui cuối cùng cũng bắt đầu rồi! Rất mong đợi a~ Kề giấu mặt...

Lớp 11A

Vừa đến cổng lớp, chào đón nó lại là câu nói quen thuộc của Emy.

– Anna! Đến rồi đấy à?! Mau vào đây đi, tớ có chuyện này muốn kể cho cậu nghe nè, hơi bị vui á nha, há há há. . .

Nhiều khi nó thật thắc mắc tại sao lúc nào cô nhóc đó cũng canh đúng thời điểm nó bước vào thì ngược đầu dậy cơ chứ, làm sao có chuyện trùng hợp một cách kỳ kỳ như vậy được. Nó thật nghi ngờ là cô nhóc ấy có cài cái thiết bị quái đản nào trên người mình không nữa. Hừm . . khi nào về phải kiểm tra một lượt mới được, tránh bị cô nhóc đó tính kế.

Chân bước chậm rãi về bàn mình, ngồi xuống. Ngay tức khắc, Emy và nhỏ quay xuống cái rụp, miệng cười ha ha không ngừng làm mặt nhỏ nhăn bị lan một mảng hồng hồng trông rất đáng yêu. Không những thế, Emy còn bắt nhả hơn, miệng thì cười, tay thì vỗ rầm rầm trên bàn nó, hận không thể lăn xuống đất mà cười cho hả lòng hả dạ.

Thấy vậy, nó cũng không nói gì, chỉ lẳng lặng nhìn hai cô nhóc diễn trò. Không biết đợt phát bệnh lần này phải cần bao lâu để có thể dừng đây. Nó nhớ dạo trước thì phải khoảng nửa tiếng mới dừng lại được. Xem cái đức hạnh này, chắc lúc này cười cũng khoảng 15-20' gì rồi.

Trông thấy vẻ mặt lạnh tanh, không có một chút xiu cảm xúc gì của nó Emy liền ngậm miệng, bực tức nói.

– Này, cậu có thể có biểu hiện bình thường hơn một chút được không? Không cảm thấy tò mò tại sao mình với Mary cười sáng khoái như vậy sao?

Nghe tới đây, nó nhin không được liền hỏi một câu khiến cho 2 cô nhóc kia đường như chết lặng.

– Cậu khẳng định hai người này giờ là cười sáng khoái chứ không phải là cười như điên? Mau nhìn xem, có phải ai ở trong lớp hiện giờ cũng nhìn hai cậu như thể đang nhìn thấy phần tử khủng bố hay không hả?

Ấy thế là hai cô nhóc ấy lại nhìn xung quanh một lượt. . . . A!!!! Quà thật là vậy a~ Hai cô có làm gì ghê gớm, khác với người bình thường đâu mà phản ứng ghê vậy. Ý. . .!!!! Lượn đã, không phải chỉ cười thôi sao? Có gì đáng ngạc nhiên cơ chứ? Mấy người này chỉ thích làm lố! Thật chẳng ra làm sao!

– Này! Mấy người nhìn cái gì vậy hả? Bộ chưa từng thấy qua hot girl cười sao hả? Đồ bệnh hoạn, mau dời tầm mắt của mấy người qua chỗ khác cho bà! Còn nhìn nữa bà móc mắt ra bây giờ. Hừ!

– Ôi. . . Emy nhà ta làm gì mắng người khác ghê thế?! Đừng như vậy nha, tức giận là mau già lắm đấy! Này này, có Trà thảo mộc Dr thanh này, mau uống vào đi. Thanh nhiệt giải độc, không lo bị nóng! _Bin cười hi hi chạy đến trước bàn Emy đưa cho cô nhóc một chai Dr thanh thật.

Emy nhìn chai Dr thanh trên tay Bin rồi lườm lườm cậu, nói.

– Ý gì đây hả? Cậu muốn độc chết tôi sao? Có biết trong chai Dr thanh có má này có nhiễm chì hay không mà dám đưa cho bà uống vậy hả? Muốn tạo phản à!? Có tin tôi ném cậu vô sớ thú cho sư tử gặm hay không hả?

Nghe vậy, Bin nhanh chóng quăng chai nước đang nằm trên tay vào thùng rác cách đó không xa một cách hốt hoảng, giống như trên tay cậu lúc này không phải là một chai nước uống đơn thuần mà là một cục thang độc rục rục vậy. Hai bàn tay không ngừng xoa xoa cánh tay của mình, giống như bị dọa sợ đến nổi da gà vậy miệng còn lắp bắp.

– Ôi ôi, sợ chết bổn thiếu gia, xem chút nữa là một đời thanh xuân của mình bị huỷ trên chai nước đó rồi. Haizz . . . nghỉ lại a~ không ngờ không xem thời sự hàng ngày lại có hại như thế! Sau này nhất định phải xem mới được. Tránh lặp lại bị kịch a~_Nói đến đây, cậu quay sang Emy với vẻ mặt đầy cảm kích _Ôi~ Emy đáng yêu, dễ thương, xinh đẹp ơi~ Cậu thật đúng là cứu tinh của tớ a~~ Nhờ có cậu mà tớ tránh được một kiếp nạn này. Nào nào, lại đây cho bổn thiếu gia hôn cái nào, cung quá đi mất!_ Thế là Bin chu chu mỏ ra, chạy đến bên cạnh Emy đòi hôn. Kết cục. . .

(Còn tiếp)

Chương 52: Nhập Vai

Kết cục. . . nhận được một cú đấm chuẩn xác trên bá phải... - Cái tên khốn kiếp nhà ngươi, định hại bốn cung không thành giờ lại mặt dày mày dạn chạy đến sầm sỡ bốn cung à?! Đúng là đáng tru di cửu tộc mà. Đấm cho ngươi một cái là nề tình lắm rồi, mau cút đi cho bốn cung! - Phải phải, nương nương mắng đúng lắm, mắng đúng lắm! Nô tài tuân lệnh! _Bin cười hi hi chạy đến bàn mình, dường như nhớ ra cái gì lại chạy đến bên cạnh Emy nói. - À mà nương nương, người định khi nào vượt tường cùng nô tài đây? Nghĩ đến đó... A! Thật đáng mong chờ nha, chắc kích thích lắm đây!!! Hi hi!!! _Bin vừa nói xong thì đứng ngây ngốc ra đấy cười một cách vô lại. Nghe vậy, Emy cũng đùa dai mà tiếp lời. - Ày za... Cái tên cầu nô tài nhà ngươi, hoàng thượng còn chưa có xuất hiện đâu! Nói xong, Emy lấy hai tay xoắn xoắn lại với nhau, tỏ vẻ ta đây ngại ngùng, mắt còn chớp lia lịa như muốn quyến rũ Bin vậy. Ai có mặt trong lớp hiện giờ khi nhìn thấy vẻ mặt của Bin cùng phản ứng của Emy đều thâm thán trong lòng, "Hai tên này đúng là cặp đôi bài trùng mà, quá bá đạo" - Lý nào lại như vậy?! Không phải trầm đã xuất hiện từ lâu rồi sao? Hoàng hậu nương nương, người sao hay quên quá vậy? Bin bắt đầu đổi tư thế, tay phải cong lại đỡ tay trái ở trước ngực, tay trái thì đưa lên cầm chia ngón tay hình chữ V, mắt chớp chớp trông rất . . . "phong độ"! - Ày za. . . thật là bất cần a Hoàng thượng ~ _Vừa la Emy vừa nhẹ nhàng chạy đến bên cạnh Bin, ôm chầm lấy cậu. Được rồi, về sau là chế đó. Trong lúc Emy đang đến bên Jun. . . Trong lòng Emy đang nghĩ "Hà hà... chạy đến đấy rồi ta sẽ thưởng cho ngươi một *cú đấm* *nhẹ nhàng* để ngươi nhớ rằng: chủ tử không thể mơ ước a~... hi hi" Bin nghĩ "Ôi ôi, người đẹp a~ Mau đến đây~ Để bản công tử ôm một cái nào, nhanh lên! Hú hù. . ." Các khán giả trong lớp "Gi đây???? Định phim giả tình thật à???? Không được a. Nhà Phuong/Minh Duy của tôi. . . ." Nó+hắn+Jun+nhỏ vừa nghĩ vừa gật gù "Khả năng diễn xuất cũng không tệ a~ Sau này quảng vào đoàn xiếc lấy chút tiền lẻ cũng được". Dù sao cũng đến lúc kết thúc rồi, thế là nó cất vọng lạnh tanh cắt đứt mạch cảm xúc cũng như ý định xấu xa trong lòng hai nhân vật chính của vở kịch. - End được rồi đó! Mary? _Nó gọi - Madam!? _Nhỏ làm điệu bộ giống như đang ở trong quân đội. - Cho hai người một cái kết đắng lòng đi! Yêu cầu xong nó thờ ơ nhìn ra ngoài cửa sổ, bỗng xuất hiện trong tầm mắt nó là một người mà mấy ngày nay không hề đá động gì đến nó. "Rin? Anh ấy đi đâu mà gấp gấp thế kia? Sắp vào học rồi mà!" - Yes, madam! _Hai chân xếp lại, tay chào ngang trán chuẩn quân đội, xong, nhỏ bắt đầu vào nhiệm vụ ngay khi hai nhân vật chính còn đang ở tình trạng hết pin giữa chừng. Giọng nói thê lương vang lên Trong lúc hoàng hậu và hoàng thượng chuẩn bị xông vào nhau, ý lộn, chạy đến bên nhau, đột nhiên, giữa trời không xuất hiện một cái lỗ tròn màu xanh đen huyền bí. Tiếp sau đó là một cô gái ăn mặc rất phá cách, tay cầm súng lục, eo lấp dao găm, súng ống sẵn sàng, nhảy từ trên trời xuống. Về mặt cô gái rất đáng sợ, giống như tu la từ dưới địa ngục lên vậy. Cô gái vừa chạy bước đại đến bên hai người, miệng còn không ngừng phát ra âm thanh u ám nhưng hai người nghe rất rõ, âm thanh ấy còn vọng vọng bên tai không tan được: "Hai người. . . hai người. . . tình tứ lắm. Ta ở hiện đại đang trong kiếp FA thế mà hai người dám ở trong phim tình tứ trước mắt ta! Thật là quá chướng mắt, thế nên, ta mở cỗ máy thời gian bay đến đây thưởng cho hai tên sến súa các ngươi mỗi người một viên kẹo đồng ăn cho có với người ta nè. Thấy ta tốt với các ngươi không? Xuống địa ngục mà tình tứ đi!" Dứt lời, hai viên kẹo đồng nhanh như chớp bay thẳng đến hai người đang vẫn còn ngơ ngác ấy. Bịch, bịch. Hai tiếng động vang lên, thế là hoàng hậu nương nương cùng với hoàng thượng vĩ đại chết không kịp ngáp. Toàn văn hoàn. Kết thúc truyện, nhỏ không ngừng gật gật đầu tỏ vẻ hài lòng với tác phẩm mà mình mới sáng tác ra. Trong lòng thì không ngừng tự luyện "Ha ha ha, Mary ta thật tài a~ Chỉ trong vài phút đã sáng tác xong một tác phẩm đầy tính máu chó như vậy a~ Ủm. . . nhìn mặt mọi người bây giờ là biết, chắc chắn là đang khám phục trình độ sáng tác truyện cao siêu của mình rồi! Ôi. . . sao mình lại tài năng như vậy a? Mở miệng ra là có mở bài, đóng miệng lại là có kết bài. Hô hô hô, còn ai tài hơn ta. . . . ." Đắc ý chờ cả nửa buổi mà chả thấy ma nào mở miệng ra khen mình cả, nhỏ liền mất hứng ra mặt. Chu chu môi, quay ra hỏi mọi người đây về uất ức. - Này! Mọi người sao lại ngăn người ra đấy? Sao không ai khen tớ hết vậy? Kết thúc đúng chủ đề rồi mà! Thấy nhỏ như vậy Jun liền mở miệng an ủi cho nhỏ khỏi đau lòng. - Hay lắm! Very good! Kết thúc rất hợp tình hợp lý! Ngoài Mary ra, tớ chưa thấy ai tài giỏi đến như vậy, thật khâm phục! Tại hạ rất khâm phục cô nương. Nói rồi cậu cũng lết xác về chỗ mình, mọi người ai về chuồng nấy, không thèm quan tâm đến nhỏ nữa. Câu chuyện này. . . thật "hay", hay đến nỗi bọn họ không dám phát biểu gì luôn.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Thế Giới Ngầm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.